

ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๙
วันจันทร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

สำนักรายงานการประชุมและตัวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สภารับรองในคราวประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่.....วัน.....เดือน.....พ.ศ.

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๙

วันจันทร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	๑
- รับทราบ เรื่อง ขอความร่วมมือเข้าร่วม	๑
เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ เพื่อทำความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ	
สาระสำคัญของประเด็นคำถามเพิ่มเติมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	
ที่ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดให้มีการออกเสียงประชามติ	
ณ กรุงเทพมหานคร	
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม	๒
- รับรองรายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูป	๒
ประเทศ	
ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ วันจันทร์ที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙	
ครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ วันอังคารที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙	
ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	๒
- รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูป	
ประเทศด้านการศึกษา จำนวน ๒ เรื่อง	
๑. การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก	๒
ผู้อภิปราย	
- นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	๔ ๓๗ ๔๒
- พลเอก พอพล มณีรินทร์	๙ ๑๐ ๓๘
- นายสุรินทร์ จิรวินิชย์	๑๙
- นายกษิต ภิรมย์	๒๓
- นายวิเชียร ชวลิต	๒๗

	หน้า
- นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	๓๐
- นายสถิตย์ ลิ้มพงศ์พันธุ์	๓๓
- นางถวิลวดี บุรีกุล	๓๖
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๔๔
ผลการลงมติ	๔๕
๒. การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษา	๔๖
<u>สู่อาชีวศึกษาทวิภาคี</u>	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	๔๗ ๙๒ ๙๕
- พลเอก พอพล มณีรินทร์	๔๘ ๙๒
- นายประยูร เชี่ยววัฒนา	๕๐
- พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	๕๘
- นายกษิต ภิรมย์	๖๔
- พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	๖๘
- พลตำรวจโท อำนวน นิมมะโน	๗๒
- นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต	๗๖
- นายสุรินทร์ จิรวชิษฐ์	๘๑
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๙๖
ผลการลงมติ	๙๗
<u>ญัตติด่วน เรื่อง ขอให้พิจารณาศึกษาแนวทาง</u>	<u>๙๙</u>
การปฏิรูปสำนักงานตำรวจแห่งชาติและการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการ	
ตำรวจที่เป็นธรรม (นายวิทยา แก้วภราดัย เป็นผู้เสนอด้วยวาจา)	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายวิทยา แก้วภราดัย	๙๙ ๑๐๐ ๑๐๓ ๑๑๓
	๑๒๗ ๑๓๒
- นายวันชัย สอนศิริ	๑๐๐ ๑๐๖ ๑๒๖
- พลตำรวจโท อำนวน นิมมะโน	๑๐๒ ๑๑๑

	หน้า
- พลดำรวจตรี พิสิษฐ์ เปาอินทร์	๑๑๓
- นายสุรินทร์ จิรวินิชย์	๑๑๔
- พลดำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	๑๑๕
- นายกษิต ภิรมย์	๑๑๘
- นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์	๑๒๒
- พลดำรวจเอก ชิตชัย วรรณสถิตย์	๑๒๔
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๑๓๐
ผลการลงมติ	๑๓๑
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องค้างพิจารณา ไม่มี	๑๓๒
ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องเสนอใหม่ ไม่มี	๑๓๒
ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี	๑๓๒
ภาคผนวก	

รายชื่อสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ที่มา ลา ขาดในการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๙
วันจันทร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๐๐๑	พลโท กมล สุวภาพ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๒	นายกฤษฎา จินะวิจารณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๓	พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๔	นายกลิ่น สารสิน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๕	นายกษิต์เดชธนทัต เสกขุนทด	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๖	นายกษิต อาชวคุณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๗	นายกษิต ภิรมย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๘	นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๐๙	นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๐	นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๑	นายกิตติ พิทักษ์นิตินันท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๒	นายเกรียงยศ สุดลาภา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๓	พลเรือเอก ไกรวุธ วัฒนธรรม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๔	นายขวัญชัย ดวงสถาพร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๕	พลอากาศเอก ขวัญชัย เอี่ยมรักษา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๖	นายเข้มชัย ชุตินวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๗	พลโท คณิต แจ่มจันทร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๘	พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๑๙	พลเอก คณิต อุทิตสาร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๐	นายคณิสสร นาวานุเคราะห์		✓		
๐๒๑	พลอากาศเอก คราทิพย์ กุญชร ณ อยุธยา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๒	นายคำณูณ สิริธีสมาน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๓	นายศุภจิต นาคกรพรรพ		✓		

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๐๒๔	หม่อมราชวงศ์จักรกรรณ จิตรพงศ์		✓		
๐๒๕	พลเอก จารุเกียรติ ชัยวงษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๖	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๗	พลเอก จิระ โกมุทพงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๘	พลเรือเอก จีระพัฒน์ ปานสกุณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๒๙	นายจุมพล สุขมัน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๐	นางจุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๑	พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๒	นายเฉลิมพล ประทีปะวงนิช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๓	นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๔	พลเรือเอก ชรินทร์ ชุณหรัชพันธ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๕	นายชัย ชิดชอบ		✓		
๐๓๖	พลเอก ชัยชาญ ช้างมงคล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๗	นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๘	นายชาติ เอียดสกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๓๙	พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณสฤติย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๐	นายชูชัย ศุภวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๑	นายชูชาติ อินสว่าง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๒	นายชูศักดิ์ เกวี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๓	พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๔	พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรวิฑู	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๕	พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๖	นายธำมรงค์ ชมเสวี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๗	พลเอก รัฐิวิวัฒน์ กำล้งเอก	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๘	นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๔๙	พลเรือเอก ณรงค์พล ณ บางช้าง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๐	พันตำรวจเอก ณรัชต์ เสวตนันท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๐๕๑	นายณัฐ ชพานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๒	นายดำรงค พิเดช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๓	ศาสตราจารย์ดุสิต เครื่องงาม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๔	นายดุสิต สีลาภทรพันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๕	พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๖	นายเดชาภิววัฒน์ ณ สงขลา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๗	นายตระกูล วินิจนัยภาค	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๘	พลตำรวจโท ตรีนทศ รณฤทธิวิชัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๕๙	นายต่อพงศ์ เสลานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๐	พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๑	นางถวิลวดี บุรีกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๒	พลอากาศเอก ทวีเดนศ อังคุสิงห์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๓	นายทวีศักดิ์ กอนันตกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๔	ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๕	นายธงชัย ลีออดุลย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๖	พลโท ธงชัย สาระสุข	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๗	พันเอก ธนศักดิ์ มิตรภานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๘	นายธเนศพล ธนบุญวัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๖๙	ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๐	พลเอก ธวัช จารุกุลส	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๑	นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๒	นายธวัชชัย พักอังกร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๓	พลเอก ธวัชชัย สมุทรสาคร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๔	นายธานินทร์ ณะเอม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๕	พลตำรวจโท อธิวิจิตร อุตมะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๖	พลอากาศเอก อธิระภาพ เสนะวงษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๗	พลเอก นคร สุขประเสริฐ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๐๗๘	นางนรรัตน์ พิมเสน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๗๙	นายนิกร จำาง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๐	นางนินนาท ชลิตานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๑	พลอากาศเอก นิรันดร์ ยิ้มสรवल	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๒	นายบวรเวท รุ่งรุจี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๓	นายบัญชา ปรมีศณาภรณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๔	พลโท บัญชา สิทธิวรยศ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๕	นางเบญจวรรณ สร้างนิทร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๖	พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๗	นางประภา เหนระกุล ศรีนวลนัด	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๘	นายประกาศ คงเอียด	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๘๙	นายประมนต์ สุธีวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๐	ร้อยเอก ประยุทธ์ เสาวคนธ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๑	นายประยูร เขียววัฒนา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๒	นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๓	พลเอก ปราการ ชลยุทธ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๔	นายปรีชา บุตรศรี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๕	พลอากาศเอก ปรีชา ประดับมุข	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๖	นางปัทมา เขียววิศิษฏ์สกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๗	นายปานเทพ กล้านรงค์ราษฎร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๘	นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาฑุภา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๐๙๙	นายปีติพงษ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา		✓		
๑๐๐	พลอากาศเอก เผด็จ วงษ์ปิ่นแก้ว	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๑	นายพงศ์ศักดิ์ สุขสันต์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๒	นายพนม ศรศิลป์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๓	นายพรชัย ตระกูลวรานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๔	คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๐๕	นางพรพันธุ์ บุญรัตพันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๖	พลเอก พหล สง่าเนตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๗	พลเอก พอพล มณีรินทร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๘	พลเรือเอก พระจุนด์น์ ตามประทีป	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๙	พลตำรวจตรี พิสิทธิ์ เปาอินทร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๐	นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๑	นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๒	พลเอก ภิญญ์ แก้วปลั่ง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๓	พลเอก ภูติศ ทัดตียโชติ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๔	พลอากาศเอก มนัส รูปขจร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๕	นายมนู เลียวไพโรจน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๖	นางมิ่งขวัญ วิทยารังสฤษดิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๗	นางเมธินี เทพมณี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๘	พันตำรวจตรี ยงยุทธ สาระสมบัติ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๙	พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๐	พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๑	นางรวิวรรณ ภูริเดช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๒	นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๓	พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๔	พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๕	นายเลิศปัญญา บุณย์บัณฑิต	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๖	พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๗	นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๘	พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๙	นายวรรณธรรม กาญจนสุวรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๐	พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๑	นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๓๒	พลโท วรार्ท บุญญะสิทธิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๓	นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๔	พลเอก วัฒนา สรรพานิช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๕	พลอากาศเอก วัธน มณีนัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๖	นายวันชัย ศักดิ์อุดมไชย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๗	นายวันชัย สอนศิริ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๘	นายวัลลภ พริ้งพงษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๙	พลเอก วิชิต ยาทิพย์		✓		
๑๔๐	นายวิเชียร ขวลิต	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๑	พลเอก วิเชียร ศิริสุนทร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๒	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๓	นายวินัย ตะห์ลัน		✓		
๑๔๔	นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๕	นายวิรัช ชินวินิจกุล		✓		
๑๔๖	นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๗	นายวิวรรธน์ แสงสุริยะฉัตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๘	พลเอก วุฒินันท์ ลีลายุทธ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๙	นายไวคุณท์ ทองอร่าม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๐	พลตำรวจเอก ศรีวรार्ท รั้งสิพราหมณกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๑	นายศานิตย์ นาคสุขศรี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๒	นายศิริชัย ไม้งาม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๓	นายสถิตย์ ลิ้มพงศ์พันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๔	พลเรือเอก สกักรพันธ์ุ์ เกยานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๕	นายสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์		✓		
๑๕๖	นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๗	นายสมชัย ฤชุพันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๘	นายสมชาย พุฒิมัลย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

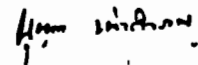
เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕๙	พลโท สมชาย ลีนประเสริฐ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๐	นายสมเดช นิลพันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๑	นายสมพงษ์ สรรกะวี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๒	นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๓	พลเอก สรวาภูมิ ชลออยู่	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๔	พลโท สลีน ทองภักดี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๕	นายสังคีต พิริยะรังสรรค์		✓		
๑๖๖	นายสันตศักดิ์ จรุงญู งามพิเชษฐ์		✓		
๑๖๗	พลตรี สิริวิตร นาคทอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๘	นายสุชน ชาลีเครือ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๙	พันเอก สุชาติ จันทรโชติกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๐	นายสุนชัย คำนุณเศรษฐ์		✓		
๑๗๑	นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๒	พลโท สุรเดช เพ็องเจริญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๓	นายสุรินทร์ จิรวินิชย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๔	พลเรือเอก สุรินทร์ เรืองอารมณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๕	นายสุวัฒน์ จิราพันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๖	พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๗	นายเสรี สุวรรณภานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๘	นายเสรี อติภักดิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๙	นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๐	พลอากาศเอก อนาวิน ภิรมย์รัตน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๑	พลเรือเอก อนุทัย รัตตะรังสี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๒	นายอนุสร จิรพงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๓	นายอนุสิทธิ์ คุณากร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๔	นายอภิชาติ จงสกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๕	พลเอก อภิชาติ เพ็ญกิตติ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

เลขประจำตัวสมาชิก	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๘๖	นายอภิรักษ์ ชื่อธามวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๗	พลเรือเอก อภิวัฒน์ ศรีวรรณนะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๘	นางอรมน ทรัพย์วีธรรม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘๙	นายอรุณ จิรชวลา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๐	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๑	ศาสตราจารย์อัครา ศานติศาสตร์	✓			ลงชื่อย้อนหลัง
๑๙๒	นายอักรินทร์ เลิศกิจชัยศิริ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๓	นายอัब्ดุลฮาติม มินซาร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๔	พลตำรวจเอก อัคริน ขวัญเมือง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๕	พลตำรวจโท อาจิม โชติวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๖	พันตรี อาณันย์ วัชรโรทัย	✓			
๑๙๗	พลตำรวจโท อำนวย นิมมะโน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๘	นายอำพล จินดาวัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙๙	นายอุทัย เลหาวิเชียร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๐๐	พลเอก เอกชัย จันทร์ศรี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
รวม ๒๐๐		๑๘๘	๑๒	-	

นางสาววรรณภัสสร รุจิกุลศิริ

ตำแหน่ง นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

นางบุญพา เผ่าสำราญ

ตำแหน่ง ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ

รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๙

วันจันทร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๑๘๘ คน

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) :
สวัสดีครับ เรียนท่านสมาชิก ขณะนี้มีสมาชิกลงชื่อ จำนวน ๑๒๖ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เพื่อดำเนินการประชุมตามระเบียบ
วาระนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ซึ่งไม่ปรากฏในระเบียบวาระ คือ

รับทราบ เรื่อง ขอความร่วมมือเข้าร่วมเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
เพื่อทำความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสาระสำคัญของประเด็นคำถามเพิ่มเติมของสภา
นิติบัญญัติแห่งชาติที่ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดให้มีการออกเสียงประชามติ
ณ กรุงเทพมหานคร

ด้วยคณะกรรมการการสามัญพิจารณาศึกษาเสนอแนะและรวบรวมความคิดเห็น
เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญของ สนช. ขอความร่วมมือให้สมาชิกสภา
ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศกรอกแบบตอบรับการเข้าร่วมเผยแพร่ เพื่อทำความเข้าใจ
ที่ถูกต้องเกี่ยวกับสาระสำคัญของประเด็นคำถามเพิ่มเติมที่ให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง
จัดให้มีการออกเสียงประชามติ ณ กรุงเทพมหานคร ดังนั้น เพื่อให้สมาชิก สปท. มีส่วนร่วม
ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กิจการดังกล่าวในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครตามแผนการ
ดำเนินงานด้านประชาสัมพันธ์ของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ จึงขอให้ท่านสมาชิก
ส่งแบบตอบรับได้ที่เจ้าหน้าที่ในห้องประชุมภายในวันนี้ คือวันจันทร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙
เวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกาด้วยนะครับ ขอบพระคุณ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) :

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

รับรองรายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ วันจันทร์ที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ วันอังคารที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ซึ่งได้วางไว้ให้ท่านสมาชิกได้ตรวจสอบแล้วเมื่อวันอังคารที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙

บริเวณห้องรับรองสมาชิก ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๑ และหอสมุดรัฐสภา ก่อนที่จะเสนอให้
ที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศรับรองครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) :

เมื่อไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมทั้ง ๒ ครั้งดังกล่าว
นะครับ ขอบพระคุณครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

จำนวน ๒ เรื่อง คือ

๑. การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก

๒. การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่ออาชีวศึกษาวิชาชีพ

รายงาน

ของ

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ด้านการศึกษา

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

เรื่อง “การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก”

★★★

06/11/92

สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ด่วนที่สุด

(สำเนา)

ที่ (สปท) ๑๗๐๙/๒๕๕๙

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ถนนอุทองโน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เรื่อง “การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก”

กราบเรียน ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการดังกล่าวข้างต้น จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๘ วันอังคารที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา นั้น ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	ประธานกรรมการ
๒. พลเอก พหล สว่างเนตร	รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. พลเอก พอพล มณีรินทร์	รองประธานกรรมการ คนที่สอง และผู้ช่วยโฆษกกรรมการ
๔. พลอากาศเอก วัชร มณีน้อย	รองประธานกรรมการ คนที่สาม
๕. ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญาภรณ์	รองประธานกรรมการ คนที่สี่
๖. นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบุษกา	โฆษกกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการกรรมการ
๗. นางกอบกุล อภากร ณ อยุธยา	กรรมการ
๘. พลเรือเอก ไกรวุธ วัฒนธรรม	กรรมการ
๙. พลอากาศเอก ศธาทิพย์ กุญชร ณ อยุธยา	กรรมการ
๑๐. พลเรือเอก จีระพัฒน์ ปานสุก	กรรมการ
๑๑. นายชูชัย ศุภวงศ์	กรรมการ
๑๒. นายณัฐ ชพานนท์	กรรมการ
๑๓. นายประยูร เขียววัฒนา	กรรมการ
๑๔. พลอากาศเอก เผด็จ วงษ์ปิ่นแก้ว	กรรมการ
๑๕. พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	กรรมการ
๑๖. พลเอก วุฒินันท์ ลีลายุทธ	กรรมการ
๑๗. นายสมเดช นิลพันธุ์	กรรมการ
๑๘. พลเรือเอก สุรินทร์ เรืองอารมณ์	กรรมการ
๑๙. นายอุทัย เลหาวิเชียร	กรรมการ
๒๐. นายวินัย ดะห์ลัน	เลขานุการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษา รายงานเรื่อง “การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก” ตามแผนการปฏิรูปของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาเสร็จแล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศพิจารณา และหากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบ ขอให้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วิวัฒน์ ศัลยกำธร

(นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร)

ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๖๗

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๖๗

สำเนาถูกต้อง

(นายสาริต ประเสริฐศักดิ์)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓

วิษญ์/ร่าง

สุดาพร/พิมพ์

วรารณณ์/ตรวจ

สารบัญ

รายงานของคณะกรรมการธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เรื่อง “การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก”

	หน้า
๑. แผนการปฏิรูป	๒
- เรื่องที่คณะกรรมการธิการเห็นว่าเป็นประเด็นสมควรปฏิรูป เรื่อง “การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก”	๒
- ปัญหา	๔
๒. วิธีการปฏิรูป	๖
- วิเคราะห์ จัดทำแนวทางเกี่ยวกับเรื่องที่จะปฏิรูป	๖
- แนวทางแก้ไข	๖
๓. กำหนดเวลาการปฏิรูป	๖
๓.๑ ระยะที่ ๑	๖
๓.๒ ระยะที่ ๒	๖
๓.๓ ระยะที่ ๓	๖
๔. แหล่งที่มาของงบประมาณ (กรณีที่ต้องใช้งบประมาณ)	๗
๕. หน่วยงานที่รับผิดชอบ	๗
๖. ข้อเสนอแนะ	๗
๗. ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ	๘
๘. ตารางรายงานของคณะกรรมการธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้าน การศึกษา เรื่อง “การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก”	๙

รายงานของคณะกรรมการข้าราชการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านการศึกษา
เรื่อง การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก

กระแสความเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกปัจจุบัน ได้ก้าวเข้าสู่ยุคของข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้อย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดผลกระทบต่องานวิจัยในการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทำให้นานาประเทศต่างให้ความสำคัญกับการ“พัฒนาคนให้มีคุณภาพ” เพื่อเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งและสร้างสังคมที่มีคุณภาพ ซึ่งคนจะมีคุณภาพได้นั้น จำเป็นต้องอาศัย“การศึกษา” เป็นรากฐานในการพัฒนา เพราะการศึกษาเป็นองค์ประกอบแรกที่มีความสำคัญยิ่งต่อกระบวนการพัฒนาคนทุกช่วงชีวิตให้มีความเจริญงอกงามเชื่อมโยงไปกับความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต รวมถึงพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนมีความสามารถในการแข่งขันได้ในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) และยุคเศรษฐกิจบนพื้นฐานของความรู้ (Knowledge-based Economy)

อย่างไรก็ตามการที่ทุกประเทศให้ความสำคัญและเร่งพัฒนาการศึกษา ทำให้เกิดกระแสการปฏิรูปการศึกษาอย่างกว้างขวางทั่วโลก การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ จึงเป็นภารกิจจำเป็นและเร่งด่วนของประเทศชาติ “สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ” จึงได้กำหนดเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้การปฏิรูปการศึกษามีความเชื่อมโยงกับการปฏิรูปประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นฐานรากของการพัฒนาประเทศชาติ และเพื่อสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ด้วยเจตนารมณ์เพื่อการปฏิรูปการศึกษาของสถาปนาปฏิรูปแห่งชาติดังกล่าว คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา จึงได้ทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) จากรายงานผลการพิจารณาเรื่องการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่บรรลุตามเป้าหมายการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ โดยกำหนดประเด็นปฏิรูปการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๓ ประเด็น คือ การปฏิรูประบบการจัดการศึกษา การปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา และการปฏิรูประบบการเรียนรู้

ในการศึกษาด้านการปฏิรูประบบการจัดการศึกษา มีความมุ่งหวังให้การบริหารจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดประเด็นปฏิรูปหลักไว้ ๓ ประเด็น ประกอบด้วย การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายการศึกษา กระจายอำนาจและความเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษา และการพัฒนาครูทั้งระบบ เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของคนไทย ให้มีความรู้ มีคุณธรรม มีทักษะในการดำรงชีวิต สามารถเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศไทยโดยตรงในทุกมิติที่จะส่งผลถึงเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม สุขภาพ การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย รวมถึงความสุขมวลรวมของพลเมืองไทยและพลเมืองโลก

อย่างไรก็ตามแม้กระทรวงศึกษาธิการ ได้เริ่มดำเนินงานด้านการปฏิรูปการศึกษามาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๓๙ เป็นต้นมา โดยกำหนดขอบข่ายของการปฏิรูปการศึกษาเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานทางการศึกษา และเพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่มีอยู่ให้เบาบางหรือหมดไปรวมทั้งพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามที่ต้องการ และยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้น แต่จากการศึกษาการ

ดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาตลอดระยะเวลาเกือบสองทศวรรษ พบประเด็นปัญหาที่สำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา คือ “คุณภาพและโอกาส” ของผู้เรียน

สาเหตุสำคัญประการหนึ่งของคุณภาพและโอกาสของผู้เรียน คือ “โรงเรียนขนาดเล็ก” ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีแนวโน้มทวีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในทุกปีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๘ มีโรงเรียนขนาดเล็ก ในสังกัดจำนวนมากถึง ๑๕,๕๗๗ โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕๕ ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด ๓๐,๘๑๖ โรงเรียน (ข้อมูล ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘) ซึ่งปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็กออกเป็น ๓ ประเภท ประกอบด้วย ๑) โรงเรียนที่มีความต้องการจำเป็นคงอยู่ ๒) โรงเรียนที่มีการควบรวมโรงเรียน และ ๓) โรงเรียนที่มีการบริหารโดยชุมชนมีส่วนร่วม

โรงเรียนขนาดเล็กเหล่านี้ ทำให้เกิดปัญหาสำคัญ โดยเฉพาะต้นทุนในการจัดการเรียนการสอนที่สูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ รัฐบาลต้องใช้งบประมาณจำนวนที่มากกว่า หรือจ่ายแพงกว่าในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนขนาดเล็ก ประสิทธิภาพการสอนลดลง เนื่องจากขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการศึกษา รวมถึงปัญหาโรงเรียนไม่มีผู้บริหาร ขาดแคลนครูที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และจำนวนครูไม่ครบชั้นเรียน ซึ่งครูและผู้บริหารมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษา ส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็กไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ได้

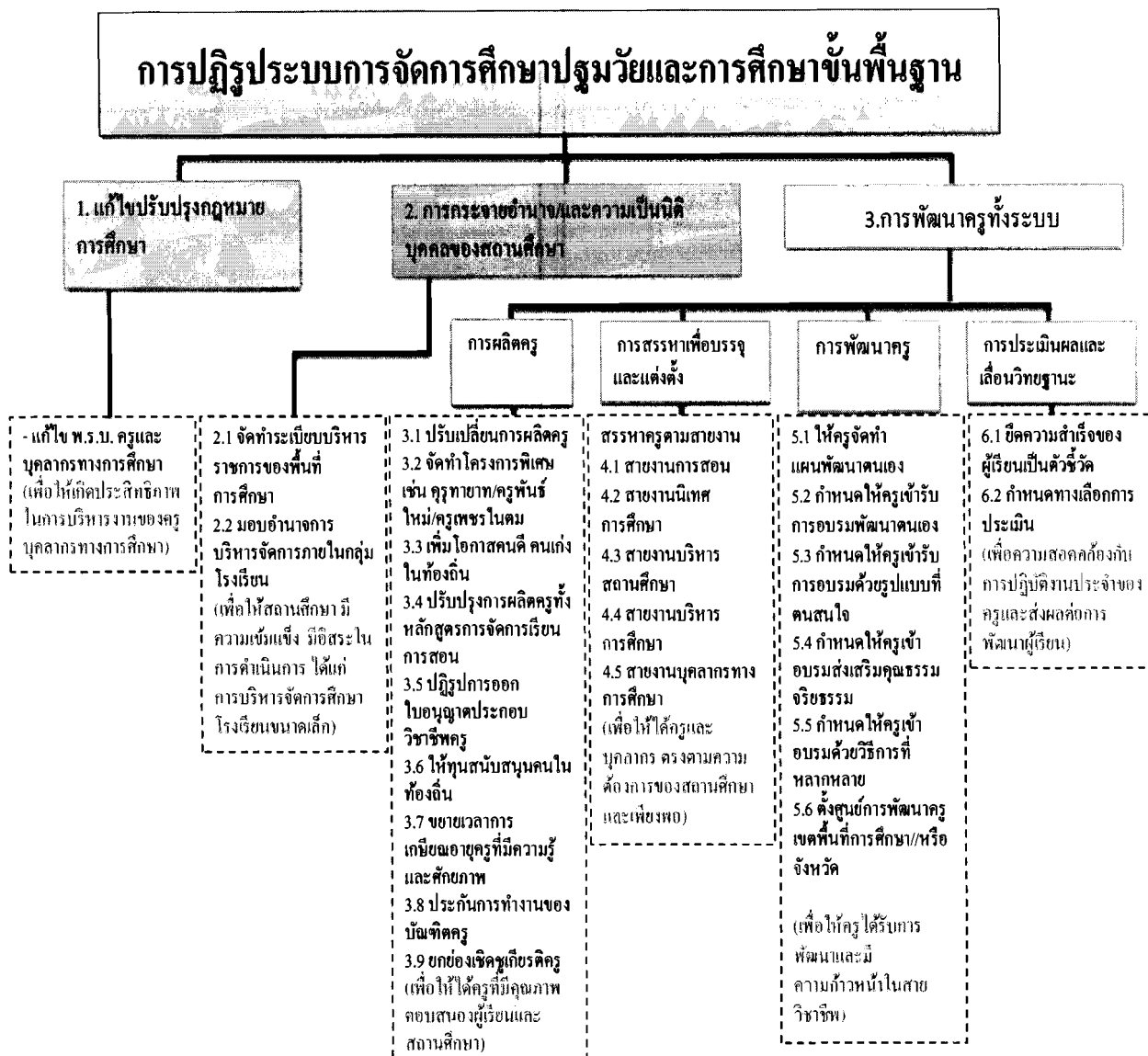
ดังนั้นในการยกระดับและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ถึงแม้ว่าการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กจะมีรูปแบบและวิธีการที่แตกต่างกันออกไปแต่คณะกรรมการฯ ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษา ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์และคำนึงถึงปัจจัยที่จะมีผลกระทบต่อชุมชนและสังคมมากที่สุด จึงเห็นควรให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็กด้วยการ “ควบรวมโรงเรียน” เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาโรงเรียนขนาดเล็ก ประกอบด้วย รูปแบบการควบรวมโรงเรียนขนาดเล็ก แนวทางการบริหารจัดการโดยชุมชนมีส่วนร่วม และแนวทางการบริหารจัดการโดยการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการยกระดับการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ให้คนไทยทุกคนได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ในทุกระดับทุกประเภทการศึกษา ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตลอดไป

๑.แผนการปฏิรูป

- เรื่องที่คณะกรรมการฯ เห็นว่า เป็นประเด็นสมควรที่จะขับเคลื่อนการปฏิรูป คือ การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก

คณะกรรมการฯ ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) การจัดการศึกษา พบว่า ประเด็นสำคัญและเร่งด่วน ควรต้องผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนการศึกษา ตั้งแต่ช่วงชั้นการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา การอุดมศึกษา ตลอดจนการศึกษาตลอดชีวิต

ในช่วงชั้นการศึกษาปฐมวัย และการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นฐานรากของการพัฒนาในทุกระดับ นอกจากควรมีการขับเคลื่อนในเรื่องการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายการศึกษาที่เกี่ยวข้องและการกระจายอำนาจและความเป็นนิติบุคคลของโรงเรียนโดยให้มีการพัฒนาครูทั้งระบบให้มีการควบรวมโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างรวดเร็ว สร้างความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) ดังนี้

ประเด็นปฏิรูป : การควรวรรวมโรงเรียนขนาดเล็ก

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้บัญญัติเกี่ยวกับการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา ดังมาตรา ๙ (๓) ให้มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพทุกระดับและทุกประเภทการศึกษา และมาตรา ๑๐ การจัดการศึกษานั้นรัฐให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รวมทั้งแนวทางการปฏิรูปการศึกษา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้คนไทยทุกคนได้เรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย อย่างมีคุณภาพในทุกระดับทุกประเภทการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีภารกิจหลักที่สำคัญ คือ การจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เพื่อให้เด็กในวัยเรียนทุกคนได้เรียนอย่างทั่วถึง มีการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ แต่จากสภาพบริบทด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประกอบกับประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงวัยและมีจำนวนประชากรวัยเรียนลดลง ส่งผลให้โรงเรียนโรงเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีแนวโน้มปรับเปลี่ยนขนาดจากโรงเรียนขนาดใหญ่ หรือขนาดกลาง เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ประสบปัญหาสำคัญอย่างน้อย ๓ ประการ ซึ่งส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็กไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ได้ ประกอบด้วย ๑) โรงเรียนแต่ละแห่งได้รับการจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาจากรัฐบาลโดยคิดเป็นรายหัวนักเรียน ซึ่งการจัดสรรงบประมาณในลักษณะดังกล่าวส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็กที่มี จำนวนนักเรียนน้อยอยู่ในสถานะที่เสียเปรียบ กล่าวคือ ได้รับงบประมาณน้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า ส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็กขาดทั้งอุปกรณ์ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนลดลง ๒) ปัญหาการขาดแคลนครูที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และจำนวนครูไม่ครบชั้นเรียน เนื่องจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดสัดส่วนครู ๑ คน ต่อนักเรียน ๒๐ คน ซึ่งสัดส่วนดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาในการจัดสรรครูแก่นักเรียนบางแห่งที่มีจำนวนนักเรียนน้อย ดังนั้น โรงเรียนดังกล่าวจึงประสบปัญหาครูไม่ครบชั้นเรียน และครูไม่ครบทุกสาขาวิชา ๓) โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่อยู่ในชุมชนขนาดเล็ก ประชากรมีฐานะยากจน ทำให้ไม่มีศักยภาพในการระดมทรัพยากรเพื่อนำมาช่วยสนับสนุนการจัดการศึกษาให้กับโรงเรียน

จากปัญหาดังกล่าวส่งผลในด้านประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ได้แก่

๑. ปัญหาด้านการบริหารจัดการ พบว่าโรงเรียนขนาดเล็กจำนวนหนึ่งอยู่ในพื้นที่ลักษณะพิเศษที่มีพื้นที่ห่างไกลความเจริญ อยู่บนภูเขาสูง บนเกาะ ครูและนักเรียนมีปัญหาในการเดินทาง ทำให้ขาดผู้บริหารสถานศึกษา และจะเปิดรับการบรรจุแต่งตั้งผู้บริหารสถานศึกษาใหม่ ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ขาดทักษะในการบริหารจัดการโรงเรียน และปัญหาอีกประการหนึ่งคือ การอพยพเคลื่อนย้ายของประชากรวัยเรียนที่ย้ายติดตามผู้ปกครองไปรับจ้างทำงานต่างถิ่น ทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน และการบริหารจัดการโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ

๒. ปัญหาด้านการเรียนการสอน พบว่าเมื่อครูไม่ครบชั้นเรียน และครูส่วนใหญ่ขาดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการการสอนหลายชั้นเรียน ครูไม่สามารถสอนเต็มเวลาเต็มความสามารถ เนื่องจากมีภารกิจด้านการส่งเสริมการจัดการศึกษาเทียบเท่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ขาดสื่อ เทคโนโลยี ประกอบการเรียนการสอน และแหล่งเรียนรู้ เนื่องจากมีงบประมาณจำกัดตามจำนวนนักเรียน

ดังจะเห็นได้จากปัญหาด้านคุณภาพการจัดการศึกษาค่อนข้างต่ำ และจากผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง พบว่า โรงเรียนขนาดเล็ก (นักเรียนต่ำกว่า ๓๐๐ คน) มีจำนวนร้อยละ ๒ อยู่ในระดับปรับปรุงร้อยละ ๖๗.๙๑ อยู่ในระดับพอใช้ และร้อยละ ๒๙.๙๙ อยู่ในระดับดี และเมื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กในทุกช่วงชั้นในทุกพื้นที่มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่ำกว่านักเรียนในโรงเรียนขนาดอื่น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนดนโยบาย และแนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็กที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลที่ผ่านมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา ลดภาระค่าใช้จ่ายผู้ปกครอง ตามนโยบายเรียนดี เรียนฟรี ๑๕ ปีอย่างมีคุณภาพ เช่น การจัดรถโมบายคอมพิวเตอร์เคลื่อนที่ การหมุนเวียนครูเข้าสอน การพัฒนาครูด้านภาษาอังกฤษ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology : ICT) รูปแบบการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) สร้างเครือข่ายเพื่อให้เกิดการพัฒนาและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยช่วยเหลือแบ่งปันในเรื่องทรัพยากร อาคารสถานที่ สื่อ วัสดุและอุปกรณ์ การพัฒนาใช้สื่อเทคโนโลยีการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) ให้กับโรงเรียนขนาดเล็ก การสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยช่วยเหลือแบ่งปันในเรื่องทรัพยากร อาคารสถานที่ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ จัดทำแผนยุทธศาสตร์เร่งพัฒนาคุณภาพโรงเรียนขนาดเล็กที่ไม่สามารถยุบได้ กำหนดยุทธศาสตร์การปรับปรุงคุณภาพการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก สร้างวิธีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศด้วยหลายรูปแบบ เช่น ไตรภาคี จตุภาคี ศูนย์ปัญญาวิทยาคาร การบริหารจัดการแบบศูนย์โรงเรียน เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้จัดเพิ่มงบประมาณ เงินอุดหนุนรายหัวให้กับนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก ทั้งระดับประถมศึกษาที่มีนักเรียน ๑๒๐ คนลงมาและโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีนักเรียน ๓๐๐ คนลงมา และจัดทำโครงการวิจัยเพื่อกำหนดอนาคตโรงเรียนขนาดเล็กของประเทศไทย

จากที่กล่าวมาข้างต้น พบว่า ในทุกภาคส่วนได้ตระหนักและให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนขนาดเล็ก ให้เท่าเทียมโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ เพื่อเป้าหมายสูงสุดในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และเพื่อสร้างความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา แต่จากการดำเนินงานที่ผ่านมายังพบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ทั้งการควบรวมโรงเรียนขนาดเล็ก ที่กลายเป็นเพียงนโยบาย การลดต้นทุนเพียงอย่างเดียว ละเลยการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและสิทธิชุมชนซึ่งเป็นเจ้าของโรงเรียน ความยากลำบากและความปลอดภัยในการเดินทางของนักเรียน ไปยังโรงเรียนเครือข่าย เนื่องจากการควบรวมโดยไม่คำนึงถึงสภาพบริบทด้านภูมิศาสตร์ของโรงเรียน รวมถึงความรักหวงแหนท้องถิ่นของชุมชน

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การแก้ไขปัญหาโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการส่งเสริมความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา ควรให้มีการควบรวมโรงเรียนขนาดเล็ก โดยคำนึงถึงสภาพทางภูมิศาสตร์ สภาพทางสังคม และความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน โดยให้คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค เป็นองค์กรในการกำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์และวิธีการ ในการควบรวมโรงเรียนขนาดเล็ก และให้สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เป็นองค์กรรับนโยบาย หลักเกณฑ์และวิธีการไปสู่การปฏิบัติ โดยจะมีผล ดังนี้

๑. การควบรวมโรงเรียนขนาดเล็ก เป็นนโยบายการบริหารจัดการโรงเรียนที่มีความชัดเจน สร้างความเข้าใจให้แก่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียน และชุมชน สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดความขัดแย้งที่อาจเกิดจากความหวงแหนชุมชน และท้องถิ่น สร้างเครือข่ายภาคีทางการศึกษาส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

๒. มีการส่งเสริมการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาที่ประหยัด คุ่มค่า ทั้งบุคลากร วัสดุ อุปกรณ์ เนื่องจากการควบรวมโรงเรียนทำให้มีครูสอนครบทุกชั้น มีจำนวนนักเรียนต่อห้องมากขึ้น มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนการสอน มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันในแต่ละโรงเรียนที่มีการควบรวม

๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

๔. อำนวยความสะดวกในการเข้ารับบริการทางการศึกษา ทำให้ประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ

๕. ลดค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ปกครอง ในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนพิเศษ เนื่องจากโรงเรียนมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการส่งเสริมการจัดการศึกษา จึงสามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างเต็มตามศักยภาพในแต่ละบุคคล

๒. วิธีการปฏิรูป

- วิเคราะห์ จัดทำแนวทาง เกี่ยวกับเรื่องที่จะปฏิรูป

จัดทำยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนโรงเรียนขนาดเล็ก โดยการกำหนดเป้าหมายในการควบรวมโรงเรียนขนาดเล็กเพื่อยกระดับและพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเท่าเทียม เช่น ใช้สภาพภูมิศาสตร์เป็นฐาน หรือใช้สภาพบริบทความพร้อม ความต้องการของชุมชนเป็นฐาน

- แนวทางแก้ไข

๑) การประกาศนโยบายการควบรวมโรงเรียนขนาดเล็ก เป็นวาระแห่งชาติ

๒) จัดทำฐานข้อมูลจำนวนโรงเรียน ครู นักเรียน เป็นรายตำบล

๓) จัดทำแผนการศึกษา (Education Mapping)

๔) จัดทำแผนการควบรวมโรงเรียนขนาดเล็ก ดังนี้

๔.๑) การควบรวมทั้งโรงเรียน

๔.๒) การควบรวมบางชั้น

๕) เสนอขอความเห็นชอบ จากคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค

๖) การประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจต่อผู้เกี่ยวข้อง

๗) การดำเนินการขับเคลื่อนการควบรวมโรงเรียนขนาดเล็ก โดยคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด และเขตพื้นที่การศึกษา

๘) การสนับสนุนการดำเนินงานให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน

๙) การนิเทศ ติดตาม กำกับ ประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงาน

๓. กำหนดเวลาการปฏิรูป

๓.๑ **ระยะที่ ๑** ภายใน ๓ เดือน จัดทำฐานข้อมูลจำนวนโรงเรียน ครู นักเรียน เป็นรายตำบล จัดทำแผนการศึกษา (Education Mapping) และการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจต่อผู้เกี่ยวข้อง

๓.๒ **ระยะที่ ๒** ภายใน ๖ เดือน จัดทำแผนการควบรวมโรงเรียนขนาดเล็ก และเสนอขอความเห็นชอบ จากคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค

๓.๓ **ระยะที่ ๓** ภายใน ๑๒ เดือน การดำเนินการขับเคลื่อนการควบรวมโรงเรียนขนาดเล็ก โดยคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด และเขตพื้นที่การศึกษา การสนับสนุนการดำเนินงานให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน และการนิเทศ ติดตาม กำกับ ประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงาน

๔. แหล่งที่มาของงบประมาณ

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๕. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

- ๑) กระทรวงศึกษาธิการ
- ๒) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ๓) สำนักงานศึกษาธิการภาค
- ๔) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด
- ๕) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๖. ข้อเสนอแนะ

คณะกรรมการธิการด้านการศึกษา ได้ศึกษาและวิเคราะห์จากประเด็นปัญหาทุกประเด็นที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นว่าการควมรวมโรงเรียนขนาดเล็ก ควรดำเนินการดังนี้

๖.๑ กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศนโยบายการควมรวมโรงเรียนขนาดเล็กให้เป็นวาระแห่งชาติ เป็นนโยบายที่มีความชัดเจน ต่อเนื่อง และยั่งยืน กระทรวงศึกษาธิการโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีการกำหนดเป็นแผนยุทธศาสตร์การควมรวมโรงเรียนขนาดเล็กในระยะ ๑-๓ ปี และแผนดำเนินการพัฒนาการควมรวมโรงเรียนขนาดเล็กแบบขั้นบันไดให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม

๖.๒ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา มีกระบวนการในการควมรวมโรงเรียนขนาดเล็กที่มีการกำหนดเป้าหมายระยะเวลาดำเนินการอย่างชัดเจน มุ่งเน้นให้ผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่นและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมโดยเน้นตำบลเป็นฐานการควมรวมโรงเรียนขนาดเล็ก มีการจัดทำแผนการศึกษา (Education mapping) ในแต่ละตำบล มีการดำเนินงานที่คำนึงความเป็นไปได้ ในการควมรวมโรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนหลักที่เป็นโรงเรียนประชารัฐซึ่งมีอยู่ในแต่ละตำบล และการ ดำเนินการควมรวมโรงเรียนขนาดเล็กที่สอดคล้องกับบริบทและความเป็นไปได้ตามความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งนี้ให้คำนึงถึงประโยชน์ที่ต้องส่งผลต่อนักเรียนและคุณภาพนักเรียนเป็นหลัก

๖.๓ การควมรวมโรงเรียนขนาดเล็กจะต้องคำนึงสภาพภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกัน จึงควรให้มีการบริหารผ่านศึกษาธิการภาค และคณะกรรมการการศึกษาธิการจังหวัด

๖.๔ กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรมีการสนับสนุนปัจจัยทางการบริหาร ให้กับโรงเรียนหลักในการควมรวมโรงเรียนขนาดเล็กให้มีความพร้อม เพียงพอ และต่อเนื่อง

๖.๕ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ศึกษาธิการภาค คณะกรรมการการศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีการให้ขวัญและกำลังใจ สำหรับข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนควมรวมที่ประสบความสำเร็จ เป็นกรณีพิเศษ

๖.๖ ผู้บริหารการศึกษาทุกระดับ ต้องให้ความสำคัญ และขับเคลื่อนนโยบายการควมรวมโรงเรียนขนาดเล็กอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๖.๗ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรมีการพิจารณากำหนดตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กที่เหมาะสมเพื่อให้การบริหารจัดการควมรวมโรงเรียนมีความคล่องตัวมากขึ้น

๖.๘ ให้มีคณะกรรมการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กระดับตำบล เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการดำเนินงาน

๖.๙ จัดทำระเบียบเกี่ยวกับการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (เกี่ยวกับการบริหารวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานบริหารทั่วไป)

๗. ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

- ไม่มี -

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา จึงขอเสนอรายงานเรื่อง “การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก” เพื่อให้สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ได้โปรดพิจารณา หากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบรายงานดังกล่าว ขอให้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาดำเนินการ ต่อไป

(นายวินัย ตะห์สัน)
เลขาธิการกรรมการ

รายงานของคณะกรรมการการศึกษา
เรื่อง “การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก”

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลาปฏิรูป	แหล่งที่มาของงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ.
การบริหารจัดการศึกษา โรงเรียน ขนาดเล็ก	การรวบรวม โรงเรียนขนาดเล็ก	ดำเนินการรวบรวม โรงเรียนขนาดเล็ก - ระยะที่ 1 จัดทำฐานข้อมูลจำนวน โรงเรียน ครู นักเรียน เป็นรายตำบล จัดทำ Education Mapping และการประชาสัมพันธ์ สร้างความเข้าใจต่อ ผู้เกี่ยวข้อง - ระยะที่ 2 จัดทำ แผนการรวบรวม โรงเรียนขนาดเล็ก และ เสนอขอความเห็นชอบ จากคณะกรรมการ ขับเคลื่อนการปฏิรูป	๑. ระยะที่ ๑ ภายใน ๓ เดือน -มีฐานข้อมูลจำนวนโรงเรียน ครู นักเรียน เป็นรายตำบล จัดทำ Education Mapping และการประชาสัมพันธ์สร้าง ความเข้าใจต่อผู้เกี่ยวข้อง ๒. ระยะที่ ๒ ภายใน ๖ เดือน มีแผนการรวบรวมโรงเรียน ขนาดเล็ก และเสนอขอความ เห็นชอบ จากคณะกรรมการ ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ ในภูมิภาค	สำนักงาน คณะกรรมการ การศึกษาขั้น พื้นฐาน	๑. กระทรวง ศึกษาธิการ ๒.สำนักงาน คณะกรรมการ การศึกษาขั้น พื้นฐาน ๓.สำนักงาน ศึกษาธิการภาค ๔.สำนักงาน ศึกษาธิการจังหวัด ๕.สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา	๑. กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศนโยบายการควบ รวมโรงเรียนขนาดเล็กให้ เป็นวาระแห่งชาติ ๒. กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา และสถานศึกษา มีกระบวนการในการควบ รวมโรงเรียนขนาดเล็กที่มี การกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาดำเนินการอย่าง ชัดเจน มุ่งเน้นให้ผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่นและผู้มีส่วน เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมโดย เน้นตำบลเป็นฐาน	

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลาปฏิรูป	แหล่งที่มาของงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่างพ.ร.บ.
		<p>ดำเนินงานการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค</p> <p>- ระยะที่ ๓</p> <p>การดำเนินการขับเคลื่อนการรวบรวมโรงเรียนขนาดเล็ก โดยคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด และเขตพื้นที่การศึกษา การสนับสนุนการดำเนินงานให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน และการนิเทศติดตาม กำกับ ประเมินผลและรายงานผลการ</p>	<p>๓. ระยะที่ ๓</p> <p>ภายใน ๑๒ เดือน</p> <p>- ดำเนินการขับเคลื่อนการรวบรวมโรงเรียนขนาดเล็ก</p> <p>- ดำเนินการนิเทศ ติดตาม กำกับ ประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงาน</p>			<p>๓. การรวบรวมโรงเรียนขนาดเล็กจะต้องคำนึงสภาพภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกัน จึงควรให้มีการ บริหารผ่านศึกษาธิการภาค และคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด</p> <p>๔. สำนักงบประมาณ กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรมีการสนับสนุนปัจจัยทางการบริหาร ให้กับโรงเรียนหลักในการรวบรวมโรงเรียนขนาดเล็กให้มีความพร้อมเพียงพอ และต่อเนื่อง</p> <p>๕. กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีการให้ขวัญและกำลังใจ สำหรับข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนควรรวมที่ประสบความสำเร็จ เป็นกรณีพิเศษ</p>	

เรื่อง	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลาปฏิรูป	แหล่งที่มาของงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่างพ.ร.บ.
						<p>๖. ผู้บริหารการศึกษาทุกระดับ ต้องให้ความสำคัญและขับเคลื่อนนโยบายการควมรวมโรงเรียนขนาดเล็กอย่างจริงจังและต่อเนื่อง</p> <p>๗. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรพิจารณากำหนดตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กที่เหมาะสมเพื่อให้การบริหารจัดการควมรวมโรงเรียนมีความคล่องตัวมากขึ้น</p> <p>๘. ให้มีคณะกรรมการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กระดับตำบล เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการดำเนินงาน</p> <p>๙. จัดทำระเบียบเกี่ยวกับการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (เกี่ยวกับการบริหารวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานบริหารทั่วไป)</p>	

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ด้วยครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) :
เนื่องจากคณะกรรมการได้จัดทำรายงาน จำนวน ๒ เรื่อง ผมจะขอให้ประธานคณะกรรมการ
แถลงรายงานแต่ละเรื่อง และให้สมาชิกอภิปรายรายงานที่ได้เสนอมา เมื่ออภิปรายเสร็จแล้ว
ผมจะให้ที่ประชุมลงมติว่าจะเห็นชอบกับรายงานหรือไม่ตามลำดับ โดยเริ่มจาก เรื่อง การบริหาร
จัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กก่อนนะครับ

เนื่องจากประธานคณะกรรมการวิชาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษามีหนังสือขออนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลและตอบประเด็นข้อซักถามของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ซึ่งได้พิจารณาแล้วจึงได้อนุญาต ได้แก่

๑. พลตรี สุภมนัส ภารพ ผู้ช่วยหัวหน้านายทหารฝ่ายเสนาธิการประจำรองปลัดกระทรวงกลาโหม
๒. ท่านโรจนะ กฤษเจริญ อนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการจัดการศึกษา เป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๓. ท่านอำนาจ วิทยานูวัตติ เลขาธิการอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศระบบการจัดการศึกษา ท่านเป็นผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปฏิบัติหน้าที่ศึกษาธิการ ภาค ๑๑
๔. ท่านชลำ อรรถธรรม ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขอเชิญผู้มีรายชื่อดังกล่าวเข้าร่วมประชุมชี้แจงด้วยนะครับ

(พลตรี สุภมนัส ภารพ ผู้ช่วยหัวหน้านายทหารฝ่ายเสนาธิการประจำรองปลัดกระทรวงกลาโหม นายโรจนะ กฤษเจริญ อนุกรรมการ นายอำนาจ วิทยานูวัตติ เลขาธิการ คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการจัดการศึกษา และนายชลำ อรรถธรรม ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เข้าชี้แจงต่อที่ประชุม)

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) : ขอเชิญท่านประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาแถลงรายงานด้วยครับ ท่านวิวัฒน์ ศัลยกำธร ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ประธานสถาบันเศรษฐกิจพอเพียง อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร (ประธานกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพทุกท่านครับ กรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษานำเสนอที่ประชุมนี้ไปแล้ว ๕ เรื่องด้วยกันครับ ผมขออนุญาตทำความเข้าใจหนึ่งว่างานที่ สปท. เราต้องขับเคลื่อนด้านการศึกษา นั้นเราทำต่อเนื่องจาก สปช. ทั้ง ๓ วาระ ๓๖ เรื่อง นอกจากนั้นใน สปช. ยังทำการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ไว้อีก ๒ วาระ แต่ว่าเนื่องจากครั้งนี้ไม่มีกรรมการด้านวิทยาศาสตร์ กรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษารับทั้ง ๕ วาระ ทั้งเรื่องปฏิรูปการศึกษาและปฏิรูปวิทยาศาสตร์ด้วย ทั้ง ๕ วาระมานำเสนอ ซึ่งได้นำเสนอที่ประชุมแห่งนี้ไปแล้ว ๕ วาระ เป็นด้านการศึกษา ๔ วาระ ๔ เรื่อง แล้วก็ด้านวิทยาศาสตร์ ๑ เรื่อง ทั้ง ๕ เรื่องนี้ได้ผ่านคณะกรรมการรวมที่ทางรัฐบาล

ได้กรณมาตั้งขึ้น ๓ ฝ่าย ทั้งรัฐบาล ทั้ง สนช. ทั้ง สปท. ได้ผ่านไปแล้วทั้ง ๕ เรื่อง สำหรับในครั้งนี้ ๒ วันต่อเนืองนี้จะเป็นเรื่องของการปฏิรูปการศึกษา ๔ เรื่องด้วยกันอยู่ใน ๒ วาระ เรื่องสำคัญในวันนี้จะเป็น ๒ เรื่องด้วยกัน ก็คือเรื่องของการปฏิรูปโรงเรียนขนาดเล็กซึ่งมีอยู่จำนวน ๑๕,๐๐๐ กว่าโรง หลายรัฐบาลพยายามจะมีนโยบายควบรวมหรือยุบแต่ยังทำไม่ได้ วันนี้ก็จะขออนุญาตมาฟังความเห็นจากที่ประชุมนี้ เรื่องที่ ๑ ครับ

เรื่องที่ ๒ เป็นเรื่องของอาชีวศึกษาซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมาก ซึ่งรัฐบาลนี้ ทั้ง คสช. ทั้งรัฐบาลให้ความสำคัญกับการอาชีวศึกษา ก็จะเป็นเรื่องที่ ๒ ที่จะมาขอความกรุณา รับความเห็นจากที่ประชุมวันนี้ครับ เป็น ๒ เรื่อง สำหรับในวันพรุ่งนี้ก็เป็นอีก ๒ เรื่อง เรื่องการศึกษา วันพรุ่งนี้จะเป็นเรื่องของการปฏิรูปกฎหมายด้านการศึกษาทั้งระบบ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่ นั่นเรื่องที่ ๑ ในวันพรุ่งนี้ แล้วก็เป็นเรื่องร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. เป็นเรื่องที่ ๑ เรื่องที่ ๒ จะเป็นเรื่องพัฒนาครู ขอรภัย ซึ่งก็ถือว่าเรื่องสำคัญมาก

ผมขออนุญาตกราบเรียนภาพรวมอย่างนี้ครับว่า การศึกษาในบ้านเรา ประชากรทั้งประเทศ ทั้งคนไทย ทั้งคนที่เข้ามาทำงานอยู่ในบ้านเรามีลูกหลานที่นี้รวมแล้ว ๗๐ ล้านคนโดยประมาณ แต่ว่าการจัดระบบการศึกษาที่มีอยู่ขณะนี้สามารถทำได้ ๑๒.๙ ล้านคนโดยประมาณ ซึ่งตัวเลขบางส่วนก็จะลดลง ๆ ในแต่ละปี การจัดการศึกษา ๑๒ จุด ๙,๐๐๐,๐๐๐ คน ตั้งแต่การศึกษาภาคบังคับ บังคับไปจนถึงอุดมศึกษา ผมกราบเรียนในที่ประชุมนี้ไปแล้วรอบหนึ่ง ขออนุญาตเรียนย้ำว่าระบบสังคมไทยในอดีต ครอบครัวแข็งแรง มีระบบครอบครัวขยายก็สามารถที่จะดูแลเด็ก ดูแลแม่ ตั้งแต่โดยเฉพาะแม่ท้องแรก ซึ่งเด็กที่อยู่ในครรภ์มารดาที่จะได้รับการดูแลจากครอบครัว มี ปู่ ย่า ตา ยาย แต่วันนี้สังคมไทยเป็นระบบครอบครัวเดี่ยว ครอบครัวอ่อนแอลงมาก เด็กตั้งแต่อยู่ในท้องแม่ รวมทั้งเด็กที่คลอดออกมาแล้วจนถึง ๕ ขวบ ๕ ปีนี้งานวิจัยจากกระทรวงสาธารณสุขผมได้เรียนที่ประชุมไปแล้วว่า ยืนยันว่าคลอดออกมา ๗๐๐,๐๐๐ คนโดยประมาณ ความไม่พร้อมของแม่ของครอบครัวทำให้เด็กขาดความสามารถในการที่จะพัฒนาได้ไปถึง ๓๐ เปอร์เซนต์ ๓ เรื่องหลัก ๆ ด้วยกัน เรื่องที่ ๑ คือร่างกายไม่พร้อม เรื่องที่ ๒ สมองไม่พร้อม เรื่องที่ ๓ สำคัญมากก็คือจิตใจเด็กไม่พร้อมจึงเกิดผลพวงให้เห็นมากมาย ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาไปจนถึงเข้าโรงเรียนก็จะเกิดภาวะที่เรียกว่าเด็กแฉ้วน้อย ติดยาเสพติดน้อย เกิดปัญหาเยาวชนมากมาย เพราะฉะนั้นครั้งนี้จึงมีความจำเป็นต้องปฏิรูปครั้งใหญ่เพื่อที่จะจัดระบบความร่วมมือเข้าไปดูแลตั้งแต่ครอบครัว ตั้งแต่ ๐ ถึง ๕ ขวบ เพราะว่าถ้าปล่อยให้เด็กสูญเสียความสามารถในการพัฒนาทั้ง ๓ ด้านอย่างที่กราบเรียน เมื่อมาถึงระบบโรงเรียนนี้ก็ไม่ไหวแล้วครับ มีงานวิจัยยืนยันจากทั่วโลกกว่าจะถึงอนุบาลก็สายเสียแล้ว เพราะฉะนั้นการปฏิรูปครั้งนี้จึงจำเป็นต้องมีกลไกสำคัญที่รัฐไปสนับสนุน แล้วก็ไประดมความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ซึ่งทั้งหมดนี้ได้เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญแล้ว แล้วก็ได้นำเสนอพระราชบัญญัติไปแล้ว ๒ ฉบับ โดยเฉพาะพระราชบัญญัติเรื่องการศึกษาตลอดชีวิต เราจะปล่อยให้เด็กสูญเสียโอกาสสูญเสียความสามารถในการพัฒนาต่อไปกว่าจะถึงโรงเรียนไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราจึงได้นำเสนอพระราชบัญญัติการศึกษาตลอดชีวิตซึ่งที่ประชุมนี้ได้กรุณาอนุมัติเห็นชอบ ๑๐๐ เปอร์เซนต์นะครับ ไม่มีท่านใดคัดค้าน แล้วเราก็นำเสนอไปที่คณะกรรมการร่วมได้ผ่านไปแล้วเรียบร้อยครับ เพราะฉะนั้นการศึกษาต่อไปนี้จะเป็นเรื่องของคนทั้ง ๗๐ ล้านคนมาช่วยกันไม่ใช่เอาภาระไปฝากไว้กับกระทรวงศึกษาธิการแต่กระทรวงเดียว แท้จริงแล้วการจัดการศึกษาไม่ใช่เฉพาะกระทรวงศึกษาธิการ ใน ๑๒.๙ ล้านคน กระทรวงศึกษาธิการ

รับผิดชอบเพียง ๗๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นครับ อีก ๓๐ เปอร์เซ็นต์นั้นมีอีก ๑๐ หน่วยงาน ทั้งกระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงอื่น ๆ รวมทั้งกระทรวงสาธารณสุขด้วยครับ อีก ๓๐ เปอร์เซ็นต์ อีก ๑๐ กระทรวง ได้ร่วมกันจัดการศึกษา นอกจากนั้นยังมีภาคเอกชน ยังมีวัด ยังมีโบสถ์คริสต์ ยังมีองค์กร ศาสนาและชุมชนได้ร่วมกันจัดการศึกษา แต่ว่าการจัดการศึกษาในรูปแบบอื่น ๆ นอกจาก กระทรวงศึกษาธิการนั้นรัฐยังไม่ได้ให้ความสนใจอย่างเต็มที่นัก เพราะฉะนั้นครั้งนี้เราจึง พยายามที่จะปรับทำพระราชบัญญัติใหม่ขึ้นมา อย่างที่ทราบเรียนว่าเป็นพระราชบัญญัติ การศึกษาตลอดชีวิต และในวันพรุ่งนี้ก็จะมีการปรับแก้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา นี้ ทั้งระบบ ซึ่งก็จะได้ขอความเห็นจากทุกท่านได้ช่วย กันคิดนะครับ โดยภาพรวม โดยประมาณ เป็นอย่างนั้น นั่นเรื่องที่ ๑ ครับ โครงสร้างใหญ่ ๆ ก็จะเป็นอย่างนั้น

ส่วนที่ ๒ คือส่วนสำคัญที่สุด ก็คือรูปแบบและวิธีการเรียนการสอน เราเรียกว่า วาระปฏิรูประบบการเรียนรู้ ในอดีตเราเน้นฟังเลกเชอร์ (Lecture) เป็นหลัก ซึ่งงานวิจัยยืนยัน จากทั่วโลกว่าการเรียนแบบให้เด็กนั่งรอรับตั้งรับ หรือที่เรียกว่าแพสซีฟเลิร์นนิง (Passive Learning) ได้ผลเพียง ๑๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเองครับ แต่ถ้าทำให้ได้ผล ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ จากผลประสบการณ์จากทั่วโลก ทีดีอาร์ไอ (TDRI) ก็ทำการวิจัยขึ้นมาชัดเจนครับว่าถ้าเราจัด ระบบการศึกษาโดยเอาปัญหาเอาสถานการณ์จริง เอาซิทูเอชัน (Situation) จริง ๆ มากำหนด เป็นเบส (Base) แล้วก็จัดกระบวนการเรียนรู้จากของจริงเหมือนที่หลาย ๆ องค์กรทำอยู่ เช่น ทางด้านการแพทย์ทำอยู่แล้วเอาคนไข้จริงมา มาได้เรียนรู้จากคนไข้จริง ทหารก็เรียนรู้จาก สถานการณ์จริง หลายองค์กรซึ่งทำอยู่แล้ว แต่ว่ายังมีจำนวนมากไม่พอครับ -----

เพราะฉะนั้นเรื่องที่ ๒ ก็คือระบบการเรียนรู้ จึงต้องมีการปฏิรูปครั้งใหญ่ ทั้งที่อยู่ในระบบที่กระทรวงศึกษาธิการทำและนอกกระทรวงศึกษาธิการทำ รวมทั้งกลไกที่เราจะระดมความร่วมมือจากชุมชน ท้องถิ่น และทุกภาคส่วนเข้ามาช่วยกันจัดการศึกษาโดยเฉพาะ ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนทั้งหมด รวมทั้งหลังวัยเรียน แล้วสังคมไทยเป็นสังคมที่มีการโยกย้ายเปลี่ยนงานสูงมาก เนื่องจากระบบเศรษฐกิจมีความแปรปรวน เพราะฉะนั้นคนที่กำลังทำงานอยู่ก็ต้องการเรียนรู้เพื่อจะปรับตัวใหม่ให้เข้ากับที่ทำงานใหม่หรืออะไรก็ตาม เรื่องนี้ก็มีความสำคัญแล้วสุดท้ายหลังเกษียณแล้วสังคมไทยกำลังเป็นสังคมผู้สูงวัย เพราะฉะนั้นการจัดให้มีกลไกความร่วมมือที่จะดูแลผู้สูงวัยให้การศึกษาให้พร้อมที่จะอยู่ในสังคมอย่างไม่เป็นภาระ แล้วก็ใช้ศักยภาพ ใช้ประสบการณ์นั้นมาช่วยในการพัฒนาคนของเรา จึงเป็นเรื่องที่ต้องทำทั้งระบบ ๗๐ ล้านคนที่ผมกราบเรียนไปแล้วว่าทั้ง ๗๐ ล้านคนต้องเป็นครูและ ๗๐ ล้านคนก็ต้องเป็นนักเรียนด้วย คนเกษียณอายุแล้วอย่างผมก็จำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อจะอยู่กับโลกใบใหม่นี้ให้อย่างไม่เป็นภาระกับคนรุ่นหลัง นี่คือภาพรวมนะครับ การปฏิรูประบบการเรียนรู้ที่วันนี้เรียกว่าเอสบีแอล (SBL) ชิทูเอชเอ็น เบส เลิร์นนิ่ง (Situation based Learning) มีศัพท์ภาษาที่นักการศึกษาใช้กันมากมาย ผมกราบเรียนตั้งแต่ต้นว่าผมไม่ใช่ นักการศึกษาโดยตรง แต่ว่าพยายามจะตั้งโรงเรียนขึ้นเพื่อจะเรียนรู้ว่าระบบการจัดการศึกษาทั้งระบบตั้งแต่ครรภ์มารดาถึงเชิงตะกอนและแท้จริงทำอย่างไร มีข้อปัญหาอุปสรรคอะไรก็ลุกขึ้นตั้งโรงเรียนขึ้นเพื่อจะเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ซึ่งเรียกว่า ยุคใหม่ ภาษาใหม่ ล่าสุดเรียกว่า ชิทูเอชเอ็น เบส เลิร์นนิ่ง (Situation based Learning) หรือเรียกว่า เอสบีแอล (SBL) ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิมากมายได้มาทำวิจัยแล้วก็มาเล่าให้กรรมการเราฟัง นี่ก็เป็นเรื่องสำคัญ นอกจากนั้นยังมีเรื่องย่อย ๆ อีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการสนับสนุนจากภาครัฐที่จะให้เรียนฟรีหรือทำอย่างไรระบบการคลัง การงบประมาณนี้จะเหมาะสมกับศักยภาพของการคลังของประเทศ โดยไม่กระทบกระเทือนระบบการคลังของประเทศ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่กำลังศึกษากันอยู่ ก็คิดว่าจบแล้วก็จะมากราบเรียนที่ประชุมนี้ ขอความเห็นจากที่ประชุมนี้เช่นกันครับ

วันนี้จะขออนุญาตท่านประธานและที่ประชุมนำเสนอ ๒ เรื่อง ซึ่งอยู่ในอนุกรรมการที่ ๒ เป็นอนุกรรมการว่าด้วยการจัดการศึกษา ซึ่งมีท่าน พลเอก พอพล มณีรินทร์ เป็นประธานอนุกรรมการด้านนี้ ท่านยังเป็นรองประธานท่านที่ ๒ ด้วย ก็ขอขออนุญาตให้ท่านรองประธานท่านที่ ๒ ซึ่งเป็นประธานอนุกรรมการได้เรียนชี้แจง ระหว่างนี้ผมจะกราบเรียนขออนุญาตท่านประธานว่าจะมีการประชุมใน ๑๐ โมง จะมีการประชุม

คณะกรรมการจัดทำหนังสือเฉลิมพระเกียรติ ก็จะขออนุญาตท่านประธานว่าจะขออนุญาตเดินทางไปประชุมครับ อยู่ในนี้ครับ ห้อง ๒ ครับ แล้วก็วิ่งขึ้นวิ่งลง ท่านจะได้เห็นว่าไม่ใช่ประธานนำเสนอเสร็จแล้วหนีไปไหน ไปประชุมเสร็จแล้วก็จะพยายามกลับเข้ามาให้ทันเวลาผมขอกราบอนุญาตท่านประธานไว้เบื้องต้นเท่านี้ก่อน แล้วก็ขออนุญาตให้ท่านประธานอนุกรรมการได้กรุณาชี้แจงทีละเรื่องครับ ขออนุญาตครับ

ร้อยเอก ทินพันธุ์ นาคะตะ (ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ) :
ขอเรียนเชิญท่าน พลเอก พอพล มณีรินทร์ รองประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ รองปลัดกระทรวงกลาโหม

พลเอก พอพล มณีรินทร์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่เคารพและสมาชิกสภาขับเคลื่อนทุกท่านครับ ผม พลเอก พอพล มณีรินทร์ ในฐานะประธานอนุกรรมการระบบการจัดการศึกษา ตามเอกสารที่ทางกรรมการได้กรุณาแจกจ่ายให้ท่านรับทราบแล้วก็คือ เรื่องที่วันนี้เราจะมานำเสนอในเรื่องการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กนะครับ จริง ๆ แล้วรายละเอียดที่อยู่ในนั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ทางคณะกรรมการได้ศึกษา แล้วก็รวบรวมข้อมูลมาเพื่อให้เกิดความรอบคอบในวันนี้ผมจึงได้ขออนุญาตที่จะนำสรุปประเด็นสำคัญ ๆ เสร็จแล้วก็คงรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อนสมาชิกทุกท่านที่ท่านได้ให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่าการศึกษาท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการก็ได้มีการพบเพื่อนครูไปแล้วเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๓ ที่ผ่านมา แล้วรัฐบาลก็ได้ให้ความสำคัญเรื่องการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ผมอยากขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับ จริง ๆ แล้วการศึกษาขั้นพื้นฐาน มันเป็นพื้นฐานจริง ๆ ครับ คือตั้งแต่อนุบาล ๑ อนุบาล ๒ ป.๑ ถึง ป.๖ ม.๑ ถึง ม.๓ และ ม.๔ ถึง ม.๖ การที่จะแยกการศึกษาไปยังสายอาชีพนะครับ จบ ม.๓ แล้วก็ไปเรียนต่อสายอาชีพ อีกส่วนหนึ่งก็มาสู่สายสามัญ คือ ม.๔ ม.๕ ม.๖ แล้วก็ไปต่อชั้นอุดมศึกษานั้น เราจึงให้ความสำคัญการศึกษาขั้นพื้นฐานค่อนข้างมากเพราะว่ามันเป็นทางที่จะต้องไปต่อ อาจจะเป็นทางสองแพ่ง สามแพ่งก็ตาม เพราะฉะนั้นในสิ่งที่ผมจะนำเสนอในวันนี้คือเป็นเรื่องหนึ่งเท่านั้นเอง เป็นวิธีการหนึ่งเท่านั้นเองซึ่งจะมีอีกหลาย ๆ วิธี ขอสไลด์ (Slide) ด้วยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดพรีเซนเทชัน (Presentation))

พลเอก พอล มณีรินทร์ (กรรมาธิการ) : เรื่องที่ผมจะนำเสนอวันนี้คือ เรื่องการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก ความเป็นมาก็คือเรามีโรงเรียนอยู่ประมาณ ๓๐,๘๑๖ โรงเรียนครับ แต่ท่านเชื่อไหมครับว่าเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ๑๕,๕๗๗ โรงเรียน หมายความว่าอย่างไรครับ หมายความว่าโรงเรียนที่มีนักเรียนน้อยกว่า ๑๒๐ คนลงมา จากในอดีตนั้นเราจะสังเกตว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนที่ตั้งในหมู่บ้าน ในตำบลนั้น เราจัดตั้งขึ้นมาเพื่อให้เป็นการบริการทุกพื้นที่ แต่ปัจจุบันนี้ด้วยประชากรที่เก็ดย่น้อยลง การคมนาคมที่สะดวกมากขึ้นโรงเรียนขนาดเล็กจึงทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ใน ๓๐,๘๑๖ โรงเรียนที่ท่านเห็น นี่คือนโรงเรียนทั้งหมดที่เป็นทั้งโรงเรียนประถมศึกษา เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีอยู่ ๒,๐๐๐ กว่าโรงเรียน เป็นโรงเรียนขยายโอกาส ขยายโอกาสคืออย่างนี้ครับ ขยายโอกาสคือตั้งแต่อนุบาล จริง ๆ แล้วจบ ป.๖ ก็ต้องไปเข้าเรียนมัธยมศึกษา แต่โรงเรียนขยายโอกาสมี ม.๑ ม.๒ ม.๓ อยู่ด้วย เพราะฉะนั้นก็เลยเรียกว่าโรงเรียนขยายโอกาส เสร็จแล้วใน ๓๐,๘๑๖ โรงเรียนก็เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ๑๕,๕๗๗ โรงเรียน ครึ่งกว่า ๆ ครับ ๕๐ เปอร์เซ็นต์กว่า ๆ ในโรงเรียนขนาดเล็ก ใน ๑๕,๕๗๗ โรงเรียนนั้นมีครูอยู่ ๘๔,๘๙๑ ท่าน มีนักเรียนอยู่ประมาณ ๑,๐๑๐,๓๓๖ คนนี้เป็นข้อมูลล่าสุดที่ทางท่าน ผอ. ชล่ำ ผอ. สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ได้ส่งตัวเลขมาจากการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากประเด็นดังกล่าวก็ส่งให้เกิดปัญหา อยู่ ๓ ประการของโรงเรียนขนาดเล็ก ในเอกสารมีอยู่แล้วนะครับ ในหน้า ๔ หน้า ๕ หน้า ๖ สิ่งแรกที่เกิดขึ้นคืองบประมาณ งบประมาณเราได้รับประมาณ ๑,๙๐๐ บาทต่อหัวต่อคนต่อปี แล้วปัจจุบันนี้ได้รับเพิ่มอีกประมาณ ๕๐๐ บาทต่อคนต่อปี ก็ประมาณ ๒,๐๐๐ กว่าบาท ต่อคนต่อปีที่จะบริหารจัดการ ท่านลองดูสิครับว่าโรงเรียนขนาดเล็กที่มีต่ำกว่า ๒๐ คน มีประมาณ ๙๘๔ โรง ใน ๑๕,๕๗๗ โรงเรียนนะครับ ที่เหลือก็มากกว่า ๒๐ คนไม่เกิน ๑๒๐ คน เพราะฉะนั้นสิ่งแรกคืองบประมาณ งบประมาณรายหัวที่ถูกจัดสรรให้มันมีกฎเกณฑ์อยู่ครับ เพราะฉะนั้นยิ่งขนาดเล็กก็ยิ่งมีเงินจะไปบริหารดูแลได้น้อยลง

ประการที่ ๒ ก็คือขาดผู้บริหารและครู พุดง่าย ๆ คือครูไม่ครบชั้น แล้วก็โรงเรียนที่มีนักเรียนน้อยกว่า ๕๐ คน เป็นนโยบายหลักว่าเราจะไม่ส่งผู้อำนวยการลงไป ไม่จัดผู้อำนวยการให้ มันก็เลยกลายเป็นปัญหาซ้ำซ้อนหนักเข้าไปอีก มีทั้งครูน้อย จำนวนครูก็น้อย อยู่แล้ว แล้วก็ไม่มีครูใหญ่หรือ ผอ. เพราะฉะนั้นตรงนี้อเองมันเป็นหลักเกณฑ์ มันก็เลยทำให้ ๑. งบประมาณก็น้อย ๒. ครูก็น้อยอยู่แล้ว ก็ไม่มีผู้บริหารอีก ๓. ครูใหญ่โรงเรียนขนาดเล็ก อยู่ในชุมชนที่ห่างไกล ประชากรมีฐานะยากจน เพราะฉะนั้นการที่จะให้ชุมชนหรือประชากร

มามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานั้นก็ลำบาก เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลทั้ง ๓ ประการนั้นคือ ปัญหาที่เราสรุป ปัญหาปลีกย่อย ๆ อื่นมีมากอีกนะครับ ส่งผลให้คุณภาพการศึกษาตามที่เรา ได้มีการประเมินคุณภาพภายนอก เราจะพบว่า นักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก ในทุกช่วงชั้น ในทุกพื้นที่มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่ามาตรฐาน ต่ำกว่าโรงเรียนขนาดกลาง ขนาดใหญ่ อันนี้แน่นอนครับ ด้วยเหตุผลหลัก ๆ อยู่ ๓ ประการดังกล่าว

ท่านสมาชิกครับ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาเห็นว่าการแก้ไขปัญหา โรงเรียนขนาดเล็กเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพนั้น ปัจจุบันนี้ทางรัฐบาลก็ได้ส่งครูผ่านสื่อทางไกล ดาวเทียมหรือเรียกว่า ดีแอลทีวี (DLTV) หรือที่เราเรียกภาษาว่าครูตู้ ครูตู้ไม่ใช่ครูขณะครับ กูเกิล (Google) ไม่ใช่ ครูตู้คือใน ๑ ห้องเรียนก็มีทีวี (TV) ๑ เครื่อง แล้วก็ใช้ครูประจำห้องอยู่ แล้วก็มีการสอนผ่านดาวเทียมไป ณ ตรงนั้นเอง สมมุติตัวอย่างเช่น มีครูอยู่ ๒ คน แต่ว่า ถึงเวลาเรียนต้องจัดนักเรียนแยกออกไปเป็นอนุบาล ๑ ๑ ห้อง อนุบาล ๒ ๑ ห้อง ป.๑ ๑ ห้อง ถึง ป.๖ เบ็ดเสร็จในโรงเรียนจะจัดการศึกษาอยู่ประมาณ ๘ ห้อง พอได้เวลา ก็เปิดวิชา ครูลงไปสอน แต่ครูต้องวิ่งวนดูทั้ง ๘ ห้อง ถ้าสมมุติมี ๒ คน ๓ คน ๑ คน เริ่มดูแล ทั้งหมด เพราะฉะนั้นตรงนี้ถามว่าสื่อหรือครูตู้ หรือดีแอลทีวี (DLTV) สื่อทางไกลที่ส่งออกไปนั้น จะแก้ปัญหาได้ทั้งหมดไหม ไม่ได้ครับ ได้ระดับหนึ่งนะครับ ห้องที่มีคุณครูอยู่ประจำ แล้วก็ มีการฟัง แล้วก็มีการโต้ตอบกัน ผมว่าได้ผล เพราะฉะนั้นก็เป็นการแก้ปัญหาที่ทางรัฐบาล ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและผู้ที่เกี่ยวข้อง พยายาม เบื้องต้นนะครับ ทั้ง ๑๕,๐๐๐ กว่าโรงเรียนได้ใส่สื่อทางไกลลงไปแล้ว นั่นก็เป็นอีกวิธีหนึ่ง

๑๒

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

บุศกร ๖/๑

แต่สิ่งที่เรากำลังจะนำเสนอในวันนี้คือการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพนั้น เราคิดว่าควรมีการควบคุม จะควบคุมอย่างไร เดี่ยวผมจะนำเสนอต่อไป ในการควบคุมนั้น ท่านอย่าเพิ่งตกใจ ไม่ใช่การยุบนะครับ การควบคุมหมายความว่า จะมีโรงเรียนแม่ ๑ โรงเรียนแล้วที่อื่น ๆ มา เอาครูมา เอานักเรียนมา เป็นอีก ๑ วิธีเท่านั้น ซึ่งเดี๋ยวพวกท่านอาจจะ มีหลายวิธี ซึ่งผมจะต้องจดบันทึกต่อไปและนำเสนอต่อไปนะครับ เราจัดอย่างนี้เพื่ออะไรครับ เพื่อให้มีครูครบ ชั้น ป.๑ ๑ ห้อง ก็มีครู ๑ คน ป.๒ ก็มีครู ๑ คน คือครูครบชั้นแน่นอน เดี่ยวผมจะมีตัวอย่างให้เห็นครับ ประการที่ ๒ จำนวนนักเรียนที่เหมาะสมตั้งแต่ ๑ คน ๒ คน ๒๐ คน ๓๐ คน ก็ประมาณนั้นครับ ประการที่ ๓ คือส่งเสริมการใช้ทรัพยากรทางการศึกษา ที่ประหยัดคุ้มค่า ทั้งวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ประการที่ ๔ ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ เพราะฉะนั้นเราหวังผลไว้ประมาณ ๔ ประการตามที่ทางจอภาพได้นำเสนอแล้ว ท่านสมาชิก ท่านประธานครับ ในปัจจุบันนี้ที่ท่านเห็น ๔,๖๔๒ ไม่ใช่เป็นการโต้แย้งแต่อย่างใดครับ เป็นตัวเลขที่เขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาได้พยายามจัดการศึกษาโดยควบคุม ปัจจุบันนี้มีโรงเรียนที่เข้าโครงการอยู่ ๔,๖๔๒ โรงเรียน มีอยู่ประมาณ ๒,๐๐๐ กว่าจุด ที่เป็นเซ็นเตอร์ (Center) เดี่ยวผมจะนำเสนอต่อไป ยกตัวอย่างนะครับ อันนี้ที่จังหวัดตราด จังหวัดตราดมีเขตพื้นที่การศึกษาที่เดียว ด้านซ้ายบนสุดมีโรงเรียนวัดทองธรรมชาติ ท่านครับ มีครูอยู่ ๔ ท่าน มีนักเรียนอยู่ ๘๓ คน ครูไม่ครบ ๘ ห้อง โรงเรียนบ้านธรรมชาติล่าง มีครูอยู่ ๒ คน มีนักเรียน ๑๖ คน ถ้าดูแล้วมันเหลือ ครู ๒ คน ดูนักเรียน ๑๖ คน น่าจะ ดูได้ ดูได้ครับ จำชื่อได้หมดเลยครับ แต่ใน ๑๖ คน มีตั้งแต่อนุบาลถึง ป.๖ ครับ โรงเรียน บ้านอ่าวตาลคู่ มีครูอยู่ ๒ ท่าน มีนักเรียนอยู่ ๓๑ คน ก็ตั้งแต่อนุบาลถึง ป.๖ ครับ โรงเรียน วัดบางปิดบน มีครูอยู่ ๔ ท่าน นักเรียน ๖๐ คน โรงเรียนวัดบางปิดล่าง มีครูอยู่ ๔ ท่าน มีนักเรียนอยู่ ๗๔ คน ก็ด้วยคำริของ ผอ. โรงเรียนวัดบางปิดล่าง ด้วยความเห็นชอบของ ผอ. เขตพื้นที่การศึกษา มาคิดว่าจะทำอย่างไรที่จะมีครูครบชั้น นักเรียนพอเหมาะ ก็เลยใช้ โรงเรียนบางปิดล่างเป็นศูนย์ เรียกว่าศูนย์ปัญญาวิทยาคาร คือ ๕ โรงเรียนมารวมกันครับ

แผ่นต่อไปครับ ผมจะแจ้งให้เห็นเลยว่าด้านล่างครับ โรงเรียนวัดทองธรรมชาติ มีปฐมวัย คืออนุบาล อันนี้เยอะหน่อย ๓๘ คน มี ป.๑ ถึง ป.๖ ๔๕ คน รวม ๘๓ คน โรงเรียนบ้านธรรมชาติด้านไม่มีปฐมวัย มี ป.๑ ถึง ป.๖ ๑๖ คน รายละเอียดตามจภาพ เบ็ดเสร็จแล้วถ้าเอาครุมารวมกันทั้ง ๕ โรงเรียนจะมีครูอยู่ ๑๖ ท่านครับ โชคดีที่อีก ๔ โรงเรียนไม่มีตัว ผอ. จริง ๆ มีครับ แต่ว่า ผอ. เขตให้ความสนใจ ขยับขยายให้ท่านไปเป็น ผอ. ที่อื่น เหลือ ผอ. ที่โรงเรียนวัดบางปิดล่างแห่งเดียว เป็นความชาญฉลาดของ ผอ. เขต ที่ไม่ให้ ผอ. โรงเรียนต่าง ๆ มีความรู้สึกของตัวเองต้องย้ายครู ย้ายโรงเรียน ตัวเองเป็น ผอ. อยู่ ไปเป็นลูกน้องอีก ผอ. หนึ่ง นี่เป็นวิธีการ เพราะฉะนั้นเมื่อมีครูผู้สอน ๑๕ คน มี ผอ. ๑ คน รวม ๑๖ คน แล้วมาดูนักเรียน ท่านดูครับ ๒๖๔ คน จริง ๆ แล้วแบ่งเป็นปฐมวัย ๑๐๘ คน ป.๑ ถึง ป.๖ ๑๕๐ กว่าคน ครู ๑๕ คน ดูแลนักเรียน ๒๖๔ คน ดูได้ครับ เขาใช้อย่างนี้ครับว่า เขาทำอนุบาล ๑ อนุบาล ๒ ไว้แต่ละโรงเรียนครับ เสร็จแล้วก็ทิ้งครูไว้ ๑ คนเพื่อสอนอนุบาล แล้วก็ดูแลโรงเรียนไม่ให้ทรุดโทรม เพราะฉะนั้น ๔ โรงเรียน เอาครูไป ๔ คน เหลือครูอีก ๑๑ คน มาอยู่ที่โรงเรียนวัดบางปิดล่าง ครู ๑๑ คน ดูแล ๘ ห้องครับ ๑. มี ๑ ผอ. ๒. อนุบาล ๑ อนุบาล ๒ จริง ๆ ใช้ครูแค่ ๘ คน บวก ผอ. อีก ๑ คน เป็น ๙ คน แต่มีครูอยู่ ๑๑ คน ยังเหลือครับ นี่คือการจัดการง่าย ๆ ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด อดีต ผอ. เขต กับ ผอ. เขต ท่านปัจจุบันทำอยู่ นี่เป็นตัวอย่างเพียง ๑ ตัวอย่างให้เห็น ที่จังหวัดหนองคายรวมกันเรียกว่า จตุภาคี ครับ จตุภาคีนั้น โรงเรียนบ้านโคกก่อง มีครูอยู่ ๔ ท่าน มีนักเรียนอยู่ ๔๐ คน โรงเรียนพระธาตุบังพวนวิทยา มีครู ๕ ท่าน มีนักเรียน ๔๔ คน โรงเรียนโคกคำทุ่งสว่างวิทยา มีครู ๕ คน นักเรียน ๖๘ คน โรงเรียนบ้านบ่อแปบหนองหญ้าม้าวิทยา มีครู ๖ คน นักเรียน ๗๘ คน ปรากฏว่าก็ไม่ครบทุกชั้นอีก สูงสุดคือมีครู ๖ คน ก็ยังสูง เขาทำอย่างไรครับ เขาเอาอนุบาล ๑ อนุบาล ๒ ไว้ที่เดิม แล้วก็ ป.๑ ป.๒ ไว้ที่เดิมแต่ละโรงเรียน เสร็จแล้วก็โรงเรียนบ้านโคกก่อง รับผิดชอบ ป.๓ ไป โรงเรียนพระธาตุบังพวนวิทยา รับผิดชอบ ป.๔ โรงเรียนโคกคำทุ่งสว่างวิทยา รับผิดชอบ ป.๕ โรงเรียนบ้านบ่อแปบหนองหญ้าม้าวิทยา รับผิดชอบ ป.๖ นี่ก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการควมรวม เพราะตรงนี้เป็นความชาญฉลาด เป็นความยินยอมของผู้ปกครอง เป็นความยินยอมของชุมชน เพราะฉะนั้นผมยกตัวอย่างว่าถ้าควมรวม ก็คือผมยกแค่จังหวัดหนองคาย เขต ๑ กับจังหวัดตราด ให้เห็น เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสิ่งที่ผมกำลังนำเสนอขึ้นนี้เป็นวิธีการหนึ่งเท่านั้นที่ปัจจุบัน ทำอยู่แล้วครับ ที่ผมกราบเรียนว่ามี ๔,๖๐๐ กว่าโรงเรียน แต่ยังไม่ครบ ๑๕,๐๐๐ โรงเรียน

เราก็เลยจึงนำมาเสนอ เรามีวิธีการครับ วิธีการปฏิรูปอันแรก ข้อที่ ๑ ในเอกสารท่าน ๑. ประกาศเป็นนโยบาย เป็นวาระ จะเป็นวาระของกระทรวงหรือจะเป็นวาระแห่งชาติก็ได้ครับ

๒. ก่อนทำอะไรต้องมีฐานข้อมูลครับ จะทำฐานข้อมูลโรงเรียน ครู นักเรียน เป็นรายตำบลถือว่าเป็นสเกล (Scale) ที่ค่อนข้างจะเล็ก ถ้าหมู่บ้านอาจจะเล็กไป เป็นตำบลครับ จัดทำแผนการศึกษา เอดูเคชันแมปปิง (Education Mapping) นะครับ เสร็จแล้วจึงค่อยมาทำแผนรวบรวมว่าจะรวบรวมแบบไหน จะรวบรวมทั้งโรงเรียน จะรวบรวมยกทั้งโรงเรียนไปเหลืออนุบาลไว้ ไม่เหลือเลย หรือจะรวบรวมแบบบางชั้นแบบจังหวัดหนองคายเมื่อสักครู่นี้บางที่ห่างไกล เช่น จังหวัดแม่ฮ่องสอน ไกล ๆ ตามภูเขาต่าง ๆ รวบรวมไม่ได้ครับ ไม่รู้จะไปรวบรวมกับใครเพราะโดดเดี่ยว ใครไปหากก็ได้ ตัวเองไปหาใครก็ได้ ตรงนี้เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่จะทำอย่างไร ซึ่งเราก็คิดว่าจะต้องใส่สื่อทางไกลลงไป จะต้องจัดครูลงไปอย่างไร ซึ่งเราก็คิด เพราะฉะนั้นตรงนี้ใน ๑๕,๐๐๐ โรงเรียน ซึ่งปัจจุบันนี้เรารวบรวมแล้ว ๔,๖๐๐ โรงเรียน ผมเชื่อว่าถ้าเป็นนโยบายไปอาจจะเพิ่มเป็นหลักหมื่น แต่ก็ยังมีที่เหลืออีกครับ ซึ่งจะต้องหาวิธีต่อไปอีก วิธีการในประการที่ ๔

ประการที่ ๕ คือปัจจุบันนี้เรามีคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค มีท่านรัฐมนตรีเป็นประธาน ตามคำสั่ง คสช. เพราะฉะนั้นเมื่อเขตพื้นที่ทำแล้วก็ต้องมาเสนอผ่านภาค ซึ่งมีท่านรัฐมนตรีเป็นประธาน

ประการที่ ๖ จริง ๆ จะต้องทำควบคู่ไปทุกขั้นตอนคือการประชาสัมพันธ์ท่านประธานครับ เรื่องประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจในเขต ถ้าผมจะไปยุบรวมในเขตของท่านประธาน ผมคิดว่าเดี๋ยวคงต้องมีคนวิ่งมาหาบอกว่าอย่าควรรวมเลย เพราะมันเดินทางไกลและสื่อมวลชนอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้นเราต้องทำความเข้าใจ สิ่งที่กระทรวงศึกษาธิการหรือผู้บริหารในอดีตที่ประสบปัญหามาก็คือเรื่องดังกล่าวครับ พอจะทำอะไรแล้วก็สื่อสารผิด ควรรวมก็กลายเป็นยุบรวม ควบชั้นก็กลายเป็นยุบชั้น ผอ. จะไปอยู่ที่ไหน ครูจะไปอยู่ที่ไหน ผู้ปกครองจะต้องส่งลูกหลานไกลขึ้น สิ่งเหล่านี้จะต้องประชาสัมพันธ์ว่าสิ่งที่เราทำนั้นทุกคนจะต้องเสียสละ จะต้องยอม ตัว ผอ. ก็ต้องเสียสละ ตัวครูก็ต้องเสียสละ ตัวผู้ปกครองก็ต้องไปส่งลูกหลานไกลขึ้นชนิดหนึ่ง แต่เรามีวิธีแก้ ใช้ธรรมาภิบาลวิธีจัดการรวม ๆ ที่ค่อนข้างที่จะต้องวิธีอีกครับ เพราะฉะนั้นเรื่องประชาสัมพันธ์จะต้องทำอย่างเข้มข้น

การดำเนินการขับเคลื่อนการควรรวมโรงเรียนขนาดเล็กโดยคณะกรรมการศึกษาจังหวัดกับเขตพื้นที่ที่จะต้องดำเนินการร่วมมือกันทั้งเขตพื้นที่แล้วก็คณะกรรมการจังหวัด ซึ่งในปัจจุบันนี้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน แล้วก็มีการศึกษาธิการจังหวัดเป็นเลขานุการ โดยให้ ผอ. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต ๑ เป็นศึกษาธิการจังหวัดอยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นเราจะเห็นว่าเราไม่ได้ทำตามลำพัง เพราะเราจะต้องมีคณะกรรมการ สิ่งที่จะเกิดขึ้นก็คือ ความต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความยั่งยืนในข้อที่ ๘ เป็นสิ่งสำคัญครับ การสนับสนุนการดำเนินงานให้เกิดความต่อเนื่องและความยั่งยืนในสิ่งนี้จำเป็นครับ

ข้อต่อไปคือการนิเทศ การติดตาม การกำกับ การประเมินผล ผลการดำเนินงานอันนี้เป็นตัวสิ่งที่จะทำมาเพื่อที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในข้อ ๑ ถึง ข้อ ๘ ข้อเสนอแนะที่กรรมการได้คิดว่า ท่านครับ เอกสารสรุปรายงานที่อยู่ในมือท่านนั้นเป็นรายละเอียดทั้งหมดแต่ที่ผมนำเสนอวันนี้เป็นเพียงสรุปข้อเสนอแนะ คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาได้ศึกษาและวิเคราะห์จากประเด็นปัญหาทุกประเด็นที่เกี่ยวข้องแล้วนะครับ มีความเห็นว่าการควรรวมโรงเรียนขนาดเล็กควรดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. กระทรวงศึกษาธิการควรประกาศนโยบายการควบรวมโรงเรียนขนาดเล็กให้เป็นวาระแห่งชาติ เป็นนโยบายที่มีความชัดเจนต่อเนื่องและยั่งยืน
๒. กระทรวงศึกษาธิการโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา มีกระบวนการในการควบรวมโรงเรียนขนาดเล็กที่มีการกำหนดเป้าหมาย มีระยะเวลาดำเนินการอย่างชัดเจน มุ่งเน้นให้ผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วม โดยเน้นตำบลเป็นฐานการควบรวม โรงเรียนในแต่ละตำบลจะต้องทำแผนการศึกษาในการควบรวม
๓. การควบรวมโรงเรียนขนาดเล็กจะต้องคำนึงถึงสภาพภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะเส้นทางในการเคลื่อนย้าย จึงควรให้มีการบริหารผ่านศึกษาธิการภาค และคณะกรรมการการศึกษาจังหวัด อันนี้เพื่อให้เกิดความรอบคอบ

๔. กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรมีการสนับสนุนปัจจัยทางการบริหารให้กับโรงเรียนหลักในการควบรวมขนาดเล็กให้มีความพร้อม เพียงพอ และต่อเนื่อง ยกตัวอย่างเช่นตัว ผอ. เอง ผอ. เขตต้องช่วยดูแลเพื่อไม่ให้เกิดความรู้สึกว่าตัวเองเป็น ผอ. เขต ผอ. โรงเรียนอยู่ จะต้องไปควบรวมกันอีกที่หนึ่ง ควรอย่างไร เหมือนกับที่จังหวัดตราดเขาทำให้ งบประมาณเป็นอย่างไรจะต้องดู

๕. กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาค จังหวัด เขตพื้นที่ ควรมาให้ขวัญและกำลังใจสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนควบรวมที่ประสบความสำเร็จเป็นกรณีพิเศษนะครับ เพราะปัจจุบันนี้สถานะเขายังอยู่โรงเรียนใครโรงเรียนมัน สถานที่ใครสถานที่มัน ตัวเลข ตัวอย่างเช่น เรื่องบำเหน็จ มีครู ๒ คน มีครู ๓ คน คิดไม่ได้หรือครับ คิดเป็นร้อยละไม่ได้เลย ไม่เคยได้สักปีหนึ่ง เพราะฉะนั้นในการควบรวมแล้วเมื่อมีตัวเลข ถ้าคิด ๑๕ เปอร์เซ็นต์ มีครู ๑๕ คน ก็ได้ ๑ คน จะหมุนเวียนกันอย่างไร เพราะฉะนั้น ผอ. เขตในเรื่องนี้จะต้องมีเทคนิคในการดำเนินการครับ

๖. ผู้บริหารการศึกษาทุกระดับต้องให้ความสำคัญ การขับเคลื่อนนโยบาย การควบรวมโรงเรียนขนาดเล็กอย่างจริงจังและต่อเนื่องครับ

๗. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรพิจารณากำหนดตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนขนาดเล็กที่มีความเหมาะสม เพื่อให้การบริหารจัดการในการควบรวม มีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น ในข้อ ๗ นี้ผมก็ได้กล่าวไปแล้วนะครับ

๘. ให้มีคณะกรรมการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กระดับตำบลครับ อันนี้เราอาศัยการปกครองในท้องถิ่นก็ได้ หรือชุมชนก็ได้ครับ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนร่วม ส่วนได้ส่วนเสียในการดำเนินการ อันนี้สำคัญครับ

กรอบระยะเวลาที่เราวางแผนไว้ตามเอกสารรายงาน เราคิดว่าใน ๓ เดือนแรก ขออนุญาตท่านสมาชิกครับ ตามเอกสารในหน้า ๖ ครับ หน้า ๖ เราทำกรอบเวลาเอาไว้ เราคิดว่าภายใน ๑ ปีเราดำเนินการได้ โดยใน ๓ เดือนแรกจัดทำฐานข้อมูลทุกอย่าง จำนวนโรงเรียน จำนวนครู จำนวนนักเรียนเป็นรายตำบล จัดทำแผนการศึกษา ประชาสัมพันธ์ เพราะฉะนั้นใน ๓ เดือนแรกดำเนินการได้ทันทีครับ ถ้าการควบรวมทางกระทรวงศึกษาธิการ หรือผู้ที่รับผิดชอบเห็นสมควรนะครับ ระยะเวลาที่ ๒ ก็เสนอความเห็นชอบนะครับ คือระยะที่ ๑ ระยะที่ ๒ ระยะที่ ๓ ทั้ง ๓ ระยะนี้เราสามารถดำเนินการภายใน ๑ ปี แล้วก็ทุกระยะ ๑ ๒ ๓

ทำควบคู่กันไป ไม่ใช่ทำจบ ๑ แล้วค่อยไปทำ ๒ ทำ ๓ ทำ ๑ ๒ ๓ อยู่ในเนื้อเดียวกันเลยครับ เพราะฉะนั้นมันจะอินทิเกรต (Integrate) หรือบูรณาการกันชัดเจน ในหน้า ๖ ในกรอบระยะเวลา นะครับ

แหล่งที่มาของงบประมาณก็งบประมาณตามปกติ นะครับ อาจจะมีเพิ่มมากขึ้น หรือลดลงด้วยซ้ำไป นะครับ โดยคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานรับผิดชอบอยู่แล้ว หน่วยงานที่รับผิดชอบ นะครับ ก็คงต้องเป็นตั้งแต่เขตพื้นที่การศึกษาครับ เล็กสุด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดซึ่งตั้งขึ้นใหม่ สำนักงานศึกษาธิการภาค ปัจจุบันเรามีทั้งหมด ๑๘ ภาค นะครับ แล้วก็ลงมาที่คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีท่าน ผอ. ชล่ำ เป็น ผอ. นโยบายและแผน แล้วก็กระทรวงศึกษาธิการครับ นี่คือหน่วยงานที่รับผิดชอบ ถ้าว่าจะทำได้ทันทีไหม จริง ๆ แล้วต้องมีระเบียบ นะครับ มีแก้ไขระเบียบกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจะต้องทำระเบียบการบริหารจัดการ โรงเรียนขนาดเล็กขึ้นมา ซึ่งปัจจุบันนี้ก็มีอยู่แล้ว เราสามารถไปรวบรวมจาก ๔,๐๐๐ กว่าโรงเรียน นะครับว่าเขาทำกันอย่างไร ทำด้วยดำริ ทำด้วยนโยบาย ทำด้วยอุดมการณ์ ตรงนี้ผมเชื่อว่า สามารถรวบรวมมาได้ แล้วก็มาทำเป็นระเบียบที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นการบริหารทางวิชาการ เรื่องการงบประมาณจะเอาเงินมารวมกันอย่างไร ผมถามทางจังหวัดตราด จังหวัดตราดเขามารายงานผม เขาบอกว่า ผอ. หรือครูทุกโรงเรียนก็มาคุยกัน งบประมาณที่แต่ละโรงเรียนดูแลอนุบาลก็ทิ้งไว้ส่วนหนึ่ง งบประมาณที่ได้มาก็จับมารวมกัน ไว้เนื้อเชื่อใจกัน อยากจะเห็นบุตรหลานมีคุณภาพก็เอาเงินมารวมกัน นะครับ ซึ่งตรงนี้ทางคณะกรรมการ หรือ สพฐ. เองก็ต้องดู -----

เรื่องการบริหารงานบุคคลเมื่อเกิดประสิทธิภาพต้องมีการตอบแทน เงินรางวัลก็ดี รางวัลก็ดี บำเหน็จประจำปีก็ดีจะทำอย่างไร หรือการบริหารงานทั่วไปจะทำอย่างไร ผมอยากจะเรียน ท่านประธานแล้วก็ท่านสมาชิกที่ผมนำเสนอ นั้นเป็นเพียงวิธีเล็ก ๆ วิธีหนึ่ง แล้วก็ผมพร้อมที่จะรับฟังวิธีการอื่น ๆ ที่ท่านสมาชิกที่มีประสบการณ์แม้กระทั่งในเขต กทม. ก็ตาม ซึ่งวันนั้นท่านสมาชิก สปท. ท่านนิพนธ์ ก็ได้ให้ข้อคิดเรื่องนี้เอาไว้หลายประเด็นเหมือนกัน ในการจัดการศึกษา เพราะฉะนั้นตรงนี้เอง คณะกรรมาธิการก็จึงเห็นพ้องต้องกันว่า เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเราควรเสนอตรงนี้นะครับ คณะกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษาจึงขอเสนอรายงานดังกล่าวนี้ว่าด้วยเรื่องการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กเพื่อให้สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้โปรดพิจารณา หากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบรายงานดังกล่าว หรือมีข้อเสนอแนะอื่นใดโปรดได้ให้ข้อพิจารณา เพื่อที่จะได้ส่งรายงานต่อไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป ผมขอจบการชี้แจงเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ร้อยเอก ทินพันธ์ นาคะตะ ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ทางคณะกรรมาธิการได้นำเสนอรายงานการปฏิรูปการศึกษา เรื่อง การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กเรียบร้อยแล้วนะครับ ต่อไปขอเชิญท่านสมาชิกอภิปราย แสดงความคิดเห็นโดยใช้เวลาท่านละไม่เกิน ๑๐ นาที ขอเชิญท่านสุรินทร์ จิรวินิชฎ์ อดีตเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม และอดีตรองปลัดกระทรวงแรงงาน ขอเชิญครับ

นายสุรินทร์ จิรวินิชฎ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุรินทร์ จิรวินิชฎ์ สปท. หมายเลข ๑๗๓ ผมคอยเรื่องนี้มา ๕๐ ปี แล้วก็ดีใจมาก ที่เห็นท่านกรรมาธิการนำเสนอเรื่องนี้ ถ้ามว่าทำไมผมดีใจ เพราะว่าค่าใช้จ่ายในการดูแลเด็ก ครูบาอาจารย์ที่โรงเรียนมีนักเรียนน้อย ๆ ค่าใช้จ่ายสูงมาก แล้วคุณภาพก็ไม่ได้มาตรฐาน เท่าที่ควรเมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ แล้วที่ยิ่งกว่านั้นก็คือว่า ท่านรู้ไหมว่าผมเรียนโรงเรียนขนาดเล็กมาแล้ว แต่บัดนี้โรงเรียนขนาดเล็กนั้นมีนักเรียนเกือบ ๒,๐๐๐ คน เมื่อปี ๒๕๐๔ คุณแม่ผมอพยพจากอำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไปทำมาหากินที่นิคมสร้างตนเองพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ที่ จอมพล สฤษดิ์ ท่านเปิด

เป็นครั้งแรก แถวนั้นเป็นปาดงทั้งนั้น มีช้าง มีเสือ ผมไปเรียนที่โรงเรียนพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี เดี่ยวนี้ก็เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ ท่านครับ ผมเรียนชั้น ม.ศ. ๑ มีนักเรียน ๗ คน เปิดครั้งแรก จอมพล สฤษดิ์ บินไปเปิด ผมก็นั่งเรียนกับเพื่อนมา ๗ คนในปีแรก ปีที่ ๒ มีอีก ๑๐ คนนะครับ ผมเป็นนักเรียนเลขประจำตัว ๑ ของโรงเรียนพัฒนานิคม ท่านไปถามได้เลย อาจารย์ผมคนแรกคืออาจารย์อนันต์ อ่ำพันธุ์ จบ ธ.บ. จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คนต่อมาก็คืออาจารย์พยัพ จันทร์โพธิ์ เดี่ยวนี้ยังมีชีวิต ผมยังไปเยี่ยมเยียนท่านอยู่ นะครับ หลังจากนั้นผมได้ทุนไปเรียนวิทยาลัยครูเทพสตรี จังหวัดลพบุรี ๔ ปี นักเรียนประจำ ท่านครับ ผมก็กลับมาเป็นครูประจำบาล ในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๑๑ ที่โรงเรียนเลือกไม่ได้ เพราะเป็นนักเรียนทุน โรงเรียนชอย ๑๒ สาย ๔ ซ้าย มีนักเรียนไม่ถึง ๑๐๐ คน มีครูใหญ่ชื่อ จำรัส แล้วผมก็เป็นครูน้อยอยู่คนเดียว โรงเรียนแห่งนี้รับรองได้ว่าบัดนี้ท่านหาครูไม่ได้แล้ว ตั้งอยู่บนพื้นดินหลังคามุงแฝก ท่านในนี้อาจหลายคนไม่รู้จักมุงแฝกนะครับ ฝานี้ครับ เขาเรียกว่าทำด้วยขี้ฟาก ขี้ฟากก็คือไม้ไผ่ขีดตะะ หลายครั้งที่คุณครูจำรัสไม่อยู่ไปประชุมที่อำเภอ ถนนหนทางไม่มีนะครับ ที่เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ไม่ใช่ออย่างนี้ สมัยก่อนโน้นเดินครับ ผมเดินวันละ ๖ กิโลเมตร ไปสอนนักเรียน -----

พอครูใหญ่ไม่อยู่ผมก็สอน ๔ ชั้น ต่อมาผมก็ย้ายไปอยู่โรงเรียนวัด เป็นศาลาวัด แต่เรียกว่าโรงเรียนซอย ๒๑ สาย ๓ ขวา อยู่ฝั่งเขาเขียว ตอนเข้าใหม่ ๆ อยู่ฝั่งเขาพญาเดินธง ก็เดินผมนี้นั่งกางขาสั้นแล้วก็สะพายย่ามใบหนึ่งแล้วก็ข้าวกล่องหนึ่งไปสอนเด็ก สอนอยู่หลายปีติดกับัดนี้โรงเรียน ๒ แห่งนี้ยุบไปแล้ว ยุบโดยที่ยังไม่มีกรรมวิธีการชุดนี้ แต่โรงเรียนเหล่านี้ที่เล็ก ๆ น้อย ๆ อยู่เนี่ยยังมีอีกทั้งแผ่นดิน ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่ควรจะเกิดขึ้นในสังคมไทย เพราะฉะนั้นผมอ่านรายงานของท่านแล้ว โดยเฉพาะเรื่องที่เราไม่เคยพูดถึงก็คือเรื่องการจัดทำแผนการศึกษา เราเรียกว่า เอดูเคชันแมปปิง (Education Mapping) เราไม่เคยทำกันหรือทำก็ไม่เป็นโล้เป็นพาย ทำกันไม่จริงจัง ค่าใช้จ่ายครู ๑ คนที่บรรจุเข้าไป ท่านครับมากมายต่อคน เมื่อเปรียบเทียบกับไปสอนนักเรียนแล้วไม่ได้ผลมาก เพราะว่ามีนักเรียนมีน้อย สิ่งหนึ่งที่ผมเห็นด้วยทุกประการและผมก็จะโหวตให้ แต่ผมมีข้อสังเกตประการหนึ่งก็คือว่าท่านยุบโรงเรียน โรงเรียนที่ผมสอนทั้ง ๒ แห่งนี้ถูกยุบไปแล้วไม่เหลือซากของโรงเรียนเลยถูกรื้อไปหมดแล้ว เมื่อผมกลับไปแต่ละครั้งถูกรื้อไปหมดแล้ว ซึ่งผมก็เสียดายว่าทำไมไม่เอาโรงเรียนที่สร้างตอนหลังนะ มันไม่ใช่เป็นโรงเรียนซีฟากแล้ว ไม่ใช่เป็นหลังคามุงจากหรือเป็นโรงเรียนไม้ ไปทำประโยชน์อื่นแล้วก็รื้อ ที่ดินโรงเรียนนี้มี ๒๕ ไร่ ก็แจกออกหมดไปหมดเมื่อประชาชนเป็นใหญ่ในแผ่นดินสมัยหนึ่ง บัดนี้ไม่มีแล้ว หายไปหมดแล้ว แต่ท่านครับนั่นเป็นวัสดุที่ไม่มีชีวิตจิตใจ จะรื้อเมื่อไรก็ได้ จะสร้างเมื่อไร มีเงินนะครับ โรงเรียนทุกโรงเรียนมันประกอบด้วยอะไรครับ อาคารเรียน ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์การเรียน กระดานดำ สมัยก่อนนี้ใช้ไหมครับ และสำคัญที่สุดต้องมีนักเรียน ถ้าไม่มีนักเรียนมันไม่เรียกว่าโรงเรียน มีนักเรียนแล้วต้องมีครู ไม่เรียกอาจารย์แล้ว เรียกครู ต้องมีคุณครู คำถามว่านักเรียนที่ผมพูดนักเรียนมาก ๆ นี่คือโรงเรียนนี้ต้องถือว่านักเรียนเป็นศูนย์กลาง ต้องเอานักเรียนเป็นตัวตั้ง ที่อื่นตามมา ถ้าไม่มีนักเรียนครูก็ไม่มี อุปกรณ์ก็ไม่จำเป็นต้องมี สิ่งที่ผมจะกราบเรียนก็คือว่านักเรียน ครู ภารโรง สมัยก่อนผมมีแค่นี้เองนะครับ อย่างอื่นไม่มี เป็นสิ่งที่มีชีวิตจิตใจ มีจิตวิญญาณ มีความรู้สึก ท่านต้องทำเรื่องเหล่านี้ด้วยความนุ่มนวลนะครับ แต่มีแผนและใจไม่แข็งอย่างที่ท่านกล่าวแล้วว่าถึงจะวิ่งเต้นอย่างไรก็ต้องยุบ ต้องรวม แต่ก่อนจะยุบจะรวมนะครับ ท่านต้องอธิบายให้ได้ชัดเจนว่าทำไมต้องยุบโรงเรียนนี้ไปอยู่โรงเรียนนี้จากโรงเรียนนั้นไปอยู่โรงเรียนนั้นให้เป็นรูปธรรม นอกจากนั้นท่านจะต้องดูว่านักเรียนเดือดร้อนมากไหม ถ้าเป็นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงประถมศึกษาปีที่ ๖ เขาจะเดินทางด้วยความลำบากมาก นี่หมายถึงที่ผมเห็นอย่างนี้คาคามาแล้ว ถ้าอยู่ชายขอบของประเทศ

๒๒

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

สุทธิกานต์ ๑๑/๒

จังหวัดแม่ฮ่องสอน หรือเอาที่จังหวัดยะลา หรือที่จังหวัดนราธิวาสที่อยู่นิคมสร้างตนเอง
อำเภอแว้งอย่างนี้ผมไปดูมา ชายขอบเขาจะเดือดร้อนอย่างไร ขอฝากท่านไปดูนะครับ แล้วก็
เมื่อดูแล้วท่านต้องใช้เวลาในการที่จะบอกกับครูบาอาจารย์ว่า อาจารย์ครับ คุณครูครับ
ถึงปีนั้นปีนี้ท่านจะต้องไปอยู่ตรงนั้นนะครับ ด้วยเหตุผลความจำเป็นอย่างนี้ครับ บอกกับ
ผู้ปกครองเสียให้ชัดเจนว่าที่จำเป็นจะต้องเอาบุตรหลานท่านไป ที่นี้คำถามว่าโรงเรียนเล็ก ๆ
อย่างนี้จำนวนมากที่ท่านบอกว่ามี ๔,๐๐๐ โรงเรียน ๕,๐๐๐ โรงเรียน อ่านแล้วผมก็
ประทับใจนะครับ ท่านทำการบ้านมา คำถามว่าถ้าอยู่ชายขอบ เขาเดินไปอย่างไร ข้ามเขา
ไปเรียนไหม อันนี้ก็ฝากท่านไว้เป็นการบ้านว่าจะทำอย่างไร แม้แต่นักเรียนคนเดียว บ้านไกล
ถึง ๓ กิโลเมตร ๔ กิโลเมตร ๕ กิโลเมตร ๗ กิโลเมตรข้ามเขานี้ ท่านจะทำอย่างไร ถ้าท่าน
ไม่แก้ไขปัญหาเหล่านี้เด็กเหล่านี้ก็จะดรอปเอาต์ (Dropout) แล้วก็ไม่ได้ไปโรงเรียน ท่านก็
ตามหาไม่เจอ ไม่รู้ว่าจะอยู่ตรงพงไพรที่ไหน แล้วในที่สุดก็จะเป็นปัญหาของสังคมว่า อ่านหนังสือ
ไม่ออก ไม่จบประถม ทำอะไรก็ไม่ได้ -----

- ๑๒/๑

๒๓

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

ชญาภา ๑๒/๑

ก็ฝากท่านด้วยความเคารพว่าผมเห็นด้วย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าขอให้ท่านทำด้วยความรอบคอบ นุ่มนวล และกระฉับกระเฉง อย่าลုပ်หน้าปะจุมุก และปัญหาของท่านจะตามมาอีกเยอะ ถ้าท่านลုပ်หน้าปะจุมุกสักรายเดียว โรงเรียนเดียว มือถือจะบอกเลย คุบอกแล้วอย่างไรว่าเอ็งต้องย้ายปีหน้า คุไม่ต้อง ประทานโทษนะครับ คุไม่ต้องย้ายแล้ว เพราะอะไรไม่ได้เลยครับ ผมให้กำลังใจท่านกรรมาธิการด้วยความเคารพ และผมมั่นใจว่าจะทำได้ เพราะว่ารัฐมนตรีว่าการศึกษาธิการปัจจุบันนี้นะครับ ท่านเอาจริงเอาจังกับเรื่องของระบบการศึกษา ซาติบ้านเมืองไหนก็ตามถ้าไม่สนใจเรื่องการศึกษามาเป็นเรื่องแรกผมว่าไปไม่รอด ในระยะอันสั้นและระยะอันไกล เพราะคนเป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนทุกประการ ผมกราบเรียนมาด้วยความเคารพครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญท่านกษิต ภิรมย์ อดีตเอกอัครราชทูต อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และอดีต ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ ขอเชิญครับ

นายกษิต ภิรมย์ : ขอขอบคุณครับท่านประธาน ผม กษิต ภิรมย์ สปท. ลำดับที่ ๗ ท่านประธานครับ ในประเทศที่มีผืนแผ่นดินกว้างขวางไม่เล็กไปกว่าประเทศไทย เช่น ประเทศนอร์เวย์ ประเทศสวีเดน ประเทศฟินแลนด์ แล้วเขาก็มีพลเมือง ๕,๐๐๐,๐๐๐ คน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ คน ผมไม่เคยได้ยินว่าเขามีนโยบายที่จะควบโรงเรียน ในขณะเดียวกัน ประเทศเพื่อนบ้านของเราจะเป็นประเทศเกาหลีใต้ ประเทศญี่ปุ่น แล้วก็ประเทศไต้หวัน ก็มีปัญหาเหมือนประเทศไทย คืออัตราการเกิดต่ำมาก ๑ เปอร์เซ็นต์ ๑.๒ เปอร์เซ็นต์ ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ หรือต่ำกว่า ๑ เปอร์เซ็นต์ แต่ภาพที่เราเห็นที่ประเทศไต้หวัน ประเทศเกาหลีใต้ แล้วก็ประเทศญี่ปุ่น ก็คือเด็กเดินไปโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่ อย่างเก่งก็ขี่จักรยาน แล้วก็ที่ประเทศญี่ปุ่นนั้นเป็นคำสั่งเลยครับ ห้ามไม่ให้พ่อแม่เอารถของตนเองส่งลูกไปโรงเรียน ทั้งประเทศในยุโรปแล้วก็ในเอเชียแปซิฟิกที่ผมได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ก็มีประเด็นปัญหาเหมือนประเทศไทยในแง่ของประชากรน้อยลง แล้วมีประเทศกว้างขวาง แต่เขาไม่มีนโยบายในการควบโรงเรียน แล้วเขาไม่มีนโยบายที่จะเอาเด็กมาที่สถานการศึกษา เขาต้องตั้งเป้าที่จะให้การศึกษาไปถึงเด็ก โดยเฉพาะเด็กเล็ก เด็กโตหน่อยอาจจะขี่จักรยาน หรือนั่งรถบัส (Bus) โรงเรียนก็ได้ แต่เด็กเล็กควรจะเดินไปโรงเรียน จะให้จับเด็กใส่รถแล้วก็นั่งไปหลาย ๆ กิโลเมตร ผมคิดว่าเป็นการทารุณต่อเด็กเล็กโดยใช่เหตุ เพราะฉะนั้นต้องทำ

ทุกวิถีทางที่จะให้โรงเรียนอนุบาล โรงเรียนประถมโดยเฉพาะ หรือมัธยมตอนต้นให้อยู่ใกล้กับบ้านให้มากที่สุด นั่นเป็นความเห็นอันที่ ๑

อันที่ ๒ มันไม่ใช่อยู่ที่จำนวนนักเรียนจะต้องมาก และถ้าเผื่อไม่มากต้องควบหรือว่าในโรงเรียนหนึ่งจะมี ๑๐ คน ๒๐ คน แล้วก็มีเด็กตั้งแต่อายุ ๔ ขวบ ๖ ขวบ ไปจนถึง ๑๒-๑๓ ปีก็เลยจะต้องควบ มันเป็นภาระหน้าที่ของรัฐในการที่จะต้องจัดการศึกษาและครูให้พร้อม พุดง่ายครับในการที่จะบอกควบ มันก็จะมีปัญหาเรื่องการควบตามมาอย่างแน่นอนในเรื่องของผู้บริหารจัดการ ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูที่มีคุณภาพ อุปกรณ์การเรียนการสอนอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ มันก็ไม่จบไม่สิ้นนะครับ เพราะฉะนั้นผมไม่คิดว่าการควบโรงเรียนจะแก้ปัญหา ประเด็นปัญหาของการศึกษาของไทยอย่างจริงจัง แต่ว่าที่มันสำคัญที่สุดที่ผมอยากจะขอเน้นก็คือประเด็นนี้ แล้วเราก็มีโรงเรียนตำรวจชายแดนเป็นที่เลื่องลือของประเทศไทย แล้วก็ในโลกกว้าง แล้วก็ก็เป็นโรงเรียนที่ตอบสนองหมู่บ้านที่ห่างไกลตามชุมชนเขาทั้งหลาย ที่เมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิกท่านสุรินทร์ได้พูดไปแล้ว แล้วก็ประสบความสำเร็จอย่างมากมาย ผมเองก็อยากจะเสนอให้ได้รับรางวัลแมกไซไซ (Magsaysay Award) ของประเทศฟิลิปปินส์เสียด้วยซ้ำ แล้วทำมาก็ไม่เห็นเขาบ่นเลยว่ามันทुरกันดารหรือว่าพลตำรวจ สิบตำรวจ จ่าตำรวจ นายร้อยตำรวจ ที่ไปสอนนั้นเขาก็บ่นว่า ในห้องเรียนมีเด็กตั้งหลายวัยอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ -----

แล้วในการชี้แจงของคณะกรรมการก็ไม่ได้มีการกล่าวถึงโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเลย ได้มีการปรึกษาหารือหรือเปล่า แล้วถ้าเมื่อเราจะปฏิรูปช่วยเหลือให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาที่ใกล้บ้าน ผมขอให้ทางคณะกรรมการผ่านท่านประธานไปนะครับ ไปปรึกษาหารือกับทางกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนเสียก่อนดีกว่า เพราะเป็นผู้มีประสบการณ์สูงสุด แล้วก็ผ่านไปตำรวจตระเวนชายแดนก็อาจจะไปพบกับหมู่บ้านชาวเล ชาวเขาตามตะเข็บชายแดนว่าอยู่กันมาอย่างไร ส่วนอีกประเด็นหนึ่งก็คือว่าจะจะเป็นชุมชนก็ดี ตอนนั้นก็มีความเขาที่จบปริญญาโท ปริญญาเอก แล้วก็กลับไปเป็นครูก็มากมาย เขาได้รับการสนับสนุนมากน้อยแค่ไหน และที่สำคัญที่สุดก็คือว่าเราเป็นสังคมประชาธิปไตย แล้วในสังคมประชาธิปไตยที่เป็นสากล เป็นมาตรฐานทั่วโลกนั้นเรื่องของการศึกษาอยู่ที่ท้องถิ่นครับ ไม่ได้อยู่ที่กระทรวงศึกษาธิการ ณ เมืองหลวงหนึ่งใด กระทรวงศึกษาธิการของประเทศต่าง ๆ ที่เจริญแล้วมีความเป็นประชาธิปไตย เขามีหน้าที่ผลิตครู แล้วก็วางมาตรฐานการศึกษาให้มันทั่วถึง แล้วก็มีความที่สนับสนุนในส่วนที่โรงเรียนท้องถิ่นขาด ขอใช้คำภาษาอังกฤษว่าแบ็กอัพ (Backup) หรือว่าจะเติมให้เต็ม ฟิลอิน (Fill in) หรือว่าจะอีกอันคือทำให้มีความเสมอภาคอีควอลไลเซชัน (Equalization) ซึ่งเป็นหลักสำคัญในเยอรมนี ในไต้หวัน แล้วก็ทั่วสหภาพยุโรปว่าไม่ให้ความเหลื่อมล้ำ ไม่ว่าโรงเรียนนั้นจะอยู่ที่ใด แล้วทางกรรมการก็ยังคงคิดเรื่องที่จะให้ทางส่วนกลางคือกระทรวงศึกษาธิการเป็นแม่บทยู่ เราต้องการที่จะกระจายอำนาจ เราต้องการที่จะปฏิรูปประเทศไทย แล้วก็ในคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการปกครองท้องถิ่น เราก็ได้พูดกันมากกว่าเราต้องกระจายอำนาจไปที่ท้องถิ่น แล้วก็หลาย ๆ ประเทศ เรื่องโรงเรียนอยู่ที่ท้องถิ่น แล้วเขาก็มีคณะกรรมการผู้ปกครองที่จะทำงานกับทางโรงเรียนอย่างใกล้ชิด เพราะฉะนั้นควรจะมาคิดกันเสียว่าควรจะตัดสินใจโอนอำนาจไปให้ท้องถิ่นเสีย แล้วก็ภาครัฐโดยกระทรวงศึกษาธิการนั้นจะเข้าไปสนับสนุนท้องถิ่นให้เขาทำงานได้อย่างเต็มที่ได้อย่างไร ก็แน่นอนต้องมีการประสานงานกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย แล้วก็ท้องถิ่นก็ต้องดูแลเพราะมันมีเด็กเล็กอนุบาล ๕ คน ประถมศึกษาปีที่ ๑ ๔ คน ๗ คน แล้วก็ ๑๒ ปี ๑๓ ปี ให้เป็นเรื่องท้องถิ่นเขาจะดูแล แล้วถ้าเมื่อลดอำนาจ ลดงบประมาณ แล้วพยายามทำให้กระทรวงศึกษาธิการเลิกลงเงินที่จะเก็บไว้ได้นั้นเซฟ (Save) ไว้ได้ก็ควรจะโอนไปให้ท้องถิ่นให้เขาทำให้ได้ให้มากที่สุด เพราะว่าลูกหลานในหมู่บ้านของเขามันเป็นภาระหน้าที่ของเขาเป็นสำคัญ กระทรวงศึกษาธิการจากส่วนกลาง รัฐบาลจากส่วนกลางมีหน้าที่รองเท่านั้น ไม่ใช่เป็นหน้าที่หลัก เพราะฉะนั้น

๒๖

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

วชิราภรณ์ ๑๓/๒

โดยสรุปที่ท่านประธาน ผมอยากจะให้กรรมการทบทวนเรื่องทั้งหมดเลย แล้วก็จะต้องตอบผมให้ได้ว่าได้หารือกับโรงเรียนของตำรวจชายแดนหรือเปล่า แล้วก็มีความคิดอย่างไรในการที่จะโอนเรื่องการศึกษาชั้นประถมศึกษาและการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งหมดนี้ไปให้ท้องถิ่น ผมไม่ต้องการเห็นการให้ควบแล้วก็การเพิ่มอำนาจที่ส่วนกลาง ไม่อย่างนั้นคำว่าสภาขับเคลื่อนการปฏิรูป จะกำลังทำอะไรที่ผิดไปจากชื่อเสียง แล้วก็วัตถุประสงค์ แล้วก็เจตนารมณ์ของสภานี้ ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ต่อกไปขอเชิญท่านวิเชียร ชวลิต อดีตปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ อดีตผู้ว่าราชการจังหวัด ขอเชิญครับ

- ๑๔/๑

นายวิเชียร ชวลิต : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ท่านกรรมการ และท่านสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่เคารพครับ ผม วิเชียร ชวลิต สปท. ลำดับที่ ๑๔๐ ผมขอสนับสนุนข้อเสนอของกรรมการเป็นอย่างดี เหตุผลเพราะว่าผมอยากจะเรียนกับท่านทั้งหลายว่าในปี ๒๕๕๒ ผมเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ ได้มีการดำเนินการในลักษณะที่เป็นข้อเสนอเหมือนที่กรรมการได้ยกตัวอย่าง ก็คือเนื่องจากผมไปตรวจสอบการศึกษาของเด็กในพื้นที่ แล้วก็พบสิ่งที่น่ากังวลใจเป็นอย่างยิ่ง ด้วยเหตุที่มีความสงสัยว่าทำไมระดับผลการเรียนหรือว่าสิ่งที่เด็ก ๆ ของเราอ่านหนังสือไม่ออกถึงเพิ่มจำนวนมากขึ้น ก็ไปดูในโรงเรียนขนาดเล็กกว่ามีการเรียนการสอนอย่างไร ขณะนั้นกระทรวงศึกษาธิการใช้วิธีการ เนื่องจากครูไม่พอ ก็ใช้วิธีการลดชั้นเรียน ก็แปลว่าห้องเรียนห้องหนึ่งอาจจะมีเด็ก ป.๑ ถึง ป.๔ เรียนอยู่ในห้องเดียวกัน ในชั้นเดียวกันนะครับ เพราะว่าโรงเรียนขนาดเล็กมีตั้งแต่ ๑๐๐ คนเศษ ลงไปจนถึง ๕ คน ๘ คนก็มีนะครับ ผมไปพบบางโรงเรียนมีเด็กตั้งแต่ ป.๑ ถึง ป.๔ นั่งอยู่แถวเดียวกัน แล้วคุณครูก็สอนด้วยการเปิดทีวี (TV) ทางไกลให้เด็กเรียนจากทีวี (TV) คุณครูก็นั่งอยู่ ๑ คน สอบถามรายละเอียดปรากฏว่าโรงเรียนนั้นมีครูอยู่ ๒ คน คนหนึ่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน อีกคนหนึ่งมีหน้าที่สอน ผู้อำนวยการโรงเรียนไปประชุม ผมไปตระเวนตรวจตามโรงเรียนต่าง ๆ ปรากฏว่าแต่ละโรงเรียนก็จะมีลักษณะคล้าย ๆ กัน ผมก็เลยให้ทำการศึกษาข้อมูลว่าโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดนั้นมีโรงเรียนไหนบ้างที่ผมคิดว่าน่าจะมีการควมรวมเหมือนแนวคิดของกรรมการที่จะเสนอ ปรากฏว่าจัดกลุ่มได้เป็นหลาย ๆ กลุ่ม ผมก็เสนอแนะว่าสิ่งที่ควรทำอย่างยิ่ง คือให้แต่ละโรงเรียนเลือกว่าจะจัดสอนชั้นไหน แบบที่ท่านเสนอนะครับ บางโรงเรียนก็ ป.๔ บางโรงเรียนก็ ป.๓ แล้วก็ส่งเด็กไปโรงเรียน ในข้อเท็จจริงวันนี้ในชุมชนชนบทถนนหนทางไปไหนกันมาโดยสะดวก แล้วปรากฏข้อเท็จจริง ถ้าท่านไปดูในพื้นที่จะปรากฏว่าลูกหลานของผู้มีอันจะกินหรือครูบาอาจารย์ หรือคนที่มีความสามารถไม่ได้ส่งเด็กเข้าเรียนโรงเรียนใกล้บ้าน ส่งขึ้นรถตู้แล้วเข้าไปโรงเรียนกัน ทุกวันเป็นอย่างนั้น โรงเรียนประจำจังหวัดมีเด็ก ๓,๐๐๐ กว่าคน ๔,๐๐๐ คน ก็มาจากบ้านนอกทั้งนั้น ขึ้นรถตู้มาเรียนนะครับ ผมก็เห็นว่าสิ่งที่ควรจะทำเมื่อควมรวมแล้ว จะทำอย่างไร จะแก้ปัญหาการเดินทาง ก็คุยกับท้องถิ่น ท้องถิ่นก็สามารถดำเนินการจัดรถตู้ แล้วก็พาเด็กไปโรงเรียนได้ เขาก็พร้อมจะทำ ผมก็ถามว่าแล้วมีเด็กคนไหนอยากปั่นจักรยานไปโรงเรียนไกลหน่อยมีไหม ก็ปรากฏว่าทางโรงเรียนก็บอกว่า ไม่มี เพราะว่าเด็กไม่อยากจะเดินทางไกลด้วยจักรยาน ผมก็แอบไปสังเกตอีกว่าจริง ๆ มีเด็ก

ป็นจักรยานไปโรงเรียนใหม่ ก็ปรากฏว่ามี เพราะว่าผู้ว่าราชการจังหวัดก็สามารถมีศักยภาพที่จะเชิญชวนเอกชน หรือใครบริจาครถจักรยานเก่าเพื่อให้เด็กปั่นไปโรงเรียนที่ไกลข้ามหมู่บ้านไปก็สามารถทำได้ สิ่งเหล่านี้สามารถทำได้หมดทุกประการ ผมก็จัดการประชุมแล้วก็เริ่มทำการรวบรวมตั้งว่า ปรากฏว่าคุยกันไปคุยกันมาเสร็จเรียบร้อย ฝ่ายประเมินผลการศึกษาของการประถมศึกษาก็บอกว่า ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดทำดีมากนะครับ แต่พอไปประชุมผู้ปกครอง ไปประชุมครู ทุกคนก็มีความเห็นเดียวกันว่า ท่าน วิธีนี้ดีหมดทุกอย่างเลย แต่ว่าเรามีติดอุปสรรคอย่างนั้นอย่างนี้ ก็คือถ้ายุบโรงเรียนแล้วเราจะขาดโรงเรียนประจำหมู่บ้าน โรงเรียนนี้เก่าแก่มาก เด็กจะไปลำบาก อันตราย ใครจะรับผิดชอบสารพัดของเหตุผลแห่งการอ้าง แต่ไม่เคยมีใครพูดว่าแล้วผลสัมฤทธิ์การศึกษาเด็กออกมาเป็นอย่างไร ไม่มีใครพูด พูดแต่ว่า ผอ. โรงเรียน โรงเรียน ครู การบริหาร แต่ผลสัมฤทธิ์ไม่เคยมีใครพูดนะครับ นี่คือสภาพปัญหา คำถามสุดท้ายที่ถามกระผมว่า เรื่องนี้เป็นนโยบายของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือ ผมก็บอกว่า ถ้าถามผมแบบนั้น ผมก็กลับบ้านดีกว่า เพราะว่าเรากำลังคุยกันเรื่องการแก้ปัญหา เราไม่ได้คุยเรื่องผมจะมีนโยบายอะไร เพราะถ้าผมมีนโยบาย พอผมย้ายเขาก็เลิกทำ มันก็ไม่ว่าจะทำทำไมนะครับ นี่ก็เป็นตัวอย่างที่อยากจะเล่าสู่ที่ประชุมว่า จริง ๆ วันนี้ควรอย่างยิ่งที่จะมีนโยบายในการรวบรวม ซึ่งถ้าแรงกว่านั้นผมอยากจะเสนอกรรมการเพิ่มเติมว่าควรจะต้องมีนโยบายยุบโรงเรียนขนาดเล็ก เพราะถ้าไม่มี สิ่งก็ตามมาก็คือมันจะมีปัญหาการจัดการศึกษาซึ่งใช้เงินเท่าไรก็ไม่พอ -----

แล้วจริง ๆ ข้อเท็จจริงคนก็ไม่ได้ใช้วิธีว่าไปเรียนในโรงเรียนใกล้บ้านนะครับ เพราะฉะนั้น ข้ออ้างทั้งหมดที่หยิบยกมาเป็นตัวอย่าง อยู่บนขุนเขา บนดอย บนอะไรนั้นเป็นข้อยกเว้น ทั้งหมด แต่ว่าหลักการที่ทำได้ทั้งหมดนี้สามารถดำเนินการได้อยู่แล้ว เพียงแต่ว่าเราไป หยิบประเด็นย่อยของข้อยกเว้นนี้มาเป็นข้ออ้าง เพราะฉะนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ก็ไม่มีทางประสบผลสำเร็จได้ นะครับ แล้วซ้ำร้ายไปกว่านั้นนะครับ ผมเรียนท่านเพิ่มเติมว่า วันนี้ปริมาณเด็กเกิดลดลง อย่าว่าแต่โรงเรียนขนาดเล็กวันนี้ที่จะต้องยุบ อีกหน่อยจะมีเด็ก มาเรียนในโรงเรียนนั้น ๆ หรือเปล่ายังไม่รู้เลย เพราะว่าจำนวนเด็กที่เกิดนี้ลดลง โดยเฉพาะ ในชุมชน ในหมู่บ้าน ก็ขออนุญาตเรียนท่านว่าขอสนับสนุนอย่างยิ่ง แต่อยากจะเพิ่มเติมว่า ควรจะสำรวจข้อมูลอย่างที่ท่านบอก แล้วให้เป็นฐานข้อมูลที่ชัดเจนว่าที่ไหนมีความพร้อม มีความชัดเจน แล้วถ้ามอบเป็นนโยบายไป ไม่ต้องไปกำหนดว่าจะต้องทำอะไร อย่างไร ผมเชื่อว่าวันนี้ทางกระทรวงศึกษาธิการให้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน สามารถที่จะ ดำเนินการ โดยมอบเป็นเชิงนโยบายแล้วไปดำเนินการ ผมเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดประโยชน์ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอย่างมาก ขอให้เป้าหมายอยู่ที่เด็ก อย่าขอให้เป้าหมาย อยู่ที่โรงเรียน ขออย่าให้เป้าหมายอยู่ที่เรื่องอื่น ๆ แล้วผมเรียนเพิ่มเติมว่า อาคารเรียน ของกระทรวงศึกษาธิการทั้งหมดที่อยู่ในพื้นที่ชนบทนี้สามารถที่จะไปดำเนินการพัฒนาเป็น แหล่งประโยชน์อื่น ๆ ได้มากมายนะครับ เช่นวันนี้เราไม่มีศูนย์เด็กที่จะดูแลเด็กหลังเลิกเรียน หรือว่าดูแลเด็กที่จะใช้บริการต่าง ๆ โรงเรียนเหล่านั้นสามารถแปลงสภาพ เพียงแต่อย่าหวังว่า เป็นสมบัติของฉัน ซึ่งความจริงนั้นสมบัติพวกนั้นก็ เป็นสมบัติของแผ่นดินที่ใช้ประโยชน์ ร่วมกันได้ทั้งนั้น ก็อยากขอเรียนเสนอสนับสนุนกรณีการ แล้วก็คิดว่าควรจะมีรายละเอียด เพิ่มเติมไปว่าน่าจะมีการยุบโรงเรียนขนาดเล็กนะครับ ถ้าไม่มีการยุบ ประเทศนี้ก็ไปไม่รอด หรอกครับสำหรับการจัดการศึกษา แล้วประเด็นสำคัญที่ต้องพูดและเน้นก็คือว่าผลสัมฤทธิ์ ทางการศึกษาของเด็กทำอย่างไรจะเกิด ไม่ใช่ผลสัมฤทธิ์ว่า ผอ. จะอยู่ไหม โรงเรียนของฉัน ประจำหมู่บ้านจะอยู่ไหม ซึ่งความจริงผมเชื่อว่าทำความเข้าใจกับผู้นำชุมชน โดยมอบหมาย นโยบายให้กระทรวงมหาดไทยไปดำเนินการก็ได้ ผมเชื่อว่าทุกอย่างจะสำเร็จจลุล่วงครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปขอเชิญท่านไพฑูริย์ หลิมวัฒนา ที่ปรึกษานายองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดชุมพร ขอเชิญครับ

นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่เคารพ กระผม นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ลำดับที่ ๑๑๑ ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เรื่อง การจัดการการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก ท่านประธานที่เคารพ กระผมเคยเป็นอดีตผู้บริหารท้องถิ่น เคยเป็นกรรมการในสันนิบาตแห่งประเทศไทย ปัจจุบันก็ยังคงดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร เรื่องการศึกษานั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของเราได้เข้าไปดูแล ไม่ว่าจะรับโอนโรงเรียนต่าง ๆ เข้ามายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่อย่างไรก็ตามก็ยังมีข้อจำกัดอยู่ในหลาย ๆ ประเด็น เราต้องทราบถึงว่า ปัญหาของระบบการศึกษาไทยมันเรื้อรังมาอย่างยาวนาน ๑ ในประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อ การศึกษา ปัญหาของโรงเรียนขนาดเล็กจากข้อมูลที่ท่านกรรมการได้นำเสนอ โรงเรียน ทั้งหมด ๓๐,๐๐๐ กว่าโรงเรียน โรงเรียนประถม ๒๘,๐๐๐ กว่าโรงเรียน ๑๕,๐๐๐ กว่าโรงเรียน เป็นโรงเรียนที่มีเด็กต่ำกว่า ๑๒๐ คน หรือครึ่งหนึ่งของโรงเรียนประถมทั้งหมด สาเหตุ สำคัญ ๆ จากปัญหาดังกล่าวก็เนื่องด้วยว่าในโรงเรียนขนาดเล็กนั้น ทั้งผู้บริหาร ทั้งครูที่ได้ บรรจุในโรงเรียนขนาดเล็ก เมื่อตัวเองเป็นผู้บริหารบรรจุในโรงเรียนขนาดเล็ก ไม่มีความ ภูมิใจ ไม่มีเกียรติ ไม่มีศักดิ์ศรีเหมือนกับโรงเรียนใหญ่ ๆ ดังนั้นความก้าวหน้าในหน้าที่ การงาน เมื่อถึงโอกาสที่สามารถย้ายได้ก็ขอย้ายตัวเองไปสู่โรงเรียนที่ใหญ่กว่า กลายเป็นว่า โรงเรียนขนาดเล็กนั้นเป็นโรงเรียนเตรียมอนุบาลเพื่อให้กับผู้บริหาร -----

ในทำนองเดียวกัน ครูก็เช่นเดียวกัน เมื่อถึงเวลาที่ขอย้ายตัวเองออกไปจากโรงเรียนนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นก็ควรจะมีทิศทางให้ผู้บริหารเหล่านี้หรือครูเหล่านี้ มีโอกาสก้าวหน้า เพราะครูเหล่านี้เมื่อย้ายเข้าไปอยู่ในพื้นที่ซึ่งอำนวยความสะดวกและความก้าวหน้าของเขาไม่มี เมื่อผู้บริหารเปลี่ยนบ่อย ๆ ย้ายออกไปบ่อย ๆ นโยบายเปลี่ยนแปลง ฤทธิ์ใหม่ ๆ เข้ามา ครูเปลี่ยนไปบ่อย ๆ ก็เปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ไม่มีทิศทาง ครูที่อยู่เกิดการ สับสนในการทำงาน ในที่สุดครูเหล่านั้นก็เมินเฉย ทำงานเช้าชามเย็นชาม ในที่สุดเด็กก็ ไม่ได้รับประโยชน์ วิธีการแก้ไขครับท่านประธาน จะทำอย่างไรให้ผู้บริหารและครูอยู่ อย่างมีความสุข มีความยั่งยืน เห็นเป้าหมายที่ชัดเจน มุ่งพัฒนาโรงเรียน มุ่งพัฒนาชุมชน ที่ตัวเองอยู่ เห็นเป้าหมายชัดเจน มุ่งมั่นที่จะทำให้โรงเรียนและชุมชนของตนเอง รัฐต้องจัดโอกาสครับ โอกาส แรงจูงใจ ขวัญกำลังใจให้คนเหล่านี้ในโรงเรียนขนาดเล็ก ทำอย่างไรครับท่านประธาน ทำเอ็มโอยู (MOU) ลีครับ แสดงเคพีไอ (KPI) ลีครับ แผนระยะ ๕ ปีลีครับ ยึดเวลาให้ครูเหล่านี้ต้องอยู่ที่โรงเรียนนั้น ๕ ปี แล้วก็แจ้งวิสัยทัศน์ให้กับครู ให้กับ ชุมชนที่ตัวเองอยู่ให้ชัดเจน เมื่อสำเร็จทำอย่างไรครับท่านประธาน ให้รางวัลลีครับ ฟาสต์ แทร็ก (Fast Track) ไปเลยครับ ครูเหล่านี้ที่อยู่ในโรงเรียนเล็ก ๆ ผู้บริหารที่อยู่ในโรงเรียน เล็ก ๆ สามารถย้ายไปโรงเรียนใหญ่ ๆ ครูก็เช่นเดียวกันครับท่านประธาน ไม่ต้องไปทำ ผลงานทางวิชาการ ครูที่มีความชำนาญก็เลื่อนไปเลยครับ เป็นชำนาญการพิเศษ ไม่ต้องทำ เอกสาร ไม่ต้องทำผลงานวิชาการ ที่ไปซื้อมาหรืออะไรก็ตามเปลืองกระดาษขมที่มาเลยครับ ท่านประธาน การจัดอย่างไรครับท่านประธาน ก็เอาความร่วมมือจากชุมชน เอกชน รัฐต้อง สนับสนุนปัจจัยในด้านการสอน ด้านวิชาการ ด้านสื่อคอมพิวเตอร์ งบประมาณอาคารเรียน สื่อเทคโนโลยี สื่อการเรียนการสอน นักวิชาการ อัตรากำลังเข้าไป เพราะเชื่อว่าอัตรากำลัง ของครูต่อนักเรียนที่น้อยที่สุด เท่ากับว่าเด็กขนาด ๘ คนถึง ๒๐ คนเท่านั้น สิ่งที่คนเห็นว่า โรงเรียนขนาดเล็กเป็นจุดถ่วงดุลผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของประเทศมันจะกลับกลายเป็น จุดแข็งที่มีคุณภาพดีกว่าที่เราจะไปยุบโรงเรียนขนาดเล็ก แต่แนวทางในการควบรวมของ ท่านกรรมการธิการผมเห็นด้วยทุกประการที่สุดครับ โรงเรียนจะมีคุณภาพได้ก็ต้องมาจากครู องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเราได้สนับสนุนส่งเด็กไปศึกษาต่อเพื่อกลับมาสู่ท้องถิ่นครับ ต้องยอมรับว่าปัจจุบันมันได้เปลี่ยนแปลงจากอดีตครับ -----

๓๒

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

จิตตานันท์ ๑๗/๑

ท่านประธานครับ คนเก่งเข้ามาเป็นครู แต่ในภาคปัจจุบันคนเก่งไม่เข้ามาเป็นครู มาเฉพาะที่สอบได้คะแนนต่ำ ๆ จึงทำให้ผลผลิตครูที่ออกมาหลัง ๆ ขาดองค์ความรู้ หลาย ๆ สถาบันรับครูที่จบเอกภาษาอังกฤษแต่ไม่สามารถสอนในวิชาง่าย ๆ ได้ บัณฑิตการศึกษาที่จบคณิตศาสตร์แต่ไม่สามารถทำสมการตัวแปรง่าย ๆ ได้ครับ นี่ละครับ จึงทำให้เด็กนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนจะต้องออกไปเรียนพิเศษหรือติวเตอร์ (Tutor) แม้กระทั่งมีเด็กวิจารณ์กันว่าครูที่สอนในโรงเรียนโง่กว่าเด็กนักเรียนในสถาบันเก่ง ๆ ผมเสนอโมเดล (Model) ให้ท่านกรรมการอยู่อย่างหนึ่งครับ ที่ท่านกรรมการได้พูดในที่ประชุมแต่ผมจับประเด็นไม่ได้วิธีแก้ไขของเกษตรกรหรือในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เราทำกับพี่น้องประชาชน ก็คือการที่ใช้تكเขียวโมเดล (Model) ครับ ซึ่งเป็นวิธีการของเกษตรกรที่ไปรับเงินจากนายทุนเกษตรกรเหล่านี้ก่อนที่จะได้รับผลผลิตมันต้องมีช่วงเวลาที่รอการผลิตครับ ท่านประธานครับที่มันจะออกดอกออกผล เกษตรกรต้องทำอะไรครับ เกษตรกรก็ต้องดู หมั่นดูแล เอาใจใส่ คิดในเชิงบวกให้กับตนเองและครอบครัวโดยหวังที่จะทำในสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อให้ได้สินค้าที่ตัวเองทำนั้นมีคุณภาพ มีปริมาณที่เพียงพอในการชดใช้หนี้ เหลือไว้สำหรับการบริโภคในครัวเรือนที่เหลือก็เอาไปขายเป็นโบนัสให้ตัวเอง ในการรอผลผลิต ท่านประธานครับ เกิดอะไรครับเกิดการเรียนรู้ มีความสุขในการทำงาน สร้างเจตคติที่ดีต่ออาชีพที่ตนเองทำอยู่นามาตัดแปลงครับท่านประธาน ก็เอาเด็กที่จบ ป.๖ เอาคนเก่งจากต้นน้ำที่มีความรู้มีความสามารถ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพร้อมที่จะสนับสนุนเด็กศึกษาเหล่านี้ให้เข้าศึกษาอบรม เสริมทักษะกระบวนการคิด พัฒนาเจตคติทั้งที่ดีเกี่ยวกับวิชาครูตั้งแต่เด็กที่จบ ม.๓ ส่งเสริมให้เข้าโรงเรียนครับ เตรียมความพร้อมความเป็นครู เรียนหลักสูตรวิชาการ วิธีการสอน ใช้เวลา ๓ ปีเหมือนกับการเรียน ม.๔ ม.๕ ม.๖ เด็กเหล่านี้จะได้รับการกล่อมเกลาจิตวิญญาณของความเป็นครูโดยแท้จริงครับ เป้าหมายครับ เด็กเหล่านี้ต่อไปเข้าไปโรงเรียนเตรียมความเป็นครู ให้เด็กเหล่านี้ไปเรียนต่อในระดับอนุปริญญาวิชาชีพครู ๒ ปีครับ เมื่อจบมาแล้วให้บรรจุในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือในพื้นที่ที่ตัวเองสังกัดอยู่ต่อไปครับ ทำเอ็มโอยู (MOU) ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัยรามคำแหง เอาครูเหล่านี้ครับที่จบปริญญา ที่เขามีกงานทำแล้วครับ ต่อยอดครับเมื่อต่อยอดแล้วเขาจบปริญญาตรีก็ต้องให้ขวัญกำลังใจครับ เพราะพวกนี้เป็นคนเก่ง ก็ตั้งเงินเดือนให้เขาเลยครับ ๒๕,๐๐๐ บาทขั้นต่ำ ก็จะมีคนเก่ง ๆ เข้ามาสู่วงการศึกษามากมาย ขอขอบคุณครับ

- ๑๘/๑

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมากครับ ขณะนี้เหลือผู้ที่แสดงความจำนงอภิปรายอีกเพียง ๑ ท่าน นะครับ ผมจะเริ่มส่งสัญญาณการลงมติไปยังห้องประชุมต่าง ๆ ทั้ง ๓ อาคารในบริเวณ รัฐสภาของเรา นะครับ ขอเชิญท่านสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์ ครับ ประธานกรรมาธิการขับเคลื่อน การปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ และเป็นอดีตนายกรัฐมนตรี ขอเชิญครับ

นายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ กระผม สถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ลำดับที่ ๑๕๓ ผมเข้าใจถึงเจตนารมณ์ของคณะกรรมการที่เสนอเรื่องการควบรวบโรงเรียนขนาดเล็ก ต่อสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศในวันนี้ ผมเข้าใจว่าคณะกรรมการคงได้ตระหนักว่า การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศ ประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลาย ส่วนใหญ่จะมีพัฒนาการทางการศึกษาที่ดี ไม่ว่าจะเป็นประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศ อังกฤษ ประเทศเยอรมัน ประเทศฟินแลนด์ ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเกาหลี ประเทศสิงคโปร์ ทั่วโลก เพียงยกตัวอย่างบางประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหมดล้วนแล้วแต่มีพื้นฐานทางการศึกษา กับประชาชนทั้งสิ้น การมีพื้นฐานการพัฒนาทางการศึกษากับประชาชนในที่นี่ เข้าใจว่า ทางคณะกรรมการก็คงจะได้คำนึงอยู่บนพื้นฐานของสิ่งที่เรียกว่า การศึกษาเพื่อคนทั้งหมด หรือการศึกษาเพื่อคนทุกคน ขออนุญาตใช้คำภาษาอังกฤษ เอดูเคชัน ฟอร์ ออล (Education for all) การศึกษาสำหรับคนทุกคน ด้วยเหตุนี้ผมจึงเข้าใจว่าคณะกรรมการคงจะมีเจตนารมณ์ ที่จะให้คนทุกคนไม่ว่าจะอยู่ห่างไกลแค่ไหนก็ตามได้รับการศึกษาที่ดี ในเนื้อหาของการเสนอ คงจะมีเจตนารมณ์ที่จะให้คนทุกคนที่ถึงแม้จะอยู่ห่างไกลเหล่านั้นได้รับการศึกษาที่ดีขึ้น บางประเทศผมจำไม่ได้ ขอภัย บางโรงเรียนมีนักเรียนคนเดียว เขายังเก็บโรงเรียนนั้นไว้ จนกว่านักเรียนคนนั้นเรียนจบในชั้นสูงสุดที่โรงเรียนนั้นมีถึงจะได้ปิดโรงเรียนนั้นไป ท่านสมาชิกบางท่านอาจจะเคยดูหนังไทยเรื่องหนึ่งชื่อ คิดถึงวิทยา หนังเรื่อง คิดถึงวิทยา เป็นหนังที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเล็ก ๆ โรงเรียนหนึ่งเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่บนแพ ลอยอยู่บนน้ำ มีนักเรียนไม่กี่คน มีครูคนหนึ่งไปสอน ตอนแรกก็ไม่อยากไป อยู่สักพักหนึ่งก็มีความรู้สึก ว่า นักเรียนเหล่านี้เป็นคนไทย ควรจะได้รับโอกาสทางการศึกษาเท่ากับคนไทยอื่น ๆ เกิดความรัก ความพึงพอใจในการสอนอยู่ที่นั่น -----

และด้วยความรัก ความพอใจในการสอนเช่นนั้นทำให้นักเรียนที่นั่นซึ่งอยู่บนแพตั้งใจเรียน ผลการเรียนดีขึ้น มีโอกาสทางการศึกษาเท่า ๆ กับคนอื่นที่อยู่ในเมืองหรือไม่ได้อยู่ห่างไกล ที่กล่าวมานี้ไม่ได้หมายความว่า จะคัดค้านสิ่งที่ท่านกรรมาธิการได้เสนอ เพียงแต่อยากจะเรียนว่าการดำเนินการในโครงการนี้ขอให้อยู่บนพื้นฐานของการศึกษาสำหรับคนทุกคน เพราะฉะนั้นการวางแผนการศึกษาหรือเอดูเคชันแมปปิง (Education Mapping) คำที่ท่านใช้ภาษาอังกฤษต้องมีความชัดเจนว่าอยู่บนพื้นฐานของการที่ทำให้ทุกคนได้รับการศึกษาที่ดี การใช้คำว่า การควรวรมโรงเรียนขนาดเล็ก ทำให้ดูเหมือนหนึ่งว่าไม่ได้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่ท่านต้องการ ถ้าจะให้ดีน่าจะเป็นเรื่องของการพัฒนาหรือการบริหารการจัดการนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กกว่าเราจะบริหารจัดการนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กนั้น อย่างไรก็ตามให้เขามีโอกาสทางการศึกษาเท่ากับคนอื่นภายใต้ปรัชญาการศึกษาที่ว่า การศึกษาสำหรับทุกคนหรือเอดูเคชัน ฟอว์ ออล (Education for all) ประกอบกับเรื่องนี้อาจจะขอเรียนต่อท่านกรรมาธิการและท่านสมาชิกว่าควรจะนำเรื่องอื่น ๆ เข้ามาประกอบเพื่อที่จะให้การศึกษานักเรียนที่อยู่ห่างไกลได้มีโอกาสทางการศึกษาเท่าเทียมกับคนอื่นภายใต้หลักการที่ว่าทุกคนต้องมีโอกาสเท่าเทียมกัน ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษ อ้อปพอร์ทูนิตี ฟอว์ ออล (Opportunities for all) ขณะนี้มีโครงการอยู่โครงการหนึ่งซึ่งเป็นโครงการที่นำตัวอย่างมาจากโครงการของประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงระยะเวลาไม่กี่ปีมานี้ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา นักเรียน นักศึกษาที่จบปริญญาตรีใหม่ ๆ มีความคิดความอ่านในการรับใช้สังคม มีความคิดความอ่านในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงเมื่อจบการศึกษา ต้องการที่จะไปเป็นครูสอนนักเรียนที่ด้อยโอกาสทั่วประเทศ ในสหรัฐอเมริกานั้นก็มีสังคมด้อยโอกาสอยู่จำนวนมากเช่นเดียวกันจึงเกิดโครงการหนึ่งเรียกว่า ทีช ฟอว์ อเมริกา (Teach for America) สอนเพื่ออเมริกา โครงการลักษณะเดียวกันนี้ได้เข้ามาในเมืองไทยในนามของ ทีช ฟอว์ ไทยแลนด์ (Teach for Thailand) หรือสอนเพื่อประเทศไทย บัณฑิตที่เพิ่งจบเหล่านี้มีอุดมการณ์ มีไฟ อยากสอน อยากออกไปให้ความรู้ อยากไปทำประโยชน์โดยเฉพาะกับผู้ที่ด้อยโอกาสในสังคม ผู้ที่อยู่ห่างไกล เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าโครงการพัฒนาหรือบริหารจัดการนักเรียนที่อยู่ห่างไกลได้นำหรือประสานงานกับโครงการลักษณะคล้าย ๆ กันนี้ ซึ่งมีอยู่หลายโครงการด้วยกันก็จะทำให้โอกาสทางการศึกษาของนักเรียนที่อยู่ในชนบทห่างไกลมีโอกาสที่ดีขึ้นจากครูเหล่านี้ ซึ่งคล้าย ๆ กับครูในเรื่อง คิดถึงวิทยา ที่ผมได้กล่าวในตอนต้น

๓๕

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

ศิริวรรณ ๑๙/๒

ประการสุดท้าย การศึกษาสำหรับทุกคนหรือโอกาสสำหรับทุกคน สามารถดำเนินการได้ผ่านทางเทคโนโลยีสารสนเทศหรืออินเทอร์เน็ตเทคโนโลยี (Information Technology) ซึ่งเป็นถ้อยคำที่อยู่ในบทนำของรายงานของคณะกรรมการวิชาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในนามของอีเอดูเคชัน (e-Education) หรือดิจิทัลเอดูเคชัน (Digital Education) ก็จะมีผลทำให้การศึกษาในชนบทที่ห่างไกลนั้นได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกันกับการศึกษาของคนที่อยู่ในเมือง เพราะอินเทอร์เน็ตเทคโนโลยี (Information Technology) อีเอดูเคชัน (e-Education) หรือดิจิทัลเอดูเคชัน (Digital Education) สามารถที่จะทำให้คนเหล่านั้นได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน จึงขอฝากต่อท่านคณะกรรมการเพื่อกรุณาเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

- ๒๐/๑

ประการแรก ชื่อเรื่อง การควบรวมนั้นดูประหนึ่งจะทำให้ไม่ได้ให้โอกาสนักเรียนที่อยู่ในชนบทห่างไกล ถ้าปรับหัวข้อมาในเชิงบวกว่าเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนที่อยู่ในชนบทที่ห่างไกล เป็นต้น แล้วแต่ท่านจะกรุณาพิจารณา

ประการที่ ๒ ประสานร่วมมือกับโครงการต่าง ๆ ที่มีความตั้งใจที่จะสอนนักเรียนในชนบทที่อยู่ห่างไกล เช่น โครงการทีช ฟอร์ ไทยแลนด์ (Teach for Thailand)

ประการที่ ๓ นำเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ เรื่อง อีเอดูเคชัน (e-Education) เรื่อง ดีเอดูเคชัน (d-Education) หรือดิจิทัลเอดูเคชัน (Digital Education) เข้ามาประกอบกับโครงการที่ท่านนำเสนอในวันนี้จะทำให้สิ่งที่ท่านนำเสนอขึ้นหวังว่าจะสมบูรณ์แบบมากขึ้น ขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมากครับ เมื่อไม่มีท่านสมาชิกได้แสดงความจำนงที่อภิปรายเพิ่มเติม นะครับ มีสมาชิกเพียงแสดงความจำนงอีกท่านหนึ่ง เชิญท่านดอกเตอร์ถวิลวดี บุรีกุล ครับ

นางถวิลวดี บุรีกุล : กราบเรียนท่านประธาน ดิฉัน ถวิลวดี บุรีกุล สมาชิกหมายเลข ๖๑ ดิฉันมีประเด็นสั้น ๆ สำหรับเรื่องของการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก นะคะ คือดิฉันมีความห่วงกังวลในเรื่องของสิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคเท่าเทียมกัน เหมือนท่าน สปท. สถิติได้พูดถึงเมื่อสักครู่นี้ะคะ ดิฉันมีความกังวลอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการประกาศนโยบายการควบรวมนั้นโรงเรียนขนาดเล็กเป็นวาระแห่งชาติ ดิฉันกำลังคำนึงถึงคนที่อยู่อำเภออมก๋อยหรือคนที่อยู่พื้นที่ห่างไกล รวมทั้งคนที่ด้อยโอกาสที่ไม่สามารถที่จะมาส่งลูกในโรงเรียนขนาดใหญ่ได้ เขาจะทำอย่างไร จะมีระบบโมบาย (Mobile) หรือระบบการสอนทางไกล หรือจะทำอย่างไรให้การศึกษาที่มีคุณภาพ สิ่งที่สำคัญที่เราควรคำนึงถึงคือเรื่องของการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก ๑๗ ประการ ในเรื่องของซัสเทนเนเบิล ดีเวลลอปเมนต์ โกลส์ (Sustainable Development Goals) ซึ่งมีเป้าหมายจนกระทั่งถึงปี ๒๕๗๓ ซึ่งต่อเนื่องจากเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ ข้อที่ ๔ ที่สำคัญของเอสดีจี (SDGs) นั่นคือการศึกษาที่มีคุณภาพ จะทำอย่างไรที่จะให้เกิดความมั่นใจได้ว่าเมื่อควบรวมนั้นแล้วการศึกษาจะมีคุณภาพ ในเมื่อการเข้าถึงการศึกษานั้นไม่เท่าเทียมกันในแต่ละคน ท่านจะมีมาตรการอย่างไร คงไม่ใช่มาตรการเพียงแค่เอารถตู้ไปปรับมา ดิฉันคิดว่าไม่ใช่ มันจะต้องมีมาตรการอื่น ๆ เพราะฉะนั้นการควบรวมนั้นต้องมีเงื่อนไข ดิฉันยังไม่เข้าใจว่าเรื่องของมาตรฐานหรือเงื่อนไขที่ให้เกิดการควบรวมนั้นมีอะไรบ้าง เพราะว่าการคำนึงที่สำคัญจะต้องคำนึงถึงพีเพิลเบส (People based)

๓๗

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

บุศกร ๒๐/๒

ไม่ใช่คำนึงถึงผู้สอนเท่านั้น แต่ที่ต้องคำนึงถึงคนด้อยโอกาส คนเล็กคนน้อย ประชาชนที่จะเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ไม่ใช่เพียงต้องเดินทางไกล แต่ว่าการศึกษาไปหาเขาได้ ไม่ว่าจะเขาจะอยู่ที่ไหน แทนการควบรวม เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะให้กรมการศึกษาดูช่วยตอบประเด็นตรงนี้ให้กระจ่างค่ะ ขอบพระคุณ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกท่านใดจะประสงค์อภิปรายไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ผมขอปิดการอภิปรายนะครับ ต่อไปขอเชิญท่านประธานกรรมการหรือกรรมการได้ชี้แจงข้อซักถามของสมาชิกครับ

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร (ประธานกรรมการ) : ขออนุญาตใช้เวลาสักประมาณ ๕ นาที ให้ท่านประธานอนุกรรมการได้กรุณาตอบข้อซักถามครับ ขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่าน พลเอก พอพล มณีรินทร์ ประธานอนุกรรมการครับ

- ๒๑/๑

พลเอก พอพล มณีรินทร์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกทุกท่านครับ ด้วยความเคารพครับ สิ่งที่ท่านได้นำเสนอนั้นล้วนแล้วแต่เป็นประโยชน์ทั้งสิ้นครับ แต่ว่าผมขออนุญาตกราบเรียนว่าจากที่ท่านผู้อภิปรายทั้ง ๒ ท่าน คือท่านปลัดสถิตย์กับท่านถวิลวดี มันเป็นเรื่องที่ความมุ่งหมายจริง ๆ ของการควบรวมจริง ๆ แล้วมันเป็นวิธีหนึ่งที่ผมกราบเรียนตั้งแต่ต้นว่าเป็นวิธีหนึ่งของหลาย ๆ วิธีที่จะทำเพื่อให้เกิดครูครบชั้นเท่านั้นเองครับ ๑. ครูครบชั้น ๒. นักเรียนที่มาเรียนรวมกันพอเหมาะ กับห้องเรียน ๓. ใช้งบประมาณกับสื่ออุปกรณ์ด้วยกัน มารวมกัน เพราะฉะนั้นเป็นเพียงแต่ว่าเป็นการดำเนินการเพื่อให้ได้ครูครบชั้น นั่นเป็นประการสำคัญนะครับ เพราะฉะนั้นในกรณีของการพัฒนาการศึกษาในชนบท หรือประเด็นการลดความเหลื่อมล้ำ หรือจะประสานความร่วมมือต่าง ๆ การใช้เทคโนโลยี ปัจจุบันนี้เราก็มีการสอนทางไกลครบทุกโรงเรียนแล้วครับ เรียกว่า ดีแอลทีวี (DLTV) ครบทุกโรงเรียน ครบทุกห้อง ปัจจุบันนี้ตั้งแต่มีรัฐบาลท่าน พลเอก ประยุทธ์ ได้เข้ามา นะครับ เพราะฉะนั้นประเด็นที่เราเสนอในครั้งนี้เป็นเพียงการบริหารจัดการเล็ก ๆ เท่านั้น ในกรณีครูห่างไกล ที่ท่านยกตัวอย่าง เช่น อมก้อย จะต้องมารวมกับใคร ผมขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า หลังจากที่เรำทำแผนการศึกษาระดับตำบลแล้ว โรงเรียนใดที่ไม่สามารถไปควบรวมกับโรงเรียนอื่น ๆ ได้ เนื่องจากภูมิศาสตร์ที่ห่างไกล เดินทางไม่ได้ นะครับ อะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นข้อมูลที่เรำตั้งให้แต่ละตำบลเป็นฐานในการทำข้อมูลนั้นอาจจะเป็นสิ่งบ่งบอกว่าใน ๑๕,๐๐๐ กว่าโรงเรียน จะทำการให้มีครูครบชั้นด้วยวิธีใดบ้าง เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกว่า การควบรวมเป็นการทำให้ครูครบชั้นวิธีหนึ่งเท่านั้นครับ ของแสดงที่ท่านทั้ง ๒ ท่านได้กล่าวมาคือเรื่อง การยุบกับการโอนไปให้กับ อปท. ครับ ผมขออนุญาตตอบรวมอย่างนี้ว่า การยุบรวมตามที่ท่านปลัดวิเชียรได้ ท่าน สปท. วิเชียรได้กรุณากล่าวมาว่า มาเป็นข้ออ้าง แล้วเป็นของแสดงจริง ๆ ในปัจจุบันท่านครับ โรงเรียนที่ยุบโดยธรรมชาติ ปัจจุบันนี้มีค้อยอยู่แล้วประมาณ ๑๗๔ โรงเรียน คือ ๑. ไม่มีนักเรียนเลย มีแต่ครู อยู่แล้วโดยธรรมชาติ เพราะฉะนั้นในการยุบโดยธรรมชาตินี้เราก็ปล่อยให้ตามธรรมชาติ ถ้าเราประกาศนโยบายว่ายุบ ก็จะมีผู้ที่เสียความรู้สึก เช่น โรงเรียนเก่าแก่เป็นโรงเรียนวัด ผู้หลักผู้ใหญ่ได้เคยศึกษาผ่านมาแล้ว ได้ดิบได้ดีมา แล้วถึงมาปัจจุบันชั่วลูกชั่วหลานจะมายุบของเขาได้อย่างไร นั่นคือสิ่งที่พอเราประกาศว่า ต่อไปเราจะมีกรยุบโรงเรียน จริง ๆ แล้วถ้าคิดในเชิงหลักการปกครอง หลักการบริหารจัดการ หลักการงบประมาณแล้ว สมควรอย่างยิ่ง แต่หลักการเรื่องมนุษยธรรม

หลักการเรื่องความรู้สึก และเรื่องของจิตวิทยาแล้วไม่ผ่านครับ ยุบไม่ได้ อย่างนี้แสดงว่า เขายุบด้วยตัวเอง อันนี้ก็เป็นที่ไปตามธรรมชาติ เพราะฉะนั้นนโยบายเราไม่มีการยุบโรงเรียนครับ ส่วนการที่จะโอนไปให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ อบจ. ก็ดีนั่นจริง ๆ แล้วปัจจุบันนี้ก็มีการดำเนินการอยู่เป็นนโยบาย ถ้าสถานศึกษาใดมีความพร้อม และต้องการไปอยู่กับท้องถิ่น ก็ได้ครับ แต่เมื่อกลับมาแล้วจะกลับลำบาก นี่ถือเป็นปัญหาที่ครูที่อยู่กับกระทรวงศึกษาธิการ อยู่กับการศึกษาขั้นพื้นฐานและมีความเจริญก้าวหน้า จากครูโรงเรียนขนาดเล็ก ไปอยู่ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ แต่ถ้าย้ายโอนไปอยู่กับการปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว วิธีชีวิตเขาจบ ไม่สามารถย้ายโรงเรียนได้ ถ้าย้ายก็ย้ายภายในที่ อบต. ดูแล ย้ายภายใน อบจ. ดูแล เพราะฉะนั้นความเจริญก้าวหน้าเขาจะหายไปเลย เหมือนกับครูโรงเรียนเทศบาลซึ่งกระทรวงมหาดไทยดูแลอยู่ตรงนั้น หรือครูในการปกครองพิเศษแบบกรุงเทพมหานคร ครูโรงเรียนต่าง ๆ ที่ กทม. ดูแลอยู่ เขาเองเขาก็มีความเจริญก้าวหน้า มีการหมุนเวียน มีการอะไรต่าง ๆ มีปริมาณที่ใหญ่เพียงพอที่เขาจะเจริญเติบโตตั้งแต่ ซี ๗ ซี ๘ ซี ๙ ซี ๑๐ อะไรก็ตาม แต่ถ้าเป็นอยู่กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความเจริญก้าวหน้าของครูจะน้อยลงไป -----

เพราะฉะนั้นตรงนี้เราก็เคยมีการคุยกันว่าสถานศึกษาใดที่มีความพร้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมสามารถดูแลการศึกษาได้ อันนั้นเป็นสิ่งที่ผมเชื่อว่าดูแลได้ดีที่สุด แต่อย่างไรก็ตามความเจริญก้าวหน้าของครูอาจารย์ที่ไปอยู่ตรงนั้นจะทำกันอย่างไร เราเคยเสนออย่างนี้ครับว่า ยกตัวอย่างตำรวจ ตำรวจไปอยู่กับการท่องเที่ยว ขอโทษนะครับ ใช้งบประมาณของการท่องเที่ยว ตำรวจทางหลวงไปอยู่กับการกรมการทางหลวง ตำรวจรถไฟไปอยู่กับการรถไฟ แต่เวลาปรับย้ายภาพรวมความเจริญก้าวหน้ายังสามารถมาอยู่ในบัญชีหลักบัญชีกลางได้ ผบ.ตร. กิติ หรือ ก.ตร. กิติยังสามารถดูแลได้ทั่วถึง เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมว่าถ้าเราสามารถแก้ไขปัญหาเรื่องความเจริญก้าวหน้าของครูได้ สิทธิก็ตาม หรือสวัสดิการก็ตามได้ ผมเชื่อว่าครูไม่ปฏิเสธที่จะไปอยู่กับหน่วยองค์กรอื่นที่จะมาดูแล แต่ว่าเมื่อไปแล้วเผชิญไปพบกับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยใหม่ที่ค่อนข้างที่จะไม่ใช่องค์กรใหญ่ แล้วก็ความเจริญก้าวหน้าไม่มี ตรงนี้ผมว่าประเด็นปัญหาการโอนไปให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาดูแลอันนี้ ผมว่าเช่นกัน ๑. ต้องมีความชัดเจน ๒. ต้องมีความเข้าใจ ๓. ต้องมีความเจริญก้าวหน้า ทุก ๆ ส่วนมีส่วนร่วม เพราะฉะนั้นผมว่าปัจจุบันนี้ก็มีตัวอย่างอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการยุบรวมกิติ เรียกการโอนครูไปให้กับการปกครองส่วนท้องถิ่นกิติ ๒ เรื่องนี้เป็นประเด็น ถ้าเกิดไม่ได้ทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ ซึ่งจริง ๆ แล้วมันมีวิธีแก้และมีข้อดี ข้อเสียครับ เพราะฉะนั้นในสิ่งที่คณะกรรมการวิชาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาได้ศึกษาครั้งนี้เราไม่ได้ไปแต่ต้องเรื่องการยุบ ไม่ได้ไปแต่ต้องเรื่องการถ่ายโอน แต่จริง ๆ แล้วทั้ง ๒ เรื่องนี้ก็มีปฏิบัติอยู่แล้วนะครับ

สำหรับ ตชด. ที่ท่านกษิต ภิรมย์ ได้กรุณาให้ข้อพิจารณานั้น เผอิญผมเรียนอย่างนี้ว่า ผมได้อยู่ในคณะกรรมการการศึกษาพหุวัฒนธรรม ได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องคือท่าน พลตำรวจโท สมศักดิ์ ได้มาให้ข้อมูล เท่าที่ผมจำได้การศึกษาของตำรวจตระเวนชายแดนมีมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๘ แล้วก็เริ่มทำการครั้งแรก พ.ศ. ๒๕๔๙ ที่จังหวัดเชียงราย เราเปิดครั้งแรกเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๙ จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๐๗ สมเด็จพระศรีนครินทร์ราชบรมราชชนนีได้ทรงเป็นองค์อุปถัมภ์ ก็เป็นสถานศึกษาหนึ่ง เป็นการจัดการศึกษาหนึ่ง เป็นการจัดการศึกษาแบบพิเศษที่ขึ้นกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติครับ ทุกกระทรวง ทบวง กรม มีการจัดการศึกษา กระทรวงกลาโหมก็มี เป็นการศึกษาเฉพาะทางที่จัดการศึกษาเอง กระทรวงมหาดไทยก็มี ทั้งเทศบาล ทั้งอะไรต่าง ๆ ทั้งท้องถิ่น กทม. ก็มีของ กทม. เอง โรงเรียนอื่น ๆ กระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ ก็สามารถจัดการศึกษาได้ เพราะฉะนั้น ตชด. ก็เป็นต้นแบบหนึ่งที่เราได้ดูว่า

ทำไมพื้นที่ห่างไกล พื้นที่ทุรกันดารจึงมีการจัดการศึกษาที่ดี เราก็พบว่า พบว่าเขามีครูครบชั้นครับ เมื่อมีครูครบชั้น มีหลักสูตร มีวิธีการ มีสิ่งอุปกรณ์ต่าง ๆ เพราะฉะนั้นมันก็จะทำให้การศึกษานั้นมีคุณภาพ เพราะฉะนั้นในสิ่งที่ท่านได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรไปดูว่า ตชด. เขาจัดการศึกษากันอย่างไรเพื่อมาใช้ของเรานั้น ดูครับ แล้วเราก็นำมาปรับปรุงแก้ไข เพราะฉะนั้นสิ่งที่จะตอบท่านก็คือว่าเราได้ไปศึกษาแล้วก็ดูแล้วครับ แต่ว่าสิ่งที่เรากำลังนำเสนอในวันนี้คือทำอย่างไรให้ครูครบชั้น เมื่อครบชั้นแล้วทำอย่างไรอีก ก็มีอีกหลายวิธีครับ ตามที่ผมนำเสนอข้างต้นไปแล้ว

สำหรับการใช้ประโยชน์ตามที่ท่านสุรินทร์ได้กล่าวไปแล้วว่า การรื้ออาคาร การใช้ประโยชน์ของอาคารนั้นควรจะใช้ให้เกิดประโยชน์ ไร่ครับ ปัจจุบันนี้ท่านประธานวิวัฒน์ และผมได้ผลักดันเรื่องการศึกษาลดชีวิตมา หรือ กศน. การศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัยนั้น ควรจะมาใช้อาคารสถานที่ สิ่ง que การศึกษาขั้นพื้นฐานไม่ได้ใช้อยู่ การรื้อทิ้ง หรือการยุบแล้วก็รื้อทิ้งนั้นเป็นการดำเนินการหลังจากที่ใช้ไม่คุ้มค่าและชำรุดทรุดโทรมไป ปัจจุบันนี้เราก็ไม่มีการใช้ประโยชน์กัน แต่ว่าในเรื่องของความรู้อีกนั้นจะเสียความรู้สึกมาก ๆ เลย เพราะว่าท่านเคยผ่านการศึกษาแห่งนั้นมา กลับไปที่บ้านเก่าท่าน กลับไปที่ตำบลท่าน หมู่บ้านท่าน โรงเรียนถูกรื้อไปแล้ว ตรงนี้เป็นเรื่องของจิตใจครับ ก็ต้องกราบขอภัยด้วย

ส่วนเรื่องการผลิตครูตามที่ท่านไพฑูริย์ได้เสนอมานั้น ไข่ครับ การผลิตครูจะเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่คณะกรรมการจะได้นำเสนอต่อไปว่าเราจะต้องให้คนดี คนเก่งมาเรียน และมีกระบวนการผลิตอย่างไร ตรงนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งครับที่เราจะดำเนินการ

ของท่านสถิติในเรื่องการเปลี่ยนชื่อ จริง ๆ แล้วในการบริหารจัดการตรงนี้อาจจะเป็นเรื่องเล็กไปนิดหนึ่ง แต่ว่าเฟอิดูโวลูม (Volume) มันใหญ่คือ ๑๕,๐๐๐ โรงเรียน จาก ๓๐,๐๐๐ โรงเรียน เกือบ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ครับ แล้วก็ในโรงเรียนประถมศึกษา มีอยู่ ๒๐,๐๐๐ โรงเรียน แต่เป็นโรงเรียนขนาดเล็กอยู่ ๑๔,๐๐๐ โรงเรียน ก็โวลูม (Volume) ใหญ่อีก ชื่อมันเล็กแต่ว่ามันเป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องใหญ่ของการจัดการที่ทำให้ครูครบชั้นก่อนครับ

ส่วนเรื่องอื่น ๆ เรื่องใช้เทคโนโลยี เรื่องการที่จะร่วมมือกับคนอื่น ต้องทำแน่นอนครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ทราบเรียนท่านสมาชิกทุกท่านครับว่าสิ่งที่เราดำเนินการนั้น เป็นเพียงแก้ปัญหาขั้นต้น เป็นการแก้ปัญหาระหว่างทางเท่านั้นเองนะครับ แค่นี้ให้ครูครบชั้นอีกครั้งหนึ่งครับ เรื่องการยุบกับเรื่องการโอนข้าราชการครูไปให้กับการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ไม่มีนโยบายและเรายังไม่ได้ศึกษาให้รอบคอบครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านประธานกรรมการ ท่านวิวัฒน์ ศัลยกำธร ครับ

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร (ประธานกรรมการ) : กราบขอบพระคุณท่านประธาน แล้วก็กราบขอบพระคุณท่านสมาชิกทุกท่านครับ ผมกราบเรียนตั้งแต่ต้นว่าเรื่องการศึกษาเป็นเรื่องยาก เพราะไม่ว่าจะออกนโยบายอะไรหรือกฎหมายอะไรออกมากระเทือนถึงคนจำนวนมาก ทั้งครู ทั้งผู้บริหารโรงเรียน ทั้งผู้ปกครองและนักเรียนจำนวนมาก เพราะฉะนั้นการตัดสินใจทำอะไรแต่ละเรื่องนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งครับที่ต้องตั้งใจรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน วันนี้ก็มีผู้บริหารโรงเรียนมาพบผมตั้งแต่ช่วงเช้า ตั้งแต่มีการปฏิรูปการศึกษา มีการเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้งก็จะมีทั้งคณะองค์กรครู ทั้งคณะองค์กรผู้บริหาร หรือแม้แต่องค์กรผู้ปกครอง ผู้เกี่ยวข้อง แล้วก็ที่ทราบเรียนตั้งแต่ต้นว่าผู้ที่สนใจและหวังใยการศึกษาได้ตั้งวงคุยกันเพื่อจะหาทางออกจำนวนมากทีเดียว และข้อมูลเหล่านั้นก็ได้ส่งมาที่เรา เพราะว่าคาดหวังว่ากรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาเราจะพยายามประมวลเรื่องทั้งหมดแล้วก็ทำการเสนอให้รัฐบาลทำการปฏิรูป อย่างไรก็ตามผมเรียนตั้งแต่แรก ๆ แล้วว่าการปฏิรูปจะทำไม่สำเร็จเลยถ้าไม่ได้รับความร่วมมือ เพราะฉะนั้นการพยายาม

ประสานงานกับกระทรวง ทุกส่วนของกระทรวง การพยายามที่จะประสานงานกับรัฐบาล หลังจากนั้นจะต้องส่งไปที่คณะกรรมการประสานงาน รวม ๓ ฝ่าย ก็จะได้มีโอกาสไปฟังไปชี้แจง ไปรับฟังความคิดเห็นจาก ๓ ฝ่าย ทั้งรัฐบาล ทั้งเรา แล้วก็ สนช. ด้วย อย่างไรก็ตาม คิดว่าเรื่องนี้จะทำเป็นนโยบายเดี่ยวแล้วส่งไปทั้งประเทศเลยน่าจะเป็นความยากลำบาก เรามีแนวคิด เรามีแผนที่จะลงไปทำงานร่วมกับระดับจังหวัดนะครับ ทำที่ละจังหวัดเพื่อจะเห็นปัญหาจริง ๆ โดยเฉพาะประเด็นสำคัญเรื่องสิทธิและความเสมอภาค โดยเฉพาะ คสช. และรัฐบาลนี้ประกาศชัดเจนว่าเรื่องความเหลื่อมล้ำเป็นเรื่องใหญ่ต้องแก้ปัญหาให้ได้ การศึกษาเป็นด้านหนึ่งที่จะช่วยลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เพราะฉะนั้นก็ขอกราบเรียนเบื้องต้นว่าให้ท่านสบายใจได้ อย่างไรก็ตามเราเรียนตั้งแต่แรก ๆ เหมือนกันว่าลำพังกรรมการเรา ๒๐ ท่าน รวมทั้งอนุกรรมการและคณะทำงานอีกเบ็ดเสร็จประมาณ ๑๐๐ กว่าท่าน ๒๐๐ ท่านก็ความเห็นเท่านี้ เราเชื่อว่าไม่เพียงพอ ก็จะขอรับความคิดเห็นอย่างต่อเนื่อง เมื่อรัฐบาลรับความคิดเห็นจากเราไปแล้ว เราก็ยังมีการประชุมร่วมกันและรับความคิดเห็นอย่างต่อเนื่อง เพราะว่าเราจะออกนโยบายอะไรลงไปนั้นกระเทือนกับคนจำนวนมากอย่างที่กราบเรียนไป ก็อยากฝาก ถ้าท่านได้รับความเห็นจากแหล่งใดมาก็ส่งมาที่เรา เรายังรับฟังความคิดเห็นอยู่อย่างต่อเนื่อง แล้วก็ขอกราบขอบพระคุณสำหรับความคิดเห็นทุกท่าน เราจะประมวลเรื่องนี้สรุปแล้วค่อยนำเสนอไปที่วิป (Whip) ๓ ฝ่ายของรัฐบาลอีกครั้งหนึ่ง แล้วก็จะไปเรียนชี้แจง ถ้าท่านได้กรุณาอนุมัติให้เราไปทำการขับเคลื่อนเรื่องของโรงเรียนขนาดเล็ก ๑๕,๐๐๐ กว่าโรงเรียนนี้ครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันว่าที่ประชุมได้พิจารณารายงาน เรื่อง การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กแล้วนะครับ ก่อนที่จะขอมติจากที่ประชุม ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ

(นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิแสดงตน โปรดเสียบัตรและกดปุ่มแสดงตนครับ

(สมาชิกทำการเสียบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกได้ใช้สิทธิแสดงตนครบถ้วนแล้วนะครับ ขอแสดงผลด้วยครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๖๗ ท่าน เป็นอันว่าครบองค์ประชุมครับ

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับรายงาน เรื่อง การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กหรือไม่ ซึ่งหากเห็นชอบคณะกรรมการจะได้นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกไปปรับปรุงก่อนที่จะส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปนะครับ

(นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนนะครับ ผู้ใดเห็นชอบโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ผู้ใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ผู้ใดเห็นว่าควรงดออกเสียงโปรดกดปุ่ม งดออกเสียง ขอเชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนไหมครับ เมื่อสมาชิกได้ใช้สิทธิครบถ้วนแล้วนะครับ ขอปิดการลงคะแนนนะครับ ขอทราบผลการลงคะแนนครับ ผลของการลงคะแนนเป็นดังนี้ครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๗๒ ท่าน เห็นด้วย ๑๖๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๖ ท่าน งดออกเสียง ๕ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มีนะครับ

เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการวิชาการขับเคลื่อน
การปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เรื่อง การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กแล้ว
จบการพิจารณา เรื่อง การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กแล้วนะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณารายงาน เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบ
การอาชีวศึกษาสู่ออาชีวศึกษาทวิภาคี

รายงาน

ของ

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านการศึกษา
สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่
อาชีวศึกษาทวิภาคี”

★★★

07/11/92

สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ด่วนที่สุด

(สำเนา)

ที่ (สปท) ๑๓๑๐/๒๕๕๙

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ถนนอุทองใน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคี”

กราบเรียน ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการดังกล่าวข้างต้น จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๘ วันอังคารที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา นั้น ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	ประธานกรรมการ
๒. พลเอก พหล สง่าเนตร	รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. พลเอก พอพล มณีรินทร์	รองประธานกรรมการ คนที่สอง และผู้ช่วยโฆษกกรรมการ
๔. พลอากาศเอก วัจน มณีฉาย	รองประธานกรรมการ คนที่สาม
๕. ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญาภรณ์	รองประธานกรรมการ คนที่สี่
๖. นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาฑุกา	โฆษกกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการกรรมการ
๗. นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	กรรมการ
๘. พลเรือเอก ไกรวัชร วัฒนธรรม	กรรมการ
๙. พลอากาศเอก คธาทิพย์ กุญชร ณ อยุธยา	กรรมการ
๑๐. พลเรือเอก จีระพัฒน์ ปานสกุณ	กรรมการ
๑๑. นายชูชัย ศุภวงศ์	กรรมการ
๑๒. นายณัฐ ชพานนท์	กรรมการ
๑๓. นายประยูร เขียววัฒนา	กรรมการ
๑๔. พลอากาศเอก เผลด็จ วงษ์ปิ่นแก้ว	กรรมการ
๑๕. พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	กรรมการ
๑๖. พลเอก วุฒินันท์ สีลายุทธ	กรรมการ
๑๗. นายสมเดช นิลพันธุ์	กรรมการ
๑๘. พลเรือเอก สุรินทร์ เรืองอารมณ์	กรรมการ
๑๙. นายอุทัย เลหาวิเชียร	กรรมการ
๒๐. นายวินัย ดะห์ลัน	เลขานุการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษา รายงานเรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบ การอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคี” ตามแผนการปฏิรูปของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษาเสร็จแล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศพิจารณา และหาก สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบ ขอให้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาดำเนินการ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วิวัฒน์ ศัลยกำธร

(นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร)

ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๖๗

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๖๗

สำเนาถูกต้อง

(นายสาธิต ประเสริฐศักดิ์)
ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓

แสงดาว/ร่าง
สุดาพร/พิมพ์
วารารณ์/ตรวจ

สารบัญ

รายงานของคณะกรรมการการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคี”

	หน้า
๑. แผนการปฏิรูป	๑
- บทนำ	๑
- ปัญหา	๒
- เรื่องที่คณะกรรมการเห็นว่าประเด็นสมควรปฏิรูป เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคี”	๓
๒. วิธีการปฏิรูป	๗
- วิธีการปฏิรูป	๗
๓. กำหนดเวลาการปฏิรูป	๗
๓.๑ ระยะที่ ๑	๗
๓.๒ ระยะที่ ๒	๗
๓.๓ ระยะที่ ๓	๘
๔. แหล่งที่มาของงบประมาณ	๘
๕. หน่วยงานที่รับผิดชอบ	๘
๖. ข้อเสนอแนะ	๘
๗. ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ	๙
๘. ตารางรายงานของคณะกรรมการการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้าน การศึกษา เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่ อาชีวศึกษาทวิภาคี”	๑๐
ภาคผนวก	
- ตาราง แผนการปฏิรูป ระยะสั้นและกลาง ของการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคี	๑๕

รายงานของคณะกรรมการวิชาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านการศึกษา
เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคี”

๑. แผนการปฏิรูป

บทนำ

อาชีวศึกษา เป็นการศึกษาเพื่อสร้างบุคลากรของประเทศให้สามารถประกอบอาชีพและเลี้ยงดูตัวเองได้ การศึกษาดังกล่าวต้องสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ทิศทางพัฒนาการด้านเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในและนอกประเทศ กับทั้งสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ บุคลากรซึ่งผ่านการศึกษาอาชีวศึกษา เป็นทรัพยากรที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาอย่าง “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ในทุกภาคส่วนของเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้ ครอบคลุมตั้งแต่บุคลากรสายอาชีพ ด้านอุตสาหกรรม คหกรรม ศิลปกรรม เกษตรกรรม และพาณิชยกรรม

ผู้สำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพต่าง ๆ ดังกล่าว เป็นบุคลากรที่มีคุณค่าของสังคม ซึ่งจะมีบทบาทที่สำคัญในการปรับปรุงผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนานวัตกรรมในธุรกิจและกิจการที่ตนเองทำงานอยู่ในภาพรวม บุคลากรเหล่านี้จะมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันให้กับประเทศ

ในภาคอุตสาหกรรม ช่างเทคนิค ที่ผ่านการศึกษาอาชีวศึกษาในสาขาต่าง ๆ เป็นข้อต่อสำคัญระหว่างวิศวกรกับผู้ปฏิบัติการหน้างาน บุคลากรเหล่านี้มีความสำคัญทั้งในเชิงดูแลคุณภาพผลิตภัณฑ์ ปรับปรุงผลิตภาพในการผลิตและร่วมในการพัฒนานวัตกรรม

ในภาคคหกรรม ผู้จบการศึกษาที่ผ่านการปฏิบัติงานจริง จะสามารถเรียนรู้ภูมิปัญญาดั้งเดิมของไทยทั้งในเรื่องการปรุงอาหารไทยที่มีเอกลักษณ์ งานประดิษฐ์ด้วยผ้า จักสาน เครื่องใช้ภายในบ้าน งานศิลปหัตถกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตประจำวันของไทย คนรุ่นใหม่ในปัจจุบันให้ความสนใจศาสตร์ด้านนี้น้อยลง ขณะที่ผลิตผลเหล่านี้เป็นที่สนใจและสร้างความประทับใจต่อคนต่างชาติ

ในภาคศิลปกรรม บุคลากรด้านนี้จะมีส่วนสำคัญในการสืบทอดและต่อยอดศิลปวัฒนธรรมของไทย ทั้งนี้ เพื่อจรรโลงและสร้างสรรค์ ศิลปวัฒนธรรมเหล่านี้ไปสู่ระดับความงดงามใหม่ รวมทั้งสร้างคุณค่าใหม่ ๆ

ในภาคเกษตร บุคลากรที่ผ่านการศึกษาในวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ย่อมนำองค์ความรู้ใหม่กลับมาสู่การผลิตในภาคเกษตรกรรม องค์ความรู้เหล่านี้สามารถช่วยในการปรับปรุงกระบวนการผลิต ทั้งนี้ ตั้งแต่การปรับปรุง กรรมวิธีทางการเกษตร รวมไปถึงการปรับปรุงและพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ๆ

ในภาคพาณิชยกรรมซึ่งยังเป็นจุดอ่อนของคนไทย ด้วยความเชื่อว่าคนไทยค้าขายไม่เป็น แต่งานด้านพาณิชยกรรมซึ่งผนวกรวมงานบริการเข้าไปด้วยนั้น นับเป็นวิชาชีพสาขาหนึ่งที่ไทยมีศักยภาพสูง แต่เนื่องจากขาดความเอาใจใส่ รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรไทยรุ่นใหม่ ให้ได้เรียนรู้และนำวิทยาการ เทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาบูรณาการกับการทำธุรกิจเดิม เพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มกับสินค้าและบริการที่มีอยู่เดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ ร่วมกับการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม มาเสริมสร้างงานด้านนี้

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น การพัฒนาประเทศให้ “มั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน” ได้นั้น จึงจำเป็น ต้องมีบุคลากรสายอาชีพในสาขาต่าง ๆ ดังกล่าว ในจำนวนที่เพียงพอและมีคุณภาพที่ดี ในปัจจุบัน นักเรียนซึ่งเข้าศึกษาต่อในสายอาชีพของไทย ยังมีสัดส่วนที่ต่ำเมื่อเทียบกับสายสามัญ (ปัจจุบัน สัดส่วนเข้าเรียนสายอาชีพต่อสายสามัญ อยู่ที่ประมาณ ๔๐:๖๐)¹ เป้าหมายแรกของการปฏิรูปการอาชีวศึกษา ก็คือ การส่งเสริมให้ผู้เข้าเรียนสายอาชีพ มีสัดส่วนเพิ่มสูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับสายสามัญ

การปฏิรูปการอาชีวศึกษา เพื่อให้มีผู้สนใจเข้าศึกษาต่อเพิ่มขึ้นได้นั้น ต้องดำเนินไปในทิศทางทางการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งประสบความสำเร็จมาแล้วในประเทศที่พัฒนาแล้วต่าง ๆ การปฏิรูปมุ่งที่จะขับเคลื่อนในรูปแบบการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา มีจุดเน้นหนักอยู่ที่การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาในรูปแบบทวิภาคี ทั้งนี้ เพราะรูปแบบการจัดการศึกษาดังกล่าว ได้รับการพิสูจน์ในประเทศพัฒนาสำคัญต่าง ๆ ทั่วโลก เช่น เยอรมัน ฟินแลนด์ สวีเดน เป็นต้น ว่าเป็นระบบซึ่งสามารถผลิตบุคลากรที่มีความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะ ในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี นอกจากนี้ การอาชีวศึกษาทวิภาคียังมีส่วนช่วยให้การจัดการศึกษา ดำเนินไปได้ โดยสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งาน กล่าวคือ อุปสงค์สอดคล้องกับอุปทาน ขณะเดียวกันการจัดการศึกษารูปแบบนี้ ยังช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายด้านเครื่องมืออุปกรณ์ ซึ่งผู้เรียนสามารถเข้าไปใช้ในการปฏิบัติจริง ในโรงงานหรือสถานประกอบการอีกด้วย

การจัดการอาชีวศึกษาทวิภาคี (Dual Vocational Training หรือ DVT) คือ การจัดการศึกษาด้วยความร่วมมือของสองฝ่าย กล่าวคือ เป็นความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการ ซึ่งอาจจะเป็นโรงงาน อุตสาหกรรม โรงแรม ภาคการเกษตร เป็นต้น และสถานศึกษา โดยทั้งสองฝ่ายร่วมมือกันฝึกนักศึกษาให้มีคุณภาพ โดยในสถานประกอบการ จะเน้นการฝึกทักษะ ขณะที่ ในชั้นเรียน จะเน้นในการเรียนภาคทฤษฎี ทั้งนี้ นักเรียนที่จบการศึกษา จะได้ทั้งทักษะในการประกอบอาชีพ และได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เวลาในการเรียนและฝึกนั้น โดยทั่วไปจะใช้เวลาในการเรียนรู้ในสถานศึกษาครึ่งหนึ่ง และการฝึกทักษะ เสริมสมรรถนะ ในสถานประกอบการ อีกครึ่งหนึ่ง

การศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษากับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในเรื่องหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษา

ดังนั้น ทิศทางในการปฏิรูปการอาชีวศึกษา ก็คือ การขับเคลื่อนให้การอาชีวศึกษาไปในทิศทางของอาชีวศึกษาทวิภาคี บุคลากรที่จบการศึกษาดังกล่าว จะเป็นกำลังสำคัญในการเพิ่มผลิตภาพของสถานประกอบการต่าง ๆ ที่เข้าไปทำงาน ซึ่งย่อมนำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพโดยรวม และเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในที่สุด ผลการปฏิบัติงานของบุคลากรซึ่งผ่านระบบการศึกษาดังกล่าว จะเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อพิสูจน์ให้เห็นถึงคุณค่าของระบบการศึกษา และผลผลิตของระบบการศึกษานี้ ทั้งนี้ ย่อมส่งผลนำไปสู่การเพิ่มจำนวนผู้เข้าเรียนในสายอาชีพ ซึ่งจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นตามอุปสงค์ที่แท้จริงของภาคเศรษฐกิจและสังคม

ปัญหา

การปฏิรูประบบการอาชีวศึกษา มุ่งที่จะขับเคลื่อนการอาชีวศึกษา ซึ่งหลายหน่วยงานพยายามดำเนินงานอย่างเต็มกำลังมาโดยตลอด แต่เมื่อมองจากสภาพปัจจุบันจะพบประเด็นปัญหาของการอาชีวศึกษา อันได้แก่

¹ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ปี 2557 = 33:67 จีน 45.6 : 54.4 (2549) เยอรมนี 48 : 52 (2557)

- คุณภาพของการศึกษาที่เกิดจากบุคลากรไม่เพียงพอ หลักสูตรยังไม่ตรงตามความต้องการของตลาด ความหลากหลายของหลักสูตรยังมีจำกัด เครื่องมือ อุปกรณ์ สำหรับการฝึก ทดลองเพื่อสร้างสมรรถนะและทักษะของนักเรียนนักศึกษา ไม่เพียงพอ เป็นต้น
- ปัญหาด้านคุณภาพของผู้จบการศึกษาข้างต้น ส่งผลให้เกิดความไม่มั่นใจในฝ่ายผู้ประกอบการนำไปสู่การจ่ายค่าตอบแทนที่ไม่จูงใจ และเส้นทางอาชีพในสายงานของผู้จบการศึกษาไม่ชัดเจน
- ข้อจำกัดดังกล่าวข้างต้น ส่งผลเสียต่อภาพลักษณ์ของการอาชีวศึกษาในสายตาประชาชนทั่วไป ทำให้ผู้ประกอบการ ไม่ต้องการให้ลูกหลานเข้าเรียนในสายอาชีพ

จากประเด็นปัญหาดังกล่าว คณะกรรมการจึงนำเสนอแผนการปฏิรูป เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคี” เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว โดยมีเป้าหมายสำคัญสามประการของการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคี คือ

- การขับเคลื่อนให้เป็นการศึกษาซึ่งเน้นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริงในสถานประกอบการ ทั้งนี้ โดยให้สถาบันการศึกษาการอาชีวศึกษาทั้งหมดมีการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี **ครบทุกสถาบัน และครอบคลุมประเภทวิชาต่าง ๆ ครบถ้วน** ตั้งแต่อุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม และศิลปกรรม ขณะเดียวกันก็มีเป้าหมายที่จะเห็นจำนวนนักศึกษา ซึ่งเข้าศึกษาด้านทวิภาคีมีจำนวนเพิ่มขึ้น **จนมีจำนวนรวมมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนนักศึกษายาอาชีพทั้งหมด**
- การขับเคลื่อน มีการปรับปรุงและเสริมสร้างระบบและกระบวนการศึกษา เพื่อสามารถประกันคุณภาพของผู้จบการศึกษา ทั้งนี้ โดยมีระบบคุณวุฒิวิชาชีพเป็นมาตรฐานชีวิต โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเชื่อมโยงไปสู่ การจ่ายค่าตอบแทน **ตามสมรรถนะของผู้ปฏิบัติงาน** แทนการจ่ายตามวุฒิการศึกษา ดังที่เป็นอยู่ การปฏิรูปเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จะทำให้เกิดความเป็นธรรมด้านการตอบแทนผลงาน กับทั้งส่งเสริมให้นักเรียนมีความสนใจและแรงจูงใจในการศึกษายาอาชีพเพิ่มมากขึ้น
- การขับเคลื่อน ให้มีการจัดการอาชีวศึกษา **โดยคำนึงถึงบริบทของพื้นที่** กล่าวคือ จัดการศึกษาสายอาชีพที่มุ่งเน้นสาขาอาชีพซึ่งสอดคล้องกับบริบททางเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่นั้น ๆ เป็นต้นว่า ในกลุ่มจังหวัดที่มีกิจกรรมท่องเที่ยวมาก การศึกษาอาชีพก็ต้องให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรที่ช่วยสนับสนุนดำเนินธุรกิจหลักและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงสามารถพัฒนาและสร้างนวัตกรรมใหม่เพื่อปรับปรุงกิจกรรมท่องเที่ยวให้เพิ่มมูลค่าสูงขึ้นได้ การอาชีวศึกษาลักษณะนี้ **ย่อมมีส่วนนำพาไปสู่การพัฒนาพื้นที่อย่างมั่นคงและยั่งยืน** ขณะเดียวกันก็เป็นการลดการเคลื่อนย้ายประชากรจากต่างจังหวัดมากระจุกตัวอยู่ในหัวเมืองใหญ่อีกด้วย

สำหรับประเด็นการปฏิรูปนั้น ประกอบด้วย

๑.๑ การพัฒนาต้นแบบอาชีวศึกษาทวิภาคี

ในปัจจุบันมีการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาทวิภาคีอยู่แล้วในวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วประเทศ ประมาณ ๑๐๐ แห่ง บางวิทยาลัยมีการจัดอาชีวศึกษาทวิภาคีทุกสาขาอาชีพ ขณะที่บางวิทยาลัยมีการจัดอาชีวศึกษาทวิภาคีมาเฉพาะบางสาขาอาชีพ

ประเด็นการปฏิรูป จึงเริ่มโดยการเน้น ๑๐๐ วิทยาลัย ซึ่งมีการจัดการศึกษาทวิภาคีอยู่แล้ว เพื่อพัฒนาให้เป็นต้นแบบสำหรับขยายผลต่อไปในวิทยาลัยส่วนที่เหลือทั้งหมด โดยมีเป้าหมายการดำเนินงาน ๑๘ เดือน

การขับเคลื่อนในส่วนนี้ ให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญต่อไปนี้

ก. การพัฒนาครูอาจารย์

ครูอาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการจัดการศึกษา ให้หน่วยงานขับเคลื่อนจัดทำแผนกำลังคนและแผนพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับความเป็นจริง เพื่อให้ครูอาจารย์มีจำนวนเพียงพอต่อภาระงาน กับทั้งมีระบบการพัฒนาบุคลากร เพื่อให้บุคลากรก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของวิทยาการและเทคโนโลยี

ข. ประชาสัมพันธ์ รมรงค์

ให้หน่วยงานขับเคลื่อนบูรณาการกับคณะทำงานพระราชรัฐฯ ซึ่งดำเนินการสร้างภาพลักษณ์ของการอาชีวศึกษาใหม่ เพื่อให้จำนวนนักเรียนสายอาชีพมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ โดยให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการ ๕ ปี ที่มุ่งเพิ่มสัดส่วนของนักเรียนด้านอาชีวศึกษาทวิภาคีให้สูงกว่าร้อยละ ๕๐ ของนักเรียนสายอาชีพ

ค. การพัฒนาครูฝึกในภาคเอกชน

ครูฝึกในภาคเอกชนมีความสำคัญต่อความสำเร็จของการอาชีวศึกษาทวิภาคี ทั้งนี้ เป็นเพราะครูฝึกเป็นทั้งผู้ถ่ายทอดทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นให้กับนักศึกษา กับทั้งยังเป็นผู้สร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษาอีกด้วย การพัฒนาครูฝึกให้เห็นความสำคัญในบทบาทหน้าที่และมีความสามารถที่ดีในการถ่ายทอดจึงมีความสำคัญ

ง. การเร่งรัด ขยายสาขาอาชีพ

ความต้องการบุคลากรสายอาชีพกำลังจะมีการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ ทั้งนี้ เนื่องจากนโยบายของรัฐในการผลักดันอุตสาหกรรมเป้าหมาย ๕+๕² อันจะทำให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมใหม่ ๆ ซึ่งต้องการทักษะ สมรรถนะใหม่ ซึ่งไม่มีมาก่อน

² ตัวอย่างอุตสาหกรรมเดิม ได้แก่ 1) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next-generation Automotive) 2) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics) 3) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism) 4) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology) 5) อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร (Food for the Future) และ ตัวอย่างอุตสาหกรรมใหม่ 1) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม (Robotics) 2) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation and Logistics) 3) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemicals) 4) อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital) 5) อุตสาหกรรมบริการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)

นอกเหนือจากนี้ การก่อเกิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ก็ส่งผลให้มีการไหลเทของบุคลากร บริการและผลิตภัณฑ์ข้ามประเทศ ทำให้บุคลากรสายอาชีพต้องเพิ่มทักษะใหม่ ๆ เช่น ด้านภาษา ศิลปะ วัฒนธรรม การทำงานภายใต้สภาวะหลากหลายวัฒนธรรม (multi culture)

ดังนั้น การศึกษาอาชีวศึกษาก็จึงต้องเตรียมพร้อม สำหรับอุปสงค์จากความต้องการทั้งทางอุตสาหกรรมและบริการใหม่ ๆ ในอนาคต เช่น ระบบราง รถยนต์ไฟฟ้า แอนิเมชัน การท่องเที่ยว มัลติมีเดีย ภาษาที่สาม การทำงานภายใต้สภาวะหลากหลายวัฒนธรรม เป็นต้น

จ. พัฒนาระบบจูงใจ

การศึกษาอาชีวศึกษาก็เกิดขึ้นบนความร่วมมือสองฝ่าย คือ ภาครัฐและภาคเอกชน การที่จะสามารถขยายความร่วมมือทวิภาคีให้มีฐานกว้างขวางออกไปและมีความมั่นคงยั่งยืนนั้น มีความจำเป็นที่ภาครัฐต้องคิดถึงแรงจูงใจและการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมการทำงานของอีกฝ่ายหนึ่ง

ระบบจูงใจต่าง ๆ มีตั้งแต่การให้แรงจูงใจทางภาษี การให้ประกาศเกียรติคุณต่อสถานประกอบการที่ให้ความร่วมมือ เป็นต้น

ฉ. พัฒนาระบบบริหารจัดการ

พัฒนาและสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากรทุกระดับของการอาชีวศึกษา เพื่อให้เห็นถึงประโยชน์ของการอาชีวศึกษาในการพัฒนาบุคลากรสายอาชีพ

ขณะเดียวกัน พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการการอาชีวศึกษา เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของบุคลากรสายอาชีพ ซึ่งมีความเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว โดยเป็นความร่วมมือทวิภาคีหรือพหุภาคี กับภาคอุตสาหกรรม ภาคพาณิชย์ ศิลปกรรม ชุมชน และประชาสังคม

๑.๒ ขยายผลไปสู่สถาบันการศึกษา อีก ๒๐๐ และ ๔๐๐ แห่งตามลำดับ

ภายหลังจากที่สามารถพัฒนาต้นแบบให้มีบรรทัดฐานที่ดี โดยใช้เวลาประมาณ ๑๘ เดือนแล้ว การปฏิรูปจึงมุ่งขยายผลตามลำดับ ไปสู่วิทยาลัยอาชีวศึกษาอื่น ๆ โดยมีเป้าหมาย ๒๐๐ แห่ง ใน ๓ ปี และ ครบทั้ง ๔๐๐++ แห่ง ใน ๕ ปี

การขยายผลดังกล่าวสามารถดำเนินการโดยผ่านโครงการวิทยาลัยพี่น้อง เพื่อให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์จากวิทยาลัยซึ่งมีประสบการณ์ไปสู่วิทยาลัยที่กำลังจะเริ่มการอาชีวศึกษา นอกเหนือจากนั้น สามารถเสริมโดยผ่านการจัดฝึกอบรม การจัดทำคู่มือ การจัดการนิเทศก์ทางการศึกษา เป็นต้น

ทั้งนี้ การขยายจำนวนวิทยาลัยจาก ๑๐๐ วิทยาลัย ไปสู่ ๒๐๐ วิทยาลัย และ ๔๐๐ วิทยาลัย จะต้องดำเนินการโดยมีแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน รวมทั้งจะต้องมีการจัดหาทรัพยากรที่จำเป็น ทั้งบุคลากรงบประมาณและครุภัณฑ์ เพื่อให้สามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

๑.๓ พัฒนา เสริมสร้างความร่วมมือทวิภาคีและพหุภาคี ให้มีความแข็งแกร่ง

กลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนให้อาชีวศึกษาทวิภาคีมีการเติบโตที่มั่นคงและยั่งยืน คือ ความร่วมมือระดับทวิภาคีหรือพหุภาคีของหน่วยงานด้านอุปทาน ด้านอุปสงค์ และด้านสนับสนุน ทั้งนี้ ประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ในฐานะหน่วยงานด้านอุปทาน และภาคธุรกิจเอกชน ทั้งในด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ศิลปกรรม เป็นต้น ฐานะด้านอุปสงค์ กับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ เป็นต้น ในฐานะด้านสนับสนุน

ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการขับเคลื่อนการอาชีวศึกษาทวิภาคี จึงอยู่ที่การพัฒนากลไกความร่วมมือนี้ ให้มีความแข็งแกร่ง มีความครอบคลุมของผู้เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึง มีประสิทธิผลและความคล่องตัว

ประเด็นซึ่งช่วยเสริมให้ความร่วมมือ มีพัฒนาการและเกิดความแข็งแกร่ง ได้แก่ การให้ภาคเอกชน ภาคพาณิชย์กรรม มีบทบาทนำในความร่วมมือดังกล่าว การจัดทำคู่มือการทำงานความร่วมมือทวิภาคี เพื่อให้มีบรรทัดฐานเดียวกัน และสามารถพัฒนาต่อยอดจากสภาพที่เป็นอยู่ได้

๑.๔ ร่วมพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ นำไปสู่การตอบสนองตามความสามารถ

ปัจจัยหนึ่งที่จะเป็นแรงดึงดูดให้มีผู้สนใจมาเรียนสายอาชีพมากขึ้น ก็คือ การจ่ายค่าตอบแทนตามความสามารถและสมรรถนะ แทนการจ่ายค่าตอบแทนตามวุฒิบัตร ดังเช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน การปฏิรูปจึงต้องมุ่งที่จะพัฒนากรอบร่วมของภาครัฐ เอกชน และภาคธุรกิจอื่น เพื่อพัฒนาไปสู่ระบบการจ่ายค่าตอบแทนตามขีดความสามารถ

ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ คือ คุณภาพของผู้จบการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับฝ่ายผู้ใช้ในภาคเอกชน อีกด้านหนึ่ง คือ ระบบการเทียบคุณวุฒิวิชาชีพ ซึ่งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพกำลังจัดทำอยู่

๑.๕ การขับเคลื่อนการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ (area based education)

การปฏิรูปมุ่งที่จะพัฒนาต้นแบบกลุ่มจังหวัด เพื่อนำร่องจัดการศึกษาตามบริบทของพื้นที่ ทั้งนี้ โดยพิจารณาเลือกจากกลุ่มจังหวัดที่มีวิทยาลัยซึ่งมีการจัดการศึกษาทวิภาคี และมีกลุ่มอาชีพ ธุรกิจ หรือ อุตสาหกรรม ร่วมกันที่ชัดเจนระดับหนึ่ง ยกตัวอย่างเช่น กลุ่มจังหวัด อันดามันซึ่งเป็นเขตพื้นที่ที่มีธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นหลัก การจัดการศึกษาสายอาชีพจึงต้องเน้นอาชีพสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งอาชีพใหม่ ๆ ที่ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้การท่องเที่ยว เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ ศิลปกรรม เพื่อจัดทำของชำร่วย เป็นต้น

การขับเคลื่อนนี้มุ่งการสร้างต้นแบบของความร่วมมือที่ของภาคเอกชน ชุมชน ประชาสังคม ให้เป็นผู้นำ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิต การมีอาชีพที่ชุมชนมีความสุข มีรายได้ที่เหมาะสม และมีส่วนส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่นของบรรพบุรุษ โดยเน้นการดำรงและต่อยอดภูมิปัญญาดั้งเดิม ทั้งนี้ ครอบคลุมตั้งแต่การสืบสานงานเกษตรกรรม งานคหกรรม และงานศิลปกรรมที่มีมาแต่ครั้งบรรพบุรุษ เพื่อให้คงอยู่และมีวิวัฒนาการ เป็นของดีมีคุณค่าของท้องถิ่นและของดีมีคุณค่าของไทย

๒. วิธีการปฏิรูป

สำหรับวิธีการปฏิรูป จะดำเนินการโดย

มอบหมายให้คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา (กรอ.อศ.) เป็นศูนย์กลางในการขับเคลื่อนการปฏิรูป โดยมีพันธกิจเพิ่มขึ้น เน้นการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาไปสู่การอาชีวศึกษาทวิภาคีเป็นหลัก โดย

- กำกับทิศทางการดำเนินการ ติดตาม และประเมินผล ตามแผนการปฏิรูปฯ และแผนปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง
- จัดให้มีแผนปฏิบัติการ ๕ ปี เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการขยายการศึกษาอาชีวทวิภาคี จาก ๑๐๐ วิทยาลัย เป็น ๒๐๐ และ ๔๐๐ วิทยาลัยตามลำดับ ตาม ๑.๑ และ ๑.๒
- จัดให้มีแผนปฏิบัติการ ๕ ปี เพื่อเปิดสาขาวิชาชีพใหม่ ๆ ซึ่งมีความจำเป็น ทั้งในปัจจุบัน และอนาคต เช่น ระบบราง รถยนต์ไฟฟ้า แอนิเมชัน มัลติมีเดีย เป็นต้น
- จัดให้มีแผนปฏิบัติการ ๕ ปี เพื่อไปสู่พื้นฐานวิชาการที่เน้นวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการใช้ภาษาที่สาม
- จัดให้มีแผนปฏิบัติการ ๕ ปี ร่วมมือกับหน่วยงานพันธมิตรและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ขับเคลื่อนการจ่ายค่าตอบแทนสำหรับผู้จบการศึกษา จากการจ่ายตามวุฒิการศึกษา ไปสู่การจ่ายตามสมรรถนะและความสามารถ
- จัดให้มีแผนปฏิบัติการ ๕ ปี ขับเคลื่อนการจัดการศึกษาสายอาชีพ โดยให้พิจารณาบริบทของแต่ละจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด เพื่อให้การศึกษาวิชาชีพสอดคล้องกับอุปสงค์บุคลากรสายอาชีพซึ่งเป็นที่ต้องการของท้องถิ่น

๓. กำหนดเวลาการปฏิรูป

กำหนดการปฏิรูป โดยแบ่งออกเป็นสามระยะ ดังนี้

๑. ระยะที่หนึ่ง เป็นแผนการปฏิรูปเร่งด่วน (๑๘ เดือน) โดยดำเนินการตามประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ ทั้งนี้ หลังครบระยะเวลาดังกล่าว จะมีการประเมินผลและดำเนินการขับเคลื่อนต่อเนื่องอย่างเข้มข้นเพิ่มขึ้น

๒. ระยะที่สอง (ระยะเวลา ๕ ปี)

เป็นแผนการปฏิรูปขยายผล โดยการนำวิทยาลัยต้นแบบจากการปฏิรูปใน ๑.๑ ไปขยายผล (ประเด็นปฏิรูป ๑.๒) ในวิทยาลัยอื่นทั่วประเทศ โดยมีเป้าหมายว่า ในสองปีแรก สามารถครอบคลุมได้ ๒๐๐ แห่ง และในอีกสองปีต่อมา ครอบคลุมได้ครบทุกวิทยาลัยในประเทศ

ในขณะเดียวกัน มีการปฏิรูปอย่างต่อเนื่องในวิทยาลัย (ทั้งในประเด็นปฏิรูป ๑.๑ และ ๑.๒) เพื่อพัฒนาในเชิงปริมาณของเด็กนักเรียนและคุณภาพของผู้จบให้ดียิ่งขึ้น

ควบคู่ขนานกันไป ให้มีการปฏิรูปความร่วมมือทวิภาคีและพหุภาคี โดยเน้นทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ กล่าวคือ ขยายความร่วมมือให้ครอบคลุมทุกเขตพื้นที่ ซึ่งมีการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาทวิภาคี โดยให้มีผู้แทนจากองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมอย่างครบถ้วน ขณะเดียวกันให้ขยายความร่วมมือในระดับสาขาอาชีพที่ครอบคลุม ในอีกด้านหนึ่งทำการปรับปรุงวิธีทำงานให้คล่องตัว มีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ ความร่วมมือต่าง ๆ ดังกล่าว ควรให้ภาคเอกชนหรือประชาสังคมเป็นผู้มีบทบาทในการนำ โดยภาครัฐควรทำตัวเป็นผู้ให้การสนับสนุน

ในระยะที่สองนี้ จะเริ่มการขับเคลื่อนประเด็นปฏิรูป ๑.๔ และ ประเด็นปฏิรูป ๑.๕

๓. ระยะที่สาม (ระยะเวลา ๖ - ๒๐ ปี)

๔. แหล่งที่มาของงบประมาณ

งบประมาณแผ่นดิน ในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาทวิภาคี
 งบประมาณสมทบจากภาคเอกชน

๕. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

กระทรวงศึกษาธิการ
 กระทรวงอุตสาหกรรม
 กระทรวงแรงงาน
 BOI
 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
 สภาหอการค้า
 สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ
 สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

๖. ข้อเสนอแนะ

การขับเคลื่อนสู่อาชีวศึกษาทวิภาคียังอยู่ในระยะเริ่มต้น ดังนั้น จึงควรผลักดันให้ระบบการศึกษาและฝึกอบรม มีบรรทัดฐานเดียวกัน เพื่อที่คุณภาพของบุคลากรซึ่งจบออกมา จะมีสมรรถนะ ทักษะ ซึ่งเป็นไปตามความคาดหวังของผู้ประกอบการ รวมทั้งคุณภาพดังกล่าวมีความสม่ำเสมอเหมือนกันในวิทยาลัยทุกแห่งทั่วประเทศ อันจะนำไปสู่การยอมรับในคุณภาพบุคลากรของฝ่ายนายจ้าง และเป็นรากฐานของการพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืนของอาชีวศึกษาทวิภาคี

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงควรพิจารณายึดต้นแบบจากบางประเทศใช้อ้างอิงในการขับเคลื่อน เพื่อให้ระบบ การอาชีวศึกษาทั้งประเทศ มีบรรทัดฐานสอดคล้องกัน

๗. ร่างพระราชบัญญัติ หรือ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ไม่มีการแก้ไขกฎหมายในขั้นเตรียมการและขั้นปฏิบัติการ แต่หลังจากการขับเคลื่อนและการประเมินผล หากจำเป็นต้องมีการปรับโครงสร้างและระบบงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด อาจมี การพิจารณาปรับปรุงกฎหมายที่มีอยู่ อันได้แก่

๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒
๒. พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

คณะกรรมการการจึงขอเสนอรายงานเรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษา ทวิภาคี” เพื่อให้สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้โปรดพิจารณา หากสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเห็นชอบ ด้วย ขอให้โปรดส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

(นายวินัย ดะห์ลัน)
เลขาธิการกรรมการการ

รายงานของคณะกรรมการวิชาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา
เรื่อง “การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคี”

เรื่อง	แผนปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลาการปฏิรูป	แหล่งที่มาของงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ.
การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคี	พัฒนา ขยายการอาชีวศึกษาทวิภาคี โดยการขับเคลื่อนการปฏิรูป ๑.๑ การพัฒนาต้นแบบอาชีวศึกษาทวิภาคี ๑.๒ ขยายผลไปสู่สถาบันการศึกษา อีก ๒๐๐ และ ๔๐๐ แห่ง ๑.๓ พัฒนาเสริมสร้างความร่วมมือทวิภาคี และพหุภาคี ให้มีความแข็งแกร่ง	๑. จัดให้มีหน่วยงาน หรือองค์การที่เป็นศูนย์กลางเพื่อกำกับ ทิศทางการดำเนินการ และ ทำการติดตาม และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง องค์การดังกล่าว อาจจะเป็นองค์กรรูปแบบประชารัฐ หรือ จัดตั้งเป็นคณะกรรมการกำกับและขับเคลื่อนฯ โดยมีรัฐมนตรีหรือ รัฐมนตรีช่วยฯ ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน มีผู้แทนจากการอาชีวฯ สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวฯ ผู้แทนจากสปท. เป็นต้น ๒. ขับเคลื่อนจากเล็กสู่	๑. ระยะที่หนึ่ง เป็นแผนการปฏิรูปเร่งด่วน (๑๘ เดือน) โดยดำเนินการตามประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ ทั้งนี้ หลังครบระยะเวลาดังกล่าว จะมีการประเมินผล และ ดำเนินการขับเคลื่อนต่อเนื่อง อย่างเข้มข้นเพิ่มขึ้น ๒. ระยะที่สอง (ระยะเวลา ๕ ปี) เป็นแผนการปฏิรูปขยายผล โดยการนำวิทยาลัยต้นแบบจากการปฏิรูปใน ๑.๑ ไปขยายผล (ประเด็นปฏิรูป ๑.๒) ในวิทยาลัย อื่นทั่วประเทศ โดยมีเป้าหมายว่า ในสองปีแรก สามารถครอบคลุมได้ ๒๐๐ แห่ง และในอีกสองปีต่อมา ครอบคลุมได้ครบทุกวิทยาลัยในประเทศ ในขณะเดียวกัน มีการปฏิรูป	งบประมาณแผ่นดิน ในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาทวิภาคี งบประมาณสมทบจากภาคเอกชน	๑. องค์กรที่เป็นศูนย์กลาง เพื่อกำกับ ทิศทางการดำเนินการ และทำการติดตาม และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง. อาจจะเป็นองค์กรรูปแบบประชารัฐ หรือ จัดตั้งเป็นคณะกรรมการกำกับและขับเคลื่อนฯ โดยมีรัฐมนตรี หรือ รัฐมนตรีช่วยฯ ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน มีผู้แทนจากการอาชีวฯ	ยึดต้นแบบจากบางประเทศ เพื่อให้ระบบการศึกษาทั้งประเทศมีบรรทัดฐานสอดคล้องกัน (เช่น อาจใช้ประเทศเยอรมันเป็นต้นแบบ)	ไม่มีการแก้ไขกฎหมายในชั้นเตรียมการและชั้นปฏิบัติการ แต่หลังจากการขับเคลื่อนและการประเมินผล หากจำเป็นต้องมีการปรับโครงสร้างและระบบงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด อาจมีการพิจารณาปรับปรุงกฎหมายที่มีอยู่ อันได้แก่ ๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

เรื่อง	แผนปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลาการปฏิรูป	แหล่งที่มาของงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ.
		<p>ใหญ่ โดยเริ่มจากวิทยาลัย ซึ่งมีการจัดการศึกษาทวิภาคีอยู่แล้ว ทำการปฏิรูปให้มีมาตรฐานที่ดี เพื่อเป็นต้นแบบ ในการขยายผล ไปสู่วิทยาลัยอื่นๆ ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ</p> <p>๓. ขับเคลื่อนจากพื้นฐานวิชาการแบบเดิม ไปสู่พื้นฐานวิชาการที่เน้นวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการใช้ภาษาที่สาม</p> <p>๔. ขับเคลื่อนจากวิชาชีพที่มีอยู่ในปัจจุบัน ไปสู่วิชาชีพซึ่งมีความจำเป็นในอนาคต</p> <p>๕. ขับเคลื่อนจากการจ่ายค่าตอบแทน ตามวุฒิการศึกษา ไปสู่ การจ่ายค่าตอบแทน ตามสมรรถนะ และความสามารถ</p>	<p>อย่างต่อเนื่อง ในวิทยาลัย (ทั้งในประเด็นปฏิรูป ๑.๑ และ ๑.๒)</p> <p>เพื่อพัฒนาในเชิงปริมาณของเด็กนักเรียน และ คุณภาพของผู้จบ ให้ดียิ่งขึ้น</p> <p>ควบคู่ขนานกันไป ให้มีการปฏิรูป ความร่วมมือทวิภาคี และ พหุภาคี โดยเน้นทั้งในเชิงปริมาณ และ คุณภาพ กล่าวคือ ขยายความร่วมมือ ให้ครอบคลุม ทุกเขตพื้นที่ ซึ่งมีการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาทวิภาคี โดยให้มีผู้แทน จากองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมอย่างครบถ้วน</p> <p>ขณะเดียวกัน ให้ขยายความร่วมมือ ในระดับสาขาอาชีพ ที่ครอบคลุม ในอีกด้านหนึ่ง ทำการปรับปรุง วิธีทำงานให้คล่องตัว มีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนอง ต่อการ</p>		<p>สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สมาคมธุรกิจ ท่องเที่ยวฯ ผู้แทน จาก สปท. เป็นต้น</p> <p>๒. วิทยาลัย อาชีวศึกษาทั่วประเทศ</p> <p>๓. ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชน ที่ต้องการ บุคลากร</p> <p>๔. สภา อุตสาหกรรมฯ สภาหอการค้าฯ สภาขับเคลื่อนการ ปฏิรูปประเทศ</p>		<p>๒๕๔๒</p> <p>๒. พระราชบัญญัติการ อาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>

เรื่อง	แผนปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลาการปฏิรูป	แหล่งที่มาของงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ.
		๖. ขับเคลื่อน จากการศึกษาเพื่ออาชีพ ไปสู่อาชีวศึกษา ที่ครอบคลุมไปถึงการพัฒนาพื้นที่	เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ ความร่วมมือต่าง ๆ ดังกล่าว ควรให้ภาคเอกชน หรือ ประชาสังคม เป็นผู้มีบทบาทในการนำ โดยภาครัฐ ควรทำตัวเป็นผู้ให้การสนับสนุน ในระยະที่สองนี้ จะเริ่ม การขับเคลื่อนประเด็นปฏิรูป ๑.๔ และ ประเด็นปฏิรูป ๑.๕ ๓. ระยะที่สาม (ระยะเวลา ๖-๒๐ ปี)				
	สร้างความยอมรับทักษะ และสมรรถนะ ของผู้จบอาชีวศึกษาทวิภาคี โดยการขับเคลื่อนการปฏิรูป ๑.๔ ร่วมพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ นำไปสู่ การตอบแทนตามความสามารถ						

เรื่อง	แผนปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลาการปฏิรูป	แหล่งที่มาของงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ	ข้อเสนอแนะ	ร่าง พ.ร.บ.
	สร้างผลกระทบ ผ่านการขับเคลื่อน การจัดการศึกษา ตามบริบทของพื้นที่ โดยการขับเคลื่อน การปฏิรูป ๑.๕ การขับเคลื่อน การจัดการศึกษาเชิง พื้นที่ (area based education)						

ภาคผนวก

ตาราง แผนการปฏิรูป ระยะสั้น และ กลาง ของการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคี

เรื่อง	ประเด็นการปฏิรูป	ผลผลิต (output)	วิธีการในระยะ ๑๘ เดือน	วิธีการในระยะ ๕ ปี	วิธีการในระยะหลัง ๕ ปี
พัฒนา ขยายการ อาชีวศึกษาทวิภาคี ให้ ครอบคลุมทั่วประเทศ	๑.๑ การพัฒนาต้นแบบ อาชีวศึกษาทวิภาคี	มีครูอาจารย์ จำนวน เพียงพอและคุณภาพดี	มีแผนอัตรากำลัง ของครู (พร้อมแสดง ผลลัพธ์ที่เพิ่มขึ้น) มีแผนพัฒนาครู		
		มีจำนวนนักเรียนอาชีวะ เพิ่มอย่างมี นัยสำคัญ	มีแผน และ ตัวเลข การเพิ่ม และ กิจกรรมที่ เกี่ยวข้อง		
		มีส่วน นักเรียน ทวิภาคี เพิ่มอย่างมี นัยสำคัญ	มีแผน และ ตัวเลข การเพิ่ม และ กิจกรรมที่ เกี่ยวข้อง		
		เปิดสอนสาขาอาชีพ ซึ่งมี อุปสงค์	กำหนดสาขาเร่งด่วน ที่สอดคล้องกับ ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย ของรัฐบาล (๕ อุตสาหกรรมเดิม กับ ๕ อุตสาหกรรมใหม่) รวมทั้ง ภาคเศรษฐกิจสำคัญ อื่น ๆ เช่นเกษตรกรรม การท่องเที่ยว ศิลปกรรม		
		มีระบบจูงใจ อำนาจ ความสะดวก ต่อ	ศึกษาระบบปัจจุบัน สอบถามความเห็นจาก		

เรื่อง	ประเด็นการปฏิรูป	ผลผลิต (output)	วิธีการในระยะ ๑๘ เดือน	วิธีการในระยะ ๕ ปี	วิธีการในระยะหลัง ๕ ปี
		ภาคเอกชน	ภาคเอกชน และ ปรับปรุง		
		นักเรียนที่จบ มีคุณภาพ และ มาตรฐาน วิชาชีพ	กำหนดมาตรฐานผู้จบ การศึกษา ให้เป็น มาตรฐานเดียวกัน สำหรับสาขาอาชีพ เดียวกัน		
		พัฒนา และ เสริมระบบ บริหารจัดการ ที่มีบรรทัดฐานเดียวกัน	กำหนดต้นแบบ ที่ชัดเจน เพื่อปรับ และ พัฒนา ระบบบริหาร จัดการ ให้เป็นบรรทัด ฐานเดียวกัน		
	๑.๒ ขยายผลไปสู่ สถาบันการศึกษา อีก ๒๐๐ และ ๔๐๐ แห่ง	เพิ่มวิทยาลัย ๒๐๐ แห่ง ที่มีอาชีวศึกษาทวิภาคีใน ระยะเวลา ๓ ปี	มีโครงการเผยแพร่ แนวคิด อาชีวศึกษาทวิ ภาคี แก่ผู้บริหารและ คณาจารย์ วิทยาลัย ต่าง ๆ	มีวิทยาลัยเป้าหมาย ๒๐๐ แห่ง ที่จะเริ่ม อาชีวศึกษาทวิภาคี ภายใน ๓ ปี	
			มีโครงการวิทยาลัย ที่ช่วยน้อง เพื่อให้ วิทยาลัยพี่ทำความเข้าใจ ระบบอาชีวศึกษาแก่ วิทยาลัยน้อง		

เรื่อง	ประเด็นการปฏิรูป	ผลผลิต (output)	วิธีการในระยะ ๑๘ เดือน	วิธีการในระยะ ๕ ปี	วิธีการในระยะหลัง ๕ ปี
		เพิ่มวิทยาลัย ๔๐๐ แห่ง ที่มีอาชีวศึกษาทวิภาคีใน ระยะเวลา ๕ ปี		มีวิทยาลัยเป้าหมายอีก ๒๐๐ แห่ง ที่จะเริ่ม อาชีวศึกษาทวิภาคี ภายใน ๕ ปี	
	๑.๓ พัฒนา เสริมสร้าง ความร่วมมือทวิภาคี และ พหุภาคี ให้มีความ แข็งแกร่ง	มีมาตรฐานการ ดำเนินงาน ของความ ร่วมมือทวิภาคี หรือ พหุ ภาคี ที่มีบรรทัดฐาน เดียวกันทั่วประเทศ	มีเอกสาร หรือ คู่มือ ความร่วมมือทวิภาคี หรือ พหุภาคี ใช้ร่วมกัน	ขยายความร่วมมือ ดังกล่าว ให้ครอบคลุม วิทยาลัยทั่วประเทศ ภายในเวลา ๕ ปี	
		ภาคเอกชน ภาคประชา สังคม มีบทบาทนำใน ความร่วมมือ โดยภาครัฐ มีบทบาทให้การสนับสนุน		มีการประเมิน ความ ร่วมมือทวิภาคี หรือ พหุ ภาคี เพื่อนำกลับมา ปรับปรุง ระบบให้มี ประสิทธิผล และ ตอบสนอง การ อาชีวศึกษาทวิภาคี ดียิ่งขึ้น (มีการประเมิน อย่างน้อย ๒ ครั้ง ในรอบ ๕ ปี)	
สร้างความยอมรับ ทักษะ และ สมรรถนะ ของผู้จบ อาชีวศึกษาทวิภาคี	๑.๔ ร่วมพัฒนามาตรฐาน วิชาชีพ นำไปสู่ การตอบ แทนตามความสามารถ	มีความร่วมมือกับสถาบัน คุณวุฒิวิชาชีพ และ ภาคเอกชน เพื่อสร้าง	ร่วมมือกับสถาบันคุณวุฒิ วิชาชีพ ในการพัฒนา มาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ		

เรื่อง	ประเด็นการปฏิรูป	ผลผลิต (output)	วิธีการในระยะ ๑๘ เดือน	วิธีการในระยะ ๕ ปี	วิธีการในระยะหลัง ๕ ปี
		ความยอมรับร่วมกัน ใน การวัดความสามารถ และ สมรรถนะ บุคลากร			
			ร่วมมือกับสถาบันคุณวุฒิ วิชาชีพ ในการพัฒนา ระบบสอบวัดคุณวุฒิ วิชาชีพ		
			ทำความเข้าใจ กับ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เข้าใจ และ ยอมรับในระบบ		
		มีความร่วมมือกับสถาบัน คุณวุฒิวิชาชีพ และ ภาคเอกชน เพื่อสร้าง ความยอมรับร่วมกัน ใน การจ่ายค่าตอบแทนตาม ความสามารถ		ลงนามความตกลงร่วมกับ กลุ่มบริษัทนำร่อง เพื่อ จ่ายค่าตอบแทนตาม ความสามารถ (เป็นบริษัทในตลาด หลักทรัพย์ ไม่น้อยกว่า ๑๐ แห่ง)	
				ขยายผล ให้ครอบคลุม กว้างขึ้น ภายใน ๕ ปี (เป็นบริษัทในตลาด หลักทรัพย์ ไม่น้อยกว่า	

เรื่อง	ประเด็นการปฏิรูป	ผลผลิต (output)	วิธีการในระยะ ๑๘ เดือน	วิธีการในระยะ ๕ ปี	วิธีการในระยะหลัง ๕ ปี
				๑๐๐ แห่ง)	
สร้างผลกระทบ ผ่านการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาตามบริบทของพื้นที่	๑.๕ การขับเคลื่อนการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ (area based education)	พิจารณากำหนดกลุ่มจังหวัดนำร่อง เพื่อขับเคลื่อนการศึกษาเชิงพื้นที่ (area based education)	ศึกษาข้อเท็จจริง สำหรับการจัดการศึกษา ในกลุ่มจังหวัด โดยให้อาชีวศึกษาทวิภาคีมีส่วนในการขับเคลื่อน (เป้าหมาย ๔ กลุ่มจังหวัด ในภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคอีสาน และ ภาคตะวันตก)	จัดทำแผนอาชีวศึกษาทวิภาคี เพื่อผลิตบุคลากร ที่จะเป็นกำลังสำคัญ ในการพัฒนาพื้นที่ (แผนการศึกษาเชิงพื้นที่)	ขยายการดำเนินงาน ให้ครอบคลุมกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น (อย่างน้อยมีเป้าหมาย เพิ่มขึ้น ภาคละ ๒ กลุ่มจังหวัด)
			ทำความเข้าใจ เพื่อหาความยอมรับ กับผู้เกี่ยวข้อง ในกลุ่มจังหวัด โดยมีการอาชีวศึกษาทวิภาคี เป็นผู้ประสานงานหลัก	พัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษาทวิภาคี ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาเชิงพื้นที่ข้างต้น	
			ทำข้อตกลงระดับกลุ่มจังหวัด และ จัดทำพิมพ์เขียว ในการขับเคลื่อนอาชีวศึกษาทวิภาคี ในการพัฒนากลุ่มจังหวัด		

ด้วยประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ได้มีหนังสือขออนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลและตอบประเด็นข้อซักถามของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ซึ่งประธานได้พิจารณาแล้ว จึงได้อนุญาตตามข้อบังคับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๕๘ จำนวน ๒ ท่าน คือ ๑. พลตรี สุภมนัส ภารพบ ผู้ช่วยหัวหน้านายทหารฝ่ายเสนาธิการประจำรองพลัดกระทรวงกลาโหม ๒. นายชาญเวช บุญประเดิม อนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการจัดการศึกษา ปัจจุบันเป็นรองเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ขอเชิญผู้มีรายชื่อดังกล่าวเข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุมนะครับ

(พลตรี สุภมนัส ภารพบ ผู้ช่วยหัวหน้านายทหารฝ่ายเสนาธิการประจำรองพลัดกระทรวงกลาโหม และนายชาญเวช บุญประเดิม อนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการจัดการศึกษา เข้าชี้แจงต่อที่ประชุม)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : เมื่อทางคณะกรรมการพร้อมแล้วขอเชิญท่านประธานกรรมการแถลงรายงานครับ

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร (ประธานกรรมการ) : กราบขอบพระคุณท่านประธานขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิก สปท. ที่เคารพทุกท่านครับ การขับเคลื่อนด้านการศึกษาอย่างที่ผมกราบเรียนภาพรวมไปแล้วตั้งแต่ช่วงเช้า ในวันนี้จะเป็นเรื่องที่ ๒ การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบอาชีวศึกษาสู่ออาชีวศึกษาทวิภาคี ผมขออนุญาตกราบเรียนสั้น ๆ อย่างนี้ว่า ในประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ทางเศรษฐกิจ ล้วนให้ความสำคัญกับเรื่องของอาชีวศึกษาทั้งสิ้นครับ โดยเฉพาะประเทศเยอรมนี เป็นประเทศที่สำคัญซึ่งทั่วโลกใช้เป็นแม่แบบในการที่จะพัฒนาการศึกษา เน้นด้านอาชีพ การปฏิรูปประเทศในครั้งนี้เราอยู่กับโลกที่กำลังหมุนอย่างรวดเร็ว -----

ท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้นโยบายหลายครั้งที่เดี่ยวว่าการศึกษาแม่ขั้นพื้นฐาน เมื่อนักเรียน จบมัธยมศึกษาหากผู้ปกครองไม่สามารถที่จะส่งเรียนต่อได้ก็จำเป็นที่จะต้องให้เด็ก ๆ ได้มีความสามารถในการที่จะประกอบสัมมาอาชีพได้ ในบ้านเรามีระบบการศึกษาแยกอาชีวศึกษา ออกมาโดยเฉพาะ แต่ว่าเนื่องจากความเจริญก้าวหน้าในทางเทคโนโลยีมันไปรวดเร็วมาก ในระบบโรงเรียนอาชีวศึกษาของเราไม่สามารถที่จะพัฒนาเครื่องมือเครื่องไม้ให้ทันกับ ความก้าวหน้าของโลก ในขณะที่เดียวกันภาคเอกชนนั้นสามารถที่จะพัฒนาเครื่องมือ เครื่องมือ เครื่องจักร ที่สำคัญที่สุดก็คือนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่จะแข่งขันกับโลกในปัจจุบัน ดังนั้น การปฏิรูปการศึกษาโดยเฉพาะด้านอาชีวศึกษามีความจำเป็นเหลือเกินครับที่จะต้องทำความ ร่วมมือกับภาคเอกชน ซึ่งเขาสามารถที่จะพัฒนาทั้งนวัตกรรม ทั้งเทคโนโลยี โดยเฉพาะ เครื่องมือเครื่องไม้ที่ทันสมัยและราคาแพง รัฐบาลไทยไม่มีเงินมากมายพอที่จะไปซื้อเครื่องมือ เครื่องมือมาให้เด็กฝึกในโรงเรียน เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็น การทำความร่วมมือกับ ภาคส่วนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ลำพังของภาครัฐเท่านั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่สุดครับ วันนี้กรรมการ ชับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษานำเสนอเรื่องนี้มาเพื่อให้ท่านได้ช่วยกรุณา พิจารณา และที่สำคัญที่สุดจากประสบการณ์ของทุกท่านขอได้รับความเสนอแนะจาก ทุกท่านครับ ในชั้นรายละเอียดผมขออนุญาตท่านประธานได้ให้ท่านประธานอนุกรรมการ ท่าน พลเอก พอพล ได้นำเสนอรายละเอียดต่อไปครับ และกระผมกราบขออนุญาตไปประชุม เรื่องหนังสือเทิดพระเกียรติต่อ แล้วก็เดี๋ยวจะกลับมาครับ ขออนุญาตครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่าน พลเอก พอพล มณีรินทร์ ประธานอนุกรรมการขับเคลื่อน การปฏิรูประบบการจัดการศึกษา ท่านเป็นอดีต สปช. และเป็นรองปลัดกระทรวงกลาโหม ขอเชิญครับ

พลเอก พอพล มณีรินทร์ (กรรมการ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกที่เคารพทุกท่านครับ การนำเสนอในเรื่องที่ ๒ นี้เป็นการนำเสนอเพื่อเป็นการ ขับเคลื่อนการปฏิรูประบบอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคี จริง ๆ แล้วในสถานะปัจจุบันนี้ การจัดการศึกษาระบบทวิภาคีก็มีอยู่แล้วครับ วันนี้เราเพียงจะเอาเรื่องนี้ขึ้นมาเสนอ เพื่อที่จะให้ประกาศเป็นวาระแห่งชาติ หรือเป็นนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการให้ชัดเจนว่า การจัดการศึกษาระบบทวิภาคีซึ่งทราบอยู่แล้วว่า จริง ๆ แล้วมันเป็นการจัดการศึกษาร่วมมือ ๒ ฝ่าย คือร่วมมือระหว่างสถานประกอบการ ซึ่งอาจจะเป็นโรงงานอุตสาหกรรม โรงแรม

ภาคการเกษตรกับสถานศึกษานะครับ เมื่อมี ๒ ฝ่ายแล้ว ซึ่งปัญหาของอาชีวศึกษาในปัจจุบันนี้ ท่านคงทราบ ซึ่งเดี๋ยวรายละเอียดจะขออนุญาตให้ท่านอาจารย์ประยูรได้กรุณาอธิบายต่อ

เรื่องคุณภาพของตัวนักศึกษา และคุณภาพของการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นครูผู้สอน หลักสูตร เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ เราคิดว่าเราต้องได้รับการพัฒนา ความมั่นใจของผู้ประกอบการในการที่จะรับผู้สำเร็จการศึกษาไปเพื่อต้องการคนที่มีคุณภาพก็ยังเป็นปัญหาอยู่ ภาพลักษณ์ของอาชีวศึกษาในสายตาประชาชนทั่วไปท่านก็ทราบอยู่ผู้ปกครองไม่ค่อยให้การสนับสนุน แม้กระทั่งผู้ที่จะไปเรียนทั้ง ๆ ที่ในภาคอุตสาหกรรม ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอาชีวศึกษามีอยู่เป็นจำนวนมาก แต่คนก็ไปนิยมเรียนสายสามัญ เมื่อเรียนไปแล้วก็ไม่ใช้สาขาที่สังคมต้องการ ประเทศชาติ ทั้งในประเทศกับต่างประเทศ ต้องการ เพราะฉะนั้นตรงนี้เองเราคิดว่าเราจะแก้ปัญหาดังนั้นได้อย่างไรครับท่านประธาน เราจึงคิดว่าเราเอาผู้ประกอบการกับสถานศึกษามาจับมือร่วมมือกันเพื่อที่จะรู้ว่า ๑. ผลิตอย่างไร ผลิตแล้วมีตลาดรองรับ มันก็จะสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เข้ารับการศึกษาน่า เมื่อมาเรียนแล้วมีงานทำแน่นอน สถานประกอบการเองก็จะได้รับนักเรียนไปฝึกงานที่โรงงานของตัวเอง สถานประกอบการของตัวเอง เมื่อทั้ง ๒ ฝ่ายมีความเห็นพ้องต้องกันแล้วก็เป็น การดึงให้ผู้ที่ให้ความสนใจเข้ามาศึกษา เพราะฉะนั้นทัศนคติที่กล่าวไปแล้วว่า ผู้ปกครองให้ความสนใจน้อย นักศึกษาเองให้ความสนใจน้อยก็จะหายไป รายละเอียดจะเป็นอย่างไร ผมขออนุญาตให้ท่านอาจารย์ประยูรได้กรุณาชี้แจงถึงความเป็นมาเป็นไปต่อไปครับ ขอเรียนเชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านอาจารย์ประยูร เชี่ยววัฒนา สปท. แล้วก็เป็นผู้อำนวยการสถาบัน มาตรฐานวิทยาช่างชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ขอเชิญครับ

นายประยูร เชี่ยววัฒนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เรียนท่านสมาชิก ผม นายประยูร เชี่ยววัฒนา สมาชิก สปท. ลำดับที่ ๙๑ ผมขออนุญาตเป็นตัวแทนของคณะทำงานด้านอาชีวศึกษา นำเสนอรายงาน ชุดนี้ การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคี เรื่องที่ผมจะนำ เรียนท่านทั้งหลายจะมีสไลด์ (Slide) ทั้งหมด ๑๒ ชุด จะลำดับพูดให้ทุกท่านเห็นภาพกว้าง ๆ ว่าสถานภาพปัจจุบันเป็นอย่างไร ทวิภาคีเป็นอย่างไร ตำแหน่งแหล่งของทวิภาคีของประเทศ เยอรมนี ในโลกเป็นอย่างไร และจากนั้นก็พูดถึงประเทศไทย ว่าประเทศไทยนี้ปัจจุบัน การอาชีวศึกษามีปัญหาอะไร และถ้าเราขับเคลื่อน ขับเคลื่อนในที่นี้ก็คือต้องทำให้มีการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่ใช่ค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงอย่างที่กำลังเป็นอยู่ปัจจุบัน เราต้องการ ให้มีเป้าหมายอะไร สิ้นสุดปีที่ ๕ เราหวังว่าอะไรจะเกิดขึ้น และจากนั้นประเด็นในการปฏิรูป มีอะไรบ้าง ประมาณ ๓-๔ ประเด็นหลัก ๆ จะกราบเรียนท่านทั้งหลายและขอความกรุณา ท่านสมาชิกกรุณาให้ความเห็น ให้ข้อติชม เพื่อผมจะได้นำไปปรับปรุง แล้วก็ขอความกรุณา ให้ความเห็นชอบด้วยนะครับ ขอสไลด์ (Slide) แผ่นแรกครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดพรีเซนเทชัน (Presentation))

นายประยูร เชี่ยววัฒนา (กรรมาธิการ) : สถานภาพปัจจุบัน ผมขออนุญาต ให้ตัวเลขคร่าว ๆ เกี่ยวกับการเรียนสายอาชีพต่อสายสามัญ อันนี้เป็นตัวเลขของประเทศไทย ประเทศไทยปัจจุบันเรียนสายอาชีพประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ สายสามัญประมาณ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ตัวเลขนี้ดีขึ้นกว่าเมื่อก่อนเยอะ เมื่อก่อน ๓๕ ต่อ ๖๕ ตอนนี้นักกระทรวงศึกษาธิการพยายาม ปรับปรุงตรงนี้ แล้วมีการเปลี่ยนดีขึ้น แต่ดีขึ้นก็ยังดีสู้ไม่ได้กับประเทศอื่น ๆ ที่เขาไปไกล อย่างประเทศจีนตอนนี้ ๔๖ ต่อ ๕๔ ประเทศเยอรมนีเกือบจะครึ่งต่อครึ่ง ก็คือเรียนสายอาชีพ ครึ่งหนึ่ง สายสามัญครึ่งหนึ่ง สายสามัญก็ต้องไปเรียนต่อมหาวิทยาลัยต่อไป ส่วนสายอาชีพ ก็คือเรียนเพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งเดี๋ยวผมจะนำเรียนต่อไป ที่นี้สายอาชีพนี้หมายถึงอะไรบ้าง เดี่ยวผมจะมีภาพรายละเอียดชนิดหนึ่ง ประกอบด้วยพวกอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม ท่องเที่ยว คหกรรม ศิลปกรรม ส่วนการศึกษาระบบทวิภาคี อันนี้มีเขียนไว้ใน พ.ร.บ. ของการอาชีวศึกษารองรับอยู่แล้ว เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลง

ระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษากับสถานประกอบการ หรือรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ
อบต. อบจ. ก็ตาม ในเรื่องหลักสูตรการเรียน การสอน การวัดผล และประเมินผล โดยเวลา
ครึ่งหนึ่งจะเป็นการเรียนวิชาพื้นฐานในห้องเรียน เวลาอีกครึ่งหนึ่งก็จะไปปฏิบัติจริง
ในสถานประกอบการ สถานภาพปัจจุบันของระบบทวิภาคี ปัจจุบันเรามีผู้เรียนอาชีวศึกษา
ทั้งหมดประมาณทั้งหมด ๖๐๐,๐๐๐ คน ปวช. ๓ ปี ปวส. ๒ ปี ๕ ชั้นปีมีเด็กเรียน
อาชีวศึกษาอยู่ ๖๐๐,๐๐๐ คน ในจำนวนนี้ที่เรียนทวิภาคีประมาณ ๘๐,๐๐๐-๙๐,๐๐๐ คน
ก็คือประมาณ ๑ ต่อ ๖ โดยประมาณ ก็คือ ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ สัดส่วนนี้ยังถือว่าค่อนข้างน้อย
แล้วอาจจะยังไม่ใช้กำลังสำคัญเพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศไทยไปข้างหน้า คำว่า
ขับเคลื่อน ผมขออนุญาตนำเรียนท่านทั้งหลายมองเห็นภาพที่ทางรัฐบาลประกาศ
เราต้องการเห็นไทยแลนด์ โฟลว์ พอยต์ ซีโร (Thailand flow point zero) อุตสาหกรรม
อินดัสทรี โฟลว์ พอยต์ ซีโร (Industry flow point zero) อุตสาหกรรมใหม่ เราต้องการ
ต่อยอดอุตสาหกรรมเดิม ๕ อย่าง แล้วมีเอสเคิร์ฟ (S-Curve) มาอีก ๕ อย่าง ไม่มีกำลังคน
ทางด้านอาชีวศึกษาดี ๆ ฝืนนั้นเป็นจริงไม่ได้ ถึงแม้เรามีวิศวกรรมเก่ง ๆ ก็ตาม วิศวกรรม
เก่ง ๆ เหล่านั้นทำอะไรไม่ได้ถ้าไม่มีช่างดี ๆ โดยทั่วไปในประเทศอุตสาหกรรม วิศวกรรม
๑ คน จะต้องมีช่างดี ๆ ที่ช่วยเขา ๑๐-๒๐ คน สิ่งที่เราากำลังทำคือเราต้องการทำให้เกิด
สิ่งเหล่านั้นให้ได้โดยเร็วนะครับ

สไลด์ (Slide) ถัดมาที่นำเสนอท่าน ก็คือเป็นภาพจำนวนนักเรียน นักศึกษา อันนี้เป็นปีการศึกษา ๒๕๕๗ ครับ จะเห็นว่าทางด้านอุตสาหกรรมมีสัดส่วนสูงสุด ๕๕ เปอร์เซ็นต์ พาณิชยกรรม ๓๔ เปอร์เซ็นต์ ๒ สาขานี้รวมกันก็เกือบหมดแล้ว ๙๐ เปอร์เซ็นต์ จริง ๆ ที่เหลือนี้ผมคิดว่ายังเป็นสาขาที่มีความสำคัญและเราสามารถขยายตัวได้ อย่างอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ปีหนึ่ง ๆ เรามีนักท่องเที่ยวมาเป็นสิบล้านคน เราควรจะทำอะไรได้มากกว่านั้น หรือแม้แต่เกษตรกรรม เรามีเทคโนโลยีใหม่ ๆ เรามีแดดที่ดีที่สุดในโลก เรามีแดดที่มีจำนวนชั่วโมงมากที่สุดในโลก ทำไมเราจะไม่ใช่ประโยชน์จากทรัพยากรที่หล่นลงมาบนพื้นดินประเทศไทย อันนี้เป็นสิ่งซึ่งเราหวังว่าจะมีการขับเคลื่อนเพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ขอข้ามไปอีกแผ่นก่อนนะครับ

อันนี้ผมขอนำเรียนสถานภาพของประเทศเยอรมนีให้ท่านทั้งหลายทราบ นะครับ ในสมัยรัฐบาลโอบามามีความพยายามอย่างมากที่จะส่งเสริมให้เด็กชาวอเมริกา เด็กอเมริกันจับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้วมักจะเลิกเรียน ไม่เรียนต่อ รัฐบาลพยายามจะส่งเสริมทั้งการเงิน ทุกวิถีทาง มีทุนการศึกษาเพื่อให้เด็กเรียนสูงขึ้นไป และสิ่งที่พบก็คือ เด็กเรียนไปพักหนึ่งแล้วก็เลิก ไม่ได้เรียนจนจบ แล้วอันนี้คือสิ่งพิมพ์ของบลูมเบิร์ก (Bloomberg) ซึ่งหลายท่านคงรู้จักบลูมเบิร์ก (Bloomberg) นี่เป็นสิ่งพิมพ์ทางการเงินที่มีชื่อเสียงที่สุดในโลกฉบับหนึ่ง เขียนบทความตั้งคำถามอเมริกาว่าอเมริกามีอะไรที่จะเรียนรู้ จากประเทศเยอรมนีบ้างหรือเปล่า สิ่งที่เราควรจะเรียนรู้ก็คือว่า จับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่จำเป็นต้องเรียนมหาวิทยาลัย แต่อาจจะเรียนอาชีวศึกษาทวิภาคีได้แบบเดียวกับที่ประเทศเยอรมนีเรียน ก็คือเด็กไม่ทุกคนที่จะสนใจที่จะเข้าไปนั่งเรียนในห้องเรียน บางคนอาจจะต้องการเรียนด้วย ทำงานไปด้วย ฝึกฝนไปด้วย อันนี้คือบทความ แม้แต่สหรัฐอเมริกาก็เห็นว่าขีดความสามารถและศักยภาพของระบบการศึกษาเช่นนี้ของประเทศเยอรมนีดีเด่นแค่ไหน

กลับไปสไลด์ (Slide) เมื่อสักครู่ครับ คราวนี้ผมจะขอนำเรียน ๓ เรื่องก่อน เรื่องแรก ก็คือประเด็นปัญหาที่เป็นที่มาของข้อเสนอที่ผมจะนำเรียนวันนี้ครับ ถัดไปก็จะพูดถึงว่าเป้าหมายเราต้องการอะไร แล้วถัดไปก็คือประเด็นปฏิรูป ประเด็นปัญหาหลัก ๆ จะมี ๓ เรื่องใหญ่ ๆ ที่เราพบกัน แล้ว ๓ เรื่องนี้มันก็ร้อยเรียงกัน แล้วก็ป็นวัฏจักร ทำให้ปัญหามันรุนแรงเพิ่มมากขึ้น

ปัญหาแรก ก็คือคุณภาพของระบบการศึกษา ซึ่งมีตั้งแต่ครูผู้สอน หลักสูตร และเครื่องมืออุปกรณ์ อย่างที่ท่านพอพลได้เรียนท่านทั้งหลายไปบ้างแล้วนะครับ ครูผู้สอน

๕๓

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

วชิราภรณ์ ๒๗/๒

ทั้งจำนวนและคุณภาพ คุณภาพในที่นี่ก็คือโอกาสในการเรียนรู้เพิ่มเติมมีจำกัดมาก ครูผู้สอนต่อจำนวนนักเรียนปัจจุบันนี้ประมาณ ๑ ต่อ ๔๐ ทัว ๆ ไปควรจะมีประมาณ ๑ ต่อ ๒๐ หรือว่าสูงกว่านั้นนิดหน่อย แต่ปัจจุบันคือ ๑ ต่อ ๔๐ เพราะฉะนั้นความขาดแคลนนี้ค่อนข้างสูง เพราะฉะนั้นจะทำอย่างไร จะใช้วิธีคิดนอกกรอบอย่างไรที่จะดึงคนเกษียณหรืออะไรมาช่วยสอนได้บ้างหรือเปล่า อันนี้คือวิธีการ ปัญหาที่ ๑ ก็คือว่าแม่ไก่

ปัญหาที่ ๒ คือหลักสูตร หลักสูตรที่ผ่านมาเราเป็นหลักสูตรซัพพลายพูช (Supply Push) แล้วหวังว่าจะมีคนจ้างเด็กที่จบไปเรียนแต่ตอนหลังมีการเปลี่ยนแปลงพอเป็นทวิภาคีจะเป็นผู้จ้างบอกว่าต้องการเด็กอย่างไร ที่ผ่านมาก็คือหลักสูตรค่อนข้างออกแบบโดยทางกระทรวง แล้วก็หลายครั้งไม่ตอบสนองความต้องการและปรับตัวไม่ค่อยทัน ไม่หลากหลายพอ หลายอย่างหลายคนคงทราบ เราจะมีระบบวาง แต่ตอนนี้หลักสูตรระบบวางยังตัวมเตี้ยมอยู่ เรากำลังจะมีคลาวด์มาร์เก็ตติ้ง (Cloud Marketing) การใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ (Cloud Computing) มาช่วยในการมาร์เก็ตติ้ง (Marketing) สินค้าใหม่ ๆ ซึ่งเป็นแนวโน้มใหม่ของทางพาณิชย์ แต่ตอนนี้หลักสูตรทำนองนั้นยังไม่เกิดอะไรเหล่านี้เป็นต้นนะครับ

ปัญหาที่ ๓ ก็คือเครื่องมืออุปกรณ์ อย่างที่ท่านพอพลพูดถึง คือเครื่องมืออุปกรณ์เหล่านี้เราไม่สามารถเอาเครื่องมือเล็ก ๆ มาให้เด็กทำ เพราะทำก็เข้าใจแค่นั้น แต่จริง ๆ ในภาคสนาม ในแหล่งงานจริงมันเป็นซีเอ็นซี (CNC) ขนาดใหญ่ ขนาดยักษ์ ตัวหนึ่งเป็นสิบล้าน หรือเครื่องทำแม่พิมพ์ราคาเป็นหลักหลาย ๆ ล้าน เครื่องมือเหล่านี้ซื้อมาแล้วให้เด็กฝึกในสถาบันการศึกษานี้มันคงลำบาก เพราะมันไม่ค่อยคุ้ม ดีที่สุดก็คือให้เด็กเข้าไปทำงานจริง แล้วไปฝึกจริงนะครับ -----

เพราะฉะนั้นอันนี้คือข้อจำกัดของระบบการศึกษาปัจจุบัน พอมันเกิดข้อจำกัดเหล่านี้ก็ดึงมาสู่ปัญหาที่ ๒ ก็คือความไม่มั่นใจของผู้ประกอบการนะครับ ก็คือไม่ค่อยมั่นใจทางด้านคุณภาพ เพราะฉะนั้นคำตอบแทนก็จะกด โดยเปรียบเทียบเมื่อเทียบกับแม้แต่เด็กปริญญาตรี เด็กอาชีวศึกษา ปวส. นี่จะมีคำตอบแทนที่ค่อนข้างต่ำ และอันที่ ๒ ก็คือเส้นทางอาชีพไม่ชัดเจน หลายประเทศในประเทศอุตสาหกรรม เด็กที่จบสายช่างสามารถป็นขึ้นไปจนเป็นผู้จัดการโรงงานได้ แต่เมืองไทยไม่มี ไม่มีเพราะว่าความเชื่อมั่นเหล่านี้ยังไม่เกิด เพราะฉะนั้นทำอะไรที่จะให้มันเกิดได้นะครับ อันที่ ๓ ก็เรียงมา คำตอบแทนไม่ดี อาชีพเติบโตยาก พ่อแม่ก็มีภาพลักษณ์ที่ไม่ค่อยดี ผู้ปกครองไม่สนับสนุน เพราะฉะนั้นจำนวนเด็กเรียนก็มีข้อจำกัด อันนี้คือประเด็นปัญหา

สไลด์ (Slide) ถัดไปครับ คราวนี้สิ่งซึ่งเราอยากให้เห็น เราคิดว่าเราต้องการขับเคลื่อน ซึ่งเรียนท่านสมาชิกทั้งหลายว่าไม่ใช่งานง่าย ผมเชื่อว่าเป็นสิ่งซึ่งมีอยู่ในวิสัยที่เราทำให้สำเร็จได้ภายในเวลา ๕ ปี มี ๓ เรื่องใหญ่ ๆ

อันที่ ๑ จัดอาชีวศึกษาทวิภาคีครบทุกสถาบัน ครอบคลุมทุกสาขาวิชา แล้วที่สำคัญก็คือ ให้เด็กที่เรียนทวิภาคี ซึ่งปัจจุบันประมาณ ๑๕-๑๖ เปอร์เซ็นต์ เพิ่มขึ้นเป็น ๕๐ เปอร์เซ็นต์หรือมากกว่านั้น อันที่ ๑ เดียวผมจะพูดต่อว่าอิมแพกต์ (Impact) มันคืออะไร

อันที่ ๒ ก็คือประกันคุณภาพผู้จบการศึกษา ซึ่งอาจจะรบกวนท่านประธาน สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ท่าน พลเอก เลิศรัตน์ ขอความร่วมมือจากท่าน เพื่อช่วยทำให้คุณภาพมาตรฐานนี้เกิดขึ้น และทำให้ภาคเอกชนจ่ายค่าตอบแทนตามสมรรถนะ ไม่ใช่จ่ายเพราะจบ ปวส. หรือไม่ใช่จ่ายเพราะจบ ปวช. แต่จ่ายเพราะคุณสมบัตินี้ทำงานได้ระดับนี้

อันที่ ๓ ก็คือ จัดการอาชีวศึกษาโดยคำนึงถึงบริบทพื้นที่ พื้นที่ท่องเที่ยวควรจะมีสาขาวิชาที่ส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พื้นที่เกษตรควรจะมีสาขาวิชาที่ส่งเสริมการเกษตรเหล่านี้ครับ

คราวนี้ผมลองให้ภาพว่าแล้วมันจะเกิดอะไรขึ้น อันแรก การที่เราต้องการทวิภาคี ๕๐ เปอร์เซ็นต์ คือเราต้องการเด็กช่างที่เก่ง ทำงานได้จริง แล้วตรงกับความต้องการสิ่งที่เรามองไปข้างหน้าก็คือว่า ถ้ารัฐบาลต้องการผลผลิตที่เรียกว่า อุตสาหกรรมต่อยอด ๕ ตัว ๕ เอสเคิร์ฟ (S-Curve) ใหม่ ถ้าไม่มีเด็กเก่ง ๆ พวกนี้ออกมามากขนาดนี้ โอกาสอย่างนั้นผมไม่เชื่อว่าเป็นไปได้ง่าย แล้วโอกาสนี้ผมว่าประเทศไทยตอนนี้มีมากที่สุด ประเทศฟิลิปปินส์

ตอนนี้ น่าจะมีปัญหา ประเทศอินโดนีเซีย น่าจะมีปัญหา ประเทศสิงคโปร์ อาจจะไม่ใช่ว่าแข่งเราแล้ว ประเทศมาเลเซีย อันนี้ก็มีปัญหา ตอนนี้ก็มีประเทศไทยที่เรามีศักยภาพที่จะวิ่งเดินไปข้างหน้า แล้วก็มีเด็กอาชีวศึกษา เก่ง ๆ เป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมของประเทศ

อันที่ ๒ ประกันคุณภาพผู้จบการศึกษา ผลกระทบที่ชัดเจนก็คือว่า เด็กจะมีแรงจูงใจ ภาพลักษณ์เป็นอย่างไรไม่สำคัญ แต่ถ้าผลตอบแทนดีพอ ผู้ประกอบการให้ความสำคัญให้คุณค่ากับความสามารถของเขา เด็กที่จะเรียนก็ควรที่จะเพิ่มขึ้น พ่อแม่ก็น่าจะสนใจให้เด็กไปเรียนเพิ่มขึ้น อันนี้คืออิมแพกต์ (Impact) ที่น่าจะเกิด

อันที่ ๓ จัดการอาชีวศึกษาโดยคำนึงถึงบริบทของพื้นที่ สิ่งที่ผมคิดว่าน่าจะเกิดก็คือว่า เด็กที่เกิดที่นั่น โตที่นั่น เรียนที่นั่น ก็จะช่วยพัฒนาพื้นที่ที่ตัวเองเกิดไม่ต้องเข้ามาในเมืองใหญ่ ๆ อย่างปัจจุบัน ก็จะเป็นการพัฒนาพื้นที่ที่มั่นคง แล้วก็มีคามยั่งยืน ก็จะมีกลุ่มจังหวัด หลาย ๆ กลุ่มจังหวัดที่แข่งกันโต แล้วกรุงเทพมหานครในอนาคตอาจจะไม่ใช่หัวเมืองที่ดีที่สุดในประเทศไทยก็ได้ นะครับ

สไลด์ (Slide) ถัดไป ประเด็นการปฏิรูปก็จะมี ๕ เรื่องใหญ่ ๆ ที่เรานำเสนอ ซึ่งอาจจะมีรายละเอียดเพิ่มเติมหลังจากนี้ นิดหน่อย นะครับ อันแรกก็คือ การพัฒนาต้นแบบอาชีวศึกษา ทวิภาคี ปัจจุบันเราจะมีวิทยาลัยภาครัฐประมาณ ๑๐๐ แห่งที่จัดการศึกษาที่อยู่บางแห่งจัดทุกสาขาวิชา บางแห่งจัดบางสาขาวิชา เราอยากเห็นว่าภายใน ๑ ปีเราจะทำให้มีเป็นต้นแบบ มีวิธีการรักษาคุณภาพ มีวิธีการอบรมครู อบรมครูฝึกต่าง ๆ ที่เหมาะสม แล้วหลังจากนั้นภายใน ๕ ปี เราจะขยายไปสู่อีก ๒๐๐ แห่ง และ ๔๐๐ แห่ง ก็คือ พี่สอนน้อง ๒๐๐ แห่ง ก็อาจจะภายในปีที่ ๓ และ ๔๐๐ แห่งก็ปีที่ ๕ นะครับ เพราะฉะนั้นวิทยาลัยอาชีวศึกษาทั้งประเทศก็จะเป็นทวิภาคีครบ แล้วมีเด็กที่เรียนทวิภาคีมากกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของเด็กที่เรียนอยู่ ก็คือถ้า ๕๐๐,๐๐๐ คนก็มีเด็กประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ คนขึ้นไป ที่เรียนทวิภาคี คราวนี้อีกอันหนึ่งก็คือพัฒนา เสริมสร้างความร่วมมือทวิภาคีและพหุภาคีให้มีความแข็งแกร่ง อันนี้เป็นความร่วมมือของทั้งฝ่ายอุปสงค์และอุปทาน นะครับ และตรงนี้เป็นฐานรองรับที่สำคัญที่สุดของอาชีวศึกษาทวิภาคี ซึ่งเดี๋ยวผมจะนำเรียนท่านทั้งหลายอีกทีหนึ่ง นะครับ

ถัดไปก็คือร่วมพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ ที่ผมน่าจะเรียนว่าเราควรจะร่วมมือกับสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ที่ท่าน พลเอก เลิศรัตน์ เป็นประธานอยู่นะครับ เพื่อนำไปสู่การตอบสนองตามความสามารถ ไม่ใช่ตอบสนองตามคุณวุฒินะครับ แล้วสุดท้ายก็ขับเคลื่อนการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่นั้นครับ

สไลด์ (Slide) ถัดไป การพัฒนาต้นแบบอาชีวศึกษา ตัวหลัก ๆ ที่เราเห็นว่าสำคัญ แนนอนมีมากกว่านี้ อันที่ ๑ ก็คือพัฒนาครู อาจารย์ ให้มีจำนวนเพียงพอ มีหลักสูตร แล้วก็อย่างที่หลายท่านพูดถึง วิทยาการเปลี่ยนแปลงไปเร็วมากนะครับ เพราะฉะนั้นอาจารย์ก็ต้องเปลี่ยนแปลงให้ทันครับ อันที่ ๒ ก็คือประชาสัมพันธ์ รมรงค์ให้เด็กเข้าใจอาชีวศึกษา ทวิภาคีมากกว่านี้ แนนอนมันคงไม่ได้ผล ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าควรจะได้ดีขึ้น แล้วจากนั้นถ้าเราสามารถทำให้การตอบสนองมันดีขึ้น อินพุต (Input) มันน่าจะเพิ่มขึ้นได้ การพัฒนาครูฝึกในภาคเอกชน ครูฝึกนี้ก็จำเป็นต้องพัฒนาเขา เพื่อให้เขาเข้าใจว่าเขาควรจะฝึกให้เด็กมีความรู้ความสามารถอะไรบ้าง แล้วที่สำคัญก็คือเร่งรัดขยายสาขาอาชีพ อย่างที่ผมเรียนว่าอุตสาหกรรม ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศที่รัฐบาลกำหนดไว้นี้ ถ้าไม่มีคนมันโตไม่ได้ มันเกิดไม่ได้นะครับ พัฒนาระบบจูงใจนะครับ รัฐกับเอกชนร่วมมือกัน อาจจะมีระบบจูงใจทางภาษีก็ดี การให้ประกาศเกียรติคุณกับสถานประกอบการที่ให้ความร่วมมือก็ดี อันนี้น่าจะทำได้ สุดท้ายก็คือพัฒนาระบบบริหารจัดการภายในอาชีวะ นะครับ

สไลด์ (Slide) ถัดไปครับ ก็จะเป็นความร่วมมือทวิภาคีและพหุภาคี อย่างที่ผมเรียนมาแล้วนะครับ ความร่วมมืออาชีวศึกษาทวิภาคีนี้เป็นความร่วมมือทั้งทางด้านอุปทาน ด้านอุปสงค์ และทางด้านสนับสนุน ก็คือสถาบันการศึกษา ภาคการผลิต ถ้าทางด้านพาณิชย์ก็อาจจะมีโรงแรม ร้านอาหาร ด้านสนับสนุนก็อาจจะมีสมาคมวิชาชีพ สมาคมสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้า อันนั้นก็จะเป็นหน่วยงานที่ร่วมกัน แล้วก็ขับเคลื่อน แล้วคนที่เป็นคนบอกว่าต้องการอะไรก็คือคนใช้ประโยชน์ เพราะฉะนั้นการผลิตก็จะไปตามอุปสงค์ ไม่ใช่ไปตามอุปทานนะครับ เพราะฉะนั้นปัจจัยความสำเร็จสูงสุดก็คืออยู่ที่นี้ ถ้าเราทำให้ตรงนี้แข็งแกร่ง ให้มีบทบาทของผู้เกี่ยวข้อง เข้ามาร่วมได้เต็มที่ มันก็มีโอกาสโตได้แน่นอนครับ

๕๗

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

นภา ๒๙/๒

สไลด์ (Slide) ถัดไปก็จะเป็นเรื่องมาตรฐานวิชาชีพ อย่างที่ผมเรียนย้ำหลายครั้งว่าปัจจุบันเราตอบสนองตามวุฒิการศึกษา ทั้ง ๆ ที่หลายครั้งได้กจบปริญญาตรีไม่จำเป็นต้องเก่งกว่าได้กจบ ปวส. ในบางเรื่อง การทำงานบางอย่างได้กจบ ปวส. ควรจะได้ค่าตอบแทนดีกว่าเพราะเขาทำเรื่องนั้นเป็น เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็จะต้องสะท้อนออกมา โดยจะต้องมีมาตรฐาน มีระบบประกันคุณภาพที่ดีนะครับ

สไลด์ (Slide) ถัดไปครับ ก็คือการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่นะครับ ซึ่งอย่างที่ผมนำเรียนมาแล้ว เราอยากให้เห็นว่าใครเกิดที่นั่น โตที่นั่น ช่วยพัฒนาบ้านเกิดเมืองนอนของเขาโดยความรู้ทางด้านวิชาชีพของตัวเอง เพราะฉะนั้นการกระจุกตัว การเคลื่อนย้ายเข้ามาอยู่ในเมืองใหญ่ ๆ อย่างที่เป็นอยู่ปัจจุบันก็จะน้อยลง เราก็จะมีศูนย์กลางที่เจริญเติบโตกระจายอยู่ทั่วประเทศ มีการเติบโตที่สมดุลและมั่นคงนะครับ

สไลด์ (Slide) ถัดไปในเรื่องการปฏิรูป เรามีคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน เพื่อพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา กรอ.อศ. ซึ่งอันนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านเป็นประธานอยู่แล้ว มีเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นเลขานุการนะครับ แล้วก็จะมี กรอ.อศ. ตามภูมิภาคต่าง ๆ เพราะฉะนั้นหน่วยงานนี้ควรจะเป็นหน่วยงานสำคัญที่เป็นศูนย์กลางในการขับเคลื่อนเพื่อกำกับทิศทางการที่ดี ติดตามประเมินผล แล้วก็จัดให้มีแผนปฏิบัติการเพื่อให้เป้าหมาย ๓-๔ ข้อที่ผมเรียนไปเมื่อสักครู่นี้สามารถเป็นไปได้จริงนะครับ

สไลด์ (Slide) สุดท้ายครับ สุดท้ายผมก็ขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่านที่กรุณามาร่วมในคณะกรรมการในที่นี้ ขอขอบคุณท่านรองเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ท่านชาญเวช บุญประเดิม ที่เป็นรองหัวหน้าคณะกรรมการ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ทางกรรมการได้เสนอรายงานเรียบร้อยแล้วนะคะ ตอนนี้สมาชิกได้แสดงความจำนง ๓ ท่านด้วยกันนะคะ ก็ขอเชิญท่านสมาชิกได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น โดยใช้เวลาไม่เกินท่านละ ๑๐ นาทีนะคะ ท่านแรก พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ประธานกรรมการบริหารสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) อดีตสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ อดีตกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ และอดีตสมาชิกวุฒิสภา ขอเชิญครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ขอขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสในการร่วมอภิปรายในเรื่องที่คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาเสนอแนะครับ คือการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษา สู่อชีวศึกษาทวิภาคี ซึ่งท่านกรรมการที่ได้ชี้แจง คือท่านประยูร เขียววัฒนา ก็ได้พาดพิงผมหลายครั้งนะคะ ด้วยความขอบพระคุณ ก็ได้เคยหารือกับท่านในหลาย ๆ ครั้ง ก็ต้องขอกราบเรียนท่านประธานว่าอาจจะขอใช้เวลามากกว่า ๑๐ นาทีสักเล็กน้อยนะคะ เพราะคุณแล้วก็มีผู้อภิปรายไม่มากนัก เพื่อให้ข้อมูลเพิ่มเติมที่กรรมการจะได้นำไปใช้ประโยชน์

สำหรับแนวทางปฏิรูปที่กรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาได้เสนอ ก็คิดว่าจะเป็นประโยชน์ในการที่ผลักดันให้เป็นวาระแห่งชาติ ในเรื่องของการอาชีวศึกษาทวิภาคี ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ แล้วก็ก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลในปัจจุบันให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ผมจำได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ คือเมื่อปีครั้งที่แล้ว ท่านนายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้กรุณาไปเป็นประธานเองในการสัมมนาเรื่องนี้ ท่านใช้เวลาอยู่ประมาณ ๒ ชั่วโมงที่เมืองทองธานี พูดคุยกับผู้บริหารภาครัฐในด้านการศึกษาทุกคน แล้วก็ผู้บริหารของภาคเอกชนจากบริษัท จากผู้ประกอบการ ร่วม ๑๐๐ คน ทั้งบริษัทใหญ่ บริษัทเล็ก บริษัทของประเทศไทยเอง และบริษัทจากต่างชาติ ที่ต่างฝ่ายต่างให้ข้อมูลค่อนข้างจะสมบูรณ์ค่อนข้างมาก ถึงแนวทางในการพัฒนาอาชีวศึกษาของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมุมมองของทวิภาคี ซึ่งจะทำให้นักศึกษา นักเรียนที่จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษาจะสามารถไปทำงานได้จริง นั่นคือเป้าหมายสูงสุด ซึ่งท่านกรรมการก็ได้กรุณาชี้แจงแล้วว่ามิตินแบบในหลายประเทศที่เขาได้ทำประสบความสำเร็จ ผมเคยไปดูงานทั้งประเทศเยอรมนี ทั้งประเทศออสเตรเลีย ถือว่าเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญอย่างยิ่ง

ในการพัฒนาระบบอาชีวศึกษาทวิภาคีได้ประสบความสำเร็จ ด้วยการสนับสนุนของทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในบ้านเรา เรามีสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาที่สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษาอยู่ จำนวนทั้งหมด ๔๒๕ แห่ง มีนักศึกษา ๖๗๔,๐๐๐ กว่าคน แต่เมื่อเร็ว ๆ นี้ ทางท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้า คสช. ได้ใช้อำนาจตามมาตรา ๔๔ ได้ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคเอกชนทั้งหมด ๔๖๑ แห่ง มีนักศึกษาอยู่ ๓๐๒,๐๐๐ กว่าคน มาสังกัดอยู่ภายใต้ สอศ. และปัจจุบันนี้ สอศ. คือสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ต้องดูแลโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาถึง ๘๘๐ กว่าแห่ง ก็ฝากไว้เป็นข้อมูลข้อสังเกตว่าน่าจะเป็นเหตุผลที่ได้โอนให้อาชีวศึกษาภาคเอกชนมาขึ้นกับ สอศ. เพื่อให้ได้มีมาตรฐานที่ทัดเทียมกันทั้งในการพัฒนาและในการให้การศึกษา ในการพัฒนาระบบอาชีวศึกษาที่เรียกว่า ทวิภาคี ได้มีการดำเนินการโดยภาครัฐอย่างต่อเนื่อง อย่างที่ผมได้กราบเรียนนะครับ -----

และเมื่อเร็ว ๆ นี้ทางรัฐบาลโดยท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านสมคิดได้กรุณาเป็นประธานเปิดโครงการนี้ขึ้นเป็นโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของอาชีวศึกษา โดยสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ซึ่งผมเป็นประธานกรรมการนะครับ ก็เป็น ๑ ใน ๓ เสาหลักที่จะช่วยกันพัฒนาอาชีวศึกษาร่วมกับภาครัฐโดยมีกระทรวงศึกษาธิการเป็นหลัก ภาคเอกชนก็ผู้ประกอบการจากหลาย ๆ บริษัทและภาคประชาสังคม ซึ่งมีสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) เป็นหัวหน้ากลุ่มนี้ครับ เพราะฉะนั้นการศึกษาของอาชีวศึกษาที่จะพัฒนาไปสู่ระบบการศึกษาทวิภาคีให้มีประสิทธิภาพได้นั้นก็มีหลายเรื่อง ซึ่งท่านกรรมการก็ได้กรุณาชี้ให้เห็นหมดแล้วนะครับถึงปัญหาต่าง ๆ ถึงอุปสรรคที่มีอยู่แล้วก็ถึงแนวทางในการปฏิรูปผมก็คงจะใช้เวลาให้เป็นตัวอย่างว่าได้ปฏิบัติในเรื่องที่ท่านได้ชี้แจงไปแล้วนั้นมีอะไรบ้างนะครับ อย่างเช่น การนำมาตราฐานอาชีพสู่ภาคการศึกษาและฝึกอาชีพเพื่อนำไปพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ เพราะฉะนั้นหัวใจของทวิภาคีคือฐานสมรรถนะ ฐานสมรรถนะถ้าภาษาอังกฤษก็คือสกิล (Skill) หรือคอมพีเทนซี (Competency) ที่เรานำมาใช้ ไม่เพียงเฉพาะการได้รับวุฒิการศึกษาเท่านั้น เพราะฉะนั้นจะมีหลาย ๆ คนที่อาจจะไปทำงานได้ดีโดยไม่ต้องมีวุฒิการศึกษาแต่ผ่านหลักสูตรฐานสมรรถนะที่สมบูรณ์ เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่เราจะต้องส่งเสริมให้มีหลักสูตรที่เป็นระบบฐานสมรรถนะ ประเด็นที่สำคัญ ๆ ที่ท่านได้พูดถึง อย่างเช่นในปัจจุบันนี้ทางสถาบันเองได้ร่วมกับทาง สอศ. คัดเลือกสถานศึกษาในสังกัด ๑๑ แห่ง เพื่อทำเป็นโครงการนำร่องในการจัดการเรียนการสอนตามฐานสมรรถนะก็คือหมายความว่าเมื่อสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ได้พัฒนาระบบมาตรฐานอาชีพขึ้นมาแล้วก็จะไปจับมือกับทางกระทรวงศึกษาธิการในสถาบันต่าง ๆ เพื่อพัฒนาหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรที่สามารถสอน ฝึก แล้วก็ทำงานได้ตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมหรือภาคพาณิชย์ก็แล้วแต่

ในประเด็นเรื่องของผู้สอนและผู้ฝึกอบรมในสถานประกอบการเป็นหัวใจที่จะทำให้โครงการนี้ประสบความสำเร็จหรือไม่ ก็ต้องยอมรับว่าเรามีจุดอ่อนมากทั้ง ๒ ส่วน ทั้งครูผู้สอนในห้องเรียนเอง ทั้งผู้ที่จะเป็นเทรนเนอร์ (Trainer) ในสถานประกอบการ อันนี้ก็ต้องทำงานกัน ผมคิดว่า ๕ ปีก็อาจจะไม่พอ ไม่ใช่เฉพาะขาดแคลนจำนวนครูอย่างที่ท่านกรรมการได้ชี้แจงเท่านั้น แต่เราขาดแคลนผู้ที่ควอลิฟาย (Qualify) ผู้ที่จะสามารถเป็นครูที่มีความเข้าใจในวิชานั้นจริง ๆ อย่างพวกแพทย์พวกอะไรพวกนี้เขาจะเอาอาจารย์ที่เคยผ่านการทำงานในโรงพยาบาลมาเป็นสิบ ๆ ปีมาเป็นครูสอน แต่ครูสอนอาชีวศึกษาของเรา

อาจจะไม่เคยทำงาน ไม่เคยผ่าน หรือไม่เคยรู้จักบริษัทหรือโรงงานมาก่อนเลยนะครับ เพราะฉะนั้นมันก็เป็นจุดอ่อนอันหนึ่งที่เราจะต้องช่วยกันพัฒนา ในปัจจุบันนี้การพัฒนาครู ทั้งในส่วนของสถานศึกษาและในส่วนของผู้ประกอบการก็ได้มีการดำเนินการกันอย่างจริงจัง นะครับ รวมถึงครูผู้สอนภาษาอังกฤษด้วย เราก็ทำร่วมกับคุรุสภา ทำร่วมกับมหาวิทยาลัย ต่าง ๆ การอบรมสมรรถนะครูในการจัดทำหลักสูตรสมรรถนะ ตอนนี้เราก็เน้นไปหลายสาขา เช่น เมคคาทรอนิกส์ (Mechatronics) ร่วมกับ สอศ. และร่วมกับเฟเดอรัล อินสทิทิวต์ ฟอว์ โวเคชันนัล เอดูเคชัน แอนด์ เทรนนิ่ง (Federal Institute for Vocational Education and Training) ของประเทศเยอรมนีนะครับ นี่ผมพูดให้เป็นตัวอย่างว่าการดำเนินการ ในเรื่องเหล่านี้มันก็ต้องจับมือกับหลายฝ่ายรวมทั้งต่างประเทศด้วยที่เขามีมาตรฐานที่ทำมา นานแล้ว ทางด้านไอซีที (ICT) เราก็ทำร่วมกับ มทร. ล้านนา แล้วก็อาร์เอ็มไอที (RMIT) คือ รอยัล เมลเบิร์น อินสทิทิวต์ ออฟ เทคโนโลยี (Royal Melbourne Institute of Technology) ของประเทศออสเตรเลียนะครับ อยู่ที่เมลเบิร์น รอยัล เมลเบิร์น อินสทิทิวต์ ออฟ เทคโนโลยี (Royal Melbourne Institute of Technology) ก็มีการจับมือร่วมกัน การจัดทำมาตรฐาน ที่เราเรียกว่าฐานสมรรถนะ เราจะทำขึ้นเองโดยไม่มีความเป็นสากลก็จะทำให้ผู้ที่ผ่านการฝึก การอบรมนั้นไม่ได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ -----

เพราะฉะนั้นทุกหลักสูตร ทุกฐานสมรรถนะที่เราพัฒนาขึ้นมาจึงต้องสามารถเรเฟอเรนซ์ (Reference) คือสามารถที่จะเทียบเคียงกับต่างประเทศ เทียบเคียงกับสากลได้ อันนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง การขับเคลื่อนคณะกรรมการสานพลังประชารัฐ ในรัฐบาลใช้คำว่า ประชารัฐ ซึ่งที่จริงแล้วก็สอดคล้องกับที่ทางกรมการศึกษานอกนระครับ คือก็ต้องมี กรอ.อศ. มาร่วมดำเนินการทุกภาคส่วน มีการจัดทำเป็นตัวอย่าง เช่น มีเอกซ์เซลเลนซ์ โมเดล สคูล (Excellence Model School) ได้ร่วมกันดำเนินการเป็นโครงการตัวอย่างในด้านทวิภาคี ส่งเสริมให้ สอศ. นำมาตรฐานอาชีพไปใช้ปรับหลักสูตรและแผนการเรียนการสอน เน้นไปยัง หลักสูตรทวิภาคีและในสาขาซูเปอร์คลัสเตอร์ (Super Cluster) ซึ่งท่านประยูร ขออนุญาต เอ่ยนาม ท่านได้พูดถึงในซูเปอร์คลัสเตอร์ (Super Cluster) ก็เป็นคลัสเตอร์ (Cluster) ที่ถือว่าเป็นวิชาชีพสำหรับอนาคตของประเทศเพื่อผลิตกำลังคนรองรับการส่งเสริมและการลงทุน ตามมติรัฐบาลเมื่อเดือนกันยายน ปี ๒๕๕๘ เช่น ด้านโลจิสติกส์ (Logistics) สิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่ม ดิจิทัล (Digital) และปิโตรเคมี เป็นต้น แล้วก็ผลักดันการพัฒนากำลังคน ในสาขาที่เราเรียกว่า เอสเคิร์ฟอินดัสทรี (S-Curve Industry) หรือกลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ เราสนับสนุนให้นักศึกษาอาชีวศึกษาที่ผ่านการจัดการเรียนการสอนและฝึกอาชีพระบบ ฐานสมรรถนะได้รับการรับรองคุณวุฒิการศึกษาทั้ง ๒ ด้าน คือทั้งคุณวุฒิการศึกษาเอง แล้วก็ คุณวุฒิวิชาชีพ ที่เราเรียกว่าเป็นระบบคุณวุฒิวิชาชีพด้วย ก็คือเรียนหลักสูตรเดียวหรือเรียน โรงเรียนเดียวได้ ๒ ใบรับรอง เหมือนกับได้ใบประกอบโรคศิลปะหรือได้ใบประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมสามารถไปทำงานได้เลยนระครับ ความร่วมมือกับต่างประเทศก็เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว เราได้จับมือกับทางประเทศเยอรมนีที่เรียกว่า เฟเดอรัล อินสทิทิวต์ ฟอร์ โวเคชันนัล เอดูเคชัน แอนด์ เทรนนิ่ง (Federal Institute for Vocational Education and Training) หรือเขาย่อว่าบีไอบีบี (BIBB) ได้จับมือกับหอการค้า เยอรมัน-ไทย อันนี้เป็นหน่วยงานภาคเอกชนที่มีความสำคัญในการพัฒนาด้านอาชีวะให้กับ ประเทศไทยมาช้านาน ทั้งหมดที่ผมได้กราบเรียนก็เป็นตัวอย่างของการดำเนินการที่ทาง สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ร่วมกับทางด้านกระทรวงศึกษาธิการ ภาคเอกชน ได้พยายามดำเนินการตามแนวทางปฏิรูปที่คณะกรรมการได้เสนอ อันนี้เป็นตัวอย่างของการปฏิบัติซึ่งก็ต้องค่อยเป็นค่อยไป การพัฒนาวิชาชีพ การพัฒนาในด้านครู การสร้างโมเดล (Model) ใหม่ ๆ ของโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นโดยพื้นที่หรือโดยวิชาชีพก็เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลา นระครับ เพราะฉะนั้นเป้าหมายของคณะกรรมการที่ตั้งไว้ว่าในอีก ๒ ปี ๓ ปีข้างหน้าให้ได้

อีก ๑๐๐ โรงเรียน แล้วก็ในอีก ๒ ปีถัดไป คือแผน ๕ ปีก็จะครบ ๔๐๐ โรงเรียนตามที่รัฐบาล
มีอยู่นะครับ อันนั้นก็เป็นเป้าหมายที่คงจะทำได้ในระดับหนึ่ง

สุดท้ายการสร้างแรงจูงใจ เป็นหัวใจ เป็นเรื่องที่สำคัญซึ่งท่านประธานกรรมาธิการ
ท่านวิวัฒน์ก็ได้กล่าวถึงนะครับ การสร้างแรงจูงใจให้กับคนมาเรียนอาชีวศึกษา มาสู่ออาชีวศึกษา
เป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่ง นอกจากประเด็นในเรื่องของการให้ค่าตอบแทนที่เป็นรูปธรรม
ตามฐานสมรรถนะจริง ๆ แล้ว ก็มีอีก ๒-๓ ประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนเป็นข้อมูล
คือการสร้างระบบจูงใจให้สถานประกอบการภาคเอกชนที่ร่วมกับอาชีวศึกษา อาจจะใช้
ในเรื่องมาตรการทางภาษี วันนี้เราให้ไปหักได้ ๒ เท่า อาจจะมีเพิ่มเป็น ๓ เท่า เพราะว่า
คนเหล่านั้นก็ต้องเสียสละ บางโรงงานต้องจ่ายให้กับนักเรียนเดือนละหลาย ๆ พันบาท
หรือเดือนละเป็นหมื่นบาทนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ควรเป็นส่วนที่เขาควรจะได้รับการ
ตอบแทนจากภาครัฐ การสร้างค่านิยมอาชีวศึกษาและความเข้าใจที่ถูกต้องกับครูแนะแนว
พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชนต่อการอาชีวศึกษา ผู้เรียนอาชีวศึกษาจบแล้วเป็นที่ต้องการ
มีงานทำแน่นอน มีรายได้ที่ดี และสุดท้ายก็คือการสร้างระบบที่จะทำให้ผู้เรียน ผู้ปกครอง
และทางผู้ประกอบการมีความสุขร่วมกันเราจะสร้างสิ่งนี้ได้อย่างไร ก็ขอกราบเรียนว่า
เห็นด้วยกับแนวทางแล้วก็ขั้นตอนในการพัฒนาอาชีวศึกษาไปสู่ระบบทวิภาคี ซึ่งหวังว่า
ก็จะทำให้สอดคล้องกับแนวทางของรัฐบาล แล้วก็เป็นวาระแห่งชาติที่จะช่วยทำให้ขับเคลื่อน
อุตสาหกรรมของประเทศ แล้วก็ขีดความสามารถในการแข่งขันของบ้านเราให้สูงขึ้น
เพื่อรองรับกับสังคมในภาคอุตสาหกรรมแล้วเข้าไปสู่ระบบ ๔.๐ ในอนาคต ขอขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญท่านกษิต ภิรมย์ อดีตเอกอัครราชทูต อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและอดีต ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อครับ

นายกษิต ภิรมย์ : ขอบคุณครับท่านประธาน ผม กษิต ภิรมย์ สปท. เบอร์ ๗ ท่านประธานกับผมคงจะคุ้นกับเรื่องนี้มา ๒๐ กว่าปีแล้วนะครับ ในฐานะที่เราอยู่ในแวดวงทางการเมืองแล้วก็ได้มีการปรึกษาหารือขับเคลื่อนเรื่องนี้มาก็ ๒๐ กว่าปีแล้ว ที่สำคัญก็คือว่า ต้นแบบเมื่อ ๔๐-๕๐ ปีที่แล้วก็คือเทคนิคไทย-เยอรมัน โรงเรียนเทคนิคพระนครเหนือ ตอนหลังก็แปรสภาพมาเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ แล้วก็อื่น ๆ เพราะฉะนั้นการคิด ๆ ในการที่ภายใน ๑ ปีการศึกษา ให้นักเรียนอาชีวะอยู่ที่โรงงาน ๖ เดือน แล้วก็อยู่ที่ในห้องเรียนอีก ๖ เดือน ไม่ใช่เป็นของใหม่ครับ ทำกันมา ๓๐-๔๐ ปี ช่วงที่ผมเป็นเอกอัครราชทูตอยู่ที่ประเทศญี่ปุ่น แล้วก็ที่ประเทศเยอรมนี จำความได้ว่าได้มีโอกาสต้อนรับคณะผู้แทนไทยเป็นสิบ ๆ คณะ ทั้งฝ่ายการศึกษา กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ อีกทั้งเราก็มีสำนักงานส่งเสริมการลงทุนทั้งที่โตเกียว ที่เมืองแฟรงก์เฟิร์ต ประเทศเยอรมนี มาเป็นเวลานาน เราก็มีผู้แทนของสำนักงาน ก.พ. ที่ดูแลนักเรียนทุนต่าง ๆ เหล่านี้ แล้วผมก็ไม่ค่อยเข้าใจว่าทำไม ณ วันนี้จะต้องมาเป็นวาระแห่งชาติ มันเป็นเรื่องที่จะต้องทำอยู่แล้ว อีกทั้งบรรดาหอการค้าต่างประเทศในประเทศไทยทั้งหมด โดยเฉพาะจากอเมริกาเหนือ จากสหภาพยุโรป แล้วก็จะเป็นหอการค้าของประเทศสิงคโปร์ เกาหลีใต้ ประเทศไต้หวัน ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศออสเตรเลีย ประเทศนิวซีแลนด์ ทั้งหมดประมาณเกือบ ๓๐ หอการค้า ก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่าจุดอ่อนอันสำคัญของประเทศไทยในการพัฒนา เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมก็คือเรามีบุคลากรทางด้านอาชีวศึกษาที่ไม่เพียงพอ นอกเหนือจากในระดับบริหารของสถาปนิก ของเอนจิเนียร์ (Engineer) นักคอมพิวเตอร์ นักบัญชี อะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นนี่ก็เป็นอุปสรรคอันสำคัญในการพัฒนาประเทศแล้วก็เปลี่ยนรูปแบบประเทศไทยที่เราได้พูดกันไว้ที่จะหลุดออกไปจากมิดเดิล อินคัม แทรป (Middle Income Trap) ไปสู่สังคมที่เราก็ได้พูดกันแล้วที่จะเอาเรื่องเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ได้มาใช้ ซึ่งก็อยู่ในเอกสารที่จะแจก ๕ สาขาหลักด้วยกันนะครับ คราวนี้ประเด็นที่ผมอยากจะรู้ แล้วมันมีประเด็นปัญหาอะไร ๓๐ ปีมาเรื่องของการเรียนควบคู่ในห้องเรียน มันติดอะไรมันถึงไม่เป็นอย่างที่ควรจะเป็น แล้วถึงจะต้องมาเสนอว่าให้เป็นวาระแห่งชาติ เรื่องมันติดอยู่ที่ไหนครับ ติดอยู่ที่กระทรวงอุตสาหกรรม ติดอยู่ที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือติดอยู่ที่

กระทรวงศึกษาธิการ หรือที่เพราะว่าเราทำงานด้วยกันไม่ได้ สามเส้าดังที่ประเทศเยอรมนี ประเทศสวีเดน แลนด์ แล้วก็ยุโรป ประเทศญี่ปุ่น แม้กระทั่งประเทศไต้หวัน มันมีสามเส้า ในเรื่องนี้ เรื่องอาชีวศึกษา คือตัวรัฐบาลกลางต้องมึงบประมาณอย่างมากมาเป็นพัน ๆ ล้านบาท ตัวที่ ๒ คือสถาบันการศึกษาคือโรงเรียนอาชีวศึกษาของทั้งภาครัฐแล้วก็เอกชน ผมเน้นคำว่า เอกชนด้วยนะครับ แล้วก็ตัวที่ ๓ ก็คือโดยเฉพาะตัวสภาอุตสาหกรรม ที่จะต้อง เอาเด็กไปฝึกอบรมที่โรงงานของตน มันสามเส้าครับ แต่นี่มาเสนอว่าจะต้องส่งเรื่องไปที่ คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน มันก็มีแต่ท่านนายห้าง ท่านรัฐมนตรี ท่านผู้หลักผู้ใหญ่ มันคงจะไม่ใช่องค์กรกลางที่จะทำการประสาน มันง่ายนิดเดียวครับ ผมเสนอง่าย ๆ สามเส้า ก็คือตัวกระทรวงศึกษาธิการ จะเป็นปลัดกระทรวงหรือจะเป็นรัฐมนตรี ประธาน อุตสาหกรรม แล้วก็สำนักงบประมาณ ก็สามเส้า แล้วให้เป็นวาระแห่งชาติ คือต้องให้สามเส้า คืออาชีวศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โรงงาน ทุกโรงงานในประเทศไทยต้องรับเด็กไปฝึกอบรม -----

แล้วก็ต้องมึงบประมาณโดยท่านนายกรัฐมนตรีประยุทธ์ ผ่านมาทางสำนักงบประมาณว่าจะตั้ง ณ วันนี้ ๕,๐๐๐ ล้านบาทก็ว่ากันไปเลย ไม่ต้องบอกว่าต้อง ๔๐๐ โรงเรียนทั้งหมดมันจะต้องเป็นทวีภาคีเสีย ณ วันนี้ ผมก็ไม่ค่อยชอบคำว่า ทวิ เท่าไร ที่จริงมันเป็นการศึกษาแบบควบคู่ คือมันไปคู่ขนานกันไป มันไม่ใช่เป็นคู่ ๑ ต่อ ๑ มันไม่ใช่ มันควบคู่อาจจะต้องหาภาษาไทยที่มันเหมาะกว่านี้ ผมก็ไม่ได้มีความสามารถในเรื่องภาษาไทย แต่คงไม่ใช่ทวินะครับ มันเป็นคู่อัลเอดูเคชัน (Dual Education) มันเป็นควบคู่กันไป มันไม่ใช่เป็นไบแลตเทอรัลเอดูเคชัน (Bilateral Education) ซึ่งนั่นเป็นคำแปลอันตรงของคำว่า ทวิภาคี เพราะฉะนั้นผมขอเน้นเป็นอย่างนี้ได้ไหมครับว่า ให้เป็น ๓ องค์กรที่ผมว่า แล้วไม่ไปที่คณะกรรมการ กรอ. อันนี้เพราะผมคิดว่ามันไม่ใช่ และผมก็อยากจะรู้ว่าทางคณะกรรมการผ่านทางท่านประธานได้พบกับประธานสภาอุตสาหกรรมหรือยัง แล้วก็สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยพร้อมที่จะเข้ามาร่วมด้วย ๑๐๐ เปอร์เซนต์หรือไม่ แล้วก็ภายในสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยนี้มันจะสอดคล้องกับ ๕ สาขาหลัก แล้วก็อันที่ ๕ ย่อยลงไปในเรื่องของไบโอเทค (Biotec) อะไรต่าง ๆ หรือไม่ ผมว่ามันต้องไลน์อัป (Line up) จัดคิวของโรงงานมาเสียก่อน แล้วก็ทั้งนี้ทั้งนั้นอาจจะลี้ไปอีกหน่วยงานหนึ่งคือกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีศูนย์วิจัยตั้ง ๕-๖ อัน แมทีเรียลไซน์ (Materials Science) นาโนเทคโนโลยี (Nanotechnology) ไบโอเทค (Biotec) ต่าง ๆ เหล่านี้ไปอยู่ที่ไหน หรือว่าจะโอนงานอันนี้ไปให้กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำงานร่วมกับโรงเรียนอาชีวะทั้ง ๔๐๐ โรงเรียน แล้วก็โยงกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มันก็จะได้ถ้าเป็นกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มันก็จะมีเรื่องของการวิจัยค้นคว้า มันก็ข้ามไปว่านอกจากสำนักงบประมาณแล้ว สภาวิจัยแห่งชาติว่าอย่างไร สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยว่าอย่างไร ระหว่างสภาวิจัยแห่งชาติกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ผมก็ได้อภิปรายไปแล้ว มันไม่ได้ทำงานประสานงานกัน มันก็ไม่ได้ไปตอบสนอง ๕ แขนงที่เราได้ทำกันขึ้นมาผ่านทางท่านประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ ท่านดอกเตอร์สถิตย์ อดิตปัลลิต กระทรวงการคลัง ขออนุญาตเอ่ยนามด้วย ผมคิดว่าน่าจะทบทวนและดูเสียให้หมดมันจะได้ขับเคลื่อนได้ และเราไม่ได้เริ่มจากศูนย์นะครับ จากซีโร (Zero) เรื่องนี้มันอยู่ที่ประเทศไทยมา ๓๐-๔๐ ปีแล้ว ประเด็นปัญหาใหญ่ เพราะเราไม่ได้หันหน้าเข้ามาทำงานด้วยกันอย่างจริงจัง ๆ จัง ๆ รัฐบาลทำไป ขับเคลื่อนลงไป ข้าราชการนิ่งเฉย พุดข้ามฟากไปที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยทั้ง ๆ ที่เขานั่งอยู่ในคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน มีนายกรัฐมนตรี

มาไม่รู้ก็สืบนายกรัฐมนตรีแล้วก็ได้รอรบ ไม่รับผิดชอบ แล้วก็คิดที่จะซื้อเทคโนโลยี มันง่ายดี แต่ไม่ยอมที่จะช่วยลงทุนในการที่ผลิตบุคลากร เพราะว่าภาคเอกชนต้องถือว่าอันนี้เป็นภาระหน้าที่ต่อสังคม เป็นคอร์ปอเรต โซเชียล เรสพอนซิบิลิตี้ (Corporate Social Responsibility) ไม่ใช่ประชุมกันใน กรอ. แล้วก็มาล็อบบี้ (Lobby) รัฐบาลให้ทำโน้นทำนี้ อยู่ตลอดเวลา แต่ไม่เคยที่จะเสียสละในการที่จะตั้งกองทุนขึ้นมาหรือว่าหักกำไรสัก ๐.๕ เปอร์เซ็นต์ได้ไหม ในขณะที่เดียวกันสมาคมธนาคารเอกชนไทยเขาว่าอย่างไร จะลงขันด้วยไหมในเรื่องนี้ ผมว่าอยากจะฝากทางกรรมาธิการผ่านท่านประธาน ท่านลงไปทบทวน แล้วผมคิดว่าจัดรูปแบบการประสานงานในเรื่องนี้ให้มันชัดเจนก่อนแล้วจะได้เสนอไปให้ท่าน พลเอก ประยุทธ์ ท่านตัดสินใจเลย ทั้งในเรื่องการสั่งการให้ทั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงบประมาณ พวกกองทุนวิจัยทั้งหลายร่วมกันทำงาน เป็นหนึ่งเดียวกัน แล้วท่านก็ข้ามปากไปพูดกับทางสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นสำคัญว่าจะเอาอย่างไรกัน แล้วก็ขับเคลื่อน แล้วอุตสาหกรรมใหม่ที่ทางสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยจะไม่มีมันก็ต้องกลับมาที่ตรงสตาร์ทอัปคัมพานี (Startup Company) ว่า จะเริ่มอย่างไร เพราะตอนนี้เราพูดกันมากเรื่องโรโบติกส์ (Robotics) เรื่องอะไรไบโอเทค (Biotec) แต่มันเป็นบริษัทฝรั่งเสียส่วนใหญ่ เราจะส่งเสริมให้มีบริษัทเอกชนไทยขึ้นมา ได้อย่างไร รัฐบาลจะให้ทุนสักกี่เปอร์เซ็นต์ ธนาคารของรัฐจะให้ดอกเบี้ยเกือบ ๐ เปอร์เซ็นต์ไหม แล้วถ้าเพื่อเป็นธนาคารเอกชนจะทำโปรไฟแนนซิง (Pro-financing) กับรัฐบาลไหม ออกมาคนละ ๕๐ ต่อ ๕๐ ในการที่จะขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ ๆ แล้วก็รวมทั้งในการที่จะพัฒนาบุคลากรทางด้านอาชีวศึกษาด้วย ผมเห็นโลกมาเยอะนะครับ แล้วก็ทำเรื่องนี้ที่ประเทศญี่ปุ่น แล้วก็ประเทศเยอรมนีได้เคยรายงานมาก็เยอะแยะที่กระทรวงการต่างประเทศ เพราะฉะนั้นอย่ารีบเลยครับ เพียงแต่ว่าเอาคำว่า วาระแห่งชาติ มาเป็นตัวตั้ง แต่ว่าการเตรียมการมันอาจจะไม่สมบูรณ์ อยากจะให้ทบทวนทั้งหมด แล้วผมก็ไม่ใช่ว่าเดี๋ยวก็นั่งคะแนนก็ผ่านแน่นอนแล้วนะครับ แล้วก็อีกอาทิตย์ต้องส่งไปที่รัฐบาล ผมคิดว่าอย่างไรภายใน ๑ สัปดาห์นี้ ข้อมูลตามที่ผมได้กล่าวมาไม่มีทางครบครับ แล้วผมเห็นด้วยว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดเรื่องหนึ่งของประเทศในการที่จะพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศที่พัฒนาให้ได้ โดยเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรม เพราะฉะนั้นการเตรียมการในเรื่องอาชีวศึกษา ทำให้มันเป็นกรอบเป็นกำแพงและให้มันแน่นชัดอันนี้จะดีกว่า ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญ พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม อดีตสมาชิกวุฒิสภาครับ

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม : ขอขอบคุณท่านประธานครับ เฉลิมชัย เครื่องงาม หมายเลข ๓๑ ท่านประธานครับ ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณทางกรมการ ที่ท่านได้ ทำการศึกษาแล้วก็นำเรื่องนี้มาสู่ที่ประชุม เรื่องนี้ถ้าจะว่าไปแล้ว สอดคล้องกับคำกล่าวซึ่งมี มานานแล้ว จะจริงเท็จ อย่างไรผมไม่ทราบ มีคำกล่าวที่ว่า แรงงานสร้างโลก ผมขออนุญาตเสริม ไปว่า อาชีวะก็มีส่วนในการสร้างประเทศ เพราะถ้าจะกล่าวไปแล้วข้อต่อระหว่างผู้คิดค้นกับ ผู้ปฏิบัติ หรือผู้สั่งการกับผู้ปฏิบัติ นั้นมีอาชีวะอยู่ตรงกลาง ประเทศเรามีคำว่าอาชีวศึกษา มานานมากแล้ว ความเจริญก้าวหน้าของประเทศหลายภาคส่วนเกิดขึ้นจาก ภาคนี้ครับ ในการศึกษาของประเทศ แต่ทำไมมาจน ๒๕๕๙ แล้ว นับวันพอพูดถึงอาชีวศึกษาแล้ว คนไทย จะมีความรู้สึกเหี่ยวลง ๆ แล้วก็หดหูไปเรื่อย ๆ ปัญหาเกิดขึ้นจากหลายภาคส่วน ผมค่อนข้าง จะเห็นด้วยกับท่านกษิต ขออนุญาตเอย่ยนามท่านนะครับ ผมไม่เข้าใจที่ชัดเจนในถ้อยคำว่า ทวิภาคี ท่านจะบอกว่า คือความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับเอกชน แต่ผมอ่านในเอกสาร ที่ท่านได้ทำให้กับสมาชิกแล้ว ผมอ่านดูรายละเอียดแล้วมันเป็นความร่วมมือร่วมใจกันของ หลายภาคส่วนดูอัลแทร็ค (Dual Track) มันอาจจะจะเป็นลักษณะของการทำ เหมือนลักษณะ ที่เป็นดีมานด์ (Demand) คู่กับซัพพลาย (Supply) หรืออุปสงค์คู่กับอุปทาน แต่ถ้าบอกว่า ภาคส่วนต่าง ๆ ที่จะร่วมมือกันมันคงไม่ใช่ ๒ ภาคส่วน รัฐกับเอกชน ผมดูแล้วมันมีหลาย ภาคส่วนที่จะต้องมาเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นสถานประกอบการ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาต่าง ๆ จริง ๆ แล้วมีเรื่องของรัฐ นโยบายของรัฐ การสนับสนุนโครงการ ต่าง ๆ การสนับสนุนในเรื่องของอินเซนทิฟ (Incentive) เรื่องของภาษี เรื่องของอะไรต่าง ๆ หลายอย่าง ท่านช่วยกรุณาไปทบทวนนะครับว่า ท่านจะบอกว่า ถ้าจะให้สังคมบอกว่าอันนี้ เรื่องของทวิภาคี ผมว่ามันเป็นพหุภาคีเสียมากกว่า อาจจะสอดคล้องกับโปรเจกต์ (Project) ที่ท่านกำลังทำตรงนี้ ท่านประธานครับ ผมพยายามที่จะทบทวนปัญหาของการศึกษาในภาค อาชีวศึกษาแล้ว ที่มันมีความหดหู มีความรู้สึกว่ามันไม่เจริญก้าวหน้า ทั้ง ๆ ที่เป็นภาคส่วนที่มี ความสำคัญมากต่อการพัฒนาประเทศ เราคงไม่อาศัยปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก ไปทำงานในบางส่วน เราอาศัยอาชีวศึกษาในการขับเคลื่อนหลาย ๆ อย่างของการพัฒนา ประเทศมาโดยตลอดนับ ๒๐-๓๐ ปีก็ว่าได้ ตั้งแต่มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผมพยายามจะทบทวนดูว่าปัญหาของอาชีวศึกษา นอกจากที่ทางกรมการที่ท่านได้ทำมาแล้ว

มันมีอยู่หลายอย่าง ที่ขออนุญาตเพิ่มเติม นอกจากปัญหาเรื่องของค่าตอบแทนแล้ว ท่านพยายามใส่ไว้ในการศึกษาของท่านแล้วว่า ค่าตอบแทนต่อไปนี้ต้องเป็นไปตามความสามารถ เป็นไปตามสมรรถนะ จะเอาเรื่องของคุณวุฒิอย่างเดียวมาพิจารณาคงไม่ได้ อันนี้ผมเห็นด้วย

ประการถัดมาที่ทางกรรมาธิการยังไม่ได้พูดถึง แต่ผมขอเน้นว่าอันนี้เป็นที่มาที่ไปของดูอัลแทร็ค (Dual Track) ที่ท่านพยายามจะคิดตรงนี้มา คือเรื่องของการประกนการมีงานทำ ผมพยายามดูในบริบทของสังคมที่เป็นอยู่จริงในเวลานี้ ผมเห็นการศึกษาของภาคอาชีวศึกษาที่ภาคเอกชนพยายามให้ความร่วมมือและเขาประกนว่ามีงานทำ ที่เห็นอยู่ตอนนี้แน่ ๆ ของซีพี (CP) ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน อันนี้เป็นประโยชน์ต่อประเทศที่เขาจัดตั้งโรงเรียนขึ้นมาที่เรียกว่า วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ ผมว่าอันนี้สอดคล้องกับเวิร์กชอป (Workshop) ที่ท่านกำลังทำอยู่ เขาประกนกัน มีงานทำ ในระดับของ ปวช. และ ปวส. ขึ้นอยู่กับความสมัครใจของเด็กหรือนักเรียนที่เข้าไปเรียนในโรงเรียนของเขา มีสาขาอยู่มากมายหลายแห่งกระจายอยู่ที่ประเทศ เป็นที่นิยม เด็กนักเรียน ผมเคยให้ทุนการศึกษาเด็กนักเรียนที่ยากจน แล้วก็จบในระดับของ ม.๓ แล้วไม่สามารถที่จะไปเรียนต่อในสายสามัญได้ -----

ผมแนะนำเลยว่า ประกันการมีงานทำ มีงานทำแน่ ๆ ถ้ารักถ้าชอบเรื่องของการค้าปลีก คือไปเรียนที่วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ อันนี้ขออนุญาตโฆษณาให้เขา นะครับ แต่อันนี้ที่ผมจะฝากทางกรรมการ ท่านช่วยไปศึกษาด้วย มีลักษณะของการให้ทุนการศึกษาแบบนี้หลายอย่าง ที่บางครั้งอาจจะมี การเอาเปรียบนักเรียนหรือผู้ที่เข้าไปเรียนในหลักสูตรต่าง ๆ คือการใช้ทุนหลังจากที่เรียนจบแล้ว บางแห่งก็บอกว่า ๑ เท่า บางแห่งก็บอกว่า ๒ เท่า ถ้าทำแล้วมีปัญหาขัดแย้งในที่ทำงานไม่สามารถที่จะทำงานต่อได้ ต้องออกจากการทำงาน กลางคัน มีการปรับ ๒ เท่าก็มี ๓ เท่าก็มี ค่าเทอมบางครั้งแค่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถ้าออกปรับ ๔๐,๐๐๐ บาทก็มี ปรับ ๕๐,๐๐๐ บาทก็มี จากที่จะก้าวหน้ากลายเป็นต้องไปกู้หนี้ยืมสินเขา มาใช้ทุน อันนี้อยากจะให้มีการออกระเบียบ ผมเชื่อว่าดูอัลแทร็ก (Dual Track) ในอนาคต ถ้าจะเกิดขึ้นมันจะมีลักษณะแบบนี้มากขึ้น ๆ เรื่อย ๆ คือการให้ทุนการศึกษาและบังคับ การใช้ทุน และถ้าหากว่าไม่สามารถทำงานได้ก็ต้องลาออกกลางคันด้วยเหตุอะไรก็ได้แล้วแต่ บางครั้งต้องมีการปรับ ซึ่งหน้าหนาสาหัสสำหรับผู้ที่มิฐานะยากจน อันนี้ผมฝากท่าน ช่วยไปวางกติกาตรงนี้ด้วยเพื่อประโยชน์ความเป็นธรรมของสังคม นะครับ

ประการถัดมาที่เห็นว่ามี ความสำคัญในเรื่องของการศึกษาอาชีวศึกษาที่จะเพิ่มจำนวน อันนี้ผมยังไม่ได้พูดถึงเรื่องของการเพิ่มคุณภาพ ฝากท่านช่วยไปคิดด้วย คือการ มีโอกาสการศึกษาต่อ อันนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง คนที่เข้ามาเรียนในสายอาชีวศึกษา มากกว่าครึ่งที่มีความจำเป็นในเรื่องของฐานะทางครอบครัว ที่ไม่สามารถที่จะเรียนต่อทาง สายสามัญได้ อันนี้ต้องขอขอบคุณรัฐบาลที่ท่านได้ประกาศมาว่า แม้ว่ารัฐธรรมนูญ ที่กำลังจะลงประชามตินั้นมีการเขียนบทบัญญัติไว้ให้การศึกษาภาคบังคับและวัยก่อนประถม อยู่ใน การศึกษาที่รัฐจะต้องให้การสนับสนุน คือเรียนฟรี ถ้านับจำนวนแล้วก็คือ ๑๒ ปี เมื่อเร็ว ๆ นี้ท่านนายกรัฐมนตรีท่านได้ประกาศในที่ประชุมแห่งหนึ่ง ท่านได้ประกาศไว้ว่า ให้กระทรวงศึกษาธิการไปออกเป็นกฎหมายลูก เขียนไว้เลย ประชาชนจะได้ไม่ข้องใจ ไม่ต้องกังวลใจแล้วว่า นอกจาก ๑๒ ปี คือจบที่การศึกษาภาคบังคับ คือจบที่ ม.๓ แล้ว ม.๔ ม.๕ ม.๖ เขียนเหมือนกฎหมายลูกให้เรียนฟรีได้ รวมเป็นทั้งหมด ๑๕ ปี ใน ๑๕ ปีนี้ ก็เป็นการศึกษาบังคับจบที่ ม.๓ รวมเป็น ๑๒ ปี และท่านพูดคำว่า อาชีวศึกษาด้วย อันนี้ผมดีใจเป็นอย่างยิ่งนะครับที่มีผู้ใหญ่ในระดับรัฐบาลพูดให้คนที่ จะเข้าในช่องทางของ อาชีวศึกษานั้นมีความคลายกังวลไปได้มากกว่าการศึกษาที่รัฐจะสนับสนุนให้รวมเป็น ๑๕ ปีนั้น นอกจากจะสายสามัญคือ ม.๔ ม.๕ ม.๖ แล้ว รวมถึงอาชีวศึกษา ด้วย เพราะอันนี้

เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง นี่คือความก้าวหน้าของการศึกษาที่ในที่สุดแล้ว คนที่จบ ม.๓ แล้วเขาเลือกเส้นทางชีวิตได้ว่าจะไปในสายสามัญ ม.๔ ม.๕ ม.๖ แล้วต่ออุดมศึกษาหรือจะเรียนในลักษณะของอาชีวศึกษา ที่ผมฝากไว้คือโอกาสก้าวหน้าในการศึกษาต่อคือ เมื่อจบการศึกษาอาชีวศึกษาที่ ปวช. ปี ๓ แล้ว เขามีเส้นทางอย่างไรของชีวิตที่จะเจริญก้าวหน้า ผมก็เหมือนกันเคยให้ทุนการศึกษา คนที่จบอาชีวศึกษาแล้วเขามีความรู้สึกรู้สึกท้อแท้ในชีวิตในการทำงานของเขาว่าชีวิตเขาในอนาคตข้างหน้าเขาจะต้องเป็นลูกจ้างไปตลอดชีวิตหรือ เพราะการจบอาชีวศึกษาที่ ปวช. ผมว่าถ้าคิดในแง่ของผู้ปกครอง คนเป็นพ่อเป็นแม่ และคิดถึงหัวอกของเขที่ต้องทำงานกึ่ง ๆ เป็นเลเบอร์แมน (Labor Man) คงเป็นไปได้ที่เขาจะจบชีวิตของการศึกษาและมีครอบครัวต่อในอนาคต แล้วจบแค่ ปวช. เขาย่อมปรารถนาที่จะเรียนต่อในลักษณะปริญญาตรี หรือ ปวส. หรืออะไรที่สูงขึ้น ทุนการศึกษาครับคือสิ่งที่เขาต้องการ ดูอัลแทร็ค (Dual Track) จะเข้ามาช่วยเขาตรงนี้ได้ อย่างไรก็ตาม เขาทำงานไปด้วยได้วุฒิ ปวช. ด้วยละครับ แต่ให้เขามีโอกาสที่จะก้าวหน้าในการศึกษาเรียนต่อในระดับปริญญาตรีได้ ผมฝากทางกรรมาธิการไว้ด้วย

ประการถัดมา ที่มีความสำคัญในการเพิ่มจำนวนผู้เรียนอาชีวศึกษา ภาพพจน์และเกียรติ อันนี้สำคัญมาก หน้าตาของคนไทยนั้นบางครั้งมีความสำคัญมากกว่าเรื่องอื่น ๆ ผู้ปกครองปรารถนาที่จะให้ลูกเรียนจบปริญญา เขาบอกว่าแค่จะเรียนอาชีวศึกษา พ่อแม่ก็ชนลูกชนพองแล้ว เพราะฉะนั้นภาพพจน์เป็นสิ่งที่ทางกรรมาธิการท่านช่วยกรุณาไปหาทางแก้ไขด้วย นักเรียนอาชีวศึกษาที่ยกพวกตีกัน มีการโยนระเบิดใส่กัน มีการทำร้ายกัน ยังเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมไทยที่ทุกคนกังวลอยู่ แต่ว่าเกิดขึ้นเพียงจุดทศนิยมเล็กน้อยของจำนวนอาชีวศึกษาทั้งหมดเท่านั้นเอง แต่ก็ทำลายภาพพจน์ของอาชีวศึกษาของประเทศไทยไปเรียบร้อยแล้วจนถึงวันนี้และยากที่จะแก้กลับคืนได้ ท่านจะคิดดูอัลแทร็ค (Dual Track) ขึ้นมาอย่างไรถ้าหากว่าท่านยังไม่สามารถแก้ปัญหาตรงนี้ได้อย่างครบวงจร ๓๖๐ องศา ผมว่าจำนวนที่จะเข้ามาเรียนอาชีวศึกษาก็ยังคงจะเล็กน้อยอยู่

ประการถัดมาคือโอกาสความก้าวหน้าในการทำงานครับ ผมได้เรียนแล้วในเรื่องของโอกาสการศึกษาต่อ โอกาสความก้าวหน้าในการทำงานเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา เขาจบอาชีวศึกษาแล้วจะมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานอย่างไร จะมีโอกาสได้เป็นหัวหน้าคนใหม่ ขออนุญาตเพิ่มอีกนิดเดียวครับท่านประธาน อันนี้คือสิ่งที่ผมฝากไว้ ท่านช่วยกรุณาเสริมเติมแต่งในการศึกษาในการรายงานของท่านเพราะว่าทั้งหมดนี้คือสิ่งที่จะเพิ่มจำนวน ยังไม่ได้เพิ่มคุณภาพของคนที่จะเข้ามาเรียนอาชีวศึกษา ท่านคิดดูอัลแทร็ก (Dual Track) อย่างเดียว ยังเพิ่มจำนวนไม่ได้เท่าไรหรอกครับ ก็ต้องคิดทั้งหมด เรื่องของการศึกษา เรื่องของการศึกษาต่อ การทำงานต่อ การก้าวหน้าในการทำงาน ภาพพจน์ เกียรติยศ การประกันการทำงานและเรื่องของค่าตอบแทนต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องคิดร่วมกันทั้งหมด ขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญ พลตำรวจโท อำนวย นิมมะโน ครับ อดีตผู้บัญชาการตำรวจภูธร ภาค ๑

พลตำรวจโท อำนวย นิมมะโน : เรียนประธานสภาที่เคารพ กระผม พลตำรวจโท อำนวย นิมมะโน สมาชิก สปท. ลำดับที่ ๑๙๗ ต้องขอขอบพระคุณกรรมาธิการ ที่ทำการศึกษาปัญหาเรื่องนี้ ถ้ากล่าวว่าคุณก็แสดงว่าเริ่มแสดงความเห็นด้วย ที่เห็นด้วยนี้ ไม่ใช่เห็นด้วยเพราะว่าท่านวิวัฒน์เป็นประธานกรรมาธิการ แต่เห็นด้วยในเนื้อหา ขออนุญาตที่เอ่ยนามครับ ท่านกษิต ภิรมย์ ท่านบอกว่าเรื่องนี้มานานแล้ว และท่านก็ยกตัวอย่างว่า เทคนิคไทย-เยอรมัน ผมก็เลยคิดกลับไปว่าผมเคยไปสอบเข้าเทคนิคไทย-เยอรมันได้ แล้วผมก็ไปสอบโรงเรียนนายร้อยตำรวจได้ ผมก็เลือกโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เลยไม่ได้เรียนตรงนั้น ถ้ามีมาประมาณนั้น ๔๐ ปีแล้ว ถ้าเรามีเรื่องนี้มา ๔๐ ปีแล้วและทำไมมันถึงยังล่าช้าอยู่ ยังไม่ก้าวหน้า ไม่คืบหน้า จนกระทั่งเป็นภาระให้ท่านวิวัฒน์และคณะมาทำการปฏิรูป การปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคี จะชื่ออะไรก็แล้วแต่ครับ แต่ขอให้เกิดมรรคเกิดผลในการปฏิรูปให้ได้ประโยชน์จริงสมตามแนวทางที่น่าเสนอ ผมก็ดีใจแล้วละครับ ถ้ามองว่าทำไม ตั้งนานร่วม ๔๐ ปีแล้ว ทำไมสถาบันนี้ยังต้องมาทำการขับเคลื่อนอีก มันน่าจะทะลุไปตั้งนานแล้ว กระทรวงศึกษาธิการก็ดี กระทรวงอุตสาหกรรมก็ดี กระทรวงแรงงานก็ดี สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยก็ดี น่าจะเกี่ยวกับกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬาด้วย และอีกเยอะ ก็แปลว่างานนี้เราต้องทำเป็นทีม ถ้าทำเดี่ยว ดูกีฬาแล้วกันครับ ประเภทเดียว ๆ เดี่ยว ๆ น่องเมย์ทั้ง ๒ เมย์ หรือนักมวย เราเก่งครับ แต่พอเล่นเป็นทีม

๗๓

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

ณัฐชนก ๓๗/๒

เมื่อไรแล้วยุ่งทุกทีครับ ข้าเลื่องทางตากัน เกียงกัน ปัญหาหลักคือเจ้าภาพครับ และผู้มาร่วม
ต้องชัดเจนครับ เพราะฉะนั้นผมฝากกรรมการชุดนี้ครับจะเป็นวาระแห่งชาติ จะอย่างไร
ก็แล้วแต่ครับ ทุกองคาพยพที่มาเป็นทวีจะต้องเข้าใจบทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบ และ
เดินไปพร้อม ๆ กัน จะคู่ขนานหรือทวีก็แล้วแต่ไปสู่เป้าหมายให้มันชัดเจน จริง ๆ ผมไม่ได้
ตั้งใจจะอภิปรายเรื่องนี้ครับ บังเอิญเมื่อเข้าดูข่าวหน้า ๑ เด็กแว้นซ่าฆ่าเด็กอายุ ๑๖ ปี
เด็กแว้นคนนั้นก็เด็กอาชีวศึกษา สอดคล้องกับที่อาจารย์เฉลิมชัยพูดเมื่อสักครู่ ขออนุญาต
ที่เอ่ยนาม ภาพอย่างนี้ยังปรากฏอยู่ ทำไมเด็กนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยถึงไม่ยกพวก
ตีกันบ้าง -----

- ๓๘/๑

ขณะนี้เรากำลังมี โดยเฉพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มี ๒ ชั่วโมงให้เรียนรู้ออกมาสถานประกอบการ รู้ปฏิบัติ มันจะแก้ปัญหาเด็กแว้นคนนั้นได้ทันทีเลย ผมเจ็บใจมาก ผมเสียดายมาก ผมอับอายมากทุกครั้งที่เด็กนักเรียนเรายกพวกตีกัน ผมเคยวิ่งตามหลังเด็กที่ถูกฟันแขนขาดแล้วเขาหัวแขนตัวเองไปต่อที่โรงพยาบาลบางมดครับ ผมเป็นผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลท่าข้าม ภาพนั้นอยู่ในตาผม เป็นวัฒนธรรมนะครับ ผมอธิบายนิดหนึ่งครับ ไม่ใช่มาอภิปรายเรื่องเด็กยกพวกตีกันนะครับ แต่โครงการนี้แก้ปัญหาได้แม้กระทั่งสิ่งนั้นครับ มีเวลาว่างมาก เรียนทฤษฎีจบไปไหนครับ ไปแว้นบอย สก๊อยเกิร์ล ไปเล่นเกม ไปรวมตัวกันเพื่อแข่งรถ แล้วท้ายที่สุดก็ไปยกพวกตีกัน รุ่นพี่ศิษย์เก่าไปฝังชิป (Chip) ให้รุ่นน้องสร้างความจงเกลียดจงชังเพราะมีเวลาว่างมาก ยังเป็นเด็กอยู่ยังแบมือขอสตางค์พ่อแม่ ยังไม่รู้จักค่าของเงิน ค่านิยมผิด ๆ เป็นเรื่องขบขันมากครับ ผมเคยถามว่ายกพวกตีกันทำไม เทพองค์เดียวกันครับพระวิษณุ สถาบันหนึ่ง ยืน สถาบันหนึ่ง นั่ง สถาบันที่นั่งบอกว่าของมึงโง่ ยืน ไม่เมื่อยหรือ สถาบันที่ยืนบอกว่าของมึงขี้เกียจ นั่ง แค่นี้ก็ตีกันแล้วนี่เด็กไทย ออกจากโรงเรียนไปเลย ไปสถานประกอบการไปฝึกงาน ไปทำงาน แล้ว ๑. จะไม่ว่าง ๒. จะมีผู้ดูแลไปตลอดเวลา อยู่ในโรงเรียนอาจารย์ดูแล ออกจากโรงเรียนไปสถานประกอบการ ต้องไปอยู่ในกฎกติกาของสถานประกอบการ คุณจะไปอยู่โรงงาน คุณจะไปอยู่โรงแรม คุณจะไปอยู่สถานประกอบการอะไรก็แล้วแต่หาเงินได้เองครับ รู้จักความเหน็ดเหนื่อย เข้าใจความลำบาก จะรู้จักการมัธยัสถ์ รู้จักค่าของเงิน เป็นผู้ใหญ่ จะไม่มีเวลาไปฟุ้งซ่านครับ ผมให้ดูภาพภาพหนึ่งครับ เมื่อสักครู่นี้หลายท่านยกตัวอย่าง เราไปประเทศญี่ปุ่น ผมก็ชอบไปย่านนี้ครับ ย่านชินจูกุ ฮาราจูกุ ถามว่าไปทำอะไรครับ ตอนเย็น ๆ คำ ๆ ที่นั่นวัยรุ่นญี่ปุ่นจะมาเดินกันเต็มถนนไปดูแฟชั่น (Fashion) วัยรุ่น ถามวัยรุ่นพวกนั้นเขาไปไหนกันมาครับ กลางวันเขาเรียนหนังสือ พอภาคบ่ายเขาไปทวิภาศิครับ เขาไปฝึกงาน เขาไปทำงาน เขาไปโรงงาน เขาไปโรงแรม แล้วแต่ธุรกิจ เสร็จเรียบร้อยตอนเย็นเขามารีแลกซ์ (Relax) ครับ เขาเป็นระบบ ท่านนายกรัฐมนตรีเคยพูดไว้อย่างนี้ ยิ่งก้องอยู่ในหูผม โรงเรียนอาชีวศึกษา โรงเรียนไหนยกพวกตีกัน เอาไม่อยู่ จะปิด ท่านจะประกาศปิดโรงเรียนที่ยกพวกตีกันแล้วผู้บริหารเอาไม่อยู่ เพราะฉะนั้นโครงการนี้จะไม่ต้องให้ท่านปิดสถาบัน โครงการนี้จะช่วยท่านไม่ต้องไปปิดโรงเรียน เลิกเรียนไปทำงานมีเงินมีทอง สิ่งหนึ่งที่จะเห็นชัดเจนก็คือเราจะสามารถผลิตแรงงานที่มีคุณภาพ มีทั้งความรู้และประสบการณ์ และเป็นการผลิตแรงงาน

ตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม ไม่ว่าจะอุตสาหกรรมเกษตร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมกีฬาอะไรก็แล้วแต่ ตรงนี้อาจารย์วิวัฒน์เข้าใจดีนะครับ ผมก็จะฝากสิ่งนี้ไว้ครับว่าโครงการนี้ดีอยู่แล้ว ทำอย่างไรให้เจ้าภาพทุกเจ้าภาพมาแสดงความรับผิดชอบ รู้ เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง ขับเคลื่อนไปพร้อม ๆ กัน แล้วมีการประเมินผลของแต่ละเจ้าภาพ จะหลักเคพีไอ (KPI) อะไรก็แล้วแต่ เจ้าภาพไหนหย่อนต้องไปไล่บี้ ไล่เบี่ย และไปพร้อมกัน เรา ๔๐ ปีที่ผ่านมา มันไม่เสียเวลาหรอกครับ เราได้เรียนรู้ว่าจากการที่เรารู้แต่เราขาด ก็คือขาดความรับผิดชอบที่จะเดินไปพร้อม ๆ กัน เดินทำไม่พร้อมกันเราถึงได้ช้าอยู่ ต่อไปนี้สถานะนี้โดยคณะกรรมการชุดนี้ก็จะจัดแถวใหม่ เดินให้เท้าพร้อมไปสู่จุดหมาย เราก็จะแข่งหน้าประเทศญี่ปุ่นไปทันที ขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญท่านเพิ่มพงษ์ เชาวลิต อดีตเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดครับ

นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต : กราบเรียนท่านประธาน สปท. ที่เคารพนะครับ กระผม เพิ่มพงษ์ เชาวลิต สปท. หมายเลข ๑๑๐ ก่อนอื่นต้องขอชื่นชมกรรมวิธีการที่หยิบยกในปัญหาเรื่องนี้ขึ้นมา เพราะว่าเรื่องของศึกษาระดับของอาชีวศึกษา แล้วก็ยังไม่มีคุณภาพเพียงพอ และมีปัญหาต่าง ๆ นานาสะท้อนให้เห็นอยู่เรื่องหนึ่ง ก็คือเรื่องของปรัชญาการศึกษาของประเทศไทยเราเองนะครับ ซึ่งเรื่องนี้เราคงทราบกันดีอยู่ ผมคิดว่าในระยะที่ผ่านมาปรัชญาการศึกษาเราค่อนข้างแยก ระหว่างแรงงานสมองกับแรงงานทางกาย เราแยกกันค่อนข้างชัดเจน เพราะฉะนั้นค่านิยมของเราในช่วงหลายปีที่ผ่านมาเราจะหนักในเรื่องของการส่งเสริมให้เยาวชนไปเรียนรู้หรือไปศึกษาในเรื่องของการใช้แรงงานสมองเป็นหลัก จนถึงทุกวันนี้สิ่งที่เราพบเห็นก็คืออัตราการว่างงานของคนเหล่านี้มีค่อนข้างมาก การเรียนนิติศาสตร์ก็ดี เรียนรัฐศาสตร์ก็ดี เรียนสังคมศาสตร์ก็ดี เรียนอะไรต่าง ๆ เยอะ มันเกินกว่าตลาดความต้องการของปัจจุบันก็เกิดปัญหาความว่างงาน การที่ปัญหาในเรื่องของแรงงานอาชีวะเรากลับขาดแคลนนะครับ แล้วก็ยังมีปัญหาทางคุณภาพขึ้นมา ก็ต้องขอชื่นชมที่กรรมวิธีการได้หยิบปัญหานี้ขึ้นมาในการทำตรงนี้ เราดูหลาย ๆ ประเทศไม่ว่าจะเป็นประเทศจีนก็ดี ประเทศเวียดนาม ซึ่งเพิ่งมาพัฒนาระยะหลังนี้เขาให้การศึกษาในเชิงของอาชีวศึกษาค่อนข้างมากนะครับ เด็กพวกเยาวชนเหล่านี้เข้าเรียนทางอาชีวศึกษาค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นค่านิยมตรงนี้จะเป็นส่วนสำคัญ ผมมีข้อคิดเห็นอยู่ประมาณ ๕ ข้อนะครับ ที่จะให้เป็นข้อสังเกตกับทางกรรมวิธีการในเรื่องนี้

เรื่องแรก ก็คือเรื่องของ การสร้างค่านิยมในเรื่องของการศึกษาระดับอาชีวศึกษา เรื่องนี้สมาชิกหลายท่านได้มีการพูดกันมาแล้วว่า เรื่องสำคัญอันหนึ่งที่ทำให้การศึกษาอาชีวศึกษาไม่ได้พัฒนา หรือว่าไม่ได้รับความนิยมนเท่าที่ควรก็คือเรื่องของค่านิยมระบบการศึกษาหลักของเรา ซึ่งมันมีอยู่ ๓-๔ เรื่องที่ผมคิดว่าเราอาจจะต้องมาพิจารณา

อันแรก คือเราควรจะมีการรณรงค์ในภาพรวมถึงเรื่องของความจำเป็นในการศึกษาระดับอาชีวศึกษา หรือการศึกษาในเชิงของการใช้เพิ่มผลผลิตในบ้านเรา ตรงนี้เราคิดว่าเราต้องรณรงค์ในเรื่องของค่านิยมทางการศึกษาใหม่ ซึ่งเรื่องนี้จะเป็นเรื่องสำคัญมาก ๆ ถ้าตรงนี้ไม่ผ่านเรื่องอื่นจะเป็นเรื่องยากมาก แน่แน่นอนเรื่องนี้เราต้องใช้เวลา นะครับ

อันที่ ๒ ก็คือเราคงต้องมีการณรงค์ในโรงเรียนต่าง ๆ เหล่านี้ นะครับ ที่จริงมันอาจจะไม่ได้เกี่ยว กรรมการอาจจะว่าดูแล้วไม่ได้เกี่ยวข้อง แต่ผมว่าเรื่องสำคัญมากเราให้การณรงค์ในภาพรวมแล้ว การรณรงค์ในโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางเลือกของเด็กก่อนที่จะไปสู่จะไปทางไหน ถ้าให้ชี้ให้เห็นถึงสิ่งสำคัญในเรื่องนี้จะเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก นะครับ การรณรงค์ในโรงเรียนต่าง ๆ

อันที่ ๓ ก็คือการดูในเรื่องของภาพลักษณ์ ภาพลักษณ์ของการศึกษาอาชีวศึกษาแน่นอนเมื่อสักครู่นี้มันมี ๒ อย่าง คือจัดภาพลบบกับส่งเสริมภาพทางบวกของอาชีวศึกษาเมื่อสักครู່ท่านอำนาจ ต้องขออนุญาตที่เอ่อนาม ท่านได้มีการพูดถึงไว้แล้วนี้ ภาพลบบของเด็กนักเรียนอาชีวศึกษาบางส่วนนี้จะทำให้ภาพของอาชีวศึกษาทั้งหมดเสียหาย ตรงนี้จริง ๆ แล้วมันจำเป็นจะต้องมีการพูดถึงการแก้ไขอย่างชัดเจนเหมือนกัน กับอันที่ ๒ ก็คือการส่งเสริมภาพบวก หลัง ๆ เริ่มมีขึ้นมาบ้าง เวลาที่มีเทศกาลการหยุดมาก ๆ ก็เริ่มมีนักเรียนอาชีวศึกษา มาบำเพ็ญประโยชน์ต่าง ๆ เหล่านี้ มาซ่อมมรดกเสีย น้ำท่วมมรดกเสีย ตรงนี้เป็นต้น ผมคิดว่าเรื่องการสร้างค่านิยมควรจะบรรจุไว้เป็น ๑ เรื่องของการพัฒนาเรื่องนี้ เพราะถ้าเราไม่พูดเรื่องนี้เลยมันจะมีผลต่อเรื่องอื่นทั้งหมด เพราะว่าถ้าค่านิยมสังคมไม่ได้เปลี่ยนจะเป็นเรื่องยากมากที่จะเอาเด็กเข้ามา

เรื่องที่ ๒ ที่ผมขออนุญาตให้ข้อคิดเห็นคือเรื่องการหาความต้องการจริง ๆ ในเรื่องของความต้องการแรงงานอาชีวศึกษาของภาคการผลิตต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าเราหาได้ชัดเจนว่ามีเท่าไร มากน้อยเท่าไร ซึ่งอันนี้คงจะไม่ยากนัก คำถามนี้จริง ๆ เมื่อเราต้องการผลิตเท่าไรในรอบ ๕ ปี หรือ ๑๐ ปีต่าง ๆ เหล่านี้เพื่อให้รู้ว่าเราต้องการทั้งภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคพาณิชย์ ภาคอิสระ หรือภาคท่องเที่ยวอะไรบ้าง ถ้าเราสามารถทำตรงนี้ได้ชัดเจนเราจะรู้ความต้องการ เพราะผมคิดว่าข้อบกพร่องอันหนึ่งของระบบการศึกษาไทยที่ผ่านมาเราไม่ได้มีการวางแผนว่าเราควรจะผลิตบัณฑิตในลักษณะไหน แล้วถ้าเกิดบัณฑิตตรงสาขานั้นล้นมาเราจะมีวิธีในการลดตรงนี้และไปเพิ่มตรงนี้ได้อย่างไร ฉะนั้นเราก็จะเห็นถึงการผลิตบัณฑิตรัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ ไปเรื่อยเลย ตามห้องเรียนที่มี ไม่ได้ดูถึงความต้องการทางตลาดจริง ๆ มันก็จะเกิดปัญหา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าเราหาความต้องการนี้จริง ๆ ในรอบ ๕ ปีข้างหน้า ซึ่งเราจะทำแผน ๕ ปี ต้องการอะไรเท่าไร ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ แล้วเราก็มีการวางแผนในการผลิตในการสร้าง บ้านเราจำเป็นต้องสร้างอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ อันนี้อันที่ ๒ ผมว่าเรื่องนี้จะเป็นเรื่องสำคัญอย่างมาก การที่เรามุ่งเน้นขยายมากเกินไปโดยไม่ดูถึงความต้องการของตลาดเราก็จะเจอปัญหาอีกคือการว่างงานต่าง ๆ เหล่านี้ อันนี้เป็นเรื่องที่ ๒ ที่ขออนุญาตจะให้ข้อคิดเห็นนะครับ

เรื่องที่ ๓ เป็นเรื่องสำคัญอันหนึ่ง ซึ่งผมคิดว่ากรรมาธิการได้พูดเรื่องนี้แล้วคือการปรับคุณภาพของสถานศึกษา ซึ่งจะรวมทั้งครู ทั้งอุปกรณ์ ทั้งอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ทั้งสถานศึกษาอะไรต่าง ๆ การปรับคุณภาพการศึกษาสำคัญ ถ้าเราดูในปัจจุบันระดับโรงเรียนอาชีวศึกษาอาจจะมี ๔๐๐ กว่าโรง ตอนนี้อาจจะต้องดูว่ามีคุณภาพดีอย่างน้อยแค่ไหนอย่างไร ผมเชื่อว่าจำนวนไม่น้อยที่คุณภาพยังไม่ถึงเพียงพอตามเป้าหมายที่เราวางไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมคิดว่าอันหนึ่งถ้าเราไปผ่านดูทางชนบท ทางวิทยาลัยการอาชีพ อาจจะถูกแล้วเท่าที่เราเห็นมีประมาณ ๑๔๐ กว่าแห่งทั้งหมดอยู่ตามอำเภอต่าง ๆ แต่ถ้าไปดูแล้วคุณภาพของวิทยาลัยการอาชีพก็ดี การสร้างบุคลากรก็ดี ยังไม่ค่อยมากเท่าไร บางแห่งโรงเรียน วิทยาลัยบางแห่งนักเรียนอาจจะมีน้อย บางแห่งสาขาต่าง ๆ ก็ไม่มาก แล้วเด็กต่าง ๆ ที่เข้าไปเรียนอาจจะมีคุณภาพต่าง ๆ ในแวดวงของยาเสพติดค่อนข้างจะรู้เลยว่าถ้าบุคลากรเหล่านี้จะต้องเฟื่องเป็นพิเศษทั้ง ๆ ที่เป็นกลุ่มเสี่ยง ฉะนั้นผมคิดว่าการปรับคุณภาพของสถานศึกษาเราต้องไปดูให้ชัดเจนว่าตรงไหนบ้างที่เป็นจุดสำคัญที่เราจะต้องไปปรับปรุงสาขาอันใดที่มีความต้องการของตลาดมากแต่ว่าการผลิตเราไม่สามารถผลิตได้ เพราะว่า

ทั้งคุณภาพครูหรือคุณภาพหลักสูตรไม่มี เราจะเพิ่มประการใด เราคงต้องจัดลำดับความเร่งด่วนของการพัฒนาสาขาที่ต้องการแล้วก็ขาดแคลน

เรื่องที่ ๔ สำคัญอันหนึ่งก็คือถ้าเราพูดถึงในเรื่องของการพัฒนา ในระยะหลังเท่าที่เราสลับรับฟังแล้ว การพัฒนามันจะมีระดับต่าง ๆ ระดับชาติ ระดับกลุ่มจังหวัด ระดับท้องถิ่น แล้วก็ตรงส่วนเหล่านี้ผมคิดว่าการส่งเสริมในเรื่องของการพัฒนาเรื่องอาชีวศึกษามีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องลงไปถึงระดับจังหวัด หรือกลุ่มจังหวัด หรือระดับท้องถิ่น เพราะที่จริงแล้วการศึกษาใดที่มีการวางแผนจากส่วนกลางแล้ว วางแผนบางทีมันจะไม่สอดคล้องกับสภาพความจริง แต่ละจังหวัดหรือแต่ละกลุ่มจังหวัดจะมีความต้องการแรงงานอาชีวะต่างกัน ซึ่งผมคิดว่าเรื่องนี้จะเป็นเรื่องสำคัญ เมื่อเราดูอันนี้ความต้องการหมดแล้ว ความต้องการทั้งหลายมันควรจะแยกย่อยออกมาเป็นระดับจังหวัด ระดับชาติ ระดับท้องถิ่น หรือกลุ่มจังหวัดเท่าไร เวลาเราวางแผนปรับคุณภาพ เราวางแผนคุณภาพปรับตรงนั้น แล้วพอโยงมาท้องถิ่นเราจะเอาภาคร่วมต่าง ๆ เหล่านี้ เมื่อสักครู่นี้ท่านอำนวยได้พูดไว้แล้ว ไม่ว่าจะเป็นจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ท้องถิ่นหรือภาคเอกชน ซึ่งภาคเอกชนจะมีทั้งเจ้าของโรงงานก็ดี เจ้าของประกอบการก็ดี แล้วแต่นะครับ -----

๔ ส่วนเหล่านี้จะทำให้การวางแผนของอาชีวศึกษาถ้าเราลงถึงท้องถิ่นจริง ๆ หรือเจาะจริง ๆ จะเป็นรูปธรรมมากขึ้น และเด็กที่มีการผลิตขึ้นในพื้นที่เหล่านั้นเขาก็ใช้ประโยชน์หรือว่าสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่นนั้น ๆ แต่ที่จะเป็นการวางแผนรวมทั้งหมดระดับชาติ แล้วพอไปถึงเขาไม่มีแรงงานหรือไม่มีงานต่าง ๆ เหล่านี้ผมคิดว่าความจำเป็นในการกระจายอำนาจลงไปถึงการทำงานระดับท้องถิ่นหรือจังหวัดเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก ซึ่งผมคิดว่า ณ ขณะนี้เท่าที่บอกว่าทุกจังหวัดหรือทุกกลุ่มจังหวัดมีการทำแผนความต้องการในเรื่องทางด้านการศึกษาทางอาชีวศึกษา ขณะเดียวกันเราก็ปรับปรุงสถานศึกษาที่อยู่ในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดนั้น ๆ ไม่ว่าจะป็นอาชีวศึกษาก็ดี วิทยาลัยการอาชีวะก็ดีให้มีความทันสมัย แล้วก็มีความต้องการของท้องถิ่นจริง ๆ ถ้าเราสามารถกระจายลงได้ตรงนี้ขึ้นมามันจะเป็นประโยชน์อย่างมากเลย

และสุดท้ายเรื่องหนึ่งคือการสร้างแรงจูงใจ การสร้างแรงจูงใจ สร้างหลักประกันให้เห็นว่าเส้นทางสายนี้เป็นเส้นทางที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือสังคม หรือเยาวชนควรจะเลือกเดิน ไม่ใช่ว่าผลิตไปแล้วเรื่องการทำงานต่าง ๆ ไม่รู้จะไปอย่างไรต่าง ๆ ผมคิดว่าเรื่องของการให้ทุนการศึกษาก็ดีเป็นพิเศษ เรื่องของภาษีสำหรับภาคเอกชนที่เข้าร่วมโครงการก็ดี เรื่องของหลักประกันคุณภาพที่ผลิตแรงงานเหล่านี้แล้วมีหลักประกันคุณภาพเพียงพอที่สามารถเข้าไปป้อนในโรงงานผลิตในพื้นที่นั้น ๆ ถ้าเราทำได้ขนาดนี้ ผมคิดว่าระดับอาชีวศึกษาของเราในรอบ ๔-๕ ปีมันสามารถจะเป็นไปได้ ถ้าเราทำได้ตรงนี้ในรอบ ๕ ปีแล้วต่อไปเราก็อาจจะวางแผนต่อว่าถ้าจะปรับทิศทางการศึกษาของชาติต่อไปจะเป็นอย่างไร ขออนุญาตให้ข้อเสนอแนะกับทางกรรมาธิการเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบพระคุณท่านเลขาธิการเพิ่มพงษ์ ชาวลิต ค่ะ ต่อไปจะเป็นท่านสุดท้ายขอเป็นท่านสุดท้ายด้วยตัวเอง คือท่านสุรินทร์ จิรวินิชฎ์ อดีตเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม อดีตรองปลัดกระทรวงแรงงาน ท่านมีเพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) มานำเสนอด้วย ๒๕ ภาพนะค่ะ ถ้าท่านบริหารเวลาได้ภาพละครั้งนาที่ท่านก็จะอยู่ได้ประมาณ ๑๐ นาที ขอขอบคุณค่ะ

นายสุรินทร์ จิรวินิชย์ : จะพยายามบริหารครับ ผมอยากทราบเรื่องว่า เรื่องการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคีนี้เป็นหัวใจ เป็นความหวังของประเทศ ถ้าเราไม่ขับเคลื่อนเรื่องนี้ไปแล้วผมคิดว่าเราจะตามไม่ทัน ในหลายประเทศ ผมขอสไลด์ (Slide) ภาพแรกครับ

(เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการเปิดพรีเซนเทชัน (Presentation))

นายสุรินทร์ จิรวินิชย์ : ภาพต่อไปครับ อันนี้เป็นรูปองค์สัมมาสัมพุทธเจ้า กับปัญจวัคคีย์ เมื่อ ๒๕๕๙ ปีมาแล้วโลกได้อุบัติสัมมาสัมพุทธเจ้าขึ้นมา พระองค์ตรัสรู้ แล้วก็คิดว่าจะเผยแผ่ธรรมะดีใหม่ แต่ในที่สุดท่านก็คิดว่าต้องเผยแผ่ แล้วท่านก็นึกถึง ปัญจวัคคีย์ ก็ทราบว่าปัญจวัคคีย์ที่เคยอยู่ร่วมกันมา ศึกษาด้วยกันมาอยู่ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ท่านก็เสด็จไปที่ป่านั้น แล้วก็แสดงธรรมอัมมจักกัปปวัตตนสูตร ผมมั่นใจว่าเป็นการสอนครั้งแรกของโลก เมื่อมีการสอนแล้วมันก็เข้าตำราที่ท่านเคยตรัสไว้ว่าบัวมี ๔ เหล่า แยกประเภทแล้ว พอตรัสธรรมอัมมจักกัปปวัตตนสูตร ก็คือมรรคมืองค์ ๘ สรุปได้ ๓ คำ คือ ศีล สมาธิ ปัญญา ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๘ หรือเรียกว่า อาสาฬหบูชา ซึ่งจะมาอีก ๒ เดือนข้างหน้า ทันทีที่แสดงธรรมจบ พระโกณฑัญญะบรรลุนิโรธธรรมแล้วขอบวชเป็นเอหิภิกขุอุปสัมปทา ในปัญจวัคคีย์ทั้ง ๕ องค์นี้ยังตรัสรู้ไม่พร้อมกันเลย วันที่ ๒ ท่านก็ต้องแสดงธรรมอีก อนัตตลักขณสูตร ท่านโกณฑัญญะ ท่านวัปปะ ฟังแล้ว แรม ๑ ค่ำ ก็เป็นพระอรหันต์ ไกลมาแต่ละองค์ องค์ละ ๑ วัน ท่านก็ต้องแสดงธรรมถึง ๔ ครั้ง อันนี้จะเห็นว่ามนุษย์ปัจจุบัน ก็เป็นเช่นนั้น มีตั้งแต่สามารถพัฒนาได้จนถึงพัฒนาไม่ค่อยจะได้ รูปที่ ๒ ครับ เห็นไหม เมื่อสักครู่นี้เป็นรูปปัญจวัคคีย์ แต่งกายอาจจะไม่สวยงามในสายตาโดยทั่วไป แต่พอทันทีที่ได้รับสัพพธรรมขององค์สัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วก็จะเรียบร้อยเมื่อบวชแล้ว อันนี้ก็สะท้อนให้เห็นว่าอาชีวศึกษาที่ท่านพูดก็เหมือนกัน ก่อนที่จะเข้าเรียนเขาอาจจะไม่มีความรู้ ต่อมา เมื่อมีความรู้เขาก็สะอาดขึ้น เป็นเรื่องธรรมดาครับ

ต่อไปครับ จาก ๒๕๕๙ ปีแล้วมาถึงประเทศไทย ถ้านับจากประเทศไทย ตั้งแต่กรุงสุโขทัย เรื่อยมาอยุธยา ลพบุรี กรุงธนบุรี ท่านจะเห็นว่ามีการก่อสร้างมากมาย ศิลปวัฒนธรรมเยอะมาก นั่นคืออะไร ก็อาศัยช่าง ช่าง ก็เราเรียก อาชีวะ ปัจจุบันนี้ แต่ผมจะกราบบังคมทูลฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาถึงปัจจุบันเลยนะครับ ไล่เรื่อยมาถึงปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงงานช่าง ท่านเห็นไหมครับ ท่านเห็นแล้ว ขนลุกไหมครับ ผมเห็นแล้วขนลุก พระองค์ออกแบบทำด้วยพระองค์เอง องค์เดียวเลย จนในที่สุด เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ก็มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาว่า พระองค์ทรงเป็นพระบิดาแห่งมาตรฐานการช่างไทย ผมน้อมนำรูปนี้มาเพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่า ที่ฟังสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภาคลื่นความถี่ ๘๗.๕ และทีวี (TV) ของรัฐสภา ได้เห็นว่า พระองค์ทรงสนพระทัยงานช่าง ผมไปอ่านประวัติศาสตร์แล้ว ท่านสนพระทัยตั้งแต่ ท่านยังเรียนอยู่ประเทศสวีตเซอร์แลนด์ แต่ไม่มีเวลานะครับ ที่นี้มีคนกล่าวขานกันมากกว่า ต้นแบบของอาชีวศึกษานี้ไม่มีใครเกินประเทศเยอรมนีเลยนะครับ ผมก็ไปศึกษามา นะครับ ก่อนที่จะเข้าเรื่องของประเทศเยอรมนี ในหลวงท่านทรงมีพระราชดำรัสว่า เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ผมคิดว่าอันนี้มีมาแต่โบราณเลย ไม่มีใครคิดเลยนะ แล้วพระองค์ก็มารวบรวม แล้วก็บอก ไซ้ ถ้าไม่เข้าใจนี้ผมคิดว่าทำอะไรไม่ได้ เหมือนถ้าผมไม่เข้าใจ ผมมายืนอภิปราย ไม่ได้ ผมทำการบ้านมา ๒-๓ วัน แล้วเดี๋ยวท่านจะเห็นว่าผมทำการบ้านอะไรมาบ้างนะครับ มันจะต้องเข้าใจและเข้าถึง เข้าไปทำ ไม่ใช่เข้าใจแล้วก็เอ๋อทำไปเถอะ ไม่ได้นะครับ แล้วก็พัฒนา อันนี้ผมเคยกราบเรียนว่าเป็นที่มานะครับ

ต่อไปก็เข้าเรื่องของที่เราจะคุยกันในเรื่องทวิภาคีของประเทศเยอรมนีนะครับ ท่านเห็นแผนที่กราฟ (Graph) กลม ๆ ไหมครับ สีเหลือง ๆ ๕๔ เปอร์เซ็นต์ของคนเยอรมัน ทั้งประเทศเป็นทวิภาคี แล้วท่านเชื่อไหมว่าประเทศเยอรมนีพัฒนาก้าวไกลมากเลยนะครับ มีอันสกีล (Unskill) คือไม่มีความรู้ ๑๘ เปอร์เซ็นต์ จบมหาวิทยาลัยเพียง ๑๘ เปอร์เซ็นต์ ทางขวามือ ตรงป้ายโมง แล้วตรงป้ายสองโมงนี่นะครับเป็นอาชีวศึกษาสาขาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ทวิภาคี ก็จะทำให้เห็นว่าอาชีวศึกษาระบบดualซิสเต็ม (Dual System) ของประเทศเยอรมันถูกกล่าวขานกันมานานเป็น ๑๐๐ ปีว่าเป็นแบ็กโบน (Backbone) เป็นแรงงานสำคัญของประเทศเยอรมนี ที่เจริญมาได้ทุกวันนี้ และการทำดualซิสเต็ม (Dual System) นี้ผมไปดูมาหลายครั้ง เมื่อครั้งผมเป็นอธิบดีกรมการพัฒนาฝีมือแรงงานอยู่ ๔ ปี ผมไปประเทศเยอรมันหลายครั้งนะครับ แล้วก็ไปประเทศญี่ปุ่นด้วยที่ก๊อปปี้ (Copy) มา นะครับ

สไลด์ (Slide) ต่อไปครับ ในประเทศเยอรมนี ภาพอันนี้จะเห็นเลยว่า สีเขียว ๆ นี่เป็นทวิภาคี สีแดง ๆ นั้นเป็นอาชีวศึกษาแบบอื่น คือจบมหาวิทยาลัย นิดเดียวนะครับ หมายถึงว่าถ้าไม่จบมหาวิทยาลัยแล้วฉันทำมาหากินไม่ได้ ไม่ได้เป็นคน ไม่ได้ไม่ใช่เป็นคน ไม่ใช่ เขาทำงานจริงจังนะครับ ต่อไปครับ ผมอยากกราบเรียนว่าในประเทศเยอรมนี ถ้าพอคุณจบเกรด ๑๐ (Grade 10) ย้อนกลับไปนิดนะครับ แล้วเขาจะให้นักเรียนไปพบครูแนะแนว เมื่อหลังจากตกลงกันแล้ว เด็กก็จะเลือกว่าหลังจากเกรด ๑๐ (Grade 10) ไปแล้วเขาสนใจจะเรียนอาชีพไหม หรือจะเรียนมหาวิทยาลัย ถ้าเมื่อไรเขาคิดว่าเขาจะไปเป็น อาจารย์มหาวิทยาลัย ไปเป็นเลกเชอเรอร์ (Lecturer) หรือไปเป็นนักวิจัย เขาก็จะเลือกเข้าเรียนมหาวิทยาลัย จบปริญญาโท ปริญญาเอก แล้วไปทำวิจัย แต่ว่าไม่ได้หมายถึงว่า จบอาชีวศึกษาแล้วทำวิจัยไม่ได้นะครับ ประเทศไทยนี้เด็กจบ ปวส. ที่ผมเคยอภิปรายไปแล้ว บริษัท ฮอนด้า ลีออค ไทย จำกัด สามารถคิดเรื่องกุญแจแล้วน้ำเข้าไม่ได้ กุญแจมอเตอร์ไซด์นะครับ จบแค่ ปวส. ประเทศไทยนี้เองนะครับ แล้วเมื่อเขาทำอย่างนี้แล้ว เรียนอย่างนี้แล้ว เขามีงานทำทันที เพราะเมื่อเขาจะรับ เขารับร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษา กับสถานประกอบการร่วมกันว่าจะคัดเลือกอย่างนี้ ๆ มาเข้า กลุ่มนี้ฉันเอา กลุ่มโน้นเธอเอา ตามที่เขา กำหนด

ต่อไปอาชีวศึกษาในประเทศไทยบ้าง ตัวเลขก็คือว่าอันนี้เป็นข้อมูลเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคมที่ผ่านมา ผมไปเอามาจากสำนักงานการอาชีวศึกษา มีสถานอาชีวศึกษา ๙๑๐ แห่ง มีนักเรียนที่อยู่ในตอนนี้หลายแสนคน แล้วไปแยกออกเป็นวิทยาลัยเทคนิค ๑๒๕ แห่ง มหาวิทยาลัยเทคนิคที่ผมเคยได้ยินชื่อเสียงเรียงนามมาแต่โบราณ และปัจจุบันก็ยังแจ่มอยู่ คือวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพ เดียวนี้เป็นสถาบันราชมงคลไปแล้วกระมัง นี่ผมไม่แน่ใจนะครับ แต่วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพ หุ่นมหาเมฆ นี่สุดยอดของอาชีวศึกษาตั้งแต่โบราณกาลมานะครับ เดียวนี้ก็ยิ่งสุดยอดอยู่นะครับ แล้วก็จะมีของเอกชน ๔๘๔ แห่ง ปี ๒๕๕๘ ท่านจะเชื่อหรือไม่ว่า เด็กจบ ปวช. ๑๙๗,๑๙๘ คน จบ ปวส. ปีที่แล้ว ๑๙๒,๘๗๘ คน มากนะครับ แล้วยังอยู่ในท่ออีกนะครับ ที่ยังเรียนอยู่ปี ๑ ปี ๒ นะครับ ปวส. ก็ยังเรียนอยู่ปี ๑ ปี ๒ นี่ยังอีกเยอะ เสร็จแล้วผมอยากจะเรียนว่าอาชีวศึกษานี้ต้องใช้คำว่า สร้างชาติ แน่นนอน แล้วผมจะพูดต่อไป ที่นี้อาชีวศึกษาในประเทศไทยที่ท่านต้องรู้ประวัติ ก่อนจะมายืนบนนี้ได้ ก่อนที่ท่านจะมาเป็น กรรมการมันต้องมีประวัตินะครับ ต้องใช้เวลานิดหน่อย เพื่อให้ประชาชนเขาได้รับทราบ ไม่ใช่เรามาพูดทวิภาคี คนที่มันอยู่บ้านนอก ขอโทษนะครับ เขาเรียกอะไร กำลังทำโนน ทำนี้ อะไรก็แล้วแต่จิตใจเขาก็ไม่ทราบ ทุกครั้งที่ผมอภิปรายผมต้องปูพื้นฐานเสียก่อนว่า มันมาอย่างไร ประชาชนเขาฟังกันอยู่นะครับ ปี ๒๔๕๓ นี้ ประเทศไทยก่อนเปลี่ยนแปลง การปกครอง ขอความเมตตาท่านประธานครับ เพราะว่าผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์นะครับ มีการจัดตั้งอาชีวศึกษาแห่งแรกคือโรงเรียนพาณิชยการวัดมหาพฤฒาราม เดียวนี้เป็นโรงเรียนสตรีไปแล้ว กับที่ราษฎรบูรณะ เดียวนี้ก็ไม่มีย่อย่างแล้วนะครับว่าเป็นวิทยาลัย ผมอยากกราบเรียนว่าการอาชีวศึกษาในประเทศไทยนี้ นะครับ ถ้าเอาแบบไม่เป็นรูปแบบ ที่เป็นโรงเรียน ท่านเคยไปสำเพ็งไหมครับ สำเพ็งนี้ผมว่าเป็นทวิภาคีโดยที่ไม่ใช่ชื่อทวิภาคีมานาน เตี่ยผมอยู่บ้านนอกมาซื้อของสำเพ็ง ขึ้นเรือที่ทำเตียน ไม่มีรถหรอกครับ ไม่มีเครื่องบินนะครับ บ้านนอกจะส่งลูกมาเรียนหนังสือนะครับ โดยเฉพาะโรงเรียนพาณิชยนี้ ส่งมาอยู่กับเจ้าแกในกรุงเทพมหานคร ก็มาอยู่แถว ๆ สำเพ็ง เยวราชอะไรก็แล้วแต่ ก็ครูพัก ลักจำ ทำงานไปเรียนไป โรงเรียนที่มีชื่อเสียงก่อนผมต้องขอออกชื่อสักนิดนะครับ โรงเรียน กรุงเทพมหานครบัญชีของอาจารย์เล็ก หรือใครไม่รู้จัก ถ้าไม่รู้จักอาจารย์เล็กนี่นะครับ ผมคิดว่า ท่านไม่ใช่เป็นคนที่รู้เรื่องอาชีวศึกษานะครับ แล้วหลังจากนั้นก็มียุทธศาสตร์เทคโนโลยี ตั้งตรงจิตรพานิชยการ วิทยาลัยบพิตรพิมุข พาณิชยพระนคร หน้าทำเนียบรัฐบาล เรื่อยมา นี่คือประวัติของอาชีวศึกษา แล้วก็มียุทธศาสตร์กรรม แม่ใจ ตัวอย่างยังมีอีกเยอะ

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

นภา ๔๓/๒

ท่านคงทราบแล้ว แต่ผมอยากกราบเรียนว่าอาชีพศึกษาประเทศไทยไม่ใช่มีประเดี้ยวประทาว
นะครับ มีมานาน เผลอ ๆ ก่อนประเทศเยอรมนีด้วยซ้ำ แต่เราพัฒนาแบบไทย ๆ ครับ
ไปแบบไทย ๆ

ต่อไปครับ อันนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่าในโลกนี้เขามีการแข่งขันฝีมือ
แรงงานนานาชาติ ๒ ปี ๑ ครั้ง เมื่อผมเป็นอธิบดีกีฬาเด็กไปแข่ง นายสิงห์คำ สุขอุดมสินโรจน์
ท่านรู้ไหมว่าจบแค่ประถม แต่เป็นเด็กจังหวัดตากอยู่บนที่ราบสูง ที่สูงนะครับ เอามาฝึกปรี้อ
๒ ปี พาไปแข่งฝีมือนานาชาติ ได้เหรียญทองช่างเชื่อม ท่านครับ ช่างเชื่อมเป็นราชินีแห่งช่าง
นะครับ หรือท่านไม่เชื่อผม -----

- ๔๔/๑

ในร่างกายท่าน ไม่ว่าจะป็นนาฬิกา แว่นตา รถยนต์ ร้อยแปดจิปาละ ถึงจรวด มีการเชื่อม
 ทั้งนั้น จะเชื่อมมากเชื่อมน้อย เพราะฉะนั้นวิชาช่างเชื่อมเป็นวิชา ผมเรียกว่า ราชนิแห่งช่าง
 ในประเทศซาอุดีอาระเบียหรือในตะวันออกกลางท่านรู้ไหมว่าช่างเชื่อมไทยทั้งนั้นนะครับ
 มีฝีมือ ช่างเชื่อมไทยนะครับ เมื่อเขาได้ที่ ๑ มาแล้ว เหรียญทองมาแล้ว เราก็เอาไปเป็นครูฝึก
 อยู่ที่จังหวัดพิษณุโลก บัดนี้ระบบราชการก็รักษาเธอไว้ไม่อยู่ นายสิงห์คำก็ออกไปประกอบ
 อาชีพอิสระ ส่วนนางสาวอรสา สมสิทธิประสงค์ ก็คนบ้านนอก ขอประทานโทษ อยู่ชนบท
 เอามาฝึกปรีอไว้ที่จังหวัดอุบลราชธานี ส่งไปทำเวิลด์สกีล (World Skills) แข่งกันทั่วโลก
 เมื่อปี ๒๕๔๐ ที่ประเทศสวีเดนแลนด์ ได้ที่ ๑ มา คราวนี้ทุกคนมาจองตัว แต่เธอก็บอกว่า
 เธอไปสตาร์ทอัป (Startup) เป็นเจ้าของกิจการตัดเย็บเสื้อผ้า ผมยกตัวอย่างเลยที่ไม่ต้อง
 ศึกษาในระบบ ๒ คนนี้ไม่ได้ศึกษาในระบบ แต่เราเอามาฝึกปรีอ นี่คือคนไทย คนไทยนี้เก่ง
 ผมยืนยันนะครับ เพียงแต่เราจะฝึกอบรมเขาดีไหม ต่อมาเป็นระบบแล้วดูอัลซิสเต็ม (Dual
 System) ในประเทศไทย ครั้งแรกในประเทศไทย คือมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
 ปี ๒๕๔๒ มาตรา ๒๐ เขียนไว้แบบนี้เลย ขอเวลานิดหนึ่ง การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรม
 วิชาชีพให้จัดในสถานศึกษาของรัฐและสถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการมาแล้ว
 สถานประกอบการหรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษา ทั้งนี้
 ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แต่เราก็ขยับขยับ
 แล้วเดี๋ยวผมจะพูดถึง เมื่อสักครู่เพื่อนบอกว่าสถาบันไทย-เยอรมัน ที่หายไปมันไปอยู่ที่ไหน
 ต่อมา มีพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ คราวนี้ไม่เป็นอีแอบแล้ว มาตรา ๘
 บอกว่า การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดได้โดยรูปแบบดังต่อไปนี้ (๓)
 การศึกษาระบบทวิภาคี เห็นไหมท่าน อยู่บนจอเลยครับ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพ
 ที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษา หรือสถาบันกับสถานประกอบการ
 หรือรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดผล
 และใช้เวลาเรียนในภาคปฏิบัติหรือทฤษฎี เขียนไว้ชัด ไม่ต้องแปลนะครับ ที่นี้ผมเรียนถามว่า
 อาชีวศึกษามันมีหลายสาขามากนะครับ ตั้งแต่ช่างเชื่อม ช่างกล ช่างก่อสร้าง ร้อยแปด
 การเกษตรก็ถือว่าเป็นอาชีวศึกษา เครื่องมือที่ผมนำมาเมคคาทรอนิกส์ (Mechatronics)
 ตัวนี้นะครับ มันเป็นเครื่องมือสำหรับการทำงาน ก่อนจะทำงานได้ท่านต้องเอาไปทดลองว่า
 เครื่องยนต์กลไกนี้มันใช้ได้ไหม มันสอดคล้องต้องกันไหม เช่น ยกตัวอย่าง เดี่ยวนี้ถ้าท่านเอา
 น้ำบรรจุขวด ถ้าบรรจุด้วยมือมันไม่สะอาด เขาก็เอาขวดนี้เรียงไปตามสายพาน พอมาถึงปั๊

ฉีดน้ำลงไป จะเป็นน้ำอะไรก็ได้แล้วแต่ น้ำส้ม น้ำอะไร เสรีจิบ ขยับไปปิดฝาขวด พอปิดเสร็จ ปิดตรายี่ห้อไหน แล้วก็เลื่อนไป ลงอะไรรู้ไหมครับ ลงในกล่อง พอลงจากกล่องปั๊บ พับเรียบร้อยขึ้นรถเลย มันต้องใช้วิชาเมคคาทรอนิกส์ (Mechatronics) คือใช้อะไรรู้ไหมครับ ใช้คอมพิวเตอร์กับเมคคาทรอนิกส์ (Mechatronics) มาผสมกัน เพราะฉะนั้นการทำงานของ ระบบโรบอต (Robot) อะไรต่ออะไรมันจะต้องเป็นระบบ ถ้าท่านไปดูโรงงาน ผมดูมาชั่วชีวิต จนปลดเกษียณ ดูมาเยอะ

เครื่องมือต่อไปครับ นี่เป็นรถยนต์ต้นแบบที่เรียนอยู่ในสถาบันอาชีวศึกษา ท่านต้องมีรถยนต์ต้นแบบให้เขาดูว่าเครื่องจักร เครื่องยนต์กลไกมันทำงานอย่างไร รถยนต์ มันมี ๑. ระบบเครื่องยนต์ ระบบเบรก (Brake) ระบบเกียร์ (Gear) และคลัตช์ (Clutch) ระบบการส่งบำรุง ระบบพวงมาลัย ใหญ่ ๆ ต้องรู้ ถ้าไม่รู้นี้จะบอกว่าจบช่างยนต์ ช่างกล ต้องกลับออกไปเรียนใหม่นะครับ นี่ผมไปเรียนมาแล้ว ไปดูมาแล้ว ก็อยากจะบอกว่า มันมีความจำเป็น

รูปต่อไปครับ ผมพูดถึงรัฐมาเยอะแล้ว ผมคิดว่าของรัฐนี้ดี ๆ เยอะมาก พรรณนาไม่จบทั้งวัน มาดูของเอกชนครับ อันนี้ผมเคยไปเป็นประธานเปิดคอนเทสต์ (Contest) ขึ้นมา แข่งขันทั่วประเทศ วิทยาลัยเทคโนโลยียานยนต์โตโยต้า กิโนนอนเสิร์จ อยู่ถนนสุขุมวิท เรียนแล้วจบมีงานทำทันทีเลย รัปปีละ ๒๕๐ คนนะครับ ท่านไปดูพุงนี้ ก็ได้ แล้วผมอยากให้ท่านไปดู เขาเปิดมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ ซึ่งผมคิดว่าในสายตาผมนี้จัดได้ดี นะครับ ถ้าเป็นไปได้ผมติดต่อได้ จะเรียนเชิญท่านกรรมการไปดู แล้วท่านจะเห็นเลยว่า มีหอพัก มีที่นอน มีโรงอาหาร ทุกอย่างเพียบ นี่บริษัทโตโยต้า ถ้าไม่เชื่อท่านถามท่านหนึ่ง ที่อยู่โตโยต้ามาเก่า สปท. กับเรานี้ นะครับว่าจริงไหมนะครับ

ต่อไปครับ พี่ประมนต์นะครับ อันนี้สำคัญมาก ผมอยากให้ท่านกรรมการ ร่วมกันดูกับผมนะครับ ผมใช้เวลา ๒-๓ วันในการคิดแผนภูมินี้ นะครับ แผนภูมินี้ผมอธิบาย ให้ท่านฟังนิดหนึ่งว่าคืออะไร แผนภูมินี้ก็คือว่าถ้าท่านเอาแผนภูมินี้ท่านอธิบายได้เลยว่า ท่านจะทำระบบอาชีพะแบบไหน ประสบความสำเร็จหรือไม่ เส้นซ้ายมือ ระดับความรู้ ผมก็ ตั้งเป้าตั้งแต่ ๐ ไม่รู้เลย จนถึง ๑๐๐ เส้นแนวนอน คือ พ.ศ. ๒๕๐๐ ผมว่า พ.ศ. ๒๕๐๐ ในตอนนั้นคนไทยยังไม่ค่อยรู้เรื่องอะไรในเรื่องของการศึกษานักนะครับ ก็ตั้งแต่ปี ๒๕๑๐ ปี ๒๕๒๐ ปี ๒๕๓๐ ปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๕๐ ปี ๒๕๖๐ ปี ๒๕๗๐ จนถึงปี ๒๕๘๐ ถ้ามว่าผมใช้ พ.ศ. ๒๕๘๐ ทำอะไร เพราะว่ารัฐบาลท่านกำลังจะมียุทธศาสตร์ ๒๐ ปี พอ ๒๐ ปีนับตั้งแต่วันที่ไป มันไปชน พ.ศ. ๒๕๗๙ เพื่อเหลือเพื่อขาด เอาสักปีหนึ่ง เส้นขวามือนี้ผมก็ต้อง อินเทอร์เน็ต (Intrend) หน่อย ประเทศไทย ๑.๐ เศรษฐกรรม ประเทศไทย ๒.๐ อุตสาหกรรมเบา ประเทศไทย ๓.๐ อุตสาหกรรมหนัก ๔.๐ นวัตกรรม คือจะต้องทำอาร์แอนด์ดี (R&D) ผมอธิบายต่อไป เส้นวงรี ปิบ ปิบ ปิบ ปิบ ให้มันเคลื่อนไหวได้ ท่านจะได้ไม่ง่วง เหมือนผมก็ กำลังจะง่วงนี้ครับ ขอประทานโทษอีกนิดเดียวท่านครับ มันเป็นเรื่องจริง ๆ นะครับ เส้นที่วิ่งเป็นลูกศรนี้ นะครับ ผมอยากจะทำถ้าเราคิดว่าอันสกิล (Unskill) มันมีความรู้ ประมาณ ๑๐ เดียว นี่ตัวอย่างนะครับ หมายถึงว่าสมมุติ นะครับ พอถามว่าจะพัฒนาคนไป เซมิสกิล (Semi-skill) ก็สมมุติว่ามันมีความรู้ระดับ ๓๐ พอไปเป็นสกิล (Skill) ประมาณ ๔๐-๕๐ โดยประมาณ มันวิ่ง ดูสิมันวิ่งนะครับ ท่านเห็นไหมครับ มันเคลื่อนไหวได้ พอไปถึงช่างเทคนิคเขียน (Technician) มันน่าจะขึ้นไปถึง ๖๐ พอขยับไปเป็นเทคโนโลยีจิสต์ (Technologist) มันน่าจะถึง ๘๐ แล้วผมไม่เชื่อมันถึง ๑๐๐ ต้องใช้เวลา ผมก็เทียบเคียงว่า ถ้าถึงเป็นเทคโนโลยีจิสต์ (Technologist) มันคิดอะไรด้วยตัวเอง มันน่าจะถึง ๔.๐ ได้แล้ว

แล้วมันจะนำไปสู่สตาร์ทอัพ (Startup) ได้แล้ว ผมมีข้อเสนออันนี้มีข้อเสนอให้กรรมการลองไปคิดดู อย่าเพิ่งเชื่อตามผมนะครับ แล้วประชาชนที่ฟังอยู่บ้านก็อย่าเชื่อตามผมนะครับ

๑. ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าแต่ละปีควรมีนักศึกษาในระบบทวิภาคีในแต่ละระดับจำนวนเท่าไร จะจบเท่าไร แยกตามพื้นที่ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคต่าง ๆ นะครับ ถ้าท่านไปเอาโรงเรียนแถวจังหวัดแม่ฮ่องสอน แล้วบอกทวิภาคี สถานประกอบการเกือบจะไม่มีเลย ก็ลำบากนะครับ แล้วจะต้องบอกเลยว่าสาขาไหนบ้าง ให้เป็นรูปธรรม ไม่ใช่เสนอลอย ๆ ว่าจะต้องเอาโรงเรียนจาก ๑๐๐ แห่ง เป็น ๒๐๐ แห่ง ไม่ใช่ครับ ถ้าถามผมนะ มันต้องมีเริ่มจากอินพุต (Input) เอาต์พุต (Output) คือถ้าฝึกมันต้องมีเอาต์คัม (Outcome) แล้วก็ออกไปทำงานได้นะครับ

๒. ต้องเตรียมบุคลากรทางการศึกษาให้พร้อมสำหรับการสอนในระบบทวิภาคีที่ผมพูดเรื่องนี้ก็คือถ้าอาจารย์ไม่เคยสอนในระบบทวิภาคี ผมว่าลำบาก ในสาขาต่าง ๆ ผมยกตัวอย่างก็ได้ว่าวิชาชีพที่เขาจะต้องเบดไซด์สตัดดี (Bedside Study) คือแพทย์ ใครที่จบแพทย์ที่นี้เขาก็ต้องเรียนกับอะไร คนป่วย ถูกไหมครับ เรียนกับศพครูใหญ่ นะ -----

อันนี้ก็เหมือนกัน ครูบาอาจารย์ที่นี้ก็จะต้องไปมีการอบรม ๑. มีความรู้ในเชิงวิชาการแน่น ๒. ต้องเข้าใจว่าทวิภาคีคืออะไร ไม่ใช่ว่าผมไม่ชอบนายจ้างคนนี้ ผมไม่ยอมรับร่วมมือด้วยอย่างนี้ไม่ได้ ๓. ครูสำคัญที่สุด ครูต้องมีจิตวิญญาณที่จะเป็นครูนะ ผมไม่มั่นใจว่าจิตวิญญาณครูเดี๋ยวนี้มันยังมีครบไหม ถ้าไม่มีจิตวิญญาณของการเป็นครู ทวิภาคีอย่างไรก็ไปไม่ได้ ผมไม่บังอาจที่จะไปทำมะพร้าวหัวไปขายสวน ขอฝากท่านกรรมการไปแล้วกัน แถมอีกนิดหนึ่งนอกจากมี ๓ ข้อนี้แล้ว ข้อที่ ๔ ต้องมีปัจจัยคือเงิน คือไปซื้อเครื่องมือเครื่องมือตั้งแต่เครื่องมือที่ราคาเป็นร้อย เมื่อสักครู่นี้ตัวเมคคาทรอนิกส์ (Mechatronics) กับซีเอ็มซี (CMC) ท่านรู้ไหมตัวละ ๑๑ ล้านบาท ผมเคยซื้อเมื่อเป็นอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานผลิตชิ้นงานได้เลย แล้วผมไปดูบริษัทเบนซ์ (Benz) ที่เมืองสตูตการ์ต คณะวิศวกรรมศาสตร์ผลิตชิ้นงานให้เลยแล้วก็คิดเงิน

ต่อไปครับ อันนี้มาถึงประเทศไทยหน่อย ประเทศไทยเราเป็นประเทศกสิกรรมพื้นฐาน ประชาชนส่วนใหญ่เป็นประเทศกสิกรรม เราจะปล่อยให้ปลูกข้าว ปลูกพืชัญญาหารอย่างนี้หรือครับ แล้วก็ขายได้ราคาถูก ผมคิดว่าต้องก้าวไปอีกก้าวหนึ่งแล้วว่าจะทำอย่างไรถึงได้แอดเดรสแวลู (Address Value) เข้าไปให้เป็นระดับเวิลด์คลาส (World Class) ได้ในอนาคตเกษตรกรไทยนะครับ ผมยกตัวอย่างเลย ฟาร์มเมล่อนพันธุ์ดีที่สุดในประเทศไทยนี้เลยครับ ปลูกแบบอะไรรู้ไหมครับ คอนโทรล (Control) อุณหภูมิความชื้น ซ้ำมือท่านเห็นไหมครับ คอนโทรล (Control) ปุ๋ยทุกอย่างนะครับ หรือเราเรียกว่าระบบอีแวโปเรต (Evaporate) ใ้เขาก็เลี้ยงด้วยคอนโทรล (Control) อยู่แบบนี้ครับ ทำนองอย่างนี้ครับ แล้วขามือคือผลผลิตออกกันยั่วเยี้ยเลย ท่านดูไว้แล้วกันนะครับ ขยายได้ไหมครับ จะเห็นเลยว่าออกกันยั่วเยี้ยเลย แล้วสวยงาม นี่ส่งไปขายได้นะครับ ท่านอาจจะไม่รู้ว่านี่ฟาร์มของใครขอภาพต่อไปครับ นี่เลยเจ้าของฟาร์มนั่งอยู่ตรงนั้น ผมไม่บอกคนนั้นชื่ออะไร บอกเสียหน่อยก็ดีท่านครับ เดียวหาว่าผมไม่มีความรู้ คือท่านเป็นรองประธาน สปท. ท่านอลงกรณ์ พลบุตรเมื่อวานท่านไลน์ (Line) เข้าไปในไลน์ (Line) ผมได้จังหวะเหมาะเลยกำลังหาอยู่ ก็เลยไลน์ (Line) ไปบอกท่านว่าขอรูปหน่อย ท่านเอาเฉพาะที่คลุม ๆ พลาสติกขอรูปท่านหน่อย ท่านไม่รู้หรือครับ แล้วผมก็ไม่บอกท่าน จนเดี๋ยวนี้ผมยังไม่ได้บอกท่านว่าผมจะเอามาทำอะไรต้องขอประทานอภัยท่านอลงกรณ์

ภาพต่อไปครับ นี่คืออะไรครับ ของแท้ ๆ ผมกราบเรียนว่านี่คือของแท้เอามาให้ท่านดู นี่คือแดงลูกละ ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ บาท ลูกนี้เกือบ ๓,๐๐๐ บาทคิดเป็นเงินไทย

ผมอยากให้ทีวี (TV) ซูม (Zoom) มาตรงนี้เลย นี่คือตราเขาเลย ตราของบริษัทนี้เลยนะครับ เป็นภาษาญี่ปุ่น ด้านหลังบอกเลยว่ามีคุณค่าอาหารอะไรบ้าง ผลิตเมื่อไร ผลิตที่ไหน ระบบอะไรนี้ครับ แล้วถามว่าผมเอามาทำไม ผมอยากกราบเรียนว่าผมไปประเทศญี่ปุ่นครั้งแรก ไปอยู่กับเกษตรกรเขา ปี ๒๕๑๗ นะครับ ผมไม่ได้ไปคนเดียว ไปกับหลายคน เป็นอดีตอธิการบดีก็มีนะครับ และอาจารย์ก็มี แต่งไทยบ้านเขาแข็งกระด้าง กินไม่ได้ สู้แต่งไทยประเทศไทยไม่ได้เลย ผมไม่กินเลยและผมก็ทิ้ง จากวันนั้นถึงวันนี้ประเทศญี่ปุ่นพัฒนาแต่งไทยเป็นอย่างนี้แล้ว แล้วขายไปทั่วโลกราคาแพงนะครับ ที่ผมต้องเอาหนังสือพิมพ์อะไรต่ออะไรห่อมันก็คือมันต้องแพกเกจจิง (Packaging) ดี เขาแพกเกจจิง (Packaging) มาแล้ว แต่ผมกลัวมันซ้ำเพราะของมันแพงครับ แล้วผมก็เอามาเป็นตัวอย่างให้ท่านเห็นว่าเราทำได้ ทำไมเราจะไม่ทำเกษตรกรไทยให้ไปสู่เวิลด์คลาส (World Class) ละครับ ผมอยากกราบเรียนว่ารูปเหล่านี้อะไรต่ออะไรเหล่านี้ ผมพร้อมที่จะให้ท่านกรรมาธิการเอาไปใช้เป็นประโยชน์โดยไม่คิดค่าลิขสิทธิ์นะครับ แล้วผมอยากกราบเรียนต่อไปว่าเราจะทำอย่างไรถึงให้เกษตรกรเมื่อจบไปแล้วเขาไม่ต้องกลับไปอยู่โรงงาน ให้เขาไปทำด้วยตัวเอง ถ้าทำด้วยตนเองมันก็มีลักษณะของการส่งเสริมเป็นระบบ แต่อย่างไรก็ตามถ้าจะทำอย่างนี้กระทรวงศึกษาธิการทำคนเดียวไม่ได้หรอกครับ ผมอยากกราบเรียนว่าทุกภาคส่วนของประเทศไทยต้องร่วมกัน โดยเฉพาะถ้าสาขาเกษตรกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต้องเข้ามามีส่วนร่วม และกระทรวงพาณิชย์ต้องเข้ามาหาตลาดทำให้เป็นระบบครบวงจร ถ้ามองว่าเป็นระบบครบวงจรทำไม เพราะมันต้องมีตลาด ถ้ามันไม่มีตลาด ท่านไปปลูกไม่ได้หรอกครับ

สุดท้ายผมอยากจะกราบเรียนว่า แรงงานสร้างชาติที่ผมบอกแล้ว อาชีวศึกษา จะเข้มแข็ง เมื่อไรที่อาชีวศึกษาเข้มแข็งแล้ว ผมอยากกราบเรียนว่าชาติบ้านเมืองจะไป ข้างหน้าได้ และถ้าอาชีวศึกษาเข้มแข็ง ไม่ใช่อาชีวศึกษาอย่างเดียวนะ คนที่อยู่ประเทศไทย ที่จบ ไม่ว่าจะชั้นไหนแล้วเข้มแข็ง มั่นคง เขามีเงินเดือนดี ครอบครัวดี ประเทศชาติเรามันต้อง มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน อย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านประยุทธ์ จันทร์โอชา ตั้งสโลแกน (Slogan) ไว้แน่นอน ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก ตลอดจันบุญบารมีแห่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพระราชวงศ์ทุกพระองค์ จงดลบันดาลให้โครงการทวิภาคีของประเทศไทยจงเจริญครับ ขอขอบคุณมากครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ท่านสุรินทร์ตั้งใจเตรียมเพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) มาณะคะ พวกเราก็ได้ ดูอะไรจากสาระของท่านพอสมควร ดิฉันคิดว่าเราอภิปรายกันมาพอสมควรแล้วนะคะ จะปิดการอภิปรายแล้ว ขอให้ท่านประธานกรรมาธิการและคณะกรรมาธิการตอบข้อชี้แจง ข้อซักถามของท่านสมาชิก เชิญท่านวิวัฒน์คะ

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร (ประธานกรรมาธิการ) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ จะขออนุญาตให้ท่านประธานอนุกรรมาธิการ พลเอก พอพล ได้ตอบข้อชี้แจงสักเล็กน้อย แล้วเดี๋ยวผมจะสรุปอีกทีหนึ่ง ขอกราบอนุญาตครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : เชิญท่านพอพลคะ

พลเอก พอพล มณีรินทร์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกทุกท่านครับ ก่อนอื่นผมต้องกราบขอบคุณท่านผู้อภิปรายทั้ง ๖ ท่านที่ได้ให้ข้อมูล แล้วก็ข้อคิดตั้งแต่ท่านเลิศรัตน์จนถึงท่านสุรินทร์นะครับ ล้วนแล้วแต่เกิดประโยชน์ทั้งสิ้น ผมอยากกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า จริง ๆ แล้วการจัดการศึกษาแบบทวิภาคีนั้น จริง ๆ เราก็ มีทำอยู่ ปัจจุบันนี้ที่ทราบอยู่แล้วนะครับประมาณ ๑๐๐ แห่ง แต่เราคิดว่าเราจะขยายไปให้ ครอบคลุมของรัฐและเอกชน ซึ่งเรามีประมาณ ๙๐๐ กว่าแห่ง ข้อมูลนี้ท่านชาญเวช บุญประเดิม ท่านใส่ชุดสีก็ครับ ท่านเป็นรองเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ท่านอยู่ใน คณะทำงานของเราด้วยครับ จริง ๆ แล้วทวิภาคี ก็คือเพื่อสร้างแรงจูงใจ แล้วก็ก็มีหลักประกัน คือหมายความว่าทั้งผู้เข้าเรียนก็มีหลักประกันว่าจบแล้วมีงานทำอย่างแน่นอน สถานประกอบการ ก็ได้รับผู้ที่สำเร็จการศึกษาไปทำงานล้วนมีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นการสร้าง

แรงจูงใจให้คนมาเรียนก็ตามหรือมีหลักประกันทั้งผู้เรียนกับสถานประกอบการทั้ง ๒ แห่งนี้ มันจะนำไปสู่การมีเกียรติยศไปในเรื่องของค่าตอบแทน ไปในเรื่องของสภาพงานโดยปริยาย การที่เราจะประชาสัมพันธ์หรือการจะจูงใจต่าง ๆ สู่การปฏิบัติที่เป็นข้อเท็จจริงไม่ได้ อยากจะเรียนอย่างนี้ครับ ผมเองเคยได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการตีกันของนักเรียนอาชีวศึกษาจริง ๆ อยากจะเรียนอย่างนี้ว่าคนที่เรียนวิศวกรรมก็ดี คนที่เรียนอาชีวศึกษาก็ดี ล้วนแล้วแต่เป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ มีไฟในตัวสูงมาก ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ท่านรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาการเรียนอาชีวศึกษาตีกัน โดยในเขตบางกะปิ ตอนนั้น ผมเป็นผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ก็ไปรับโรงเรียน ๓ โรงเรียนครับ เป็นโรงเรียนคู่อริทั้ง ๓ สถาบัน เราจับไปอยู่รวมกัน เราใช้การจูงใจ เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ฟังกับเขา คอยกับเขา ล้วนแล้วแต่ทุกคนไม่ได้ฝืนที่จะหาเรื่อง -----

แต่ด้วยบริบทของเขา ด้วยคนอาจจะเข้าใจเขาผิด แม้กระทั่งผู้บริหารเอกชนเราคุยแล้วเราก็
 สะอึกเหมือนกัน เขาบอกว่า ท่านครับ ถ้าไม่มีพวกผมรับคนเหล่านี้ ซึ่งสังคมไม่มีจุดยืนให้เขา
 ไม่มีที่เรียนให้เขา วิทยาลัยอาชีวศึกษารัฐบาลก็ไม่ดูแลเขา ถ้าไม่มีเอกชนมาดูแลเด็กเหล่านี้
 จะไปไหนก็ไม่ทราบ ขอโทษนะครับ ทั้งสิ่งย้วยๆ อบายมุขต่าง ๆ มากมายมหาศาล เรามานึก
 เออก็จริง เพราะในระหว่างที่ไปอบรมนั้นเอานักเรียนมาด้วย แล้วก็เอาครูอาจารย์มาด้วย เราก็
 ได้มีโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนกัน ก็จึงได้รับทราบวาทะทั้งเอกชน ทั้งรัฐบาล ในเรื่องของการดูแล
 เรื่องวินัย ดูแลเรื่องภาพพจน์ คือเรามองในเฉพาะมุขลอบ คือผลที่เด็กเกรแล้ว แต่จริง ๆ แล้ว
 ถ้าเราเข้าใจ เข้าถึง แล้วก็พัฒนาให้ได้จริง ๆ แล้วเด็กเหล่านี้น่ารักครับ เลยอยากจะเรียนว่า
 การจัดระบบทวิภาคีนั้นนอกจากเป็นการสร้างแรงจูงใจแล้ว จะเป็นหลักประกันที่แน่นอน
 เมื่อ ๒ สิ่งนี้เกิดขึ้นแล้วภาพพจน์ก็ดี เกียรติยศก็ดี ค่าตอบแทนก็ดี จะเป็นส่วนที่ตามมา จะทำให้
 การอาชีวศึกษาดีขึ้นแน่นอนครับ ปัจจุบันเรามีคนเรียนในระบบประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ กว่าคน
 จริง ๆ แล้วเราต้องการประมาณ ๒ เท่าหรือ ๓ เท่า ไม่พอด้วยซ้ำไปครับ เพราะฉะนั้น
 ตรงนี้จะเห็นได้ว่าสิ่งที่ท่านได้กรุณาห่วงใยถึงภาพพจน์ก็ดี ห่วงใยในเกียรติยศของเขาก็ดี
 ห่วงใยในค่าตอบแทนของเขาก็ดี ถ้าพวกเราไม่ได้ช่วยกัน แม้กระทั่งภาพพจน์เรื่องการปิด
 โรงเรียน ผมคุยกับ ผอ. โรงเรียนเอกชนบอกว่า เป็นการลงโทษผู้ประกอบการหรือครู
 อาจารย์ของอาชีวศึกษาเอกชน จริงอยู่ เขาต้องเอาให้อยู่ แต่ทางกลับกัน เด็กไม่มาโรงเรียน
 เด็กไปไหนครับ ท่านอำนวยความสะดวกได้ดี หนักกว่าเก่าอีกครับ เด็กเข้ามาอยู่ในสายตาของครู
 ที่โรงเรียน มาบ้าง ไม่มาบ้าง ยังอยู่ในสายตา แต่พอปิดแล้วไปอีก เราก็เลยมาถึงบางอ้อ
 เขาพูดกับผมครับ บอกว่า ท่านผู้บัญชาการครับ ถ้าท่านปิดผมนานเท่าไร เด็กเขาไร้การ
 ควบคุมของเขาเลยครับ ซึ่งพ่อแม่ก็เอาไม่อยู่แล้ว ตรงนี้เองทำให้ผมได้ฉุกละหุกเหมือนกันว่า
 การสั่งปิดโรงเรียนโดยที่ไม่ไปแก้ปัญหาด้านเหตุ มันส่งเสริมให้เขาไปตีกันนอกโรงเรียน
 มากยิ่งขึ้นอีกครับ จริง ๆ เป็นการลงโทษผู้ประกอบการ อันนี้ถูกต้องครับ เพราะฉะนั้น
 ในการเข้าใจ เข้าถึง พัฒนาตรงนี้ ส่วนหนึ่งคณะกรรมการเราก็ได้นำตรงนี้มาเหมือนกัน
 เพราะฉะนั้นการลงโทษ หรือการใช้ยาแรง หรือการใช้ยาขนานกลาง ขนานเบา ก็แล้วแต่
 ทุกส่วนมีความสำคัญเหมือนกันหมด ไม่ได้ถูกหรือผิดทั้งหมด เพราะฉะนั้นตรงนี้เอง
 ผมขออนุญาตขออน้อมรับก่อนที่ท่านประธานวิวัฒน์จะสรุป ผมขออนุญาตขออน้อมนำสิ่งที่
 ทั้ง ๖ ท่านได้นำไป แล้วก็ท่านอาจารย์ประยูร ท่านอาจารย์ชาญเวช และคณะทำงาน
 จะได้นำไปประกอบการพิจารณาแล้วก็รายงานต่อไปครับ ขอขอบคุณมากครับ

นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศคนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ เชิญท่านวิวัฒน์ค่ะ

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร (ประธานกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพ การขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านอาชีวศึกษาอย่างที่กราบเรียนตั้งแต่ต้นว่า ลำพังกรรมาธิการและคณะอนุกรรมาธิการเราทำงานให้ลุล่วงไม่ได้ถ้าขาดความร่วมมือ เพราะฉะนั้นภารกิจสำคัญนอกจากข้อคิดเห็นจากท่านทั้ง ๖ ท่านแล้ว ผมยังคิดว่าเรายังต้องพัฒนาและรองรับความคิดเห็นอย่างต่อเนื่อง ในแผน ๕ ปีที่เตรียมเอาไว้มันจะต้องร่วมกับทุกภาคส่วน ไม่เฉพาะภาคอุตสาหกรรม ทั้งภาคพาณิชย์กรรม บริการ ภาคเกษตรกรรม และภาคศิลปกรรม รวมทั้งอื่น ๆ เป็นเรื่องจำเป็นที่จะทำให้คนไทยเห็นว่าการศึกษาเพื่อสร้างสัมมาอาชีวะนั้นมีความสำคัญยิ่งกว่าใบปริญญา งานนี้ไม่ใช่เรื่องง่ายครับ ผมกราบเรียนท่านสมาชิกทุกท่าน อย่างน้อยก็หลายท่านได้อภิปรายเป็นกำลังใจให้กับพวกเรา แล้วก็กระทรวงศึกษาธิการซึ่งต้องทำงานขับเคลื่อนร่วมกันในช่วงบ่ายวันนี้ก็จะมีตัวอย่างงานซึ่งลงไปขับเคลื่อนจริงในพื้นที่ หลังจากที่ท่านได้กรุณาอนุมัติหรือเห็นชอบให้เราส่งเรื่องไปที่รัฐบาลแล้ว เราก็จะทำงานร่วมกับกระทรวงศึกษา ข้อเสนอของท่านทั้งหมดจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ทำให้เราต้องประสานงานกับทุกภาคส่วนทำเรื่องการปฏิรูประบบการศึกษาแบบทวิภาคี ซึ่งในความหมายในรายละเอียดนั้นก็รวมทั้งพหุภาคีด้วย ซึ่งมีบางท่านได้เสนอแนะเอาไว้ ก็มีทั้งทวิภาคีและพหุภาคี ก็จะนำเรื่องนี้ไปขับเคลื่อนต่อถ้าได้รับความกรุณาจากที่ประชุม ขอกราบขอบคุณท่านประธานครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ เป็นอันว่ากรรมการตอบเรียบร้อยแล้วนะคะ เป็นอันว่าที่ประชุมได้พิจารณารายงาน เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษา สู่ออาชีวศึกษาทวิภาคีแล้วนะคะ ก่อนที่จะขอมติจากที่ประชุม ดิฉันจะขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะคะ

(นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านสมาชิกได้ใช้สิทธิแสดงตนค่ะ โปรดเสียบัตรและกดปุ่มแสดงตนนะคะ มีท่านสมาชิกกำลังทยอยกันเข้ามา

(สมาชิกทำการเสียบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : มีสมาชิกท่านใดยังไม่ได้แสดงตนหรือไม่คะ ดิฉันคิดว่าสมาชิกน่าจะมาหมดแล้วนะคะ เจ้าหน้าที่แสดงผลด้วยค่ะ มีผู้เข้าร่วมประชุม ๑๗๑ ท่าน ครบองค์ประชุมนะคะ

ต่อไปดิฉันจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับรายงาน เรื่อง การขับเคลื่อน การปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคี หรือไม่นะคะ

(นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอให้ท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนนะคะ ผู้ใดเห็นชอบโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ผู้ใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ผู้ใดเห็นว่าควรงดออกเสียงโปรดกดปุ่ม งดออกเสียง ค่ะ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : สมาชิกทุกท่านใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนเรียบร้อยแล้วนะคะ เจ้าหน้าที่ แสดงผลค่ะ มีบางท่านเพิ่งเข้ามา ตกลงเรียบร้อยแล้วนะคะ ไม่มีท่านใดจะขานชื่อ จำนวน ผู้เข้าประชุม ๑๗๒ ท่าน เห็นด้วย ๑๗๐ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ๒ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มี ค่ะ

ก็เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการวิชาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบอาชีวศึกษาสู่ออาชีวศึกษา ทวิภาคีแล้ว ซึ่งคณะกรรมการฯ จะได้นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่านสมาชิกไปปรับปรุงก่อนที่จะส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปค่ะ

จบการพิจารณารายงานของคณะกรรมการวิชาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาทั้ง ๒ เรื่องแล้วนะคะ ขอขอบคุณท่านประธานกรรมการและคณะกรรมการและผู้มาชี้แจงทุกท่านค่ะ ขอบพระคุณค่ะ ท่านวิทยาเชิญค่ะ

นายวิทยา แก้วภราดัย : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิก สปท. เลขที่ ๑๔๒ ขอเวลาเพื่อนสมาชิกในสภา คงไม่ยาวนานครับ มีเรื่องที่จะหารือกับท่านประธานสภา แล้วก็เพื่อนสมาชิกทั้งสภา เพราะได้มีปรากฏการณ์บางประการเกิดขึ้นในสังคมไทยนะครับ ทำให้เกิดวิกฤตทางศรัทธาและเป็นปัญหาต่อองค์กรซึ่งเป็นหลักของบ้านเมือง กล่าวคือ ผมคงจะใช้เวลาในสภาไม่นานนะครับ และข้างนอกผมกำลังจะตกนะครับ เป็นปรากฏการณ์ที่นาน ๆ จะได้เจอสักที เป็นเรื่องราวที่กำลังเกิดขึ้นขณะนี้เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์หนาหูมากครับ ท่านประธานครับ เรื่องการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจที่ยืดเยื้อมาจนถึงวันนี้ ๖ เดือน และปรากฏว่า ๖ เดือนนี้เป็น ๖ เดือนของวิกฤตที่เกิดขึ้นในวงการตำรวจอย่างรุนแรงที่สุด จนเกิดข้อวิพากษ์วิจารณ์ว่ากระบวนการการวิ่งเต้นในสถานการณ์ปัจจุบันดูออกจะรุนแรงกว่าเรื่องราวที่ผ่านมาในอดีตมากมายนักครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่มีวงการตำรวจเกิดประเพณีใหม่ขึ้นมาครับ คือจ้างให้เพื่อนข้าราชการที่เหลือระยะเวลาจากเดือนเมษายนไปถึงเดือนตุลาคม ๖ เดือน ลาออกจากราชการ เป็นการจ้างให้ลาออกครับเพื่อเปิดช่องให้คนบางคนวิ่งเต้นเข้าสู่ตำแหน่งได้ เพราะเรื่องที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติขณะนี้เป็นเรื่องวิกฤตที่จำเป็นที่สภาเราซึ่งทำหน้าที่ในการขับเคลื่อนในการปฏิรูปประเทศ และหัวข้อการปฏิรูปตำรวจเป็นเรื่องที่มีการพูดถึงมานานมากครับ จำเป็นที่จะต้องหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาหารือ ผมจึงขออนุญาตครับ อาศัยข้อบังคับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ข้อ ๔๕ เสนอญัตติให้มีการปรึกษาหารือเป็นเรื่องด่วน กรณีการแต่งตั้งโยกย้ายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติขึ้นในสมาชิก สปท. เพื่อที่จะหาแนวทางว่าจะมอบหมายให้คณะกรรมการวิชาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมดำเนินการในการศึกษาหาข้อเท็จจริงและวางแนวทางการปฏิรูปสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือไม่ เพราะฉะนั้นขอเสนอเป็นญัตติด่วนในการหารือเรื่องนี้ครับ ขอสมาชิกรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : มีสมาชิกรับรองครบถ้วนค่ะ เรื่องนี้เราจะได้นำเรื่องเข้าวิป (Whip) วันพฤหัสบดีที่จะถึงนี้นะคะ แล้วก็มอบหมายคณะกรรมการวิชาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม แล้วก็นำเรื่องศึกษามาเสนอสภาแห่งนี้ค่ะ

นายวิทยา แก้วภราดัย : ท่านประธานครับ ผมทราบว่าผมยื่นเป็นญัตติ เป็นหนังสือไปนะครับ แล้วก็ยังไม่ผ่านกระบวนการพิจารณาของวิป (Whip) แต่เนื่องจากว่าเป็นเรื่องที่เร่งด่วนครับท่านประธาน เขาบอกว่าคำสั่งจะออกเมื่อคืนวันเสาร์ เขาบอกว่าคำสั่งจะออกเมื่อคืนวันอาทิตย์ เขาบอกว่าคำสั่งจะออกเที่ยงวันจันทร์ จนขณะนี้คำสั่งยังไม่ออก และทุกนาทีของคำสั่งไม่ออก โทรศัพท์สำนักงานตำรวจแห่งชาติสายไหมครับ โทรศัพท์ มาเช็ก (Check) จากทั่วประเทศหมดครับว่าตัวเองจะได้ขึ้นที่ไหน ตัวเองจะย้ายไปไหน ใครจะมาเบียดตัวเองที่ขอไปจะได้หรือไม่ สตางค์ที่จ่ายไปแล้วจะเป็นหมั้นหรือเปล่า มันเป็นเรื่องที่รอสัปดาห์หน้าไม่ได้ครับ และเป็นเรื่องที่เกิดปรากฏการณ์อย่างนี้นาน ๆ เกิดขึ้นครั้งครับ คือถ้าไม่เร่งด่วนจริง ๆ ผมคงไม่นำขึ้นมาปรึกษาหารือครับ ผมจึงคิดว่าจำเป็นที่จะให้เพื่อนสมาชิกได้แสดงความคิดเห็นเรื่องนี้นะครับ แล้วก็ไปตามข้อบังคับสภาขับเคลื่อน การปฏิรูปประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๘ ครับ ขออนุญาตที่จะดำเนินการในการหารือเรื่องนี้ในสภา สปท. ครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ต่อไปเชิญท่านวันชัยก่อนนะคะ เชิญท่านวันชัยคะ ประเด็นเดียวกันนะคะ

นายวันชัย สอนศิริ : ประเด็นเดียวกันครับท่านประธาน ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม วันชัย สอนศิริ สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ท่านประธานครับ ความจริงแล้วตั้งแต่เข้ามาจนกระทั่ง ณ บัดนี้ เราได้พิจารณาเรื่องปฏิรูปเกี่ยวกับเรื่อง การศึกษา ก็ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญผ่านไปแล้ว ถ้าท่านประธานบอกว่าเลิกประชุมแล้วก็ กลับบ้าน ความจริงก็ไม่มีอะไร เหมือนเรายังไม่ได้ปฏิรูปอะไรและเรายังไม่ได้ทำอะไร แต่เรื่องหนึ่งผมเห็นว่าเป็นเรื่องใหญ่ที่ท่านวิทยาได้พูด เพียงปรากฏว่าสภาขับเคลื่อน การปฏิรูปประเทศขยับ แสดงความคิดเห็น พุดจาเสนอแนะ อภิปราย ผมว่าจะเกิดการขับเคลื่อนขึ้นแล้วครับ -----

เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องที่พี่น้องประชาชนทั้งประเทศเรียกร้องกันมาโดยลำดับ ถ้าท่านประธานจะดูรัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังจะลงประชามติที่เขียนไว้ชัดมากเลยนะท่านประธาน ถ้าท่านประธานอ่านดู ท่านให้ความสำคัญอย่างมาก ประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ อาจารย์มีชัยยี่ตรงนี้ บอกองค์กรนี้ถ้าไม่รีบปฏิรูปจะทรุดโทรม ผมจำคำพูดของท่านอยู่ก้องหูเลยครับ ถ้าไม่รีบปฏิรูปวันนี้จะทรุดโทรม และจะทรุดโทรมไปมากกว่านี้ จึงเขียนไว้ในบทเฉพาะกาลเป็นการเฉพาะว่าการแต่งตั้งโยกย้ายตำรวจนั้นต้องรีบดำเนินการปฏิรูปโดยใช้ระบบอาวุโสเป็นสำคัญ ที่ท่านวิทยาเสนอญัตตินั้นปรากฏว่าแต่งตั้งโยกย้ายกันมาไม่ได้เกือบครึ่งปีจนกระทั่งจะครบใหม่แล้ว เหตุผลอันสำคัญนั้นก็คือนำไม่ถึงหลักอาวุโส ถ้าเอาตามหลักการเรื่องหลักอาวุโสแล้วปัญหาอย่างนี้ไม่มีเลยครับท่านประธาน เพราะอะไรก็อาวุโสมันมีแล้ว ๑ ถึง ๕๐ ก็ว่ากันหมายเลข ๑ มันเป็นใคร ถ้าไม่ดี มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนบกพร่อง ก็ว่ากันไป แต่ทุกวันนี้ไม่เป็นอย่างนี้ เขาบอกว่าสำนักงานนี้แทบจะแตกตำรวจทั่วประเทศ ผมฟังจากตำรวจแล้วเศร้าใจครับ ที่ให้สัมภาษณ์กันบอกว่า ไม่มีหอรกเรื่องการใช้จ่ายเงินใช้ทองกัน ไม่มีหอรกที่มีการวิ่งเต้น ไม่มีหอรกที่จ้างกันให้ลาออก มันเป็นเรื่องโกหกกันครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นสถานีได้แสดงออก ได้พูดจา ผมอยากจะถามกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรมที่ดูแลเรื่องตำรวจทำอะไรกันอยู่ ตำรวจทั่วประเทศเขาร้อนกันเป็นไฟ แต่กรรมการด้านที่เกี่ยวกับตำรวจนั้นทำอะไรกัน ปฏิรูปได้หรือเปล่า มีส่วนอะไร ไปทำอะไรกับเขาบ้างหรือไม่ ผมเองไม่ได้อยู่ในแวดวงนี้แต่ร้อนใจจริง ๆ ซึ่งผมพูดกับท่านประธานในคราวที่แล้วว่าตำรวจด้วยกันแท้ ๆ ยังไม่ได้รับความเป็นธรรม แล้วประชาชนตาต้า ๆ ที่มีคดีจะได้รับความเป็นธรรมอย่างไร แต่ผมไม่อยากจะพูดว่าเดี๋ยวนี้มันอยู่แค่กลุ่มไหน ๆ มันมากไป ชัดไป แต่ผมเห็นว่าเรื่องนี้ต้องพูดครับ เพราะฉะนั้นที่ท่านวิทยาเสนอมานั้นเป็นเรื่องเร่งด่วน เวลา ๑ ชั่วโมง ๒ ชั่วโมง หรือ ๓ ชั่วโมงนี้ท่านจะรีบกลับบ้านไปทำไมครับท่านประธาน ก็ใช้เวลาตรงนี้สัก ๒ ชั่วโมงมีใครจะเป็นอะไรครับ ฝนก็จะตก เทพยดาฟ้าดินเขารับรู้อยู่แล้วว่าญัตตินี้ต้องมีการพูดจាកันในสภาแห่งนี้ ขอบพระคุณครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : เชิญท่านอำนวยการ

พลตำรวจโท อำนาจ นิยมะโน : ขอบพระคุณครับ พลตำรวจโท อำนาจ นิยมะโน ครับ สมาชิกลำดับ ๑๘๗ ก็คงประเด็นเดียวกันครับ เมื่อมันเป็นเรื่องร้อน ไฟมันจะไหม้ เราต้องดับครับ ท่านวันชัยท่านก็ร้อนใจ เตียวผมเลี้ยงกาแพเย็น มันเป็นญาติตีตัว เราคงรอไม่ได้ เมื่อกี้ก็ขอเสียงรับรองไปแล้ว รับรองถูกต้องครบถ้วนแล้ว ผมว่าเราต้องฟังความครับ แม้ว่าจะมีกรรมวิธีการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ผมจะได้เอาประโยชน์ตรงนั้นไปเติมในการปฏิรูปกิจการตำรวจในเรื่องของการแต่งตั้ง แกลงเมื่อเข้านี้ครับว่าเที่ยงนี้ออกแน่ คงออกแล้วละครับในห้องน้ำ ตำรวจทั้งแผ่นดินอกสั้น ขวัญแขวนครับ ชาวบ้านอยู่อย่างไรครับผมอยากจะรู้ เป็นสุญญากาศทั่วประเทศไทย แล้วเราจะฝากกระบวนการยุติธรรมไว้กับใคร ผมจะไม่วิพากษ์ครับหลายท่านเมื่อเข้านี้ ขอภัย สหบาท น่าจะเป็นไทยรัฐนะครับ ผมเขียนในไลน์ (Line) เพื่อปลอบขวัญกำลังใจ ให้กับตำรวจลูกน้องผม ๔ เดือนจะเกษียณแล้วยังย้ายได้ขนของไปขนของกลับก็หมดเวลาแล้ว เพื่อเอาตำแหน่งนั้น ๔ เดือนจะเกษียณ ๔ คนย้ายหมดเลย เพราะฉะนั้นความรู้สึกอัดอั้น ของสมาชิกคือความรู้สึกอัดอั้นของประชาชนครับให้ปล่อยเถอะครับท่านประธาน ให้เขา ปล่อยความอัดอั้นออกมา ผมจะได้เอาสิ่งนั้นไปให้พี่อ้อย ท่านวรพงษ์ ท่านประธาน อนุกรรมการปฏิรูปกิจการตำรวจ เอาไปกรองแล้วใส่เพิ่ม มันจะเป็นความรู้สึกอัดอั้น ของประชาชนกับการปฏิรูปตำรวจ นี้ของแท้เลยครับ นี่คือความบริสุทธิ์ครับ เพราะฉะนั้น ผมสนับสนุน เพราะไม่สามารถปลดผมได้อีกแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : เชิญท่านวิทยาค่ะ

นายวิทยา แก้วภราดัย : ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อสภาไม่ขัดข้อง ผมก็จะได้เสนอญัตติของการหารือ เรื่อง การแต่งตั้ง โยภยัยข้าราชการตำรวจที่ไม่เป็นธรรม นะครับ เพื่อให้สภาร่วมกันพิจารณา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมพยายามติดตามเรื่องนี้มา ระยะเวลายาวนานพอสมควรครับ เพราะก่อนหน้านี้สังคมวิพากษ์วิจารณ์กัน ช่วงที่มีการ รณรงค์ต่อสู้ทางการเมืองหนัก ๆ ก็มีการพูดถึงการปฏิรูปตำรวจครับ เพราะองค์กรตำรวจ เป็นองค์กรที่อยู่เพื่อรับใช้กฎหมาย แต่ปรากฏว่าที่ผ่านมากระบวนการทำงานกลายเป็น กระบวนการทำงานที่ไม่ได้รับใช้กฎหมายครับ เป็นคนที่บังคับใช้กฎหมายและพี่น้องประชาชน ที่ถูกบังคับใช้กฎหมายในช่วงที่บ้านเมืองมีผู้นำที่ขาดคุณธรรม องค์กรตำรวจถูกใช้ให้เป็น เครื่องมือในการสนองนโยบายแล้วแต่ตามอารมณ์ เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาในอดีต ตำรวจเหมือนคนลูกไล่ของนักการเมืองที่ไล่ไปทำโน่นทำนี่ นักการเมืองประกาศนโยบาย ตัดตอนปราบปรามยาเสพติด ตำรวจต้องไล่ล่า แล้วก็การไล่ล่าก็กลายเป็นการฆ่าตัดตอน ว่าการฆ่าตัดตอนกระบวนการความเสียหายคนในประเทศนี้ล้มตายไปถึง ๒,๗๐๐ คน ใน ๒,๗๐๐ คน ไม่ใช่เฉพาะตัวอาชญากร มีทั้งเด็ก ผู้หญิง หลายคนเสียชีวิต ในสถานการณ์ของการไล่ล่าเพราะสนองนโยบายของผู้นำประเทศ เพราะฉะนั้นองค์กร ตำรวจกลายเป็นองค์กรที่มีอำนาจขึ้นมาแต่ละยุคแต่ละสมัยไม่ซ้ำกันครับ เราวิพากษ์วิจารณ์ ว่าตำรวจต้องส่งส่วยนาย เป็นอาชีพที่แปลกที่สุด นายที่ตั้งตัวขึ้นมาแล้วต้องให้ลูกน้องเลี้ยง นำจะมีองค์กรเดียวครับ ตำรวจ ทหารครับ เป็นนายพลเมื่อไรหน้าที่ก็คือเลี้ยงลูกน้อง นักการเมืองอยากเป็นใหญ่เป็นโตต้องมีบริวาร ต้องเลี้ยงดูลูกน้อง แต่อาชีพเดียวที่ลูกน้อง ต้องวิ่งส่งส่วยให้นายเป็นที่รู้จักหมดก็คืออาชีพข้าราชการตำรวจ ซึ่งนับวันจะสร้างความ ตกต่ำไปทุกวันครับ ฤดูกาลโยกย้ายของตำรวจแบ่งซอยมากขึ้น ๆ เดิมเคยเขียนกฎหมายว่า กระจายอำนาจในการโยกย้ายไปให้ระดับกองบัญชาการแต่ละภาค ระเบียบออกเสร็จก็มี ข้อข้อยกครับ สงวนอำนาจของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไว้ในการที่จะเข้าไปพิจารณาได้ สุดท้ายกองบัญชาการทุกภาคกลับเป็นกองบัญชาการที่ไม่สามารถพิจารณาโยกย้ายอะไร ตัวเองได้เลย ต้องรอบัญชีจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ต้องรอบัญชีจาก ผบ. วันนี้นักงาน ตำรวจแห่งชาติปลดการเมือง จะบอกว่าตำรวจวิ่งส่วยกับนักการเมือง ผมพูดไม่ได้ครับ วันนี้เราทุกคนรู้สึกที่เราไม่ใช่ นักการเมือง ผมเป็นนักการเมืองที่หลงเข้ามาในเวทีนี้ก็ต้อง บอกว่ายินดีครับ ในวันที่ไม่มีนักการเมือง -----

แต่ผมรู้สึกเสียใจว่า เมื่อมีนักการเมืองที่เคยถูกประณามในยุคพวกผมหรือใครต่อใครก็ตาม ไม่ได้มีตัวตนอยู่แล้ว ทำไมสำนักงานตำรวจแห่งชาติยังไม่หลุดจากวังวน น้องสื่อมวลชน เขามาฟ้องผมครับ สถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุดเพิ่งเกิดมาช่วง ๒ ปีหลัง ถ้าจำไม่ผิดน่าจะเป็นปีที่แล้ว มีนายตำรวจระดับรองผู้บังคับการ เหลืออายุราชการอยู่ ๗-๘ เดือน ก็แก่แล้ว นะครับ จะเกษียณแล้วก็คิดถึงบ้าน อยากย้ายกลับบ้าน ไปหารุ่นน้องที่เป็นผู้บัญชาการ บอกรุ่นน้อง พี่เหลือ ๗ เดือนแล้วขอย้ายกลับไปอยู่บ้านเถอะ รุ่นน้องก็ปรารถนาดีครับ บอกรุ่นน้อง พี่เหลือ ๗ เดือนกลับไปอยู่บ้านทำไมพี่ ลาออกเลยดีกว่า พี่ลาออกเลยดีกว่า ผมให้พี่ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่ต้องกลับไปนอนคิดหรือครับ เหลือเวลา ๗ เดือนไปทำมาหากิน อะไร ก็ปลูกผักปลูกสวนจะหาเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาทก็คงไม่ได้ ท่านคนนั้นก็ตัดสินใจลาออก ลาออกจากรองผู้บังคับการเพื่อกลับไปอยู่บ้าน เพราะน้องหรือเป็นนายไม่ยอมให้ย้าย อยากย้ายกลับไปบ้านครับ ตำแหน่งรองผู้บังคับการตำแหน่งที่ไม่ได้มีอำนาจวาสนาและไม่ใช่ ตำแหน่งหลัก ไม่ใช่สารวัตร ไม่ใช่ผู้กำกับ ไม่ใช่ผู้การ ไม่ใช่ผู้บัญชาการ แคร่รองผู้บังคับการ ได้ตั้ง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาทครับ เป็นบำเหน็จก้อนใหญ่ ท่านลาออก ท่านประธานทราบไหมครับ สื่อมวลชนเขาฟ้องผมครับว่า ท่านรองผู้การท่านนั้นลาออกได้ไป ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายท่านเอาไปทอนตำแหน่งได้มาทั้งหมด ๑๗ ล้านบาทครับ รองผู้การขยับ ก็ขยับผู้กำกับ เป็นรองผู้การ ใครอยากวิ่งผู้กำกับ ท่านประธานครับ ปีนี้เอาเป็นว่า ภูธรครับ ๔,๐๐๐,๐๐๐ ถึง ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จ่าย ๔,๐๐๐,๐๐๐ ถึง ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นผู้กำกับ ถ้ามว่า เงินเดือนผู้กำกับเดือนละเท่าไรครับ ตอบได้เลยครับว่า ๑๐ ปีก็คงไม่พอจ่ายค่าวิ่งตำแหน่ง ขึ้นผู้กำกับ ๑ คน จ่ายไปแล้ว ขึ้นรองผู้กำกับ จ่ายซ้ำ ขึ้นสารวัตร จ่ายกันไปจ่ายกันมา ซื้อตำแหน่งมา ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาทไปทอนต่อจากลูกน้องได้มา ๑๗ ล้านบาท คราวนี้วิ่งการ ตำรวจก็เกิดเรื่องมิติใหม่ครับ วิ่งขึ้นเสียบตำแหน่งเพื่อน มันเต็มอยู่ข้างบนหมด ไปดู พวกใกล้เกษียณ จ้างให้ลาออกกัน ผมพยายามตรวจสอบสำนักงานตำรวจแห่งชาติครับ ถ้ามเพื่อนตำรวจเราที่อยู่ในสภานี้นะครับ เดียวถ้าไม่ใช่ ปฏิเสธผมนะครับ ผมไม่เอ่ยชื่อท่าน เดียวท่านขึ้นมารับรองกันเอง ผมถามท่านตรง ๆ ว่าก่อนเดือนนี้มีตำรวจใกล้เกษียณลาออก ก็คน เขาชี้หน้ามาที่ผมเลยครับ กองบังคับการตำรวจภูธรภาค ๘ บ้านคุณ ลาออกเกือบ ๒๐ คน ก็ผมย้อนถามว่าทั้งประเทศเท่าไรครับท่าน นับนิ้วนับมือ ทั้งมือทั้งเท้าครับ ท่านบอกว่า เกือบร้อยครับ มีคนลาออกเกือบร้อยคนเพราะการโยกย้ายต้องเกิดขึ้นตั้งแต่เดือนตุลาคม ถ่วงมาจากเดือนตุลาคมถึงวันนี้ ๖ เดือน คนจะเกษียณครับ เหลือเวลา ๖ เดือน ในวันข้างหน้า

เพื่อนข้างลาออก มีตั้งแต่ราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปดูบัญชีครับ ผมก็อยากให้คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม อนุกรรมการปฏิรูปกิจการตำรวจไปดูด้วยครับว่าทั้งประเทศที่ลาออกไปตอนนี้ ไม่รู้ว่าชายหรือรับผลประโยชน์ตอบแทนหรืออะไรก็ตามนะครับ ท่านก็ไปหาคำตอบมา ทั้งหมดทั้งประเทศก็คน รอคอยยับเสียบกันก็คน ถ้าเกิดอย่างนี้ครับ ท่านประธาน ผมในฐานะประชาชนฟ้องเลยครับว่า ถ้าตำรวจโยกย้ายเพราะจ่ายสตางค์ คนที่เดือดร้อนคนแรกครับ ไม่ใช่ประชาชนครับ พวกทำผิดกฎหมายทั้งหมด เตรียมเพิ่มเงินช่วย ถ้าโจรเริ่มส่งช่วย ตำรวจเริ่มรีดจากโจร ถ้ามว่าคนเดือดร้อนคนสุดท้ายคือใครครับ หนีไม่พ้นประชาชน ถ้าเราพูดถึงเรื่องการปฏิรูปบ้านเมืองครับ เรื่องธรรมาภิบาล แต่วันนี้ปรากฏว่าในสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่การโยกย้ายเลื่อนกันมา อย่างที่ท่านรองอำนวยการขออนุญาตเเย่ยามครับ เพื่อนสมาชิกบอกเมื่อสักครู่ เที่ยงจะประกาศครับ จนวันนี้เข้าใจว่ายังไม่ประกาศ คนประกาศก็หาตัวไม่เจออีกแล้วครับ เพราะฉะนั้นผมบอกได้เลยว่าเรื่องนี้ถ้าสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเราพิจารณาและร่วมกันพิจารณา ร่วมกันให้ข้อเท็จจริงจริง ๆ เพื่อน ๆ ตำรวจทั่วประเทศกำลังนั่งฟังกันด้วยใจระทึกครับว่าเขาจะผ่านช่วงวิกฤตสถานการณ์ขององค์กรไปได้อย่างไร จะเอาอย่างไรก็บอกกันมา -----

แต่ถ้าออมพะนำจนวนายกรัฐมนตรีสั่งให้ตั้งกันให้เสร็จ เลื่อนกันมา ๑๕ วันยังตั้งไม่เสร็จ มันอะไรกันนักกันหนา จะให้ไปปล้นเงินมาจากไหนเพื่อมาจ่ายบำเหน็จบำนาญกัน ถ้าบ้านเมืองอยู่อย่างนี้ครับ ผมคิดว่าจำเป็นต้องใช้มาตรา ๔๔ กับคนบางประเภท ไม่เช่นนั้น เคลื่อนไม่ได้ แล้วก็เป็นที่ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม อนุกรรมการปฏิรูปกิจการตำรวจนะครับ ซึ่งมีเพื่อนสมาชิก ในสถานีเป็นตำรวจผู้ใหญ่ที่ดี ๆ ออกจากราชการตำรวจ เกษียณด้วยความสง่างามเข้ามา นั่ง อยู่ที่นี่เยอะ ท่านเป็นพี่เลี้ยงที่สายหน้าทั้งหมดครับ ผมจำได้ครับ ผมอภิปรายในสภา เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว มีผู้ใหญ่ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่อยู่ในสถานีหลายท่านมาบอก กับผมว่า เรื่องที่คุณพูดเป็นเรื่องจริงทั้งหมด และเลวร้ายที่สุด ไม่เคยเกิดมาในสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ เพราะฉะนั้นผมว่าสิ่งนี้คือเรื่องจำเป็นที่จะต้องพิจารณากันในวันนี้ และเรื่องนี้ ต้องถึงหูครูอ้งคนครับ เรื่องนี้ต้องถึงหูท่านนายกรัฐมนตรีครับ เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว หยุดสถานการณ์อย่างนี้ไม่ได้ และผมเชื่อมั่นว่าเพื่อนสมาชิกในสถานีจำนวนมากมีข้อเท็จจริง ที่จะให้คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม เตรียมรับฟังข้อเท็จจริงทั้งหมดครับ แล้วก็ไปไล่ไต่สวนมา จะปล่อยให้ป็นคลื่นกระทบฝั่ง ไม่ได้ คนดีก็ควรจะเคารพบูชา คนชั่วก็ต้องจัดการ ไม่เช่นนั้นแล้วกระบวนการยุติธรรมไทย ตั้งแต่เบื้องต้นเสียหาย คำว่า ๒ มาตรฐานก็จะเกิดขึ้น ความขัดแย้งทางการเมืองก็จะเกิดขึ้น มันอยู่ที่ต้นน้ำ ถ้าต้นน้ำเสียหายเสียแล้ว เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ลุกลามบ้านเมืองมาจนถึงวันนี้ เพราะเราละเลยเรื่องต้นน้ำอย่างนี้ บ้านเมืองต้องยุติสถานการณ์ประชาธิปไตยเป็นเผด็จการ เพราะเพื่อมาหยุดกระบวนการไม่เคารพกติกา การไม่เคารพกฎหมาย เพราะฉะนั้นผมคิดว่า จำเป็นที่สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศของเราจะระดมความคิดของเพื่อนสมาชิกทั้งหมด ช่วยกันเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการ และขอเสนอให้คณะกรรมการศึกษาเรื่องนี้ และรายงานสถานการณ์สำนักงานตำรวจแห่งชาติต่อสภาภายใน ๑ เดือน พร้อมทั้งทิศทาง ของการแก้ไขปฏิรูปสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้เป็นที่ยุติด้วยครับ ขอขอบพระคุณครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ เชิญท่านวันชัยค่ะ

นายวันชัย สอนศิริ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สปท. วันชัย สอนศิริ กระผมต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพทุกท่าน ได้มีมติ เห็นพ้องต้องกันว่าควรจะนำเรื่องนี้มาหารือกันในที่ประชุม ท่านประธานครับ ต้องยอมรับว่า

เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่และเป็นเรื่องสำคัญมาก เผอิญผมมีส่วนในการทำงานในการปฏิรูป
กิจการตำรวจ เลยได้รู้จักทั้งตำรวจผู้หลักผู้ใหญ่ที่มีอำนาจ ไม่ถึงระดับสูงสุดก็ตาม รวมทั้ง
ระดับล่างหลาย ๆ คนได้มีโอกาสไปแลกเปลี่ยน ขณะที่กำลังมีการแต่งตั้งโยกย้ายนั้น
ผมได้รับโทรศัพท์สารพัดหลายที่หลายแห่ง บางคนพูดด้วยความกล้ากลืนจริง ๆ ครบ
ท่านประธาน ผมไม่เคยรับราชการ แต่พอเข้าใจห้วงอกของคนที่กำลังจะได้มีได้เป็น
เขาสารภาพเลยว่า อาจารย์วันชัยครับ ถ้าจะให้ผมหาเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
มาสู้กับเขา ผมไม่มีปัญญาหรือหอกครับอาจารย์ ผมต้องขอย้ายออกจาก กทม. เพื่อไปบางที่
เพื่อจะได้มีตำแหน่ง เพื่อจะได้มีอาวุโส ตามระบบระเบียบที่กำหนดกันไว้ แต่ถึงเวลาที่ผม
ควรจะได้เป็นที่ว่านั้น มันก็มีเหตุมีปัจจัยอย่างอื่นที่ไม่ได้เอาหลักอาวุโสมาใช้ ผมไม่ได้
มีข้อบกพร่องอะไรเลยครับ ทราบว่าบางคนพูดแรงนะครับ จริงเท็จผมไม่กล้ายืนยัน แต่เป็น
คำพูดตำรวจระดับผู้ใหญ่ มันจะประกาศได้อย่างไรคุณวันชัย ก็คนนี้ให้ ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท
อีกคนให้ ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท อีกคนหนึ่งให้ ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท อีกคนให้ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
อย่างนี้ว่ากันแรงไปท่านประธาน มันพูดกันเหมือนหนึ่งว่าตำแหน่งเหล่านี้เป็นตำแหน่งที่ใช้
การประมูลกัน -----

เขาบอกว่าถ้าใช้หลักเกณฑ์ตามปกติเป็นระบบอาวุโส ไม่มีเหตุผลกลใดเลยครับที่จะต้องเลื่อนกันมา ๑ เดือน ๒ เดือน ๓ เดือน ๕ เดือน จนกระทั่ง ๖ เดือน ๑๕ วันกำลังจะไม่ทัน หวยจะออกก่อนเสียอีกท่านประธาน เพราะฉะนั้นเรื่องนี้อย่างที่ผมเรียนท่านประธานไว้ตั้งแต่ต้น กรรมการการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งอนุกรรมการปฏิรูปกิจการตำรวจ รวมทั้งรัฐธรรมนุญที่อาจารย์มีชัยเขียนไว้ในบทเฉพาะกาลแทบจะสิริรวมเห็นพ้องต้องกันครับท่านประธาน ว่าการแต่งตั้งโยกย้ายนั้นให้ค่านึงหลักอาวุโสเป็นสำคัญ ถ้ายึดหลักนี้แล้วมันไม่มีเหตุผลอื่นเลย อย่างที่ผมกราบเรียน ออาวุโสเป็นตัวตั้งแล้วนอกนั้นไม่มีอะไรเลย แต่ที่มันเป็นอย่างนี้จนกระทั่งแต่งตั้งโยกย้ายไม่ได้เพราะมีเหตุปัจจัยอย่างอื่นที่มันแทรกแซง ผมเลยมีความเห็นด้วยกับท่านวิทยาว่าคณะอนุกรรมการปฏิรูปกิจการตำรวจของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมน่าจะเอากรณีศึกษาที่เกิดขึ้น กำลังจะประกาศวันนี้ พรุ่งนี้ ลองมาทางดูสิว่ามันเกิดอะไรขึ้น ทั้ง ๆ ที่ คสช. ไม่ได้เกี่ยวกับการเมืองอะไรสักเท่าไรเลย ผมหวังตั้งใจไว้ด้วยความบริสุทธิ์ใจว่าการแต่งตั้งโยกย้ายมันน่าจะโปร่งใสมากกว่าการเมือง มันมีอะไร ผมอยากให้คณะอนุกรรมการหรือกรรมการที่ดูแลเรื่องนี้ช่วยไปดู ไปศึกษา แล้วมาพูดให้ที่ประชุมฟังหน่อย มันเกิดอะไรขึ้น แก้ไขไม่ได้ มันติดขัดตรงไหน มีปัญหาอะไร เราจะได้รับรู้ไปพร้อม ๆ กัน ผมเชื่อเหลือเกินว่านายรัฐมนตรี ท่าน พลเอก ประยุทธ์ ต้องการให้มีการแต่งตั้งโยกย้ายเรื่องนี้ให้เสร็จ โปร่งใส เป็นธรรม เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล แต่ผมไม่แน่ใจว่ามันเกิดอะไรขึ้น เรื่องที่ท่านวิทยาพูด หรือเรื่องที่ปรากฏตามสื่อต่าง ๆ ผมไม่แน่ใจว่าท่านนายกรัฐมนตรีนั้นได้รับรู้ถึงเหตุดังกล่าวนี้หรือไม่ เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่น่าจะเอาเหตุที่เกิดขึ้นครั้งนี้มาเติมเต็ม การแต่งตั้งโยกย้าย ผมได้มีโอกาสคุยกับผู้ใหญ่บางท่านบอกว่า คุณวันชัย บัญชีนี้มันมีบัญชีเดียวจริง แต่เวลาจะปฏิบัติบางที่มันก็ต้องดูว่า ๑. คนที่มันควรจะได้เป็นคนที่เขาสั่งได้ ตั้งได้ ไม่ตั้ง คนตั้งอยู่ไม่ได้ นี่คือเขาบอกว่ามาอันดับ ๑ เลย อันดับ ๒ คนใกล้ชิดของผู้มีอำนาจ บางทีก็เป็นคนที่ไปแอบอ้างเอา บางทีผู้มีอำนาจไม่รู้อีกที่มีชื่ออะไรต่อมิอะไรกันที่ปรากฏ บัญชีที่ ๓ นั้นกลายเป็นคนที่มีบุญคุณต้องทดแทนกัน และประการต่อมาลำดับที่ ๔ ก็คือลูกน้องที่จะต้องติดสอยห้อยตามกัน -----

และลำดับที่ ๕ เป็นหน่วยหรือเป็นคนที่หน่วยนั้นเห็นว่ามีควมจำเป็นต้องใช้ คนมีความรู้ความสามารถ หรือคนที่มีอาวุโสกลายเป็นอยู่อันดับ ๖ ไป เขาบอกอย่างนั้น อย่างนี้ก็ตายสิครับ การแต่งตั้งโยกย้าย ผมถึงกราบเรียนต่อท่านประธานว่า การแต่งตั้งโยกย้ายนั้นเป็นต้นทางของความเป็นธรรมของตำรวจ ตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งมานั้นถ้าเขาไม่ได้รับความเป็นธรรมแล้ว ประชาชนจะไปได้รับความเป็นธรรมได้อย่างไรครับท่านประธาน เขามาเขามองด้วยเงินเป็นตัวตั้ง หรือเขาถูกเตะกระเด็นไปในบางที่บางแห่งที่เขาเองก็ไม่ได้รับความเป็นธรรม คนที่มันมาด้วยเงินในตำแหน่ง ในโรงพัก ในสถานที่ที่มีโอกาสด้วยเงินเป็นตัวตั้ง เขาจะมามองอะไรเรื่องความเป็นธรรมครับ เขาก็มองเรื่องผลประโยชน์เป็นตัวตั้ง เพราะฉะนั้นเมื่อเราศึกษารวมกันทั้งหมดของคณะอนุกรรมการปฏิรูปกิจการตำรวจ แล้วบอกว่าเหตุทั้งหมดทั้งสิ้นทั้งปวงนั้น ถ้าตำรวจทุกคนได้รับความเป็นธรรมในการแต่งตั้งโยกย้าย สามารถเจริญเติบโตได้ตามระบบตามระเบียบที่กำหนดไว้ เรื่องการทุจริตโกงกินคอร์รัปชันก็จะลดน้อยถอยลงไปครับท่านประธาน เรื่องนี้จึงเป็นเหตุหนึ่งที่ผมเห็นว่าคณะอนุกรรมการที่ได้ทำการศึกษาแล้ว ผมอยากจะรู้เขาเหมือนกันว่าครั้งนี้ทำไมเขาไม่เอาบทเรียนไม่เอาข้อสรุป หรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่อนุกรรมการได้ยื่นเสนอท่ามกลางระหว่างสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศไปใช้ ถ้าใช้เหตุปัจจัยที่จะมีการร้องเรียนนั้นก็ไม่น่าจะเกิดขึ้น แต่ที่มันมีเหตุทั้งหมดเกิดขึ้นนั้นผมเชื่อเหลือเกินว่าข้อเสนอของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศที่สรุปน่าจะเป็นอากาศไปแล้วหรือเปล่า ทั้ง ๆ ที่มีการประสานงานกันบอกว่าเรื่องนี้ได้เสนอไปแล้ว ผ่านหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปแล้วทำไมไม่เอาไปใช้ ท่านที่เกี่ยวข้องตำรวจที่เกี่ยวข้องนั่งอยู่ตรงนี้ ผมคิดว่าท่านทั้งหลายนั้นอาจจะพอรู้ อาจจะข้อมูลน่าจะนำมาแลกเปลี่ยนให้กับสมาชิกได้รับทราบบ้าง เพราะไม่อย่างนั้นสักแต่เรามาพูดกันพริบ ๆ หรือพูดกันพรั ๆ ไป น้ำลายกระเด็นกันไปในสภา แต่แล้วการปฏิรูปการขับเคลื่อนประเทศก็ไม่มีอะไรเลย ท่านประธานทราบไหมครับหนังสือพิมพ์เขาลง เขาจะยุบ สปท. หนังสือพิมพ์เขาลง เขาบอกไม่มีผลงานอะไรเลย หนังสือพิมพ์พาดหัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการปฏิรูปตำรวจก็ไม่ได้มีผลงานอะไรเป็นชิ้นเป็นอัน เขาแยกแยะมา กินเงินเดือนเดือนละเท่าไร มีค่าเดินทางคนละเท่าไร รวมทั้งมีรายละเอียดที่จะตั้งผู้ช่วยได้คนละเท่าไร ที่ปรึกษา นักวิชาการ ยิ่งตัวประธานด้วย สามารถแต่งตั้งใครได้เท่าไร เขาเขียนละเอียดหมดแล้วขับเคลื่อนอะไรกันบ้าง ขับเคลื่อนเรื่องตำรวจได้สักเรื่องเดียว เรื่องการแต่งตั้งโยกย้าย ผมว่าคุ้มแล้วครับ ถ้าทำเรื่องนี้ไม่ได้ ยุบได้ก็ดีครับ ขอบพระคุณครับ

นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : คือขณะนี้เรากำลังพิจารณาเรื่องที่ท่านวิทยาขอเสนอญัตติ ซึ่งได้แจกให้กับท่านสมาชิกทุกท่านแล้วนะคะ ดิฉันจะขอมติที่ประชุมนะคะว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับการที่ท่านวิทยาเสนอญัตติ มีสมาชิกรับรอง ๕ ท่าน ในการเสนอเป็นเอกสาร และในการเสนอด้วยวาจา ท่านมีสมาชิกรับรอง ๑๐ ท่าน ครบตามข้อบังคับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๓ และข้อบังคับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๔ เมื่อสักครู່ท่านอำนวยความสะดวกค้างไว้ ท่านอำนวยความสะดวก คือขณะนี้กำลังจะขอมติว่าจะเห็นด้วยกับญัตติที่ท่านวิทยาเสนอหรือไม่ ท่านอำนวยความสะดวกอภิปรายในประเด็นเรื่องการเสนอญัตตินี้หรือเปล่าคะ

พลตำรวจโท อำนวนย นิยมะโน : ถูกต้องครับ นิดเดียวครับ ไม่รบกวนเวลา
 มากครับ เพราะว่ามันเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณท่านสมาชิกอาวุโส
 ท่านวิทยา แก้วภราดัย ที่นำญัตตินี้เข้ามาเป็นญัตติด่วน ผมหาหรืออย่างนี้ครับว่า เมื่อรับ
 ญัตติด่วนนี้แล้วก็ควรจะนัดวันครับ จะเป็นพรุ่งนี้หรือจะวันนี้ วันนี้คงไม่ค่อยพร้อม เพราะ
 ตำรวจกลับบ้านหมดแล้ว เหลือแต่ผม แล้วผมจะอยู่เป็นคนสุดท้ายครับเรื่องนี้ หาหรือว่า
 ใช้เวลาสักชั่วโมง ๒ ชั่วโมง เพื่อเอามรรคเอาผลที่ได้จากการอภิปรายไปให้กรรมการ
 ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม อนุกรรมการปฏิรูป
 กิจการตำรวจนำไปใช้ในการปรับแผนในเรื่องการแต่งตั้ง เมื่อกี้ท่านสมาชิก ท่านวันชัยบอกว่า
 คณะอนุกรรมการปฏิรูปกิจการตำรวจ ทำไมเกิดการแต่งตั้งอย่างนี้ขึ้นละ ผมขออนุญาต
 นิดหนึ่งนะครับ เพื่อไม่ให้องค์การตำรวจต้องบอบช้ำจนกระทั่งผมจะให้สมาชิกยื่นไว้อาลัย
 ๑ นาทีด้วยซ้ำไป เรื่องการซื้อขายตำแหน่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ทอล์ก ออฟ เดอะ ทาวน์ (Talk
 of the town) กันมานาน ผมรับประกันได้ว่ามันเป็นเรื่องยากที่จะไปจับกุม ที่จะไปตรวจสอบ
 ที่จะไปให้เห็นกับตา เพราะมันวินวิน (Win Win) ครับ แต่เรื่องที่ตรวจสอบได้จริง ง่ายมาก
 ที่ท่านวิทยายื่นเข้ามา เรื่องการจ้างออก พุดตรง ๆ มันมาจากไหนครับการจ้างออก ผมยัง
 ไม่ได้บอกว่ามีจริงนะ แต่ฟังผมแล้วคิดเอาเอง เออร์ลี่รีไทร์ (Early Retire) ครับ ก่อนหน้านี้
 เรามีเออร์ลี่รีไทร์ (Early Retire) ใช้งบประมาณแผ่นดินให้ออกก่อนเกษียณ แต่มันต่างกับ
 เออร์ลี่รีไทร์ (Early Retire) ตรงไหนครับ เออร์ลี่รีไทร์ (Early Retire) นั้นออกไปแล้วตำแหน่งว่าง
 มาอยู่ตรงกลาง แล้วแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์การแต่งตั้ง แต่ถ้าการจ้างออก ผมยังไม่ได้บอกว่า
 มีนะครับ แต่ผมบอกความต่าง มีหรือไม่มีหลังไมโครโฟนกับผมได้ หรือไม่ก็ถามพีเพอจูนณ์นั้นละ
 แต่ถ้าจ้างออกนี้จับมือกันเลยครับว่าจ้างคนนี้ออก แล้วเอาทั้งแห่งเลยครับ เอาทั้งแห่งยาวเหยียด
 ไปจนตำแหน่งสุดท้ายครับ ๕-๖ ตำแหน่งครับ แล้วก็ลงขันกัน แล้วก็ต้องได้คนนั้นะ ไม่ใช่
 เอาไปตั้งคนอื่นนะ ทำอย่างนี้อีกสัก ๓ ปีครับ ตำรวจประเทศไทยจะเกิดวิกฤต จะเกิดหายนะขึ้น
 กับกระบวนการตำรวจเลยครับ เด็ก ๆ จะไปยื่นแถวหน้าหมดเลย เพราะอะไรครับ คนที่
 จ้างออกนี้อาวุโสหน่อยครับ อาวุโสมากไม่รู้จ้างทำไม จะเกษียณอยู่แล้ว แล้วไปยื่นแถวหน้า
 พอรอสักพักหนึ่งครบตำแหน่งใหม่ ไปจ้างอีกตำแหน่งหนึ่งออกให้สูงกว่านั้น เก็บสตางค์
 รอไว้ครับ ก้าวกระโดดอย่างนี้อีก ๓ ครั้งครับ ข้างหน้าเป็นเด็กหมดเลย ข้างหลังเป็น
 คนแก่ ตำรวจแก่น้อยใจไม่ทำงาน ตำรวจเด็กไปยื่นแถวหน้าขาดประสิทธิภาพ ความหายนะ
 เกิดขึ้นใน สตช. แน่นนอนเลยครับ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยที่จะต้องนำข้อมูลจากเพื่อนสมาชิก

๑๑๒

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

นภา ๕๗/๒

ผมให้ดูตัวอย่างนัดเดียวครับ เมื่อวานขึ้นผมไปเป็นเจ้าภาพแต่งงานครับ แต่งงานลูกสาว นายตำรวจรุ่นเดียวกับผมครับ จะเกษียณอยู่ใน ๔ เดือนนี้แล้ว ในงานแต่งงานแขกพูดเรื่องการแต่งตั้งตำรวจ ๙๐ เปอร์เซนต์ครับ ผมขึ้นกล่าวววยพร เลยเปลี่ยนจากการกล่าวววยพร เป็นอภิปรายเรื่องการปฏิรูปตำรวจครับ เขาปรบมือ เขาดีใจนะครับ เพราะฉะนั้นจะวันนี้ หรือพรุ่งนี้ ท่านประธานบรรจุเลยครับ แล้วให้เวลาสมาชิกจะได้เตรียมตัว เตรียมข้อมูล แล้วเดี๋ยวอนุกรรมการปฏิรูปกิจการตำรวจ พรุ่งนี้ขึ้นไปนั่งข้างบนเลยครับ ไปจดข้อมูล แล้วถ้าสมาชิกจะให้ทวงถามอะไร ผมถือว่าเป็นมติของสภาให้ทวงถามครับ ไม่ใช่กรรมการ ผมครับ เพราะมีคนพยายามผ่าตัดตำรวจมาเยอะแล้ว ไม่ทันได้ลงมีดผ่าเลยครับ ตัวเองถูกผ่า เสียก่อน ผมก็ใกล้แล้วละครับ แต่ไม่กลัวครับ ทำให้องค์กร ไม่เป็นโรนะครับ ผมเชื่อว่าสิ่งนี้ ท่านวิทย์พูดไปแล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีคงได้ยินและดีใจครับ ผมเชื่อท่านอย่างนั้น แม้ว่าผมจะไม่มีโอกาสใกล้ชิดท่าน แต่ผมดูนัยน์ตาท่านแล้วท่านต้องคิดอย่างนั้นครับ ขอขอบคุณครับ

- ๕๘/๑

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ท่านพิสิษฐ์ เรียนเชิญท่านวิทยากรผู้เสนอญัตติ เรียนเชิญท่านวิทยากรก่อนคะ

นายวิทยา แก้วภราดัย : ท่านประธานครับ มีท่านอื่นจะอภิปรายอีกหรือเปล่าครับ

นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : มีคะ มีท่าน พลตำรวจตรี พิสิษฐ์ เปาอินทร์ ซึ่งดิฉันจะเรียนถามท่านว่าท่านจะอภิปรายในแง่ของญัตติที่เรา กำลังจะลงมติกันหรือว่าถ้าจะอภิปรายในเรื่องการปฏิรูปตำรวจ ในเรื่องการแต่งตั้งโยกย้าย เดี่ยวหลังลงมติเราจะอภิปรายกันได้ แต่ขณะนี้จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับญัตติคะ ของท่านจะเป็นประเด็นอภิปรายเกี่ยวกับญัตติหรือเปล่าคะ

พลตำรวจตรี พิสิษฐ์ เปาอินทร์ : เป็นเรื่องการสนับสนุนญัตติของท่านวิทยากร เพื่อให้บังเกิดผลนะครับ เพราะว่าถ้าญัตตินี้ถ้าผมไม่อภิปรายสิ่งที่ท่านเสนอมาอาจจะไม่เป็นผลก็ได้ กราบเรียนท่านประธานครับ ขออนุญาตสั้น ๆ นะครับ เห็นด้วยกับเรื่องการปฏิรูปเรื่องการแต่งตั้งตำรวจ แต่ผมคงไม่ใช่ตำรวจที่ท่านอำนวยความสะดวก ผมยังอยู่นะครับ ไม่ใช่ท่านเป็นคนสุดท้ายนะครับ ผมเป็นห่วงครับว่าเรื่องการปฏิรูปตำรวจปัจจุบันปรากฏว่ามีการตั้งคณะกรรมการการปฏิรูปกิจการตำรวจ โดยคณะกรรมการของ ๒ สภา คือ สภานิติบัญญัติแห่งชาติกับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ผมมองอย่างนี้ครับว่าสิ่งที่สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศโดยคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม โดยอนุกรรมการการปฏิรูปกิจการตำรวจคิดอะไร ก็คงต้องไปผ่านคณะกรรมการ ๒ ฝ่ายตรงนั้น ซึ่งในนั้นผมก็ไม่แน่ใจบุคคลหลาย ๆ คนที่อยู่ในตรงนั้นว่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่ ก็อยากจะเสนอท่านประธานว่าถ้าให้กรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมของ สปท. หรืออนุกรรมการกระทำโดยอำนาจหน้าที่ก็จะไปติดกับคณะกรรมการที่วิป (Whip) ๒ ฝ่ายตั้ง ซึ่งมันจะเดินไม่ได้ ผมก็เลยอยากจะเสนอในรูปแบบของอาจจะตั้งเป็นกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาเป็นเรื่องด่วนโดยเฉพาะหรือเป็นคณะกรรมการพิจารณา เพื่อให้การขับเคลื่อนของ สปท. เป็นไปอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ก่อนจบคำอภิปรายของผม ผมสามารถพูดได้อย่าง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ในสภาแห่งนี้ว่าผมเป็นตำรวจที่ไม่เคยเสียเงินในการเลื่อนตำแหน่ง ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายสุรินทร์ จิรวินิชย์ : ท่านประธานสภาครับ ขออนุญาตครับ ผม สุรินทร์

นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง) : ท่านสุรินทร์ เชิญค่ะ

นายสุรินทร์ จิรวินิชย์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ญัตตินี้ เป็นญัตติที่ผมก็เพิ่งเห็นนะครับ ผมอยากกราบเรียนว่ามันมีหลักว่าอะไรที่ไม่เห็นกับตา ก็อย่าไปคิดอย่างนั้นเลย แล้วก็อะไรที่ยังไม่เห็นกับตา ไม่ได้ทำด้วยมือ เรื่องนี้ก็เป็นเรื่อง โจทย์ขานกันว่ามี การซื้อขายตำแหน่ง แต่ว่าสภาแห่งนี้มันเป็นสภาผู้ทรงคุณวุฒิ การจะ กล่าวหาองค์กรหรือบุคคลใดต้องมีหลักฐาน มีการแสดงหลักฐานที่ชัดเจน มิฉะนั้นมันจะ กลายเป็นตัวอย่างว่าถ้าเมื่อไรที่กล่าวหานายสุรินทร์ขึ้นมาแล้วก็รับกันไป อย่างนี้นะครับ ผมคิดว่าถ้าเพื่อความรอบคอบส่งเรื่องนี้ไปให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อน การปฏิรูปประเทศพิจารณาก่อนจะดีไหมครับแล้วค่อยมาคุยกันอีกทีหนึ่ง แล้วเรื่องของ ตำรวจเป็นเรื่องที่คุยกัน ๓ วัน ๗ วันไม่จบนะครับ ส่วนใหญ่ก็จะบอกว่า เขาเล่าว่า ผมอยาก กราบเรียนว่าสิ่งที่เราเห็นอาจจะไม่ใช่ สิ่งที่ใช่เราอาจจะไม่เห็น ผมไม่ได้หมายถึงว่า ผมไม่เห็นด้วย ไม่ได้มีข้อขัดแย้งกับญัตตินี้เลยของท่านวิทยา แต่เพื่อความรอบคอบ เพราะเรามีคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ผมเสนอ เป็นญัตติซ้อนญัตติว่า ขอให้ให้นำเรื่องนี้ไปเข้าสู่กระบวนการของคณะกรรมการวิสามัญ กิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเสียก่อนว่าอย่างไรแล้วค่อยนำเข้าอีกที ผมเสนอ ญัตตินี้ ถ้าใครเห็นด้วยกับผมยกมือครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภา ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : อย่าเพิ่งรับรองครับ อย่าเพิ่งเสนอญัตติซ้อนญัตติครับ กระทำไม่ได้ครับ ทำความเข้าใจก่อนนะครับ คือเมื่อมีสมาชิกเสนอญัตติด้วยวาจาต่อที่ประชุมเพื่อให้สภาดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามขั้นตอน เมื่อมีการขอผู้รับรองและผู้รับรองเกินกว่า ๑๐ คน หรือไม่น้อยกว่า ๑๐ คนให้การรับรองก็ถือว่าได้มีการพิจารณาญัตติแล้ว ซึ่งผู้เสนอญัตติได้อภิปรายแล้ว ก็เปิดให้สมาชิกได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ส่วนจะมีความเห็นเป็นอย่างไรนั้นสักครู่ก็จะขอมติครับ แต่ก่อนที่จะขอมติก็จะให้ผู้เสนอญัตติได้สรุปญัตติเป็นคนสุดท้าย จากนั้นก็จะลงมติ มติที่จะเป็นไปตามที่ผู้เสนอก็คือว่า ขอให้สภาพิจารณามีมติมอบหมายให้คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมไปพิจารณานะครับ ขั้นตอนก็มีเพียงเท่านั้น เพราะฉะนั้นก็ขึ้นกับผู้อภิปรายนะครับ จะเห็นด้วย ไม่เห็นด้วยกับญัตติที่ท่านวิทยาเสนอมานะครับหรือไม่ เพราะฉะนั้นก็อยู่ในขั้นตอนนี้ ก็ขอเชิญสมาชิกที่จะอภิปราย ถ้าไม่อภิปรายก็ถือว่าปิดอภิปราย แล้วก็ให้ผู้เสนอญัตติสรุปญัตติ จากนั้นก็จะขอมติจากที่ประชุมครับ มีท่านใดจะอภิปรายไหมครับ ถ้าไม่มี ขอเชิญท่าน พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ เชิญครับ

พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ และสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผม พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ หมายเลข ๑๒๔ ครับ ท่านประธานครับ กระผมได้ฟังผู้เสนอญัตติและผู้ที่ได้ร่วมอภิปรายนะครับ ผมเองก็เป็นข้าราชการตำรวจเก่า แล้วก็ได้นั่งฟัง แล้วก็ถือโอกาสเรียนรู้ในสภาที่ทรงเกียรตินี้ด้วยนะครับ สิ่งที่ผมฟังจะสรุปย่อ ๆ ว่าการเสนอญัตติครั้งนี้เป็นไปตามข้อบังคับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๓ สรุปใจความได้ว่ามี ๒ ประเด็น คือเป็นสาระของเรื่องหลัก ๆ คือการปฏิรูปองค์กรตำรวจหรือเรียกว่าปฏิรูปโครงสร้างหรือปฏิรูปส่วนรวมทั้งหมดของตำรวจ อันที่ ๒ แยกออกมากการแต่งตั้งโยกย้ายนะครับ จริง ๆ แล้วมันจะเป็น ๒ ปม หรือ ๒ ประเด็นนะครับ โดยเฉพาะอันที่ ๒ นี้เป็นส่วนที่อยู่ในกระแสหรือเป็นส่วนที่อยู่ในปรากฏการณ์ของสังคมหรือแม้แต่ตำรวจนะครับ ทั้ง ๒ ส่วนนี้เป็นส่วนสำคัญ แต่นัยสำคัญนี้ก็ต้องอาศัยกาลเวลาแล้วก็รากเหง้าแล้วความเป็นมาทั้งคู่ การปฏิรูปตำรวจมีมาตั้งแต่หลายยุคหลายสมัยนะครับ ตั้งแต่ผมเป็นนักเรียนจนกระทั่งเกษียณราชการก็ยังอยู่ในส่วนของการปฏิรูป หลายส่วนไม่ว่ารัฐบาลยุคไหนหรือการปกครองยุคไหนก็ตามก็จะเน้นเรื่องการปฏิรูปหรือการผ่าตัดแล้วแต่จะใช้

๑๑๖

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

จิตตานันท์ ๕๙/๒

การผ่าตัดอะไรต่าง ๆ นี้เมื่อก่อนก็ผ่าตัดอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ตรงนี้ก็เหมือนบ้านครับ ตรงนี้
ผมว่าต้องใช้เวลาแล้วก็มีการศึกษา อย่างเช่น กรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมก็ได้ศึกษา เราคงพอรู้กันว่ามีประมาณ ๙ ประเด็น
แล้วก็ยังมีชุดต่าง ๆ เสนอมานะครับ ตรงนี้ครับท่านประธาน ผมคิดว่าคงต้องแยกกันระหว่าง
๒ ส่วนนี้ แบ่งเป็น ๒ ส่วนก็คือ ส่วนของการปฏิรูปหรือรีฟอร์ม (Reform) อะไรต่าง ๆ
คงแยกไปนะครับ หวนกลับมาส่วนที่ ๒ เรื่องการแต่งตั้งโยกย้ายผมเชื่อว่าผู้ที่เป็นตำรวจ
หรือไม่เป็นตำรวจก็ตามคงเฝ้าติดตามเรื่องนี้ โดยเฉพาะตำรวจทั้งประเทศก็ติดตามเรื่องนี้
ตรงนี้ท่านประธานครับ เรื่องการแต่งตั้ง ผมฟังมาตั้งแต่ผมอยู่ชีวิตสายอาชีพตำรวจนี้ครับ
ผมได้ยินคำนี้มาตั้งแต่เด็ก ๆ จนเป็นตำรวจ จนเกษียณในตำแหน่ง พลตำรวจเอก เช่น
ผู้ปฏิบัติการแต่งตั้งนี้เป็นเรื่องของผู้บังคับบัญชา การแต่งตั้งขึ้นอยู่กับหลักคุณธรรม
การแต่งตั้งควรจะให้เกียรติกับพ่อบ้าน พ่อปกครองลูก อธิบดีกรมตำรวจ สมัยก่อน
เรียกเช่นนั้น ต่อมาเป็น ผบ.ตร. ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ต้องสง่างาม ก็คือให้เกียรติสูงสุด
กับพ่อบ้าน พ่อปกครองลูก -----

- ๖๐/๑

๑๑๗

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

สาริกา ๖๐/๑

ผมเชื่อว่าในโลกนี้คงไม่มีใครไหนที่จะฆ่าลูกตัวเองได้ลงคอนัก ผมว่าบางครั้งเราอาจจะได้ยินว่าของดี ๆ ต้องให้ลูกคนอื่นกิน ต้องให้ลูกต้องกินน้ำตานะครับ พ่อก็คงนอนไม่หลับ ผมเชื่อว่าเช่นนั้นไม่มี แม้แต่สัตว์เลี้ยงก็ยังรักลูกนะครับ ผมเชื่อและผมให้เกียรติต่ออธิปไตยกรมตำรวจผมให้เกียรติ ผบ.ตร. ถึงแม้ผมไม่ได้เป็น ผบ.ตร. นะครับ แต่ผมก็ให้เกียรตินะครับ และผมเชื่อมั่นว่าสี่เสาหลัก จะเป็นด้านกองทัพต่าง ๆ หรือแม้แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผมเชื่อว่าผู้นำต้องสง่างามนะครับ และถ้าหากว่ามันมีแรงกระเพื่อมหรือแรงอื่นใดที่มากระทบอิมแพคต์ (Impact) ขออนุญาตภาษาอังกฤษ ตรงนี้ก็ต่อให้เกียรติบ้านนี้นะครับ เพราะฉะนั้นข้อที่ ๑ เรื่องการปฏิรูป ผมว่าให้เดินไปครับ ส่วนตรงนี้วกไปอีก เรื่องการแต่งตั้ง หลายท่านได้เสนอว่าเป็นเรื่องด่วน ให้ขยายว่าพูดวันนี้ชั่วโมง ๒ ชั่วโมงให้จบเลยนะครับ แล้วก็อภิปรายย่อย ๆ ไปส่วนหนึ่ง แต่ว่ามีการวิ่งเต้น ซึ่งได้ยินมาตลอดนะครับ มีการจ้างให้ออก ผมลึกลงไปนิดหนึ่งว่าการจ้างให้ออกนี้มันก็มีการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือมีการตรวจสอบมาหลายครั้งหลายหนแล้วนะครับ บางส่วนบางท่านอภิปรายว่าวินวิน (Win Win) ตรงนี้ผมคิดว่าต้องให้เกียรติพ่อบ้าน พ่อบ้านจะเป็นใคร ผบ.ตร. หรือรอง ผบ.ตร. ที่รับผิดชอบเรื่องนี้ ถ้าทำไม่ดีผู้ที่เหนือ ผบ.ตร. ไตร่ระดับขึ้นไป ผมคิดว่าชาตินี้บ้านเมืองนี้ผมคิดวาก็ต้องจัดการนะครับ ผมคิดว่าคงต้องเป็นเช่นนี้มากกว่า มิเช่นนั้นเราก็อยู่กันแบบนี้ไปเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเรื่องแต่งตั้งควรจะต่อให้ผู้นำหน่วยมาถามมาตอบหรือมาชี้แจง กับส่วนเรื่องปฏิรูปแยกไปก่อนครับท่านประธาน ผมเสนอเช่นนี้ครับ เพราะว่ามีฉะนั้นแล้ว ๒ เรื่องมันเป็นเรื่องใหญ่ทั้งคู่ แต่ว่าเรื่องแต่งตั้งมันเป็นปรากฏการณ์ครับท่านประธาน ก็ขอให้แยกออกแล้วก็สอบถามแต่อย่างไรก็ตามผมขอฝากไว้ว่าลูกทั้ง ๒๐๐,๐๐๐ คนคงเฝ้าชะเง้อมองว่าพ่อบ้านจะทำอย่างไร แต่ว่าพ่อบ้านนี้ผมพูดอีกนิดหนึ่งว่าเขาคงไม่รังแกลูกหรือครับ ไม่ฆ่าลูก ถ้ามันไม่เกิดภาวะอะไรที่เกิดขึ้น ผมคงตอบไม่ได้ว่าทำไมพ่อต้องทำกับลูกแบบนี้ ท่านประธานครับ และผมหวนมาอีกทีว่าระหว่งการปฏิรูปกับการแต่งตั้งต้องแยกกันก่อน แล้วก็ควรตอบคำถามเรื่องการแต่งตั้ง เพราะว่าเรามีการกำหนดการอภิปรายว่าจะออกคำสั่งตั้งแต่เมื่อคืนนี้ก็ทุ่ม ๕ ทุ่มอะไรต่าง ๆ แล้วเมื่อสักครู่นี้เราก็ถามว่าออกคำสั่งออกหรือยัง อะไรต่าง ๆ เหล่านี้แล้วก็นำมาเสนอเป็นญัตติด่วน ฉะนั้นท่านประธานก็ลองวางน้ำหนักที่การแต่งตั้งนะครับ โดยผ่านกลไกของราชการหรือกลไกของทางระบบที่มีอยู่แล้ว ท่านประธานมีอยู่แล้วครับ ไม่ใช่สำนักงานตำรวจแห่งชาติอย่างเดียว กระทรวงอื่นทำไมถึงไม่พูดบ้างครับ ก็มีอีกนะครับ กราบขอบคุณท่านประธานครับ

๑๑๘

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

สารिका ๖๐/๒

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ เชิญท่านกษิต ภิรมย์ แล้วก็ต่อด้วยท่านประสิทธิ์ ปทุมารักษ์

นายกษิต ภิรมย์ : ท่านประธานครับ ผม กษิต ภิรมย์ สปท. เบอร์ ๗ ที่จริงไม่ประสงค์จะพูด เพราะไม่ได้คิดว่ามันจะเป็นเรื่องสลับซับซ้อนที่จะต้องมาโต้เถียงกันมาก ผมว่าประเด็นที่ท่านวิทยา เพื่อนสมาชิก สปท. ที่ได้เสนอประเด็นมันเป็นข้อเท็จจริงก็แล้วกันว่าการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจเข้ามา ๖ เดือนแล้ว แล้วก็จะมีหลายคนที่ใกล้จะเกษียณนะครับ ส่วนรายละเอียดว่ามีการซื้อตำแหน่งอะไรหรือไม่ก็เป็นเรื่องที่จะต้องสืบสวนสอบสวนกันต่อไป มันเป็นเรื่องที่รู้ ๆ กันในสังคมโดยทั่ว ๆ ไป ไม่ต้องมาเล่นแร่แปรธาตุกันว่ามันจริงหรือไม่จริงกันนะครับ แต่ว่า ๖ เดือนคำสั่งยังไม่ออกมา เพราะฉะนั้นญัตตินี้มีความสำคัญเพื่อจะได้ให้มีการค้นหาให้ได้ว่าทำไมมันเป็นเช่นนั้น แล้วถ้าเมื่อมันไปเกี่ยวโยงกับแทบจะทุกวงการของตำรวจทั้งหมดนี้ เพราะว่ามันเป็นร้อยมันคูณไปได้อีกหลาย ๆ ร้อยที่ได้มีการอภิปรายกัน เรื่องการที่จะต้องปฏิรูปสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็เป็นเรื่องที่สำคัญ แล้วก็ก็เป็นเรื่องที่ประชาชนได้เรียกร้องมาหลายปีแล้วบนท้องถนน หรือแม้กระทั่งในสภาผู้แทนราษฎรหรือว่าวุฒิสภาก่อนหน้านี้ แล้วก็ในการอภิปรายในสภา สปท. หลาย ๆ ครั้ง ผมเองก็ได้พูดหลายครั้งว่าอยากให้เห็นการทำงานของเรานั้นตอบสนองความเรียกร้องและความต้องการ และความอึดอัดใจปวดร้าวของประชาชนชาวไทยกับสิ่งที่ได้เกิดขึ้นภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ -----

และโดยเฉพาะงานที่จะต้องบริการประชาชนนะครับ มันคับแค้นหัวใจแล้วก็ได้คำตอบ โดยกรรมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม และอนุกรรมาธิการปฏิรูปกิจการตำรวจว่ามีตั้ง ๙ เรื่อง แล้วก็อยากทำเหมือนเด็กเล่นจิกซอร์ (Jigsaw) คือเอาทีละเล็ก ๆ แล้วมาประกอบมันก็จะเริ่มในสิ่งที่ต้องปฏิรูปโรงพักตำรวจ เสียก่อนแล้วค่อย ๆ ทำไปในเรื่องใหญ่ ๆ ซึ่งผมก็บอกแล้วผมไม่เห็นด้วย ผมอยากเห็น ภาพรวมของการปฏิรูปสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อให้เป็นไปตามต้องการของประชาชน แล้วก็เจตนารมณ์ของสภาปฏิรูปอันนี้ มันเป็นเหมือนกับเป็นคำมั่นสัญญาของผู้มีอำนาจรัฐ ทั้ง ๕ สายในสิ่งที่ต้องปฏิรูปสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ได้ แล้วเราก็มาค่อย ๆ ทำกัน ทีละนิด แล้วก็จนกระทั่งเรื่องมันก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เรื่องโน้นเรื่องนี้เกี่ยวกับสำนักงานตำรวจ แห่งชาติมันก็โผล่มา มันไม่ใช่เรื่องของการช้า ดีเลย์ (Delay) ในเรื่องของการโยกย้าย มันอยู่ใน หัวใจของประชาชนเรา ๒๐๐ ชีวิตที่นี้จะต้องตอบสนอง เพราะฉะนั้นญาติที่เพื่อนสมาชิก คุณวิทยาเสนอคือให้สืบหาประเด็นปัญหาที่มีความทุจริตหรือไม่ในเรื่องการโยกย้ายก็เร่งทำเสีย ส่วนเรื่องการจะทำงานของเราในการปฏิรูปสำนักงานตำรวจแห่งชาติ บล็อก (Block) หรือว่าแนวทางที่จะไปเป็นแบบจิกซอร์ (Jigsaw) เล่นเป็นก้อน ๆ เอามาตั้ง เอามาใส่กันแบบนี้ มันอาจจะไม่รองรับเจตนารมณ์ที่เราได้เข้ามานั่งกันอยู่ที่นี่แล้วก็ความคาดหวังที่เราพึงจะ ให้กับประชาชนชาวไทยทั้ง ๖๕ ล้านคน อันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญครับ เราต้องมีใจ แล้วผมก็ อยากจะขอกราบวิงวอนเพื่อน ๆ นายตำรวจที่นี้ ทั้งที่ประจำการอยู่ แล้วก็เกษียณมาแล้วว่า เป็นโอกาสที่พวกเราจะได้ทำงานร่วมกัน แล้วก็ทำในสิ่งที่มันดีให้มันเกิดขึ้นได้ แล้วก็ถ้าเพื่อเรา ทำเรื่องตำรวจได้เรื่องเดียวเท่านั้นเอง ผมคิดว่ามันจะมีผลอันสำคัญต่อประเทศไทย แล้วก็ ต่อสถานะเกียรติภูมิกับพวกเราทุกคนในนามของ สปท. แล้วถ้าเพื่อเราทำได้แล้วได้รับความร่วมมือจากฝ่ายบริหารโดยรัฐบาลของ พลเอก ประยุทธ์ มันก็จะเป็นงานอันสำคัญ อันใหญ่หลวงว่าที่ได้ปฏิบัติกันมาแล้วในช่วงเปลี่ยนผ่าน อันนี้เราควรจะสร้างสังคมไทยที่ ให้ มันยืนอยู่บนขาที่สำคัญ แล้วขาอันหนึ่งก็คือกระบวนการยุติธรรม แล้วก็ภายใต้กระบวนการ ยุติธรรม อันนี้ที่เป็นหัวใจของเรื่องทั้งหมดคือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ก็ขอวิงวอนเพื่อน ๆ สมาชิก อะไรที่เราพอจะรู้เข้าใจกันแล้วอย่ามาดิ่งแข่งดิ่งหากันเลย มาร่วมกันทำงานในสิ่งที่ มันสำคัญที่มันจำเป็นแล้วเป็นประโยชน์อย่างใหญ่หลวงต่อประเทศชาติ แล้วก็สถานะ แล้วก็ ศักดิ์ศรีของพวกเราเองใน สปท. นี้ด้วยครับ ขอกราบขอบพระคุณครับท่านประธาน

๑๒๐

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

ศิริวรรณ ๖๑/๒

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันนะครับ ประการแรก ท่านวิทยา และคณะ ได้เสนอญัตติเป็นลายลักษณ์อักษรเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม เรื่อง ขอให้พิจารณา ศึกษาแนวทางการปฏิรูปสำนักงานตำรวจแห่งชาติและการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจ ที่เป็นธรรม ในเรื่องนี่ยังไม่ได้มีการบรรจุในระเบียบวาระการประชุม โดยที่ท่านประธาน สปท. ได้มีบัญชาให้นำเข้าสู่การพิจารณาในคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อน การปฏิรูปประเทศ ซึ่งกำหนดจะประชุมเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ในวันพฤหัสบดีที่จะถึงนี้ อันนี้เป็นการเสนอตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ส่วนวันนี้เป็นการเสนอญัตติด่วนตามข้อบังคับ ข้อ ๔๔ คือเสนอด้วยวาจา ซึ่งต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า ๑๐ ท่าน ส่วนที่เป็นลายลักษณ์ อักษรที่ท่านเสนอมาแล้ว ในข้อบังคับ ข้อ ๔๓ นั้นใช้ผู้รับรองเพียง ๕ ท่าน กระบวนการนั้นก็เดินหน้าไป ส่วนวันนี้เมื่อท่านได้ใช้สิทธิตามข้อบังคับเสนอแล้วก็มีผู้รับรองเป็นไปตาม ข้อบังคับแล้วก็ได้เปิดให้มีการอภิปราย ขณะเดียวกันต้องเรียนชี้แจงเพิ่มเติมนะครับว่า ในเรื่องการปฏิรูปกิจการตำรวจนั้นได้ผ่านความเห็นชอบจาก สปท. ที่เป็นแผนรวม -----

- ๖๒/๑

๑๒๑

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

บุศกร ๖๒/๑

เมื่อการพิจารณาระหว่างวันที่ ๒๑-๒๓ ธันวาคม โดยคณะกรรมการธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมนะครับ ไม่ใช่เป็นแผนเล็ก ๆ แต่ว่าได้เสนอแผนรวม ในแผนรวมดังกล่าวนั้นประกอบไปด้วยบันได ๙ ชั้น หรือว่า ๙ แผนย่อย ซึ่งกรรมการธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมก็ได้เสนอสภาให้ความเห็นชอบไปแล้วนะครับ ก็คือการปฏิรูปโรงพักซึ่งถือว่าเป็นต้นทางของกระบวนการยุติธรรม สปท. ได้ส่งให้ท่านนายกรัฐมนตรื และได้ส่งให้กรรมการประสานงาน รวม ๓ ฝ่ายที่เราเรียกกันว่าวิป (Whip) ๓ ฝ่ายนี้ครับ ประกอบไปด้วยคณะรัฐมนตรี สนช. และ สปท. ได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบให้ขับเคลื่อนเรื่องนี้ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา หลังจากนั้นกรรมการชุดดังกล่าวก็ได้เสนอแผนปฏิรูปการบริหารบุคคลกิจการตำรวจให้ปลอดจากการแทรกแซงของฝ่ายการเมือง สปท. ก็ได้มีมติเห็นชอบแล้วส่งไปให้ท่านนายกรัฐมนตรื คณะกรรมการประสานงานรวม ๓ ฝ่าย ก็ได้มีมติเห็นชอบให้ขับเคลื่อนเรื่องนี้ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคมที่ผ่านมา ขณะนี้ยังมีแผนปฏิรูปกิจการตำรวจที่เป็นแผนบันได ๙ ชั้นนั้นทยอยมานะครับ ก็หมายความว่าเรื่องของการปฏิรูปกิจการตำรวจนั้นได้มีการตั้งอนุกรรมการปฏิรูปเรื่องนี้เป็นการเฉพาะ มี พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา เป็นประธาน และในเรื่องนี้ สปท. ก็ได้ทำหน้าที่อย่างต่อเนื่อง แล้วก็ทยอยในการนำเข้าสู่วิป (Whip) แล้วก็เข้าสู่การบรรจุระเบียบวาระการประชุมนะครับ ส่วนประเด็นเรื่องของการแต่งตั้งโยกย้ายที่ผู้เสนอญัตติเห็นว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนและใช้สิทธิตามข้อบังคับ ความจริงสภาเราไม่ใช่สภานิติบัญญัติ ประเด็นเร่งด่วนความจริงก็ต้องเป็นเรื่องที่ให้ทางสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่แทนรัฐสภานะครับ ในการพิจารณาก็มีสิทธิในการตั้งกระทู้ถามรัฐบาล มีหน้าที่ในการตั้งญัตติด่วน ซึ่งก็จะต้องมีการเชิญผู้เกี่ยวข้องมาชี้แจง แต่ว่าข้อบังคับของเราที่ไปล๊อคกับข้อบังคับดังกล่าว แล้วเราก็ถือปฏิบัติมา เมื่อข้อบังคับมิได้ห้ามไว้ แต่ว่าสามารถดำเนินการได้ตามข้อ ๔๔ และสมาชิกก็ได้ใช้สิทธิดังกล่าวและมีผู้รับรองนะครับ เราก็พิจารณาเรื่องนี้ก็เพียงแต่ถ้าจะถามมติ ก็เป็นไปตามที่ผู้เสนอญัตติเสนอ ก็คือขอให้สภามีมติมอบหมายให้กรรมการธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมไปดำเนินการศึกษาเรื่องนี้ เมื่อศึกษาเสร็จก็น่ากลับมาเสนอรายงานต่อสภา ก็ไม่ได้มีอะไรเป็นพิเศษ ส่วนผู้ที่อภิปรายก็ต้องระมัดระวังนิดหนึ่ง เนื่องจากว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ได้มีโอกาสมาชี้แจง ดังนั้นก็พึงระวังในการพาดพิงหรือการกล่าวหา ก็พึงระวังเท่านั้นเอง ก็เข้าใจว่าสมาชิกได้เข้าใจประเด็นนี้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นก็เหลือท่านสุดท้ายนะครับ ท่านประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ เชิญครับ

๑๒๒

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

บุศกร ๖๒/๒

นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ สมาชิกหมายเลข ๐๙๒ ครับ ผมเป็นผู้หนึ่งที่อยู่ในคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ซึ่งจริง ๆ แล้ววันนี้ ถ้าท่านวิรัช ชินวินิจกุล ท่านไม่ติดภารกิจเรื่องการพิจารณาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ท่านก็คงจะชี้แจงเรื่องนี้ได้ เพราะฉะนั้นก็จะขอเรียนความคืบหน้าว่า ตรงนี้ท่านได้มอบหมายให้กระผมช่วยดำเนินการชี้แจงว่าทางคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมมีได้หนึ่งนอนใจในเรื่องนี้ แล้วก็ได้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องอย่างที่ท่านประธานได้กล่าวว่า จนกระทั่งล่าสุดเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ซึ่งมีการประชุม ๓ ฝ่ายนั้นครับ หลังจากนั้นแล้ว ๓ ฝ่ายก็ทยอยลงมาส่งมาที่ประชุม ๒ ฝ่าย ระหว่าง สนช. กับ สปท. แล้ว สปท. กับ สนช. ก็ได้มีความเห็นที่ตั้งคณะกรรมการเป็นคณะอนุกรรมการ ซึ่งให้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องการปฏิรูปตำรวจนี้ครับ

- ๖๓/๑

๑๒๓

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

ภัชภษา ๖๓/๑

และให้แล้วเสร็จโดยท่านรองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คือ ท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ขออนุญาตเอย่ยนามท่านนะครับ ท่านได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้มีคณะทำงานให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน โดยให้ พลตำรวจโท บุญเรือง ผลพานิชย์ เป็นประธาน แล้วก็ดำเนินการ ซึ่งทางฝ่าย สนช. นั้นก็จะมี ผบ.ตร. ด้วย ฝ่ายละ ๕ ท่าน แล้วก็ก็มีบุคคลภายนอกเข้ามาร่วมด้วย ทางฝ่าย สปท. ก็จะมีตำรวจ ๓ ท่าน ก็คือ ท่านวรพงษ์ ท่านอำนาจ นิมมะโน แล้วก็ท่านธีรจิตร แล้วก็ ท่านจุมพล สุขมัน แล้วก็ผม ซึ่งไปประชุมร่วมกัน ซึ่งขณะนี้ก็ผ่านไปประมาณ ๑ เดือนเศษ ก็เหลืออีกประมาณ ๑ เดือนก็จะมีข้อสรุป แล้วก็ประชุมทุกวันอังคาร ซึ่งได้รวบรวมข้อมูล ที่จะเร่ง แต่ว่าสิ่งที่เร่งด่วนในวันนี้ที่ท่านวิทยา แก้วภราดัย ขออนุญาตเอย่ยนามท่านนะครับ ที่ท่านเสนอเข้ามาอาจจะมีข้อต่างตรงนี้นิดหนึ่ง ที่เร่งด่วนก็คือเฉพาะเรื่องของการแต่งตั้ง โยภย้ายข้าราชการตำรวจที่เป็นธรรม แต่ว่าเรื่องที่จะนำเสนอต่อคณะกรรมการขับเคลื่อน การปฏิรูปด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมนั้น เราไม่ได้นั่งนอนใจครับ เราเร่งแล้วก็จะ หาข้อสรุป ข้อสรุปนั้นจะส่งขึ้นไปทางคณะกรรมการประสานงาน ๒ ฝ่าย ซึ่งคณะกรรมการ ประสานงาน ๒ ฝ่ายตรงนั้นมอบให้คณะอนุกรรมการที่มี พลตำรวจโท บุญเรือง เป็นประธาน อนุกรรมการ ตรงนี้เร่งสรุปให้แล้วเสร็จเพื่อที่จะหาข้อยุติเรื่องของการแต่งตั้งโยภย้ายก็ตี เกี่ยวกับเรื่องการสอบสวน เรื่องการรับแจ้งเหตุ ซึ่งสัปดาห์ที่แล้วมีการประชุม แม้กระทั่งว่า มีการปฏิรูปพร้อมที่จะดำเนินการรับแจ้งเหตุทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ ทางด้านออนไลน์ (Online) ก็มี ตรงนั้นเพื่อที่จะให้มีการเร่งที่จะให้ทำการให้แล้วเสร็จ ซึ่งตรงนั้นคงจะต้อง ดูเหมือนกันว่างบประมาณที่จะต้องใช้อย่างไร เราพยายามที่จะหาข้อสรุปนะครับ ไม่ได้ นั่งนอนใจนะครับ ก็ขอเรียนท่านประธานแล้วก็ท่านสมาชิกทุกท่านนะครับว่า ในเรื่องนี้ ทางคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ก็ได้ติดตามตลอด และก็มอบให้ทั้ง ๕ ท่าน ซึ่งไปประชุมร่วมกับทางของ สนช. แล้วก็ก็มีจาก บุคคลภายนอก แล้วก็หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาให้ข้อมูลในการที่จะปฏิรูป คิดว่าจะได้ ข้อสรุปในประมาณสัปดาห์ไม่เกินกลางเดือนหน้าที่จะต้องสรุปเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ ประสานงาน ๒ ฝ่ายของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เพื่อหา ข้อสรุปที่ทาง สนช. จะนำไปปรับแก้ รวมทั้งข้อกฎหมายที่จะใช้เพื่อให้เกิดความเหมาะสม ผมเชื่อว่าการปฏิรูปด้านตำรวจนั้นคงจะต้องเกิดขึ้นแน่นอนครับ ส่วนข้อสรุปจะเป็นอย่างไร นั้น จะนำเสนอท่านประธานและท่านสมาชิกให้ทราบอีกครั้งครับ ก็ขอกราบเรียนท่านประธาน และท่านสมาชิกทุกท่านครับ ขอขอบคุณครับ

๑๒๔

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

รัชชภิเษก ๖๓/๒

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ยังมีสมาชิกยกมืออภิปรายอีก ๒ ท่านนะครับ เชิญท่าน พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ อธิการบดีกรมตำรวจครับ

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ เพื่อนสมาชิกที่รักทุกท่าน ผม พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ สปท. ลำดับที่ ๓๙ นะครับ พอพูดถึงอาชีพตำรวจ ผมเองผมถือว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรตินะครับ ซึ่งผมเจริญเติบโตมาได้ดี ก็เพราะอาชีพตำรวจที่ให้กระผมมา เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยว่าในการวิพากษ์วิจารณ์ตำรวจ ผมอยากให้มีความระมัดระวังเป็นพิเศษ เพราะว่าผมถือว่าเป็นเพื่อนตำรวจอาชีพที่ดีมีความตั้งใจดี กับบ้านเมืองมีเยอะนะครับ สำหรับเรื่องการแต่งตั้งโยกย้าย เป็นตำรวจเราก็เหมือนกับข้าราชการอื่นนะครับ คือเราอยากได้ความเป็นธรรมจากการแต่งตั้งโยกย้าย ไม่ต่างจากข้าราชการอื่นหรือครับ เพียงแต่ข้าราชการตำรวจของเรามีจำนวนมาก เป็น ๒๐๐,๐๐๐ คน ๓๐๐,๐๐๐ คน แล้วก็การแข่งขันในการทำงานค่อนข้างจะสูง มีทั้งวิฆาณ วิฆาณธรรมะ อยู่ในตัวเองตลอด ผมเองต้องต่อสู้กับเรื่องนี้มาตลอดชีวิตเหมือนกันของการรับราชการ ตำรวจ ในเรื่องการแต่งตั้งโยกย้ายนั้น ตัวเองก็เป็นทั้งผู้ได้รับการแต่งตั้ง และในหลายโอกาส ก็เป็นคนแต่งตั้งเพื่อนข้าราชการตำรวจเหมือนกันนะครับ ซึ่งในร่างรัฐธรรมนูญผมก็เป็นคนเขียนโต้แย้งไปเองว่าจะใช้หลักอาวุโสอย่างเดียวคงไม่ถูกต้อง ต้องใช้หลักแบบที่ผู้หลักผู้ใหญ่ในอดีตได้ใช้มา คือใช้หลักความรู้ความสามารถและอาวุโสประกอบกัน -----

๑๒๕

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

ศิริลักษณ์ ๖๔/๑

ในการแต่งตั้งจริง ๆ เมื่อปี ๒๕๓๐ ถึง ๒๕๓๑ ผมมีโอกาสได้ทำบัญชี ในทางปฏิบัตินั้นเราจะไล่อาวุโสเป็นหลัก เหมือนกับที่หลาย ๆ ท่านได้อภิปรายไปแล้ว ถ้าคนอาวุโสลำดับ ๑ ความรู้ความสามารถมันไปไม่ได้ ก็ต้องไปพิจารณาลำดับ ๒ ต่อไป อย่างนี้เป็นหลักนะครับ ซึ่งในการพิจารณานั้นถ้าเพื่อเราพิจารณาด้วยความถ่วงแท้ ด้วยความเป็นธรรมจะไม่มีปัญหาหะครับ มีท่านอธิบดีที่ไม่ได้จบจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ไม่จบจากมหาวิทยาลัย แต่มีความเป็นธรรมในการแต่งตั้งก็เป็นที่ยอมรับเป็นผู้บริหารที่ดีของข้าราชการตำรวจ ได้รับการยกย่องชมเชย เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่าในวงการตำรวจเราเองก็มีความกดดันกันเยอะแยะมากกว่าคำสั่งจะออกมา ซึ่งในกรณีนี้ถ้าเพื่อพูดถึงความเป็นธรรมในการแต่งตั้งโยกย้ายมันอีกประเด็นหนึ่ง แต่ถ้าพูดถึงสถานการณ์ปัจจุบันที่ท่านที่เสนอญัตติ ท่านวิทยา ขอโทษที่เอ่ยนามท่าน ท่านก็คงถึงจะเจาะจงเฉพาะปัจจุบันนี้ ซึ่งอันนี้ผมก็เห็นกับท่านประธานว่าเราจะต้องฟังความทั้ง ๒ ฝ่ายว่าเขามีเหตุผล ความจำเป็น หรือเขามีข้อยุ่งยากอุปสรรคอันใดทำไมคำสั่งถึงออกมาช้า แต่ผมเองผมก็ถือว่าเป็นเรื่องที่ว่าผมอาจจะรู้อยู่บางส่วนเองว่าเขาเองเขาก็ต้องมีตำแหน่งจากการที่ยกเลิกตำแหน่งพนักงานสอบสวน ก็เป็นจำนวนหนึ่งที่เขาจะต้องมาเกลี้ย เขาก็มีความจำเป็น แล้วอันที่ ๒ อีกส่วนหนึ่งซึ่งข้าราชการตำรวจฟ้องศาลปกครอง แล้วก็ต้องเยียวยานั้นก็มีจำนวนหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่ามันก็มีส่วนเป็นอุปสรรค แต่ส่วนที่เป็นมอดเป็นแมง ผมเข้าใจว่าเป็นมอดเป็นแมงหรือเป็นปลวกที่ว่ากระทำไม่ถูกต้อง ผมก็เชื่อว่าผู้บังคับบัญชาในทุกระดับคงจะต้องมีการตั้งกรรมการสืบสวนไม่ให้เกิดขึ้น มีทุกยุคครับ ไม่ว่าสมัยผมเป็นนายตำรวจเด็ก ๆ จนถึงเป็นผู้บริหารก็มีทุกยุค แต่เราจะไม่ยอมให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น ว่าอย่างนี้ แต่ถ้าเพื่อเกิดขึ้นผมเชื่อว่าตำรวจเขาเอาจริงเอาจังกัน ผมพยายามนั่งนึกอยู่เสมอว่าเราเพียงแต่ได้ยินมา เพียงแต่ได้ยินมานะครับว่าจริงหรือไม่จริง เพราะฉะนั้นเราก็ต้องให้ความเป็นธรรมกับตำรวจ เพราะฉะนั้นการแต่งตั้งกรรมาธิการเฉพาะขึ้นมาเพื่อจะสืบสวนเรื่องนี้ถ้าเห็นสมควรก็จะต้องดำเนินการเพื่อปกป้องศักดิ์ศรีของตำรวจที่ดี ๆ ปกป้องศักดิ์ศรีของอาชีพตำรวจเป็นสิ่งสำคัญนะครับ เพราะปัจจุบันนี้ผมเองยังไข้อยู่ครับ เพราะฉะนั้นผมเองก็มีความรู้สึกกับเรื่องนี้มากพอสมควร ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวันชัย สอนศิริ ครับ

๑๒๖

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

ศิริลักษณ์ ๖๔/๒

นายวันชัย สอนศิริ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สปท. วันชัย ขอรบกวนท่านประธานและที่ประชุมอีกสักนิดหนึ่ง เกรงว่าจะเข้าใจคลาดเคลื่อน แล้วก็ขอชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจตรงกัน ท่านประธานครับ ที่พวกเราพูดทั้งหมดไม่ว่าใครพูดก็ตาม รวมทั้งตัวผมพูด แล้วก็อยากให้คุณประธานเองเข้าใจด้วย พวกเรานี่พวกเดียวกัน เป็นแม่น้ำ ๕ สาย ไม่มีเหตุผลที่พวกเราต้องมาโจมตีกล่าวหากัน เหมือนสมัยที่ท่านเล่นการเมือง เราต้องการพูดกันเพื่อให้เกิดการปฏิรูป เปลี่ยนแปลง บางเรื่องผมรู้นะครับท่านประธาน ว่าเราไม่มีอำนาจทำ และบางท่านอาจจะพูดว่าถ้ามีอำนาจก็อาจจะทำไม่ได้แบบนี้ แต่อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในฐานะที่เป็นหนึ่งในแม่น้ำ ๕ สาย บางเรื่องไม่ได้ทำนะครับ แต่ท่านได้พูดท่านได้อธิบาย ท่านได้เสนอแนะเสียงดัง ๆ กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น -----

- ๖๕/๑

๑๒๗

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

ณัฐชนก ๖๕/๑

บางครั้งเราก็ช่วยกันกันได้ท่านประธาน สิ่งที่ท่านประธานเตือนก็ถูก ว่าอีกฝ่ายหนึ่งไม่มีสิทธิที่จะมาชี้แจง และการกล่าวหาโจมตีผมยืนยันได้ว่าที่เราพูดทั้งหมดนี้ไม่ได้กล่าวหา ไม่ได้โจมตีใครเป็นการเฉพาะเจาะจง เราพูดถึงระบบ พูดถึงเรื่องที่เกิดขึ้น ตำรวจนี่เวลาเขาเอ่ยเขาบอกว่า คุณวันชัย คนอย่าง พลตำรวจเอก ชิดชัย ผมกล้าพูดได้ คนอย่างนี้เรื่องสตางค์อย่าไปพูดกับท่าน ตำรวจบางคนพูดอย่างนั้นเลยนะครับ เป็นนายเก่าของผม คนนี้ใช้ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องที่เกิดขึ้นทั้งหมดเราเสนออยู่ที่นี้ไม่ได้มีเจตนาไปกล่าวหารัฐบาล ไม่มีเจตนาไปกล่าวหา ผบ.ตร. ไม่มีเจตนา แต่เราอยากให้คนดีมีที่ยืนครับท่านประธาน เราอยากให้ตำรวจเขาได้รับความเป็นธรรม ประชาชนได้รับความเป็นธรรม เราทำอะไรไม่ได้นะท่านประธาน ท่านวิทยาคงไปตั้งใครไม่ได้ ผมก็ตั้งใครไม่ได้ แต่ขอพูดตั้ง ๆ ได้ไหมครับท่านประธาน เพราะผมเชื่อว่าพวกเรามีแค่ปาก พอเราพูด เราเตือน เราสะกิด บางทีมันเกิดผลครับท่านประธาน หนักนิดเบาหน่อยกัน เจตนาร้ายต่อกันไม่มี ถ้ามีเจตนาร้ายต่อกันไม่ควรจะมานั่งอยู่ตรงนี้ด้วย เออะอะมะเทิงไปบ้างก็เป็นเรื่องของวิธีการเท่านั้น เพราะฉะนั้นสิ่งที่เรากำลังทำกำลังไปด้วยดี ท่านประธานกำลังดีให้แล้ว ขอบพระคุณครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ฟังไม่ถนัดเท่าไรครับ ดึงอะไรก็ไม่ทราบ ก็เป็นไปตามยุติ ข้อบังคับครับ เพียงแต่เตือนไว้นิดเดียว เพราะว่าจะพูดอย่างไรก็ได้ แต่ว่าเนื่องจากว่ามันเป็นยุติที่เสนอด้วยวาจา ไม่ได้แจ้งล่วงหน้า เพราะฉะนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงไม่มีโอกาสมาชี้แจง ก็เพียงเตือนตั้งสติกันในเรื่องนี้ แล้วก็บอกว่าถ้าจะมีประเด็นเฉพาะหน้าเร่งด่วนเป็นปัญหา เรามีกรรมาธิการพิจารณา ซึ่งท่านก็ทำหนังสืออยู่แล้ว แต่ว่าส่วนใหญ่แล้วมันก็เป็นเรื่องของสถานะติบัญญัติแห่งชาติ อันนี้ก็แลกเปลี่ยนกัน ซึ่งท่านก็เข้าใจอยู่แล้วว่ากลไกของสถานะติบัญญัติแห่งชาติกับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ บทบาทหน้าที่ ภารกิจมันแตกต่างกันอย่างไร แต่ว่าเมื่อมีการเสนอและข้อบังคับเปิดช่องให้ สภาก็ยินดีพิจารณานะครับ ถ้าไม่มีสมาชิกแสดงความจำนงอภิปรายนะครับ ก็ขอเชิญผู้เสนอยุติได้สรุปยุติก่อนการลงมติครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย : ขอบขอบคุณครับท่านประธานที่อธิบายความและเพื่อนสมาชิกได้เข้าใจถูกต้องตรงกันครับ เป็นยุติที่ผมเสนอขึ้นมาจากข้อวิพากษ์วิจารณ์ซึ่งเกิดขึ้นต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติในเรื่องการแต่งตั้ง โยกย้าย และข้อวิพากษ์วิจารณ์นี้ค่อนข้างจะเกิดความรู้สึกในบรรดาคนทั้งหมดครับว่ามีมูลความจริง ผมเสนอยุติเพื่อที่จะให้

๑๒๘

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

ณัฐชนก ๖๕/๒

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คือสภาของเรานะครับ ลงมติส่งเรื่องให้คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมทำการศึกษาข้อเท็จจริงเรื่องการแต่งตั้งโยกย้ายตำรวจที่เกิดขึ้นในครั้งนี้อย่างละเอียดและนำเสนอต่อสภา เพราะฉะนั้นหน้าที่ของคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นมาจะครับ เป็นคณะกรรมการประจำซึ่งมีภารกิจอยู่แล้ว ท่านก็จะสามารถเรียนเชิญใครก็ได้ครับที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการแต่งตั้งโยกย้ายครั้งนี้ ใครก็ได้ครับที่ให้ข้อมูลกับคณะกรรมการบางท่านได้รู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นมา ไต่สวนให้เป็นที่ประจักษ์ครับ และสรุปผลภายใน ๑ เดือนรายงานต่อสภา ท่านประธานครับ ระหว่างการอภิปรายมีน้อง ๆ ตำรวจเขาส่งข้อความมาถึงผมครับ เขาบอกว่าถ้าสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศทำเรื่องนี้ให้กระจ่างได้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติของเขาจะไม่เป็นโจ๊กครับ คือเขารู้สึกมันและเป็นโจ๊กไปแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศทำเรื่องนี้ได้ก็จะกอบกู้หน้าตาตำรวจและสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศก็น่าจะทำในเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะจริง ๆ เพราะฉะนั้นผมจึงขอมติจากสภาครับ ในการที่จะแต่งตั้งให้คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมทำการศึกษาเรื่องนี้เพื่อรายงานต่อสภาภายใน ๑ เดือน ขอบพระคุณครับ

- ๖๖/๑

๑๒๙

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

รัตนา ๖๖/๑

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านวิทยากรรับ ก่อนที่จะลงมติผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อน นะครับ

(นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญสมาชิกได้แสดงตนนะครับ โดยกดปุ่มแสดงตนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวรอสมาชิกกำลังทยอยเดินมาสักครู่ครับ ระหว่างนี้อยากจะเรียนเพิ่มเติมในฐานะเป็นประธานคณะกรรมการประสานงานการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ของ สปท. ที่ตั้งตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕ ว่าหลังจากที่สภาเรามีมติแล้วก็ส่งเรื่องไปในแผนปฏิรูป บันไดขั้นแรกก็คือการปฏิรูปโรงพักนะครับ ผมได้เชิญท่าน ผบ.ตร. มาเมื่อ ๓ สัปดาห์ที่แล้ว ซึ่งก็มีทั้งท่านประธานอนุกรรมการปฏิรูปกิจการตำรวจ คือท่าน พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา มีท่านผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา นะครับ แล้วก็ยังมีท่านอื่น ๆ อีก โดยได้เรียนท่านประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้การขับเคลื่อนของเราแม้เราจะไม่ได้มีหน้าที่ เป็นฝ่ายบริหารในการที่จะลงมือปฏิบัติก็จริงอยู่ แต่ว่าหน้าที่เราได้สืบทอดต่อจากสภาปฏิรูป แห่งชาติมาสู่การเป็นสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ก็สนับสนุนส่งเสริมช่วยกันคนละไม้ คนละมืออย่างที่ท่านวันชัยได้พูด แม่น้ำ ๕ สาย ทำงานเป็นทีมเวิร์ก (Teamwork) นะครับ เพราะฉะนั้นจากผลการหารืออันนี้ท่านผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติก็เห็นพ้องตาม ข้อเสนอที่เป็นแผนปฏิรูปของ สปท. นี้ครับว่าจะเริ่มปฏิรูปโรงพัก ๕๐๐ โรงพัก จากทั้งหมด ๑,๔๖๗ โรงพัก แล้วก็เริ่มทำงานกันแล้วขณะนี้โดยที่แบ่งหน้าที่กันไปทั้ง ๒ ส่วน เมื่อตอน พักเที่ยงท่านผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติก็มาแจ้งว่าพร้อมที่จะไปดูต้นแบบตัวอย่าง โรงพักปฏิรูปในต่างจังหวัด แล้วก็ในกรุงเทพมหานคร แล้วทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติเอง ก็จะมีส่วนหนึ่งก็คือการปรับปรุงโฉมหน้ารีแบรนด์ (Rebranding) ใหม่ รวมทั้งเรื่องของการต้อนรับฟรอนต์ออฟฟิศ (Front Office) อะไรต่าง ๆ ตลอดจนเรื่องของการปรับปรุง การแจ้งความ การสอบสวนในชั้นโรงพัก ก็จะมีการเกี่ยอัตรากำลังที่กระจุก บางโรงพัก

ไม่มีคดีเลย ปีหนึ่งไม่กี่คดีก็เกลี้ยกันมาอะไรทำนองนี้ เพราะฉะนั้นก็เรียนว่า ขณะนี้เรื่องการปฏิรูป
กิจการตำรวจเดินหน้าแล้วนะครับ แล้วก็เน้นไปอีกส่วน ก็คือทำให้ประชาคมที่อยู่ในเขต
อำนาจสอบสวนของโรงพักนั้น ๆ เข้ามามีส่วนร่วมด้วย เช่น กต.ตร. ก็ดี หรือว่าประชาคมอื่น
อันนี้ก็เป็นที่ใหม่ เพราะฉะนั้นก็เรียนว่าเรื่องการปฏิรูปกิจการตำรวจนั้น บางที่เราอาจจะ
ไม่ได้เห็นทั้งหมด แต่ว่าเมื่อมีการพูดที่นี้ แล้วมีการรายงานกันเป็นระยะ ๆ และสื่อสารมวลชน
ทยอยสื่อสารออกไป หรือองค์กรเครือข่ายความร่วมมือของเราตอนนี้ไป ๕๐ กว่าองค์กรแล้ว
นะครับ ก็ช่วยกันทำงาน ช่วยกันเดินหน้าเรื่องเหล่านี้ เพราะฉะนั้นก็เรียนให้ท่านทราบว่า
เรื่องการปฏิรูปเราช่วยกันขับเคลื่อนครับ ของแม่น้ำ ๕ สาย ทางรัฐบาลเขาก็เดินหน้า
ไปเยอะมาก แม้แต่ใช้มาตรา ๔๔ เรื่องของพนักงานสอบสวนและอื่น ๆ ขณะเดียวกัน
เฉพาะประเด็นที่มีการเสนอญัตติมาก็เป็นเฉพาะกาลเฉพาะกิจ ก็ขอให้มอบให้กับ
ทางกรรมาธิการที่เกี่ยวข้องนี้ไปศึกษา ศึกษาเสร็จก็นำกลับมารายงานสภานะครับ ยังมี
ผู้ใดยังไม่ได้สิทธิแสดงตนไหมครับ ถ้าไม่มีก็ขอแสดงผลด้วยครับ จำนวนผู้เข้าประชุม
๑๓๒ ท่าน ครอบงำประชุมนะครับ

๑๓๑

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

สุทธิกานต์ ๖๗/๑

ต่อไปจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ

(นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : จะขอมติว่าสมาชิกท่านใดที่เห็นด้วยกับญัตติตามข้อบังคับ ข้อ ๔๔ นะครับ ในการที่จะให้สภามีมติมอบหมายให้คณะกรรมการวิชาการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมไปศึกษากรณีปัญหาการแต่งตั้งโยกย้ายที่เกิดขึ้น เมื่อศึกษาแล้วก็ให้นำกลับมารายงานสู่สภาอีกครั้งหนึ่ง สมาชิกท่านใดเห็นด้วยโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านใดไม่เห็นด้วยโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย สมาชิกท่านใดจะใช้สิทธิงดออกเสียง โปรดกดปุ่ม งดออกเสียง ขอเชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกท่านใดยังไม่ใช้สิทธิไหมครับ ถ้าไม่มีก็ปิดการลงคะแนนนะครับ แสดงผลด้วยครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๓๒ ท่าน เห็นด้วย ๑๐๕ ท่านนะครับ ไม่เห็นด้วย ๑๑ ท่าน งดออกเสียง ๑๖ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มีนะครับ

๑๓๒

สปท. ๒๓/๒๕๕๙

สุทธิกานต์ ๖๗/๒

เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยตามญัตติของท่านวิทยา แก้วภราดัย นะครับ
มอบหมายให้กับคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายและกระบวนการ
ยุติธรรมไปพิจารณาศึกษา ขอผู้เสนอญัตติครับ จะให้เวลาประมาณสักเท่าไรครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย : ผมเสนอแปรญัตติ ๓๐ วันนะครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คนที่หนึ่ง) : ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จใน ๓๐ วันนะครับ ขอผู้รับรองนะครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
คนที่หนึ่ง) : ถูกต้องนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมได้เสร็จสิ้นการพิจารณาญัตติ ตามข้อ ๔๔
เป็นที่เรียบร้อย สำหรับวันนี้ระเบียบวาระต่อไปนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี

วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ขอขอบคุณสมาชิกที่มาประชุม
ทุกท่านนะครับ ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๐๓ นาฬิกา

บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ในการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๙

วันจันทร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

๑. รายงานของคณะกรรมการธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา
จำนวน ๒ เรื่อง

๑) การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม (โดยวิธีใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนน)

มีสมาชิกฯ แสดงตนเพื่อตรวจสอบองค์ประชุม จำนวน ๑๖๗ คน

หมายเหตุ ปัจจุบันมีสมาชิกฯ ทั้งหมด จำนวน ๒๐๐ คน กึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกฯ
ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ = ๑๐๐ คน

- เห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการฯ เรื่อง การบริหารจัดการศึกษา
โรงเรียนขนาดเล็ก โดยให้คณะกรรมการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกฯ
ไปปรับปรุงก่อนส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไป

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑๖๑	เสียง
ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๖	เสียง
งดออกเสียง	๕	เสียง
ไม่ลงคะแนนเสียง	ไม่มี	

๒) การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคี

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม (โดยวิธีใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนน)

มีสมาชิกฯ แสดงตนเพื่อตรวจสอบองค์ประชุม จำนวน ๑๗๑ คน

- เห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการฯ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคี โดยให้คณะกรรมการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกฯ ไปปรับปรุงก่อนส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไป

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑๗๐	เสียง
ไม่เห็นชอบ	ไม่มี	
งดออกเสียง	๒	เสียง
ไม่ลงคะแนนเสียง	ไม่มี	

๒. ผู้ตติ เรื่อง ขอให้พิจารณาศึกษาแนวทางการปฏิรูปสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจที่เป็นธรรม ซึ่ง นายวิทยา แก้วภราดัย เป็นผู้เสนอ

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม (โดยวิธีใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนน)

มีสมาชิกฯ แสดงตนเพื่อตรวจสอบองค์ประชุม จำนวน ๑๓๒ คน

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑๐๕	เสียง
ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑๑	เสียง
งดออกเสียง	๑๖	เสียง
ไม่ลงคะแนนเสียง	ไม่มี	

Sir 11/11/11

(นางสายทิพย์ เชาวลิตถวิล)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
เลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สำนักกรรมการประชุมและชวเลข

กลุ่มงานรายงานการประชุม

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๗๓, ๐ ๒๒๔๔ ๑๓๑๐

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๗๒

www.parliament.go.th

เรื่อง

วันที่ 16 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2559 เวลา 11:26

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม

167

หน้า 1 / 1.019

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
1		นายกฤษฎา จินะวิจารณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
2		พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
3		นายกสิณธ์ สารสิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
4		นายกษิต์เดชธนทัต เสกขุนทด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
5		นายกษิติศ อาชวคุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
6		นายกษิต ภิรมย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
7		นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
8		นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
9		นายกิตติ พิทักษ์นิตินันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
10		นายเกรียงยศ สุดลาภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
11		พลเรือเอก ไกรวุธ วัฒนธรรม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
12		นายขวัญชัย ดวงสถาพร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
13		นายเข้มชัย ชูติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
14		พลโท คณิต แจ่มจันทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
15		พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
16		พลเอก คณิต อุทิศสาร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
17		พลอากาศเอก คธาทิพย์ ภูณชร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
18		นายคำคุณ สิทธิสมาน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
19		พลเอก จารุเกียรติ ชัยวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
20		นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
21		พลเรือเอก จีรพัฒน์ ปานสฤณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
22		นายจุมพล สุขมัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
23		นางจุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
24		พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
25		นายเฉลิมพล ประทีปวงนิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
26		นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
27		พลเรือเอก ชรินทร์ ชุนทรัพย์พันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
28		พลเอก ชัยชาญ ช้างมงคล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
29		นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
30		นายชาลี เอียดสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
31		พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
32		นายชูชัย ศุภวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
33		นายชูชาติ อินสว่าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
34		นายชูศักดิ์ เกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
35		พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
36		พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรวิทย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
37		พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
38		นายธราปบุตร ชมเสวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
39		นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
40		พลเรือเอก ณรงค์พล ณ บางช้าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
41		พันตำรวจเอก ณรัชต์ เศวตนันทน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
42		นายณัฐ ฆพานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
43		นายดำรงค์ พิเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
44		ศาสตราจารย์ดุสิต เครื่องงาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
45		นายดุสิต สีสากัทรพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
46		พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
47		นายตระกูล วินิจฉัยภาค	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
48		พลตำรวจโท ตรีทศ รณฤทธิวิชัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
49		นายต่อพงศ์ เสลานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
50		พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
51		นางถวิลวดี บุรีกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
52		พลอากาศเอก ทวีเดช อังคุสิงห์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
53		นายทวีศักดิ์ กอนันต์กุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
54		นายธงชัย ลีออดุลย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
55		พันเอก ธนศักดิ์ มิตรภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
56		นายธเนศพล ธนบุญวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
57		ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
58		พลเอก ธวัช จารุกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
59		นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
60		นายธวัชชัย พักอังกูร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
61		พลเอก ธวัชชัย สมุทรสาคร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
62		พลตำรวจโท ธีรจิตร อุตมะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
63		พลอากาศเอก ธีระภาพ เสนะวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
64		พลเอก นคร สุขประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
65		นางนรรัตน์ พิมเสน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
66		นายนิกร จำนง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
67		นางนินนาท ชลิตานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
68		พลอากาศเอก นิรันดร์ ยิ้มสรวล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
69		นายบวรเวท รุ่งรุจี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
70		นายบัญชา ประมิตต์นาภรณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
71		พลโท บัญชา สิทธิวรยศ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
72		นางเบญจวรรณ สร้างนิทร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
73		พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
74		นางประภา เหนระกุล ศรีนวลนัด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
75		นายประมนต์ สุธีวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
76		ร้อยเอก ประยุทธ์ เสาวคนธ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
77		นายประยูร เขียววัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
78		นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
79		พลเอก ปราการ ชลยุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
80		นายปรีชา บุตรศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
81		นายปานเทพ กล้านรงค์ราญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
82		นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐ์บาทูกา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
83		พลอากาศเอก เมด็จ วงษ์ปิ่นแก้ว	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
84		นายพงศ์ศักดิ์ สุขสันต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
85		นายพนม ศรีศิลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
86		นายพรชัย ตระกูลวรานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
87		คุณหญิงพรทิพย์ วิจารณ์ันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
88		นางพรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
89		พลเอก พหล สง่าเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
90		พลเอก พอพล มณีรินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
91		พลเรือเอก พระจันทรย์ ตามประทีป	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
92		พลตำรวจตรี พิสิษฐ์ เปาอินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
93		นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
94		นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
95		พลเอก ภิญโญ แก้วปลั่ง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
96		พลเอก ภูติศ ทัดติยโชติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
97		พลอากาศเอก มนัส ภูษจร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
98		นางมิ่งขวัญ วิชยารังสฤษดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
99		นางเมธินี เทพมณี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
100		พันตำรวจตรี ยงยุทธ สาระสมบัติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
101		พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
102		พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
103		นางรวิวรรณ ภูริเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
104		นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
105		พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
106		พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
107		นายเลิศปัญญา บูรณบัณฑิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
108		พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
109		นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
110		พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
111		นายวรรณธรรม กาญจนสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
112		พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
113		นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
114		พลโท วรวัช บุญญะสิทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
115		พลเอก วัฒนา สรรพานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
116		นายวันชัย ศักดิ์อุดมไชย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
117		นายวันชัย สอนศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
118		นายวัลลภ พริ้งพวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
119		นายวิเชียร ขวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
120		พลเอก วิเชียร ศิริสุนทร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
121		นายวิทยา แก้วภราดัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
122		นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
123		นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
124		นายวิวรรณ แสงสุริยะฉัตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
125		พลเอก วุฒินันท์ ลีลายุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
126		นายไวภูณท์ ทองอร่าม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
127		นายศานิตย์ นาคสุขศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
128		นายศิริชัย ไม้งาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
129		นายสถิตย์ ลิมพงศ์พันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
130		พลเรือเอก สติรพันธุ์ เกยานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
131		นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
132		นายสมชัย ฤชุพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
133		นายสมชาย พุฒิมักปล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
134		พลโท สมชาย ลีนประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
135		นายสมเดช นิลพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
136		นายสมพงษ์ สระกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
137		นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
138		พลเอก สราวุฒิ ชลออยู่	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
139		พลตรี สิริวิตรี นาคทอง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
140		นายสุชน ชาลีเครือ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
141		พันเอก สุชาติ จันทร์โชติกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
142		นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
143		พลโท สุรเดช เพ็ญเจริญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
144		นายสุรินทร์ จิรวินิชย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
145		นายสุวัฒน์ จิราพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
146		นายเสรี สุวรรณภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
147		นายเสรี อติภักตะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
148		นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
149		พลอากาศเอก อนาวิน ภิรมย์รัตน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
150		พลเรือเอก อนุทัย รัตตะรังสี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
151		นายอนุสร จิรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
152		นายอภิชาติ จงสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
153		พลเอก อภิชาติ เพ็ญกิตติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
154		นายอภิรักษ์ ชื่อธานุวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
155		พลเรือเอก อภิวัฒน์ ศรีวรรณะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
156		นางอรมน ทรัพย์ทวีธรรม	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
157		นายอรุณ จิรชวาลา	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
158		นายอลงกรณ์ พลบุตร	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
159		ศาสตราจารย์อิสรา ศานติศาสน์	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
160		นายอักรินทร์ เลิศกิจชัยศิริ	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
161		นายอับลุฮาติม มินซาร์	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
162		พลตำรวจโท อาจิณ โชติวงศ์	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
163		พันตรี อาถนัย วัชรโรทัย	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
164		พลตำรวจโท อำนวย นิมมะโน	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
165		นายอำพล จินดาวัฒนะ	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
166		นายอุทัย เลานวิเชียร	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
167		พลเอก เอกชัย จันทรศรี	สมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

นายอลงกรณ์ พลบุตร

รองประธานสมาชิกเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง

เรื่อง

วันที่ 16 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2559 เวลา 11:27

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม 172

เห็นด้วย 161

ไม่เห็นด้วย 6

งดออกเสียง 5

ไม่ลงคะแนนเสียง 0

รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านการศึกษา เรื่อง การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียน
ขนาดเล็ก

**เห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการฯ เรื่อง
การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก โดยให้
คณะกรรมการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของ
สมาชิกฯ ไปปรับปรุงก่อนส่งรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี
เพื่อดำเนินการต่อไป**

หน้า 1 / 1.020

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
1	1	พลโท กมล สุวภาพ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
2	2	นายกฤษฎา จินะวิจารณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
3	3	พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
4	4	นายกสินธ์ สารสิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
5	5	นายกษิต์เดชธนทัต เสกขุณฑ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
6	6	นายกษิติศ อาชวคุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
7	7	นายกษิต ภิรมย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	ไม่เห็นด้วย
8	8	นางกอบกุล อภากร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
9	9	นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
10	10	นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
11	11	นายกิตติ พิทักษ์นิตินันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
12	12	นายเกรียงยศ สุดลาภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
13	13	พลเรือเอก ไกรวุธ วัฒนธรรม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
14	14	นายขวัญชัย ดวงสถาพร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
15	15	พลอากาศเอก ขวัญชัย เขี่ยมรักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
16	16	นายเข้มชัย ชูติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
17	17	พลโท คณิต แจ่มจันทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
18	18	พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
19	19	พลเอก คณิต อุทิศสาร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
20	21	พลอากาศเอก วิชาทิพย์ ภูญชร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
21	22	นายคำคุณ สิริธสมาน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
22	25	พลเอก จารุเกียรติ ชัยวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
23	26	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
24	28	พลเรือเอก จีรพัฒน์ ปานสกุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
25	29	นายจุมพล สุขมัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
26	30	นางจุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	ไม่เห็นด้วย
27	31	พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
28	32	นายเฉลิมพล ประทีปะวงนิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
29	33	นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
30	34	พลเรือเอก ชรินทร์ ชุนทรพิพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
31	36	พลเอก ชัยชาญ ช้างมงคล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
32	37	นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
33	38	นายชาลี เอียดสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	ไม่เห็นด้วย
34	39	พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	ไม่เห็นด้วย
35	40	นายชูชัย ศุภวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
36	41	นายชูชาติ อินสว่าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
37	42	นายชูศักดิ์ เกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
38	43	พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
39	44	พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรฤทธิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
40	45	พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
41	46	นายฐานุบุตร ชมเสวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
42	47	พลเอก รัฐิวัฒน์ กำลังเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
43	48	นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
44	49	พลเรือเอก ณรงค์พล ณ บางช้าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
45	50	พันตำรวจเอก ณรัชต์ เศวตนันทน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
46	51	นายณัฐ ชพานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
47	52	นายดำรงค์ พิเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
48	53	ศาสตราจารย์ดุสิต เครื่องงาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
49	54	นายดุสิต ลีลาภทรพันธ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
50	55	พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
51	57	นายตระกูล วินิจฉัยภาค	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
52	58	พลตำรวจโท ตรีทศ รณฤทธิ์วิชัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
53	59	นายต่อพงศ์ เสลานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
54	60	พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
55	61	นางถวิลวดี บุรีกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
56	62	พลอากาศเอก ทวีเดช อังคุสิงห์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
57	63	นายทวีศักดิ์ กอนันต์กุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
58	65	นายธงชัย ลีอดุลย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
59	67	พันเอก ธนศักดิ์ มิตรภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	ไม่เห็นด้วย
60	68	นายธเนศพล ธนบุญวัฒณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
61	69	ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
62	70	พลเอก ธวัช จารุกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
63	71	นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
64	72	นายธวัชชัย พักอังกฤษ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
65	73	พลเอก ธวัชชัย สมุทรสาคร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
66	75	พลตำรวจโท ธีรจิตร อุดมะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
67	76	พลอากาศเอก ธีระภาพ เสนะวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
68	77	พลเอก นคร สุขประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
69	78	นางนรรัตน์ พิมเสน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
70	79	นายนิกร จำาง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
71	80	นางนินนาท ชลิตานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
72	81	พลอากาศเอก นรินทร์ ยิ้มสรวล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
73	82	นายบวรเวท รุ่งรุจี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
74	83	นายบัญชา ประมิตต์นาภรณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
75	84	พลโท บัญชา สิทธิวรยศ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
76	85	นางเบญจวรรณ สร้างนิทร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
77	86	พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
78	87	นางประภา เหนระกุล ศรีนวลนัด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
79	89	นายประมนต์ สุธีวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
80	90	ร้อยเอก ประยุทธ์ เสาวคนธ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
81	91	นายประยูร เขียววัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
82	92	นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
83	93	พลเอก ปราการ ชลยุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
84	94	นายปรีชา บุตรศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
85	97	นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
86	98	นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาทุกา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
87	100	พลอากาศเอก เผด็จ วงษ์ปิ่นแก้ว	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
88	101	นายพงศ์ศักดิ์ เสริมสันต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
89	102	นายพนม ศรีศิลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
90	103	นายพรชัย ตระกูลวรานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
91	104	คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
92	105	นางพรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
93	106	พลเอก พหล สง่าเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
94	107	พลเอก พอล มณีรินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
95	108	พลเรือเอก พระจุนด์ร ตามประทีป	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	ไม่เห็นด้วย
96	109	พลตำรวจตรี พิสิทธิ์ เปาอินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
97	110	นายเพิ่มพงษ์ ชาวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
98	111	นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
99	112	พลเอก ภิภูโย แก้วปลั่ง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
100	113	พลเอก ภูติศ ทัดติยโชติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
101	114	พลอากาศเอก มนต์ รูปขจร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
102	116	นางมิ่งขวัญ วิทยารังสฤษดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
103	117	นางเมธินี เทพมณี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
104	118	พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
105	119	พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
106	120	พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
107	121	นางรวิวรรณ ภูริเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
108	122	นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
109	123	พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
110	124	พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
111	125	นายเลิศปัญญา บูรณบัณฑิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
112	126	พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
113	127	นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
114	128	พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
115	129	นายวรรณธรรม กาญจนสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
116	130	พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
117	131	นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
118	132	พลโท วรार्ห บุญญะสิทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
119	134	พลเอก วัฒนา สรรพานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
120	136	นายวันชัย ศักดิ์อุดมไชย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
121	137	นายวันชัย สอนศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
122	138	นายวัลลภ พริ้งพวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
123	140	นายวิเชียร ชวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
124	141	พลเอก วิเชียร ศิริสุนทร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
125	142	นายวิทยา แก้วภราดัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
126	144	นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
127	146	นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
128	147	นายวิวรรธน์ แสงสุริยะฉัตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
129	148	พลเอก วุฒินันท์ สี่ลายุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
130	149	นายไวภูณท์ ทองอร่าม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
131	151	นายศานิตย์ นาคสุขศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
132	152	นายศิริชัย ไม้งาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
133	153	นายสถิตย์ ลิ้มพงศ์พันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
134	154	พลเรือเอก สถิตีพันธุ์ เกยานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
135	156	นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
136	157	นายสมชัย ฤชุพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
137	158	นายสมชาย พงศ์กัลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
138	159	พลโท สมชาย ลีนประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
139	160	นายสมเดช นิลพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
140	161	นายสมพงษ์ สระกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
141	162	นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
142	163	พลเอก สราวุฒิ ชลออยู่	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
143	167	พลตรี สิริวัตร นาคทอง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
144	168	นายสุชน ขาสีเครือ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
145	169	พันเอก สุชาติ จันทร์โชติกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
146	171	นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
147	172	พลโท สุรเดช เฟื่องเจริญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
148	173	นายสุรินทร์ จิรวินิชฎิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
149	175	นายสุวัฒน์ จิราพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
150	177	นายเสรี สุวรรณภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
151	178	นายเสรี อติภัทระ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
152	179	นายอโนทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
153	180	พลอากาศเอก อนาวิน อิมมย์รัตน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
154	181	พลเรือเอก อนูทัย รัตตะรังสี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
155	182	นายอนุสร จีรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
156	183	นายอนุสิษฐ คุณากร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
157	184	นายอภิชาติ จงสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
158	185	พลเอก อภิชาติ เพ็ญกิตติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
159	186	นายอภิรักษ์ ชื่อธามวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
160	187	พลเรือเอก อภิวัฒน์ ศรีวรรณะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
161	188	นางอรมน ททรัพย์พิริธรรม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
162	189	นายอรุณ จีระขวลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
163	190	นายอลงกรณ์ พลบุตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
164	191	ศาสตราจารย์อิศรา ศานติศาสน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
165	192	นายอักรินทร์ เลิศกิจชัยศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
166	193	นายอัปดุลฮาลิม มินฮาร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
167	195	พลตำรวจโท อาจิดน ไชติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
168	196	พันตรี อาณันย์ วัชรไทย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
169	197	พลตำรวจโท อำนวย นิยมะโน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
170	198	นายอำพล จินดาวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
171	199	นายอุทัย เลานวิเชียร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
172	200	พลเอก เอกชัย จันทร์ศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

นายอลงกรณ์ พลบุตร

รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง

เรื่อง

วันที่ 16 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2559 เวลา 13:33

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม

171

รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านการศึกษา เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการ
อาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาพหุภาคี (การตรวจสอบองค์ประชุม)

หน้า 1 / 1.021

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
1		พลโท กมล สุวภาพ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
2		นายกฤษฎา จินะวิจารณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
3		พลโท กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
4		นายเกษิต์เดชธนทัต เสกขุนทด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
5		นายเกษิตติ์ อาชวคุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
6		นายเกษิต ภิรมย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
7		นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
8		นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
9		นายเกรียงยศ สุดลาภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
10		พลเรือเอก ไกรวุธ วัฒนธรรม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
11		นายขวัญชัย ดวงสถาพร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
12		พลอากาศเอก ขวัญชัย เขี่ยมรักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
13		นายเข้มชัย ชูติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
14		พลโท คณิต แจ่มจันทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
15		พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
16		พลเอก คณิต อุทิศสาร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
17		พลอากาศเอก ครุฑทิพย์ กุญชร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
18		นายคำคุณ สิทธิสมาน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
19		พลเอก จารุเกียรติ ชัยวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
20		นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
21		พลเอก จิระ โกมุทพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
22		พลเรือเอก จีระพัฒน์ ปานสกุน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
23		นายจุมพล สุขมัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
24		นางจุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
25		พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
26		นายเฉลิมพล ประทีปะวณิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
27		นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
28		พลเรือเอก ชรินทร์ ชุนนทรัพย์พันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
29		พลเอก ชัยชาญ ช้างมงคล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
30		นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
31		นายชวลี เอียดสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
32		พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
33		นายชูชัย ศุภวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
34		นายชูชาติ อินสว่าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
35		นายชูศักดิ์ เกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
36		พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
37		พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรุฒิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
38		พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
39		นายธำมรงค์ ชมเสวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
40		พลเอก รุติวัฒน์ กำลังเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
41		นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
42		พลเรือเอก ณรงค์พล ณ บางช้าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
43		พันตำรวจเอก ณรัชต์ เศวตนันทน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
44		นายณัฐ ชพานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
45		นายดำรงค์ พิเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
46		ศาสตราจารย์ดุสิต เครื่องงาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
47		นายดุสิต ลีลาภัทรพันธ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
48		พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
49		นายเดชาภักดิ์ ณ สงขลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
50		นายตระกูล วินิจฉัยภาค	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
51		พลตำรวจโท ตรีทศ รณฤทธิชัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
52		นายต่อพงศ์ เสลานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
53		พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
54		นางถวิลวดี บุรีกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
55		พลอากาศเอก ทวีเดช อังคุสิงห์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
56		นายทวีศักดิ์ กอนันต์กุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
57		นายธงชัย ลีออดุลย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
58		พันเอก ธนศักดิ์ มิตรภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
59		นายธเนศพล ธนบุญวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
60		ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
61		พลเอก ธวัช จารุกุลัส	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
62		นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
63		นายธวัชชัย พักอังกฤษ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
64		พลเอก ธวัชชัย สมุทรสาคร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
65		นายธานินทร์ ณะเอม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
66		พลตำรวจโท ธีร์จิตร อุตมะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
67		พลอากาศเอก ธีร์ภาพ เสนะวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
68		พลเอก นคร สุขประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
69		นางนรรัตน์ พิมเสน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
70		นายนิกร จำง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
71		นางนินนาท ชลิตานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
72		พลอากาศเอก นิรันดร์ ยิ้มสรวล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
73		นายบวรเวท รุ่งรุจี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
74		นายบัญญัติ ปรมีศณาภรณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
75		พลโท บัญชา สิทธิวรยศ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
76		นางเบญจวรรณ สร้างนิทร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
77		พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
78		นางประภา เถตระกุล ศรีนวนนิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
79		ร้อยเอก ประยุทธ์ เสาวคนธ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
80		นายประยูร เขียววัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
81		นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
82		พลเอก ปรากฏ ชลยุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
83		นายปรีชา บุตรศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
84		นางปัทมา เขียววิศิษฎ์สกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
85		นายปานเทพ กล้านรงค์ราญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
86		นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาฑูกา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
87		พลอากาศเอก เผด็จ วงษ์ปิ่นแก้ว	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
88		นายพงศ์ศักดิ์ สุขสันต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
89		นายพนม ศรีศิลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
90		นายพรชัย ตระกูลวรรณท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
91		นางพรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
92		พลเอก พหล สง่าเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
93		พลเอก พอล มณีรินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
94		พลเรือเอก พระจุนด์ร ตามประทีป	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
95		พลตำรวจตรี พิสิทธิ์ เปาอินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
96		นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
97		นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
98		พลเอก ภิญญู แก้วปลั่ง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
99		พลเอก ภูติศ ทัดติยโชติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
100		พลอากาศเอก มนัส รุขขจร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
101		นายมนู เลียวไพโรจน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
102		นางมิ่งขวัญ วิทยารังษฤชดี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
103		นางเมธินี เทพมณี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
104		พันตำรวจตรี ยงยุทธ สาระสมบัติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
105		พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
106		พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
107		นางรวิวรรณ ภูริเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
108		นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
109		พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
110		พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
111		นายเลิศปัญญา บูรณบัณฑิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
112		พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
113		นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
114		พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
115		นายวรรณธรรม กาญจนสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
116		พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
117		นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
118		พลโท วรพันธ์ บุญณะสิทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
119		นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
120		พลเอก วัฒนา สรรพานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
121		นายวันชัย ศักดิ์อุดมไชย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
122		นายวันชัย สอนศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
123		นายวัลลภ พริ้งพวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
124		นายวิเชียร ชวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
125		นายวิทยา แก้วภราดัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
126		นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
127		นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
128		นายวิวรรธรณ์ แสงสุริยะฉัตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
129		พลเอก วุฒินันท์ ลีลายุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
130		นายไวภูณท์ ทองอร่าม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
131		นายศานิตย์ นาคสุขศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
132		นายศิริชัย ไหมงาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
133		นายสถิตย ลิมพงค์พันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
134		พลเรือเอก สติรพันธุ์ เกยานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
135		นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
136		นายสมชัย ฤชุพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
137		นายสมชาย พุฒิมักลี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
138		พลโท สมชาย ลีนประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
139		นายสมเดช นิลพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
140		นายสมพงษ์ สระกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
141		นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
142		พลเอก สราวุฒิ ชลออยู่	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
143		พลโท สติน ทองภักดี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
144		พลตรี สิริวิตร์ นาคทอง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
145		นายสุชน ชาลีเครือ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
146		พันเอก สุชาติ จันทร์โชติกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
147		นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
148		พลโท สุรเดช เพ็ญเจริญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
149		นายสุรินทร์ จิรวินิชย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
150		พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
151		นายเสรี สุวรรณภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
152		นายเสรี อติภักตะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
153		นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
154		พลอากาศเอก อนาวิน อิมอรรถกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
155		พลเรือเอก อนุทัย รัตตะรังสี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
156		นายอนุสร จีรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
157		นายอนุสิทธิ์ คุณนาก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
158		นายอภิชาติ จงสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
159		พลเอก อภิชาติ เพ็ญกิตติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
160		นายอภิรักษ์ ชี้อธนานวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
161		พลเรือเอก อภิวัฒน์ ศรีวรรณะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
162		นางอรมน ทรัพย์ทวีธรรม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
163		นายอลงกรณ์ พลบุตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
164		ศาสตราจารย์อศรา ศานติศาสน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
165		นายอัศวินทร์ เลิศกิจชัยศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
166		นายอัปดุลฮาลิม มินซาร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
167		พลตำรวจโท อาจิดน ไชติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
168		พันตรี อาณันย์ วัชรไทย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
169		พลตำรวจโท อำนวย นิยมมะโน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
170		นายอุทัย เลานวิเชียร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
171		พลเอก เอกชัย จันทร์ศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

1. นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง
2. นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง

เรื่อง

วันที่ 16 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2559 เวลา 13:34

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม 172

เห็นด้วย 170

ไม่เห็นด้วย 0

งดออกเสียง 2

ไม่ลงคะแนนเสียง 0

รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านการศึกษา เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการ
อาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษาทวิภาคี

**เห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการฯ เรื่อง
การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาสู่อาชีวศึกษา
ทวิภาคี โดยให้คณะกรรมการนำความเห็นและ
ข้อเสนอแนะของสมาชิก ไปปรับปรุงก่อนส่งรายงาน
ไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไป**

หน้า 1 / 1.022

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
1	1	พลโท กมล สุภาพ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
2	2	นายกฤษฎา จินะวิจารณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
3	3	พลโท กฤษณะ บวรรัตนรักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
4	5	นายกษิต์เดชธนทัต เสกขุนทด	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
5	6	นายกษิตศ อาชวคุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
6	7	นายกษิต ภิรมย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
7	8	นางกอบกุล อภากร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
8	9	นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
9	10	นายกิตติ กิตติโชควัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
10	12	นายเกรียงยศ สุดลาภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
11	13	พลเรือเอก ไกรวุธ วัฒนธรรม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
12	14	นายขวัญชัย ดวงสถาพร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
13	15	พลอากาศเอก ขวัญชัย เขียมรักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
14	16	นายเข้มชัย ชูติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
15	17	พลโท คณิต แจ่มจันทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
16	18	พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
17	19	พลเอก คณิต อุทิศสาร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
18	21	พลอากาศเอก คราทิพย์ ภูษธร ณ อยุธยา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
19	22	นายคำณูณ สิทธิสมาน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
20	25	พลเอก จารุเกียรติ ชัยวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
21	26	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
22	27	พลเอก จิระ โกมุทพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
23	28	พลเรือเอก จิรพัฒน์ ปานสฤณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
24	29	นายจุมพล สุขมัน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
25	30	นางจุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
26	31	พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
27	32	นายเฉลิมพล ประทีปะวณิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
28	33	นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
29	34	พลเรือเอก ชรินทร์ ชุนทรพิพัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
30	36	พลเอก ชัยชาญ ช้างมงคล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
31	37	นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
32	38	นายชาติ เอียดสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
33	39	พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
34	40	นายชูชัย ศุภวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
35	41	นายชูชาติ อินสว่าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
36	42	นายชูศักดิ์ เกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
37	43	พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
38	44	พลเอก ชูศักดิ์ สันติวรฤดี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
39	45	พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
40	46	นายธำมรงค์ ชมเสวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
41	47	พลเอก รัฐิวัฒน์ กำล้งเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
42	48	นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
43	49	พลเรือเอก ณรงค์พล ณ บางช้าง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
44	50	พันตำรวจเอก ณรัชต์ เศวตนันทน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
45	51	นายณัฐฐ์ ชพานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
46	52	นายดำรงค์ พิเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
47	53	ศาสตราจารย์ดุสิต เครืองาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
48	54	นายดุสิต ลีลาภัทรพิพัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
49	55	พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
50	56	นายเดชาภิวัฒน์ ณ สงขลา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
51	57	นายตระกูล วินิจนัยภาค	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
52	58	พลตำรวจโท ตรีทศ รัตนวิชัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
53	59	นายต่อพงศ์ เสลานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
54	60	พลตำรวจเอก ไตรรัตน์ อมาตยกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
55	61	นางถิรวลดี บุรีกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
56	62	พลอากาศเอก ทวีเคนศ อังศุสิงห์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
57	63	นายทวีศักดิ์ กอนันตกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
58	65	นายธงชัย ลีออดุลย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
59	67	พันเอก ธนศักดิ์ มิตรภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
60	68	นายธเนศพล ธนบุญวัฒณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
61	69	ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
62	70	พลเอก ธวัช จารุกุลส์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
63	71	นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
64	72	นายธวัชชัย พักอังกูร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
65	73	พลเอก ธวัชชัย สมุทรสาคร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
66	74	นายธานินทร์ ณะเอม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
67	75	พลตำรวจโท ธีระจิตร อุตมะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
68	76	พลอากาศเอก ธีระภาพ เสนะวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
69	77	พลเอก นคร สุขประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
70	78	นางนรรัตน์ พิมเสน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
71	79	นายนิกร จำนง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
72	80	นางนินนาท ชลิตานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
73	81	พลอากาศเอก นิรันดร์ ยิ้มสรวล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
74	82	นายบวรเวท รุ่งรุจี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
75	83	นายบัญชา ประมีศนาภรณ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
76	84	พลโท บัญชา สิทธิวรยศ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
77	85	นางเบญจวรรณ สว่างนิทร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
78	86	พลเรือเอก ประดิษฐ์ ศิริคุปต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	งดออกเสียง
79	87	นางประภา เหนระกุล ศรีนวนนิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
80	90	ร้อยเอก ประยุทธ์ เสาวคนธ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
81	91	นายประยูร เขียววัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
82	92	นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
83	93	พลเอก ปราการ ชลยุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
84	94	นายปรีชา นุตศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
85	96	นางปัทมา เขียววิเศษกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
86	97	นายปานเทพ กล้านรงค์ราษฎร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
87	98	นางสาวปิยะธิดา ประดิษฐบาฑุกา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
88	100	พลอากาศเอก เมด็จ วงษ์ปิ่นแก้ว	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
89	101	นายพงศ์ศักดิ์ สุขสันต์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
90	102	นายพนม ศรศิลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
91	103	นายพรชัย ตระกูลวรานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
92	105	นางพรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
93	106	พลเอก พหล สง่าเนตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
94	107	พลเอก พอพล มณีรินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
95	108	พลเรือเอก พระจุนด์ร ตามประทีป	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
96	109	พลตำรวจตรี พิสิทธิ์ เป่าอินทร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
97	110	นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
98	111	นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
99	112	พลเอก ภิภู ไขว่ปลั่ง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
100	113	พลเอก ภูติศ ทัดติยโชติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
101	114	พลอากาศเอก มนัส รูปขจร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
102	115	นายมนู เลียวไพโรจน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
103	116	นางมิ่งขวัญ วิทยารังสฤษดิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
104	117	นางเมธินี เทพมณี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
105	118	พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
106	119	พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
107	120	พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
108	121	นางรวิวรรณ ภูริเดช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
109	122	นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
110	123	พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
111	124	พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
112	125	นายเลิศปัญญา บูรณบัณฑิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
113	126	พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
114	127	นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
115	128	พลตำรวจเอก วรพงษ์ ชิวปรีชา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
116	129	นายวรรณธรรม กาญจนสุวรรณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
117	130	พลเอก วรวิทย์ พรรณสมัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
118	131	นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
119	132	พลโท วรวิทย์ บุญญะสิทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
120	133	นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
121	134	พลเอก วัฒนา สรรพพานิช	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
122	136	นายวันชัย ศักดิ์อุดมไชย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
123	137	นายวันชัย สอนศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
124	138	นายวัลลภ พริ้งพวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
125	140	นายวิเชียร ขวาลิต	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
126	142	นายวิทยา แก้วภราดัย	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
127	144	นายวิบูลย์ สงวนพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
128	146	นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
129	147	นายวิวรรธรณ์ แสงสุริยะฉัตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
130	148	พลเอก วุฒินันท์ ลีลายุทธ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
131	149	นายไฉภูณท์ ทองอร่าม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
132	151	นายศานิตย์ นาคสุขศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
133	152	นายศิริชัย ไหม้งาม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
134	153	นายสตีตย์ ลิมพงค์พันธ์ุ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
135	154	พลเรือเอก สติรพันธ์ุ เกยานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
136	156	นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
137	157	นายสมชัย ฤชุพันธ์ุ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
138	158	นายสมชาย พุฒิกัลป์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
139	159	พลโท สมชาย ลั่นประเสริฐ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
140	160	นายสมเดช นิลพันธ์ุ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
141	161	นายสมพงษ์ สระกวี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
142	162	นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
143	163	พลเอก สราวุฒิ ชลอชอยู่	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
144	164	พลโท สสิน ทองภักดี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
145	167	พลตรี สิริวัตร นาคทอง	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
146	168	นายสุชน ชาลีเครือ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
147	169	พันเอก สุชาติ จันทร์โชติกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
148	171	นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
149	172	พลโท สุรเดช เพ็ญเจริญ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
150	173	นายสุรินทร์ จิรวินิชฎิ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
151	176	พลตำรวจโท สุวิระ ทรงเมตตา	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด	ผลการลงคะแนน
152	177	นายเสรี สุวรรณภานนท์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
153	178	นายเสรี อติภัทระ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
154	179	นายอโณทัย ฤทธิบัญญัติวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
155	180	พลอากาศเอก อนาวิน อิมรย์รัตน์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
156	181	พลเรือเอก อนุทัย รัตตระกูล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
157	182	นายอนุสร จีรพงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
158	183	นายอนุสิษฐ คุณากร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
159	184	นายอภิชาติ จงสกุล	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
160	185	พลเอก อภิชาติ เพ็ญกิตติ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
161	186	นายอนันต์ ชี้อานวงษ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
162	187	พลเรือเอก อภิวัฒน์ ศรีวรรณะ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
163	188	นางอรมน ททรัพย์วิธรรม	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
164	190	นายอลงกรณ์ พลบุตร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
165	191	ศาสตราจารย์อศรา ศานติศาสตร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
166	192	นายอัศวินทร์ เลิศกิจชัยศิริ	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
167	193	นายอัศดุลาฮิม มินซาร์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
168	195	พลตำรวจโท อาจิณ โชติวงศ์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
169	196	พันตรี อาณันย์ วัชรวิทย์	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
170	197	พลตำรวจโท อำนวย นิยมะโน	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
171	199	นายอุทัย เลหาวิเชียร	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย
172	200	พลเอก เอกชัย จันทร์ศรี	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	เห็นด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

1. นายอลงกรณ์ พลบุตร รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่หนึ่ง
2. นางสาววลัยรัตน์ ศรีอรุณ รองประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คนที่สอง

การประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๙

วันจันทร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา	นางบุษกร อัมพรประภา นางวีชีวีวรรณ ฝ่ายทอง	ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ผู้อำนวยการสำนักแรงงาน การประชุมและชวเลข
-----------	--	--

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นายสมบัติ จันทร์ไพจิตร	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานชวเลข ๕
นางชัญญาภัค ทองมา	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางวัฒน์ อุดมศักดิ์	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางสาวนภัสสร มีคุณ	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส

ผู้จัดรายงานการประชุม

นางสาวนภา วีรยุทธ์โกศล	นางสาววชิราภรณ์ นันลิ่งค์
นางณัฐชนก บุญชู	นางสาวชญาภา ภูระหงษ์
นางสาวสุทธิกานต์ มั่นนุช	นางสาวสาริตา สิงห์เมธา
นางสาวรัชชกานต์ อธิพนธ์	นางสาวศิริวรรณ สมัยสมภาพ
นางศิริลักษณ์ ภูติพงษ์โสภณ	นางสาวชมนภัส อนุอัน
นางจิตตานันท์ ทองคำ	นางสาวบุศกร บุรกรณ
นางสาวรัตนา ชินไธสง	นางสาวนิตยา พนารินทร์

ผู้ควบคุมการบันทึกภาพและเสียง

นางสาวปัทมา แซ่ซิ่ง

กลุ่มงานชวเลข ๕

สำนักแรงงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ภาคผนวก
 รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
 ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๙
 วันจันทร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙
 โดยคณะกรรมการจัดการตรวจรายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
 ในคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
ก.ตร.	คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ	
กต.ตร.	คณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจ	
กทม.	กรุงเทพมหานคร	
กรอ.อศ.	คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนากำลังคน อาชีวศึกษา	
กศน.	การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	
คสช.	คณะรักษาความสงบแห่งชาติ	
ตชด.	ตำรวจตระเวนชายแดน	
ธ.บ.	หลักสูตรธรรมศาสตร์บัณฑิต เป็นชื่อหลักสูตรการศึกษาของ มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง (ม.ธ.ก.) ซึ่งเปิดเป็น ตลาดวิชา (ไม่มีการสอบเข้า) ผู้สำเร็จหลักสูตรนี้ จะได้รับปริญญา เรียกว่า ปริญญาธรรมศาสตร์บัณฑิต (ธ.บ.) หลักสูตรนี้เปิดสอน ระหว่าง พ.ศ. ๒๔๗๗ จนถึง พ.ศ. ๒๔๙๑ ก่อนจะเปลี่ยนชื่อ มหาวิทยาลัย เป็น ธรรมศาสตร์ ในเวลาต่อมา	วิกิพีเดีย สืบค้นเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙
ป.	ประถมศึกษา	
ปวช.	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	
ปวส.	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	
ผบ.	ผู้บังคับบัญชา	
ผบ.ตร.	ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	
ผอ.	ผู้อำนวยการ	
พ.ร.บ.	พระราชบัญญัติ	
ม.	มัธยมศึกษา	
มทร.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
แม่น้ำ ๕ สาย	<p>แม่น้ำ ๕ สาย หมายถึง องค์กรทางการเมือง ที่มีบทบาทสำคัญในการปฏิรูปประเทศ ภายหลังจากการรัฐประหาร วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ อันประกอบด้วย สายที่ ๑ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) สายที่ ๒ คณะรัฐมนตรี (ครม.) สายที่ ๓ สภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) สายที่ ๔ คณะกรรมาธิการ ยกร่างรัฐธรรมนูญ และสายที่ ๕ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) โดยทั้ง ๕ องค์กรมีที่มาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งเปรียบเสมือนต้นทาง หรือต้นกำเนิดของแม่น้ำทั้ง ๕ สาย</p> <p>ต่อมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๕๕๘ มาตรา ๓๙/๑ ให้มีคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแทน คณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ และมาตรา ๓๙/๒ ให้มี สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศแทนสภาปฏิรูปแห่งชาติ</p>	ฐานข้อมูลการเมือง การปกครอง สถาบันพระปกเกล้า
ส.ส.	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	
สตช.	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
สนช.	สภานิติบัญญัติแห่งชาติ	
สปช.	สภาปฏิรูปแห่งชาติ	
สปท.	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	
สพฐ.	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
สอศ.	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	
อบจ.	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	
อบต.	องค์การบริหารส่วนตำบล	
อปท.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
BIBB	สถาบันด้านการศึกษาแบบอาชีวศึกษาและการจัดฝึกอาชีพ แห่งชาติ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (Federal Institute for Vocational Education and Training)	https://www.bibb.de/en/
DLTV	การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (Distance Learning TV : DLTV)	
ICT	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology : ICT)	

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
KPI	ดัชนีชี้วัดผลงานหรือความสำเร็จของงาน (Key Performance Indicator : KPI)	
MOU	เอกสารหรือหนังสือที่เก็บบันทึกข้อตกลงความเข้าใจที่ตรงกัน หรือข้อตกลงที่จะร่วมมือระหว่างสองฝ่าย (Memorandum of Understanding : MOU)	
RMIT	มหาวิทยาลัยรอยัล เมลเบิร์น อินสทิทิวต์ ออฟ เทคโนโลยี (Royal Melbourne Institute of Technology : RMIT)	
S-Curve	เส้นทางสู่ความสำเร็จของนวัตกรรมทางเทคโนโลยี	
SDGs	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)	
TDRI	สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (Thailand Development Research Institute : TDRI)	

รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

รายงานการประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้ตรวจแล้ว เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ และสภาได้มีมติรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๙ วันจันทร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ในคราวประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๔๒/๒๕๕๙ วันจันทร์ที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙

จึงขอลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ตามข้อบังคับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๓๔

ร้อยเอก

(ทินพันธุ์ นาคะตะ)

ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

กลุ่มงานรายงานการประชุม